

ingediend op **780** (2025-2026) – Nr. 1
31 maart 2026 (2025-2026)

Ontwerp van decreet

houdende diverse bepalingen inzake omgeving,
leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet van 18 juli 2025	110
Advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening– Onroerend Erfgoed	141
Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens	143
Advies van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij.....	158
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	175
Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.....	179
Voorontwerp van decreet van 28 november 2025.....	189
Advies van de Raad van State	224
Ontwerp van decreet.....	262

ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE DIVERSE BEPALINGEN INZAKE OMGEVING, LEEFMILIEU EN NATUUR, RUIMTELIJKE ORDENING EN LANDBOUW

Samenvatting

Voorliggend decreet bevat verschillende wijzigingen van decreten op vlak van omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening, alsook wijzigingen aan het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid.

Deze wijzigingen kaderen steeds binnen volgende beleidsdoelstellingen: heldere, transparante en duidelijke regelgeving, actuele regelgeving, een vermindering van regeldruk door het schrappen van zinloze en overbodige regels en het wegwerken van onduidelijkheden.

Zo bevat dit decreet wijzigingen aan 25 wetten en decreten uit het beleidsdomein Omgeving, en 1 decreet uit het beleidsdomein Werk, Economie, Wetenschap, Innovatie, Landbouw en Sociale Economie.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Situering

1. Dit voorontwerp van decreet beoogt een wijziging van diverse bepalingen van de hierna vermelde decreten/wetten:

- 1) de jachtwet van 28 februari 1882
- 2) de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet
- 3) de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken
- 4) de wet van 10 januari 1978 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen in der minne
- 5) het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij
- 6) het Jachtdecreet van 24 juli 1991
- 7) het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
- 8) het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu
- 9) het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018
- 10) het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen
- 11) het Bodemdecreet van 27 oktober 2006
- 12) het Mestdecreet van 22 december 2006
- 13) het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkepriochten

- 14) het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid
- 15) het decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond
- 16) de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 17) het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen
- 18) het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid
- 19) het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting
- 20) het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten
- 21) het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning
- 22) het decreet van 8 december 2017 houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving
- 23) het Instrumentendecreet van 26 mei 2023
- 24) het decreet van 9 juni 2023 houdende de Vlaamse Parken en algemene landschapszorg
- 25) het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit

2. Inhoud

2.1. Grondbeleid

2.1.1. Gebruikersovereenkomsten Grondenbank en voorkeurrecht

➤ *Betreft: wijziging artikel 14 Decreet Vlaamse Grondenbank*

Probleemstelling en omgevingsanalyse

2. Algemene toelichting over het beheer van goederen, vermeld in het decreet Vlaamse Grondenbank

De Vlaamse Grondenbank werd opgericht bij decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen¹. De Vlaamse Grondenbank heeft geen rechtspersoonlijkheid en ressorteert onder en is een afdeling van de VLM, zoals blijkt uit artikel 2, 3°, en artikel 3 van datzelfde decreet van 16 juni 2006.

Overeenkomstig artikel 5, §2, 3°, van voornoemd decreet heeft de Vlaamse Grondenbank onder meer als taak het beheren van de zakelijke rechten op gronden die zij in eigen naam heeft verworven dan wel op vraag van een administratieve overheid van het Vlaamse Gewest en dit vanaf de verwerving van de gronden tot aan de eventuele overdracht ervan aan de administratieve overheid van het Vlaamse Gewest. Op verzoek van een administratieve overheid van het Vlaamse Gewest, kan de Vlaamse Grondenbank ook de onroerende goederen beheren waarop de administratieve overheid zakelijke rechten heeft.

3. Om dit beheer te kunnen organiseren verleent artikel 14 van voornoemd decreet de Vlaamse Grondenbank de mogelijkheid om voor de onroerende goederen die vrij van gebruik zijn een gebruiksovereenkomst af te sluiten die van rechtswege verstrijkt na één jaar maar die hernieuwd kan worden. Hiervoor heeft zij in voorkomend geval het akkoord nodig van de verzoekende bevoegde administratieve overheid van het Vlaamse Gewest.

De VLM beschikt over éénzelfde recht om éénjarige gebruiksovereenkomsten af te sluiten ingevolge artikel 76 van de Wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van

¹ B.S. 9 februari 2007

landeigendommen uit kracht van de wet ("RVK-wet"). In afwachting dat de goederen die vrij van gebruik zijn door de VLM, geheel of gedeeltelijk ter beschikking van een ruilverkavelingscomité worden gesteld, kunnen deze verpacht worden bij overeenkomst die van rechtswege verstrijkt na één jaar doch kan hernieuwd worden.

In beide gevallen zijn deze éénjarige gebruiksovereenkomsten niet onderworpen aan de reglementering over pacht.

4. Artikel 14, §2 van het decreet Vlaamse Grondenbank bepaalt verder dat wanneer de onroerende goederen vrij van gebruik zijn gemaakt, de laatst gekende gebruiker van de onroerende goederen een voorkeurrecht geniet voor het afsluiten van een nieuwe gebruiksovereenkomst dewelke is opgesteld overeenkomstig de door de bevoegde administratieve overheid gestelde voorwaarden.

5. In de periode van 2019 tot 2024 werden jaarlijks door de VLM gemiddelde zo'n 600 éénjarige gebruiksovereenkomsten afgesloten op grond van zowel het decreet Vlaamse Grondenbank als de RVK-wet van 1970.

Vaak gaat het om hernieuwingen van éénjarige gebruiksovereenkomsten met dezelfde gebruiker waarvan de eerdere éénjarige overeenkomst door het verstrijken van haar duurtijd van rechtswege ten einde is gekomen.

Het hernieuwen van de éénjarige overeenkomsten creëert een administratieve en financiële overlast, die kan vermeden worden door de mogelijke duurtijd van de overeenkomst te verlengen. Momenteel dient jaarlijks een nieuwe overeenkomst te worden afgesloten die door de VLM moet worden geregistreerd en waarvoor door haar telkens een registratierecht verschuldigd is, dat vervolgens teruggevorderd wordt bij de gebruiker.

Anderzijds biedt de duurtijd van één jaar de betrokken partijen onvoldoende garanties over de correcte en optimale exploitatie van de onroerende goederen die in éénjarig gebruik worden gegeven.

Het opstarten van een geschikte teeltrotatie en investeren in de kwaliteit van de in gebruik gekregen onroerende goederen vergt tijd en middelen. Bij een éénjarige overeenkomst hebben de gebruikers geen garantie dat het gebruik na het einde van de éénjarige duurtijd zal verder gezet worden. Hierdoor zullen zij minder geneigd zijn om de nodige investeringen te doen. Op termijn leidt dit tot een verarming van de kwaliteit van de gronden van de VLM.

De pachtreglementering beschermt de pachter dermate dat gewone pachtcontracten afsluiten volgens de pachtreglementering, de gronden voor onbepaalde tijd buiten beschikking van de overheid stelt. Immers zijn de bestaande juridische gronden om een pacht te beëindigen beperkt.

Een verregaande pachtregeling afsluiten met een landbouwer is weinig interessant voor de overheid. Immers er is bij het afsluiten van een dergelijke pacht geen garantie voor de overheid als eigenaar over het tijdstip waarop het goed opnieuw vrij komt van gebruik en waarop het goed dus ingezet kan worden voor het realiseren van de doelstellingen van de betrokken overheid.

6. Artikel 14, §2, van het decreet Vlaamse Grondenbank bepaalt dat indien de onroerende goederen ter beschikking van de Vlaamse Grondenbank vrij van gebruik werden gemaakt, de laatst gekende gebruiker een voorkeurrecht geniet voor het afsluiten van een nieuwe gebruiksovereenkomst.

Echter, de kerntaak van de Vlaamse Grondenbank is net het organiseren van grondmobiliteit voor het realiseren van strategische open ruimte doelen. De gronden moeten vrij van gebruik ingezet kunnen worden voor het realiseren van projecten die een ruimteclaim omvatten. Dit wordt tegengewerkt door het vermelde voorkeurrecht van de laatst gekende gebruiker.

Concreet wordt verwezen naar de situatie waarbij de Vlaamse Grondenbank gronden verwerft om oplossingen te bieden aan getroffen landbouwers. Om de verworven gronden tijdelijk aan een getroffen landbouwer ter beschikking te kunnen stellen, moeten deze vrij van gebruik zijn.

In de praktijk is dit een probleem omdat de gronden op basis van het voorkeurrecht terug ter beschikking moeten worden gesteld aan de gebruiker, wiens gebruik net tegen een billijke vergoeding minnelijk werd beëindigd. De gronden kunnen hierdoor niet ingezet worden voor het doel waarvoor de Vlaamse Grondenbank ze heeft verworven, met name het instellen van een flankerend beleid voor getroffen landbouwers.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

7. Met voorliggend voorstel van wijziging wordt het mogelijk dat de Vlaamse Landmaatschappij tijdelijke gebruiksovereenkomsten sluit van maximaal 5 jaar, eventueel te hernieuwen. Daartoe wordt artikel 14 van het decreet Vlaamse Grondenbank en artikel 76, derde lid van de RVK-wet van 1970, gewijzigd. Daarnaast wordt het voorkeurrecht van de laatst gekende gebruiker geschrapt in artikel 14 van het decreet Vlaamse Grondenbank.

8. Vooreerst krijgt de VLM de mogelijkheid om, zowel in de uitvoering van haar taken als Vlaamse Grondenbank, als in afwachting van de ter beschikking stelling van gronden aan een ruilverkavelingscomité, tijdelijke gebruiksovereenkomsten te sluiten met een maximumduur van vijf jaar op de gronden die zij in eigendom houdt alsook op de gronden die haar in beheer worden gegeven door andere administratieve overheden.

Een vaste termijn voor een gebruiksovereenkomst biedt geen oplossing, gelet op de verscheidenheid aan individuele situaties van de getroffen landbouwers en aan de verscheidenheid aan te realiseren doelstellingen van de betrokken overheid. In die zin is het aangewezen over een termijnvork te kunnen beschikken waarbinnen de VLM vrij kan onderhandelen met een landbouwer over de eindduur ervan - een vork die oploopt tot een voorgestelde maximale termijn van 5 jaar.

De uitbreiding van de termijn van de gebruiksovereenkomsten biedt een antwoord voor 'getroffen landbouwers'. Zij kunnen gedurende een langere periode over de gronden beschikken, zij het zonder dat daarbij beroep wordt gedaan op de normale pachtreglementering en diens verregaande bescherming die in de praktijk als gevolg heeft dat verpachte gronden voor lange tijd niet meer inzetbaar zijn. Overeenkomsten gesloten op grond van de pachtreglementering zijn immers maar in zeer beperkte mate opzegbaar.

Inspiratie voor deze tijdelijke gebruiksovereenkomsten kan worden gevonden in de nieuwe Waalse pachtwetgeving waar er in het kader van het algemeen belang door een openbaar bestuur een pachtovereenkomst van maximum 5 jaar kan worden gesloten.

De tijdelijke gebruiksovereenkomsten die mogelijk worden gemaakt door voorliggend decreet, vormen geen ontduiking van de pachtreglementering maar zijn een werkelijke uitzonderingsmaatregel die enkel geldt voor de VLM. Het beheer door de VLM is trouwens tijdelijk. In de meeste gevallen (eventueel na uitruiling)

is het namelijk de bedoeling de goederen in een latere fase vrij van gebruik over te dragen aan de administratieve overheid op wiens verzoek het goed is verworven, of ter beschikking te stellen van een ruilverkavelingscomité.

Het werken met tijdelijke gebruiksovereenkomsten van beperkte duur wijkt in de praktijk niet af van de huidige werkwijze, nl. een herhaaldelijke hernieuwing van een éénjarig contract en dit voor dezelfde gebruiker.

De landbouwer krijgt hierdoor een duidelijk zicht over de periode waarbinnen hij over het goed kan beschikken en kan hiermee rekening houden binnen zijn bedrijfsvoering. Zo kan hij bv. op basis van een vijfjarig contract besluiten om een beheerovereenkomst af te sluiten.

Het hanteren van een gebruiksduur tot 5 jaar biedt ook meer zekerheid aan landbouwers die ingevolge een project van een administratieve overheid landbouwareaal verliezen. In het bijzonder aan getroffen pachters. Zij hebben namelijk niet altijd voldoende financiële middelen ter beschikking om ter compensatie van hun verlies aan landbouwareaal (op korte termijn) elders grond te kopen. De langere gebruiksduur tot 5 jaar biedt in voorkomend geval meer mogelijkheden om (tijdelijk) een oplossing voor de landbouwer uit te werken.

Tot slot zal de administratieve last zowel voor de landbouwer als voor de VLM kleiner worden gezien niet elk jaar een nieuw contract moet worden opgesteld, getekend en geregistreerd worden.

9. Daarnaast wordt met voorliggend decreet het voorkeurrecht van de laatste gebruiker dat werd opgenomen in artikel 14, §2, decreet Vlaamse Grondenbank, opgeheven.

Voor de landbouwers die gronden in gebruik hadden binnen de perimeter van een overheidsproject – zogenaamde getroffen landbouwers – is het in vele gevallen logisch dat hen een verder gebruik wordt aangeboden tot aan de effectieve uitvoering van de geplande werken of inrichting ter realisatie van het overheidsproject. Maar om in het kader van het flankerend beleid landbouw de impact van het project op de bedrijfsvoering voor alle getroffen landbouwers te milderen, is het aanbevolen dat de VLM het gebruik van de vrijgekomen gronden kan herverdelen. Op deze manier kan de VLM maximaal inspelen op de grondbehoefte en bedrijfsvoering van alle landbouwers die getroffen zijn door het betrokken project. De laatst gekende gebruiker zal dus de grond niet meer automatisch volledig kunnen verder gebruiken wanneer lokale noden een andere aanpak vereisen. Deze herverdeling is ook mogelijk en te verantwoorden in het licht van de vaststelling dat de pachter/gebruiker vooraf reeds integraal is vergoed voor het minnelijk beëindigen van zijn pacht/gebruik.

Overheidsprojecten met een grote impact op landbouw worden meestal in fases uitgevoerd, waardoor landbouwers niet gelijktijdig worden geconfronteerd met grondverlies. Omwille van deze vaststelling is het aangewezen om het tijdelijk gebruik van gronden te kunnen herverdelen en niet automatisch te geven aan de laatst gekende gebruiker.

Voor de gronden die gelegen zijn buiten de perimeter van een overheidsproject en die dus door de Vlaamse Grondenbank zijn verworven om uit te ruilen met gronden van getroffen landbouwers binnen de projectperimeter, is het ook aangewezen dat het gebruik via het voorkeurrecht niet automatisch toekomt aan de gebruiker die zijn pacht/gebruik minnelijk heeft beëindigd. Zodoende kan de Vlaamse Grondenbank onder meer in afwachting dat een grondruil met een getroffen landbouwer bij akte wordt geformaliseerd, de grond reeds in gebruik geven aan

deze landbouwer. Deze mogelijkheid faciliteert het opzetten van grondruil en draagt dus bij aan het flankerend beleid landbouw dat is ingesteld voor het betrokken overheidsproject.

2.1.2. Restpercelen bij woonreservegebied

➤ *Betreft: Artikel 5.6.10 en artikel 5.6.11 VCRO*

10. Voorliggend ontwerp van decreet stuurt ook de bepalingen uit de VCRO over de woonreservegebieden beperkt bij op grond van de praktijkervaringen sinds de inwerkingtreding van de regeling op 7 juli 2023.

Een eerste bijsturing betreft de restpercelen en kleine samenhangende oppervlaktes woonreservegebied. In de oorspronkelijke tekstvoorstellen voor de regeling inzake woonreservegebieden was een aparte regeling opgenomen voor restpercelen, maar die werd geschrapt in de uiteindelijke tekst. Daardoor is voor bebouwing van restpercelen ook een vrijgavebesluit nodig – wat zeker verdedigbaar is. Een aantal vereisten voor vrijgave, met name functievermenging, groepering van woningen, gedeelde voorzieningen e.d. zijn moeilijk werkbaar voor restpercelen, en bij uitbreiding voor kleinere oppervlaktes woonreservegebied die geschikt zijn voor ontwikkeling. Om die reden wordt op die vereisten in de vermelde gevallen best een uitzondering ingeschreven.

Een tweede bijsturing betreft het toepassingsgebied van de vereiste van een voorafgaand vrijgavebesluit vooraleer vergunningen kunnen worden afgegeven. Er zijn vergunningen die betrekking hebben op woonreservegebied, maar die geen bebouwing of verharding met zich meebrengen. Zo bijvoorbeeld een vergunning voor het afbreken van een constructie, of nog voor het vellen van een boom. Of bijvoorbeeld een verkavelingsvergunning waarbij van een perceel dat te paard zit op woongebied (aan de straat) en woonreservegebied (achteraan), het deel in woongebied wordt afgesplitst om het te laten bebouwen door de koper. Door de ruime omschrijving van de vergunningsplichtige handelingen die een voorafgaand vrijgavebesluit vereisen, is ook in meerdere van de vermelde casussen in principe een vrijgavebesluit nodig. Dat is niet de bedoeling. Een aanpassing aan de omschrijving van de gevallen waarin het vrijgavebesluit vereist is, kan hieraan remediëren.

2.1.3. Meerwaarderamingsrapport

➤ *Betreft: wijziging*

- *artikel 2.2.5, §1, 10°/1 en artikel 2.6.10, §2/1, VCRO*
- *artikel 2.2.1 decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting*
- *artikel 7, §3 Instrumentendecreet van 26 mei 2023*

Probleemstelling en omgevingsanalyse

11. Het decreet van 26 mei 2023 betreffende het realisatiegerichte instrumentarium (verder “Instrumentendecreet van 26 mei 2023”) voorziet de mogelijkheid voor een initiatiefnemer van een ruimtelijk uitvoeringsplan om de opmaak van een meerwaarderamingsrapport te laten opmaken door de landcommissie.

De figuur van het meerwaarderamingsrapport is ingevoegd het Instrumentendecreet tijdens de parlementaire behandeling en naar aanleiding van het advies 72.661/1 van 20 februari 2023 van de Raad van State. De Raad van State stelde dat het meerwaarderamingsrapport, net als het schaderamingsrapport bij de planschaderegeling, aangemerkt kon worden als “informatie die in de loop van de totstandkomingsprocedure van de beleidsbeslissing beschikbaar wordt” en die dus best mee onderworpen werd aan het openbaar onderzoek over het plan.

12. Naar analogie met het schaderamingsrapport is dit een rapport dat de definitieve vaststelling van ruimtelijke uitvoeringsplannen voorafgaat en uitspraak doet over de meerwaarde op niveau van het plan en niet perceelsgewijs.

Het is facultatief, dus te maken op eventueel verzoek van de plannende overheid.

Net zoals voor het planschaderamingsrapport geldt, is het rapport niet bedoeld om inspraakreacties (tijdens een openbaar onderzoek) uit te lokken over de hoogte van individuele planbatenheffingen. Dat kan ook helemaal niet, aangezien de meerwaarde niet gelijk staat met de heffing, nog daar gelaten dat het gaat over de meerwaarde op planniveau en niet per perceel. De heffing is gebaseerd op de vermoede (meer)waarde, maar de verhouding hangt onder meer af van de perceelsgrootte en van de belastingsschijven. Net zoals bij de vergoedingen, is tegenspraak over de individuele vermoede meerwaarde en de betrokken heffing voorzien na de vaststelling van het plan, namelijk tijdens de opmaak van het meerwaarderapport (beschreven in art. 2.6.10, §1, VCRO).

Tot slot kan nog worden vermeld dat het meerwaaderamingsrapport om dezelfde reden aan de plannende overheid geen inzicht biedt in de te verwachten inkomsten van de planbatenheffing, noch in de spreiding in de tijd daarvan. Dat laatste is afhankelijk van zogenaamde "startfeiten" (beschreven in art. 2.6.14 VCRO).

Vermits het meerwaaderamingsrapport geen enkele indicatie geeft van de uiteindelijke planbatenheffing en de meerwaarde slechts een raming bevat op niveau van het volledige plangebied, kan in vraag gesteld worden wat de beleidsmatige relevantie is van dergelijk rapport. Noch voor de initiatiefnemer van het RUP, noch voor de betrokken eigenaar biedt het rapport zekerheid over de omvang van de planbatenheffing of over het moment waarop deze heffing zal geïnd worden.

Om deze redenen kan de beleidsmatige relevantie van dergelijk rapport in vraag gesteld worden.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

13. De figuur van het meerwaaderamingsrapport wordt geschrapt in de regelgeving, met een tweeledig doel.

- Ten eerste wordt de onnodige administratieve overlast zowel bij de initiatiefnemer van een RUP als bij de landcommissie weggenomen.
- Ten tweede wordt ook onnodige verwarring en onzekerheid vermeden bij de burger (in dit geval de heffingsplichtige eigenaar).

Bij dit voorstel zijn geen decretale overgangsmaatregelen noodzakelijk. Het meerwaaderamingsrapport is een facultatief document en creëert geen rechtsgevolgen voor de betrokken actoren.

De voorgestelde decretale ingreep zal wel leiden tot een wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing.

2.2. Financieel

2.2.1. Planbatenheffing

➤ *Betreft: wijziging art. 2.6.5 VCRO*

14. Artikel 2.6.5 VCRO stelt dat er geen planbatenheffing verschuldigd is wanneer voor het perceel een ruimtelijk uitvoeringsplan, dan wel een bijzonder

plan van aanleg, in werking treedt om te voldoen aan een verplichting tot planschadevergoeding.

Deze bepaling werd bij de invoering van de planbaten in de regelgeving voorzien als een 'recht op inkeer' voor de planopmakende overheid. De overheid kan via dit artikel aan de door de rechter vastgestelde verplichting tot planschadevergoeding voldoen door een plan vast te stellen, binnen 2 jaar nadat het in kracht van gewijsde gegane vonnis of arrest een schadevergoeding toekent. Het nieuwe plan heeft tot doel aan het goed opnieuw de bestemming te geven die het had de dag vóór de inwerkingtreding van het bestaande plan.

Het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 heeft de planschadeprocedure omgezet van een gerechtelijke naar een administratieve procedure, waar de initiatiefnemer van het RUP nauw betrokken wordt en bevoegd is voor het nemen van een definitieve beslissing over de toe te kennen planschadevergoeding. In deze administratieve procedure dergelijk 'recht op inkeer' niet langer zinvol.

15. Het dit in artikel voorziene 'recht op inkeer' wordt aangepast zodat het enkel nog van toepassing is bij een gerechtelijke uitspraak die de betaling van een planschadevergoeding oplegt.

2.2.2. Indexering van de prijs van jachtverloven en jachtvergunningen

➤ *Betreft: artikel 19 Jachtdecreet van 24 juli 1991*

16. In het Decreet Programmadecreet bij de begroting 2023 van 16 december 2022 werd een indexering van de prijs van jachtverloven en jachtvergunningen ingevoerd. De indexering werd evenwel ingevoerd zonder rekening te houden met de timing en praktische werkwijze van de uitreiking van jachtverloven en jachtvergunningen.

Een jachtseizoen loopt van 1 juli tot en met 30 juni van het daaropvolgende kalenderjaar. Een jachtverlof of jachtvergunning is geldig in 1 welbepaald jachtseizoen. De jachtverloven en jachtvergunningen kunnen aangevraagd en uitgereikt worden vanaf 6 maand voor aanvang van het jachtseizoen waarvoor het jachtverlof of de jachtvergunning bedoeld is.

Met de huidige regeling wordt voor de start van de aanvraagperiode de prijs vastgesteld. Die prijs verandert dan plots eind juli (in de volle loop van een jachtseizoen) voor zowel het huidige jachtseizoen als voor het begin van het volgend jachtseizoen. Daar zit op zich al weinig logica achter.

17. Er wordt een procesmatige rationalisatie van de indexering doorgevoerd voor de prijs van jachtverloven en jachtvergunningen:

- De indexering van de prijs van jachtverloven en jachtvergunningen blijft bestaan, maar wordt geënt op de cyclus van de jachtseizoenen.
- De prijs wordt vastgelegd voor een volledig jachtseizoen.
- De prijsbepaling kan ruimschoots vooraf gebeuren
- De prijs wordt afgerond tot de hogere euro.

Dat laat toe om duidelijkheid en continuïteit te geven voor de aanvragers en voor de bevoegde administratie. Het zorgt ook voor het vermijden van onnodige aanpassingen van de toepasselijke digitale systemen, communicatie en afhankelijke administratieve processen (provinciale belastingen).

Dit moet ook zorgen dat finaal minder foutieve betalingen gebeuren en dat geen remediering daarvan nodig is.

2.2.3. Rechtsgrond voor aanvullende ondersteuning van bosgroepen

➤ *Betreft: artikel 54bis Natuurdecreet van 21 oktober 1997*

18. Om de ondersteuning en werking van bosgroepen vanuit Vlaanderen structureel te verankeren, is een decretale rechtsgrond nodig. Op dit moment wordt de extra ondersteuning vanuit Vlaanderen geregeld via een samenwerkingsovereenkomst tussen de Vlaamse overheid en de provinciebesturen.

De rechtsgrond om financiering te koppelen aan dergelijke overeenkomst is uiteindelijk te vinden in de begrotingsdecreten. Het biedt meer duidelijkheid indien een rechtsgrond ter ondersteuning van de bosgroepen te vinden is het decreet dat een rechtsgrond geeft aan het bestaan en de opdrachten vastlegt van de bosgroepen. Om prioriteit te geven aan de realisatie van specifieke Vlaamse doelstellingen, zoals de bosuitbreiding, is het nodig een decretale basis te voorzien voor de financiële ondersteuning door de Vlaamse overheid.

Dergelijke bijsturing dient te worden geregeld door middel van wijziging van het decreet op natuurbehoud.

2.2.4. Vergoeding bij aanduiding watergevoelig open ruimtegebied

➤ *Betreft: art. 5.6.8 VCRO*

19. In 2017 voerde de decreetgever in de VCRO de mogelijkheid in voor de Vlaamse Regering om “watergevoelige open ruimtegebieden” aan te duiden. Bebouwbare gronden waarbij de bebouwingsmogelijkheid conflicteert met de belangen van het watersysteem, krijgen daarmee een open ruimtestatuut. Voor het teloorgaan van de bouwbaarheid werd in een vergoedingsregeling voorzien door verwijzing naar de planschaderegeling voor ruimtelijke uitvoeringsplannen. De decreetgever specificeerde in artikel 5.6.8, §6, VCRO dat “*de vergoedingsgerechtigde diegene is die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering tot aanduiding van het watergevoelig openruimtegebied het eigendomsrecht of het bloot eigendomsrecht op het perceel kan laten gelden*”. Daarnaast werd ook bepaald dat het vergoedingsrecht ontstaat conform het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, en dat het vorderingsrecht na twee jaar vervalt.

Met het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 werden een reeks vergoedingsregelingen, waaronder de planschaderegeling van de VCRO, geharmoniseerd. De harmonisatie had betrekking op procedurele regels, op de berekening van de vergoeding, enzovoort. Ook wie de “begunstigden” zijn van een vergoeding, werd voor de diverse vergoedingen gelijkgeschakeld. Voor de zogenaamde eigenaarsvergoedingen, waaronder de planschade, zijn dat de bepaalde houders van een zakelijk recht, zie artikel 5 maar ook artikel 3 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023.

Het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 schrapte dan ook de procedurele bepalingen over planschade uit de VCRO ten voordele van de bepalingen van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 die voor meerdere vergoedingsregelingen tegelijk gelden. Ook de bepaling over wie recht heeft op een planschadevergoeding verdween zo uit de VCRO.

Het hierboven geciteerde artikel 5.6.8, §6 VCRO werd echter niet aangepast, op de verwijzing naar de regeling over het ontstaan van de vergoeding na.

Aldus is er een discrepantie tussen de omschrijving van de begunstigde of vergoedingsgerechtigde in artikel 5.6.8 VCRO enerzijds en artikel 5 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 anderzijds. Naast de blote eigenaar kunnen er namelijk ook andere zakelijk gerechtigden zijn in de zin van artikel 3 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023. Deze discrepantie leidt niet enkel tot toepassingsproblemen maar potentieel ook tot een ongelijke behandeling en een

onvolledige vergoeding. Bovendien kan volgens artikel 11 Instrumentendecreet van 26 mei 2023 een verlenging van de aanvraagtermijn voor een vergoeding gevraagd worden, wat volgens de tekst van artikel 5.6.8, §6, VCRO niet kan (al is de initiële termijn gelijk).

Deze knelpunten worden verholpen door in artikel 5.6.8, §6, eerste lid, VCRO een eenvoudige verwijzing naar de voorwaarden en modaliteiten van de planschaderegeling van artikel 2.6.1 en 2.6.2 VCRO op te nemen, waardoor automatisch de (generieke) bepalingen uit het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 over wie "begunstigde" is en over de afhandeling van vergoedingsaanvragen van toepassing worden. Artikel 2.6.2 VCRO verwijst immers zelf voor wat de gerechtigden en de modaliteiten betreft naar het Instrumentendecreet van 26 mei 2023.

2.2.5. Uitzonderingsgrond recht op planschade: herinvoering van een salderingsregeling

➤ *Betreft: art. 2.6.10 VCRO*

20. Sommige ruimtelijke uitvoeringsplannen zijn er op gericht een gebiedsgericht project mogelijk te maken met een nieuw of gewijzigd ruimtegebruik. Bijvoorbeeld een woonontwikkeling in combinatie met groen-blauwe dooradering op een plek waar eerder een bedrijfsbestemming gold. Het RUP in kwestie bevat dan vaak een gedetailleerde ordening, waaronder bouwverboden op delen van het gebied (de groen-blauwe dooradering uit het voorbeeld) en voorschriften die de ontwikkeling en bebouwing op andere delen van het gebied regelen (de bebouwing met residentiële functie uit het voorbeeld). Bij zo'n project wordt netto een meerwaarde gerealiseerd. Om die reden is een "gewone" toepassing van de planschade- en planbatenregeling per perceel na de vaststelling van dergelijk RUP niet aangewezen. Er wordt best in een uitzondering op planschade voorzien, en de eventuele planbatenheffing gaat uit van de netto meerwaarde voor het gehele project. Een vergelijkbare uitzondering waarbij minwaarden op bepaalde percelen of perceelsdelen werden "gesaldeerd" met meerwaarden op andere percelen of perceelsdelen bestond in de planschaderegeling zoals die gold tot voor de inwerkingtreding van het Instrumentendecreet. Ze wordt dus, zij het in een aangepaste redactie en toegespitst op RUP's voor gebiedsgerichte projecten, heringevoerd in de VCRO. Zie de artikelsgewijze toelichting bij de wijziging van artikel 2.6.2, §2, VCRO.

2.2.6. Toelage Vlaamse Landmaatschappij

➤ *Betreft: artikel 1.2.1 decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting*

21. Het decreet van 28 maart betreffende de landinrichting² en het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni betreffende de landinrichting³ bepalen dat binnen de grenzen van de begroting het Vlaams Gewest een subsidie kan toekennen aan provincies, gemeenten, publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen en natuurlijke personen.

In het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni betreffende de landinrichting wordt de VLM wordt vernoemd als begunstigde van subsidies.

De Vlaamse Codex Overheidsfinanciën (VCO) voorziet sinds 1 januari 2023 in een aantal nieuwe bepalingen en randvoorwaarden inzake subsidies. Een subsidie onderscheidt zich van een toelage. Een subsidie wordt echter nooit verstrekt aan een entiteit die tot de Vlaamse deelstaatoverheid, zoals de VLM, behoort.

² Deel 3. De toepassing van de instrumenten via landinrichtingsplannen, Titel 3. De opmaak en uitvoering van landinrichtingsplannen.

³ Deel 3. De toepassing van de instrumenten via landinrichtingsprojecten, Titel 4. Subsidies

Voorgesteld wordt om de mogelijkheid van een 'toelage' aan de Vlaamse Landmaatschappij in te schrijven in artikel 1.2.1 van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting.

Deze toelage kan later in het uitvoeringsbesluit verder uitgewerkt worden.

2.3. (Overheids)communicatie

2.3.1. Kennisgeving voorkooprecht

➤ *Betreft: Decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkooprechten*

22. De wijziging van het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkooprechten is nodig ten gevolge van een recent arrest van de Raad van State (arrest nr. 261.854 van 20 december 2024 - in de zaak A. 237.693/X-18.270).

De Raad van State stelt in het arrest dat de beslissing om het voorkooprecht uit te oefenen een administratieve rechtshandeling is met individuele draagwijdte die conform artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, steeds individueel ter kennis moet worden gebracht aan de betrokken personen, zijnde de initieel betrokken partijen bij de verkoopovereenkomst (nl. de verkoper en de kandidaat-koper).

Dergelijke individuele kennisgeving is niet voorzien in het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkooprechten. Op dit moment wordt er vanuit het e-voorkooploket geen kennisgeving verstuurd aan de kandidaat-koper of verkoper. Enkel de instrumenterende ambtenaar wordt via het e-voorkooploket op de hoogte gebracht van de uitoefening van het voorkooprecht. Het e-voorkooploket werd ontwikkeld conform artikel 3 en 4 van het voormelde decreet van 25 mei 2007.

Dit heeft als gevolg dat de beroepstermijnen om de uitoefening van het recht van voorkoop te betwisten niet aanvangen zolang de beslissing tot uitoefening van het voorkooprecht niet werd betekend aan de verkoper en de kandidaat-koper. Probleem hierbij is dat de contactgegevens van de kandidaat-koper en de verkoper niet altijd gekend zijn. Deze gegevens moeten niet meegedeeld worden bij de aanbidding van het voorkooprecht.

Voorliggende wijziging van het voormelde decreet van 25 mei 2007 bepaalt dat de instrumenterende ambtenaar de naam en het adres van de kandidaat-koper en de verkoper moet meedelen aan degene die het voorkooprecht uitoefent. Waardoor deze laatste de verkoper of de kandidaat-koper op de hoogte kan stellen van de uitoefening van het voorkooprecht als dit nodig is conform artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State of conform het Bestuursdecreet.

2.3.2. Kennisgevingen i.h.k.v. beroepen Bodemdecreet

➤ *Betreft: art. 149, art. 150, §2, art. 154, §2 en art. 155, §2 Bodemdecreet*

23. Omwille van administratieve vereenvoudiging en kostenefficiëntie wordt voorgesteld om in het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 de woorden "bij aangetekende brief" te schrappen. Door deze schrapping moeten de beslissingen in het kader van een administratief beroep, net zoals de beslissingen van de OVAM, niet langer verplicht via een aangetekende brief ter kennis worden gebracht.

Een aangetekende brief biedt weliswaar rechtszekerheid, maar in het verleden is al gebleken dat een dergelijke kennisgeving bijvoorbeeld bij een groot aantal te bereiken omwonenden duur en bovendien ook niet werkbaar is, aangezien enkel de eigenaars bij de OVAM en de beroepsinstantie bekend zijn. In zulke gevallen is bijvoorbeeld een bus-aan-bus verdeling geschikter, omdat dan ook gebruikers bereikt kunnen worden, ook als deze niet bij naam gekend zijn.

Met de voorgestelde wijziging kan de huidige wijze van kennisgeving bij aangetekende brief nog steeds toegepast worden en dat zal in beginsel ook zo gebeuren, maar er wordt meer flexibiliteit toegelaten. In uitzonderlijke gevallen kan dan van de huidige wijze van kennisgeving bij aangetekende brief worden afgeweken, met name indien het – mede rekening houdende met onder meer de mogelijke gevolgen (= risico-inschatting) – niet opportuun is deze werkwijze aan te houden gelet op het aantal te versturen brieven en dus het kostenplaatje.

2.4. Handhaving

2.4.1. Duidelijkere regeling inzake handhaving m.b.t. vervoer en handel in wild en het bezit van wild in relatie tot handelaars in eetwaren, traiteurs en restaurateurs

➤ *Betreft: Wijziging artikel 26 Jachtdecreet*

24. Artikel 26 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 voorziet in een rechtsgrond voor vervoer en handel in wild. Het artikel bevat ook meteen ook een alinea met een uitzondering: vervoer en handel van onherkenbaar verwerkt wild in preparaten is toegelaten.

Er is eigenlijk geen enkele objectieve meerwaarde voor de uitzondering van onherkenbaar verwerkt wild in preparaten. Enkel rechtmatig bekomen wild mag vervoerd en verhandeld worden.

Vandaar dat voorgesteld wordt de uitzonderingsbepaling voor vervoer en handel van verwerkt wild in preparaten te schrappen. Dit verduidelijkt het handhavingskader op een wijze die overeenstemt met de huidige mogelijkheden qua detectie. Het zorgt tevens dat elke ambiguïteit ten aanzien van de wetgeving rond voedselveiligheid weggenomen wordt.

25. Artikel 26 bevat eveneens een verbod inzake het bezit van wild ten aanzien van handelaars in eetwaren, traiteurs en restaurateurs. Dit verbod dateert van lang voor de periode waarin de federale wetgeving inzake voedselveiligheid uitgebouwd werd. Ook deze specifieke bepaling wordt geschrapt. Dat zorgt dat er geen bevoegdheidsoverlap is tussen de handhavers inzake jachtregelgeving en handhavers inzake voedselveiligheid. Daardoor wordt de handhaving transparanter.

2.4.2. Bestuursdwang bij niet uitvoeren lasten, verbonden aan een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden

➤ *Betreft: art. 4.2.16 VCRO; art. 77 Omgevingsvergunningendecreet*

26. Ingevolge de toepassing van artikel 77 Omgevingsvergunningendecreet – de verplichte waarborg bij elke last in natura, ontstaan er in de praktijk problemen bij de verkavelingsvergunningen.

27. Als deze lasten niet worden uitgevoerd, moet de bevoegde overheid deze zelf kunnen realiseren a.d.h.v. de financiële waarborg. Zij kan echter niet in de plaats treden van de verkavelaar omdat zij niet zomaar werken kan uitvoeren op andermans grond zonder toestemming van de eigenaar van de grond.

Voorgesteld wordt om de bestuursdwang terug in te voeren (in artikel 77 OVD) gelet op de sterkte van dit instrument bij het handhaven van het niet uitvoeren van lasten in natura. Minstens als stok achter de deur.

28. Door het feit dat er bij een last in natura steeds een financiële waarborg is, kan het college niet meer kiezen tussen de waarborg en het effectief uitvoeren van de lasten.

Artikel 4.2.16, §2, VCRO, inzake het verkavelingsattest, is echter niet gealigneerd aan het gewijzigde artikel 77 Omgevingsvergunningendecreet.

Daarom wordt voorgesteld om in artikel 77 OVD voor de verplichting van het stellen van een waarborg bij een last in natura, een uitzondering te maken voor verkavelingsvergunningen.

Dit heeft tot gevolg dat artikel 4.2.16 VCRO kan blijven bestaan mits het terminologisch wordt aangepast aan artikel 77 Omgevingsvergunningendecreet. Op die manier heeft de gemeente opnieuw de optie om de uitvoering in natura door de verkavelaar zelf af te dwingen door middel van het verkavelingsattest.

2.5. Juridisch kader valwild

➤ *Nieuw hoofdstuk VI/1 Jachtdecreet van 24 juli 1991*

29. Wanneer grof wild slachtoffer raakt van het verkeer, zogenaamd valwild, raken zij vaak ernstig gewond. Ze hebben soms tal van ernstige breuken of inwendige bloedingen.

In deze omstandigheden kan het moeilijk zijn om de dieren te vangen om de nodige zorgen toe te dienen. Bovendien kan dit voor extra pijn en lijden van de dieren zorgen. Soms is een volledig herstel van de dieren onwaarschijnlijk en is het normaal opnieuw innemen van hun leven in de vrije natuur onmogelijk.

In dergelijke omstandigheden is het welzijn van de dieren ernstig geschaad en is het wenselijk het leven zo snel mogelijk te beëindigen. Bovendien kunnen dieren in een dergelijke toestand een ernstig risico vormen voor andere dieren, voor mensen en voor de openbare veiligheid.

In de ons omringende landen en regio's is er een specifiek wettelijk kader om met dieren in dergelijke situaties om te gaan. In Vlaanderen is dergelijk kader er niet. Dat betekent dat in Vlaanderen momenteel nog steeds moet teruggevallen worden op alternatieve wettelijke kaders, wat dan potentieel weer leidt tot soms heftige discussies en rechtsonzekerheid voor wie in dergelijke omstandigheden actie neemt.

De huidige mogelijkheden en pijnpunten bij de aanpak van valwild zijn volgende:

- 1) Dieren die bejaagbaar zijn kunnen geschoten worden in de periode dat de jacht geopend is. Ongevallen met dieren gebeuren echter vaak in de voortplantingsperiode of in de periode waarin de jongen door hun moeder verstoten worden. Dan is de jacht vaak niet geopend en vervalt deze mogelijkheid. Ook in andere omstandigheden kan de jachtwetgeving beperkingen opleggen aan de jacht, waarbij de omgang met valwild actueel niet geregeld is.
- 2) Er kan een oproep gedaan worden naar een opvangcentrum voor wilde dieren. Een opvangcentrum is wettelijk gemachtigd om een wild dier te euthanaseren.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat:

- De aanrijtijd kan erg lang zijn voor een dier in doodstrijd. Wanneer dieren nog mobiel zijn, kunnen ze zich in tussentijd verplaatsen en worden ze mogelijk niet meer teruggevonden.
- Een eventuele vangstactie kan het lijden nog vergroten of kan in de praktijk onmogelijk zijn omwille van de omgeving waarin het dier vertoeft.
- Het verplaatsen van een dier naar een instelling voor verzorging kan bijzonder stresserend en/of pijnlijk zijn en zorgt voor nodeloos extra lijden voor een dier waarvan men de situatie als niet herstelbaar kan beschouwen.

Omwille van het dierenwelzijn en de openbare veiligheid is een duidelijk wettelijk kader in Vlaanderen gewenst.

We zorgen voor een decretale basis voor een regeling voor het doden van valwild met als doel het dierenwelzijn van de dieren niet verder te laten afnemen en/of de openbare veiligheid te vrijwaren.

Door een duidelijk wettelijk kader moet het ook voor de betrokkenen mogelijk worden om snel en adequaat op te treden. Het moet toelaten om noodzakelijke beslissingen en acties op een legale manier te nemen.

2.6. Gegevensverwerking & digitalisering

2.6.1. Actuele digitale jachtadministratie

➤ *Betreft: Nieuw hoofdstuk IX/2 Jachtdecreet van 24 juli 1991*

30. De verschillende overheden werken al enige tijd aan digitalisatie, data-integratie en databescherming en willen dit blijvend versterken, onder meer door een duidelijk wettelijk kader.

Vlaanderen heeft reeds sinds 2013 een zeer uitgebreide digitale dienstverlening op vlak van jacht. Het Agentschap voor Natuur en Bos host alle digitale jachtadministratie in één digitaal platform en stelt dit voor de burger ter beschikking via de webpagina voor e-loketten op haar website. Zowel het Agentschap voor Natuur en Bos als het Agentschap Overheidspersoneel (de administratie achter de arrondissementscommissarissen bevoegd voor jacht) gebruiken het digitale platform voor de verwerking van de jachtadministratie voor het respectievelijke deel waarvoor zij bevoegd zijn. In dat digitale platform gebeurt de nodige data-integratie.

Deze digitale dienstverlening was reeds in ontwikkeling vóór de wetgeving en actieplannen rond digitalisering, data-integratie, gegevensbescherming vastgelegd of zelfs nog maar opgestart waren. Dat heeft tot gevolg dat de actuele digitale jachtadministratie vandaag botst op nieuwe regels waaraan niet formeel kan voldaan worden, niettegenstaande de digitale jachtadministratie in de feiten wel voldoet aan al de achterliggende principes.

We zorgen voor een juridische kapstok teneinde de actuele en toekomstige (digitale) jachtadministratie te conformeren aan de recente wetgeving aangaande gegevensbescherming. Daarmee expliciteren we de rechtvaardigingsgrond in de AVG waarop de verwerking van de persoonsgegevens zal plaatsvinden, we zorgen voor een duidelijke basis voor gegevensuitwisseling tussen de bevoegde administraties en met authentieke gegevensbronnen, we verankeren het principe van data-integratie en geven een kader voor de verantwoordelijkheden over gegevensbescherming.

Het doel is om de actuele digitale jachtadministratie voldoende wettelijke stabiliteit te geven en de digitalisering verder te stimuleren.

31. Tot slot is het in kader van verdere digitalisering niet altijd wenselijk om voor bepaalde processen nog te voorzien in niet-digitale dienstverlening. Bijvoorbeeld omdat dan onvoldoende gebruik kan gemaakt worden van de geautomatiseerde controle, omdat het de benodigde voortgang of flexibiliteit van het proces bemoeilijkt of omdat het een disproportionele belasting van de bevoegde administratie vraagt. Ook daarvoor wordt een voldoende rechtsbasis voorzien.

2.6.2. Verwerking persoonsgegevens i.k.v. het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid

➤ *Betreft: Artikel 7 en 29 decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid*

32. De rechtsgrond waarin de categorie van persoonsgegevens is opgenomen om gegevens verbonden aan een landbouwbedrijf te verwerken, blijkt te beperkt. De toevoeging van een bijkomende categorie van persoonsgegevens in artikel 7, §5, tweede lid, van het decreet van 28 juni 2013, nl. bedrijfsgegevens, moet dit verhelpen.

33. Daarnaast biedt artikel 29 van het Landbouwdecreet de Vlaamse Regering de mogelijkheid om de voorwaarden te bepalen waaronder:

- binnen de scope van het decreet representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers kunnen worden erkend,
- overeenkomsten van die organisaties goedgekeurd worden,
- aan de aangesloten leden of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven verplichte bijdragen kunnen worden opgelegd,
- de partijen in onderling overleg een minnelijke oplossing kunnen zoeken bij een geschil tussen diverse schakels in de keten en welke bijstand hen hierbij kan verleend worden.

Verder is er voorzien in een toezicht op die organisaties en de mogelijkheid tot algemeen verbindend verklaring van bovenvermelde overeenkomsten.

Voorliggend decreet voegt een nieuwe paragraaf 4 in die de gegevensuitwisseling tussen representatieve producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, brancheorganisaties, (hierna producenten- en brancheorganisaties) en het Agentschap Landbouw en Zeevisserij in bepaalde gevallen moet mogelijk maken.

2.6.3. Verwerking persoonsgegevens i.k.v. het Instrumentendecreet

➤ *Betreft: Artikel 7 Instrumentendecreet van 26 mei 2023*

34. Het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 voorzag onder andere in verschillende wijzigingen aan de procedures in het kader van compenserende vergoedingen en de planbatenheffing. Artikel 7, §3, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 bevat nodige bepalingen voor de verwerking van door de landcommissies. Op initiatief van het Vlaams Parlement werd het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens op 24 maart 2021⁴ en het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit op 31 maart 2023⁵ ingewonnen.

De Raad van State merkte in haar advies [nr. 75.630/16](#) over het hierbij horende uitvoeringsbesluit op dat er onvoldoende rechtsgrond is voor de verwerking van persoonsgegevens door de initiatiefnemer, zijnde de (gewestelijke, provinciale of

⁴ Zie Parl. St. VI. Parl. [2019-2020 194/6](#)

⁵ zie Parl. St. VI. Parl. [2019-2020 194/16](#))

gemeentelijke) overheid die verantwoordelijk is voor het ruimtelijk uitvoeringsplan dat aanleiding geeft tot een compenserende vergoeding (meestal planschade) of planbaten. (zie randnr. 5.3)

De lacune in het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 betreft zowel de verwerking van persoonsgegevens door de initiatiefnemer in het algemeen alsook de specifieke machtiging voor de verwerking van het rijksregisternummer (vergelijk artikel 7, §3, tweede lid, 1°, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, waar die wel is gegeven aan de landcommissie).

35. Voorliggend voorstel voorziet in de nodige decretale basis voor de verwerking van persoonsgegevens door de initiatiefnemer bij de administratieve procedure inzake de planschadevergoeding alsook het voorzien in een rechtsgrond voor de verwerking van het rijksregisternummer bij de procedure voor de planschadevergoeding voorzien in het Instrumentendecreet van 26 mei 2023.

2.6.4. Digitalisering van de procedure van stedenbouwkundige verordeningen

➤ *Betreft: artikel 2.3.1/1 VCRO*

36. De administratieve afhandeling van de adviesverlening en het specifiek toezicht op stedenbouwkundige verordeningen is momenteel reeds mogelijk in DSI. De regelgeving legt evenwel geen verplichting op om hiervan gebruik te maken.

Gelijklopend met het systeem voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt daarom voorgesteld om het gebruik van DSI verplicht te maken, zowel bij de adviesverlening als bij de betekening van de definitieve vaststellingen en schorsings- en vernietigingsbeslissingen.

De wijziging aan artikel 2.3.1/1 VCRO creëert hiertoe de rechtsgrond. De Vlaamse Regering kan vervolgens de nadere regels uitwerken in een uitvoeringsbesluit, zoals dit gebeurde bij ruimtelijke uitvoeringsplannen.⁶

Dit zorgt voor administratieve vereenvoudiging.

2.6.5. Verwerking persoonsgegevens i.k.v. het Bodemdecreet

➤ *Betreft: art. 174bis, art. 174quater, art. 174quinquies en art. 174septies Bodemdecreet*

Daarnaast bevat het Bodemdecreet een regeling voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het bodemdecreet en haar uitvoeringsbesluiten (o.a. VLAREBO en MB's met vaststelling van standaardprocedures).

Naar aanleiding van eigen nieuwe inzichten en enkele adviezen van de afdeling wetgeving van de Raad van State over ontwerp MB's tot vaststelling van de standaardprocedures wordt deze regeling verder aangevuld.

2.7. Optimalisaties, vereenvoudigingen en verduidelijkingen

37. Artikel 161bis Bodemdecreet bevat een onvolledige verwijzing, hier moet tevens verwezen worden naar de vestiging van saneringsplicht in hoofde van de veroorzaker van de bodemverontreiniging ex artikel 157, eerste lid van het Bodemdecreet.

⁶ Zie [Besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen](#)

38. Artikel 4.1.5, tweede lid, van het DABM⁷, stelt:

"Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een project dat overeenkomstig artikel 4.3.3. onder de werkingssfeer van deze titel valt, de bepalingen zoals voorzien in deze titel."

Hoewel de bedoeling van dit tweede lid was om de geïntegreerde procedure van de omgevingsvergunning zo vrij mogelijk te maken, heeft dit echter tot gevolg dat alle generieke bepalingen die met de modernisering van de milieueffectrapportage voor project-MER's eigenlijk weinig zinvol zijn. Omgekeerd betekent dit immers ook dat, indien wel een wijze van integratie bepaald is, de bepalingen zoals geïntegreerd gevolgd moeten worden.

Het is echter wel degelijk de bedoeling dat de modernisering ook voor project-MER's bij omgevingsvergunningen van toepassing is. Er wordt dan ook afstemming tussen de bepalingen in het Omgevingsvergunningendecreet en het DABM voorzien.

39. In het door het decreet van 17 mei 2024 gewijzigd artikel 4.3.2, §1, DABM wordt foutief verwezen naar de bijlagen I en II van het project-mer-besluit van 10 december 2004. Dit besluit is opgegeven door het mer-besluit van 24 oktober 2025. Artikel 4.3.2 DABM wordt in die zin aangepast.

40. Het decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond voorziet in een procedure om een toegekende vergunning voor het opsporen en het winnen van koolwaterstoffen resp. voor het opsporen en het winnen van aardwarmte in te trekken.

De termijn om hierover een beslissing te nemen, houdt echter geen rekening met de eventuele noodzaak om bijkomende toelichting te vragen naar aanleiding van de informatie die de vergunninghouder heeft bezorgd.

Vandaar dat een termijnverlenging voorzien wordt in het geval de vergunninghouder om bijkomende toelichting wordt gevraagd.

41. De Raad van State beval aan om bij gelegenheid een specifiekere rechtsgrond te creëren voor de Hydrogeologische Codering van de Ondergrond van Vlaanderen (de "hcov-codering"), dit omwille van de rechtszekerheid. Voorliggend decreet geeft uitvoering aan deze aanbeveling.

42. Voor bepaalde types van najaarsbemesting dient voorafgaandelijk aan de bemesting een bodemanalyse met bijhorend bemestingsadvies uitgevoerd te worden. Het uitvoeren van dergelijke analyse is echter voor sommige teelten niet eenvoudig, gelet op bv. de dichte begroeiing naar het einde van het teeltseizoen. Terwijl een analyse ook niet steeds een (grote) meerwaarde heeft, aangezien de bemestingsbehoefte ook op basis van andere aspecten vastgesteld kan worden (vb. bladkleur, bladgroei, ...) en te veel meststoffen voor sommige teelten ook tot kwaliteitsverlies leidt. Het gaat hier bijgevolg voor sommige teelten om een moeilijk na te leven voorwaarde, zonder meerwaarde. Dit geldt met name voor spruitkool zo. Doch ook andere teelten kunnen in die situatie zitten. Bijgevolg wordt de voorwaarde van het uitvoeren van een voorafgaandelijke bodemanalyse met bijhorend bemestingsadvies opgeheven voor spruitkool en wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om ook andere teelten van die voorwaarde vrij te stellen.

43. De VCRO bevat een minimumtermijn tussen versturen van het voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan en de organisatie van een plenaire vergadering dan wel een minimumtermijn voor advisering in geval geen plenaire vergadering wordt georganiseerd.

⁷ Zoals gewijzigd door het Decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage.

Uit de praktijk blijkt dat deze termijn te krap is geworden met de geïntegreerde procedure. Om de adviesinstanties voldoende tijd te gunnen het voorontwerp te kunnen doornemen, wordt deze minimumtermijn verlengd van 21 naar 30 dagen. Dit komt de advisering (en robuustheid van planning) ten gunste.

44. De VCRO laat toe dat planningsbevoegdheden worden gedelegeerd van het ene planningsniveau naar het andere planningsniveau. Ook is voorzien in de mogelijkheid dat kan worden afgeweken van een gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan mits instemming door de bevoegde plannende overheid. Het tijdstip waarop deze delegatie of instemming moet bekomen zijn is volgens de huidige regeling op of naar aanleiding van de plenaire vergadering of schriftelijke adviesronde. (art. 2.2.2, art. 2.2.12 en art. 2.2.18 VCRO)

De huidige formulering komt verwarrend over terwijl de praktijk leert dat de delegatie of instemming moet bekomen zijn voor de voorlopige vaststelling. Dit wordt bijgevolg zo ingeschreven in de VCRO.

45. De term 'studiegebied', ingevoerd door het Verzameldecreet Omgeving 2024 in de VCRO ter vervanging van de term 'plangebied' in het kader van RUP's verving is problematisch aangezien de term studiegebied een courante term is uit het MER.

De effecten van het 'plan' worden onderzocht in het 'studiegebied' dat per discipline verschilt en dat meestal groter is dan 'het gebied van het plan'.

Bovendien is het moeilijk om in de fase van de startnota een concrete afbakening van een studiegebied/ plangebied op te nemen.

Vanaf het moment dat een contour wordt opgenomen, komt men tot de vaststelling dat het heel moeilijk is om bepaalde percelen nog bijkomend op te nemen in het plangebied van het RUP als deze nog niet opgenomen zijn geweest in startnotafase.

Vandaar dat een aangepaste formulering wordt voorgesteld. (art. 2.2.4 VCRO)

46. Artikel 2.2.6 VCRO bevat de "categorieën van gebiedsaanduiding" die verplicht moeten worden gebruikt bij opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen. Elk stedenbouwkundig voorschrift moet ressorteren onder één van de categorieën of subcategorieën van gebiedsaanduiding.

Er bestond betwisting over de categorie waaronder "agrarische gebieden met overdruk natuurverweving" en "agrarische gebieden met ecologisch belang" moeten worden ondergebracht. Dit zijn gebieden met specifieke voorschriften die in ruimtelijke uitvoeringsplannen worden aangeduid (in het bijzonder in de RUP's die opgemaakt worden voor de afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur – AGNAS). Die discussie is beslecht bij Besluit van de Vlaamse Regering van 3 oktober 2025 tot bepaling van bijkomende subcategorieën van gebiedsaanduiding binnen de categorie van gebiedsaanduiding landbouw. De betrokken gebieden ressorteren voortaan onder twee nieuw gecreëerde subcategorieën binnen de hoofdcategorie landbouw. De Vlaamse Regering kon deze nieuwe subcategorieën van gebiedsaanduiding creëren omdat artikel 2.2.6 VCRO een machtiging aan de Vlaamse Regering bevatte om dit te doen.

De goedkeuring van het betrokken besluit leverde echter een situatie op waarbij sommige subcategorieën van gebiedsaanduiding binnen het agrarisch gebied te vinden zijn in de VCRO, en andere in een uitvoeringsbesluit.

Door met voorliggend decreet de bijkomende subcategorieën ook in de VCRO te verankeren, wordt de overzichtelijkheid van de categorisering van voorschriften bevorderd.

47. Artikel 4.3.1 VCRO bevat de mogelijkheid voor de overheid om voorwaarden op te leggen, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen.

Dit artikel verwijst naar artikel 30 van het Omgevingsvergunningendecreet wat betreft een aanpassing van de plannen leggen, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen.

De rechtspraak leest de verwijzing naar dit artikel 30 als zou een wijziging van het aangevraagde slechts mogelijk zijn op verzoek van de aanvrager, terwijl deze verwijzing bedoeld was als afbakening van het begrip 'beperkte' aanpassingen.

Gezien het nooit de bedoeling was om de overheid de mogelijkheid te ontnemen om uit eigen beweging beperkte planaanpassingen op te leggen (via voorwaarden), wordt de verwijzing naar betrokken artikel 30 opgeheven.

De gelijkaardige bepaling in het decreet van 17 mei 2024⁸ tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit

48. Artikel 5.1.1 VCRO bepaalt welke informatie er in het plannenregister moet worden opgenomen. De stedenbouwkundige verordeningen ontbreken hier in de oplijsting, terwijl deze eveneens planningsinformatie bevatten. Deze worden dan ook toegevoegd. (art. 5.1.1 VCRO)

49. Een projectbesluit is een eindbesluit over een complex project, maar niet noodzakelijk het enige eindbesluit. Het is wel minstens een eindbesluit over onderdeel van een complex project. Dit wordt verduidelijkt in de definitie hiervan. (art. 2, 1°, DCP)

50. Door de formulering over wat een ontwerp voorkeursbesluit resp. projectbesluit dient te bevatten, wordt soms gedacht dat het onteigeningsbesluit zelf moet worden opgenomen in dit besluit. Het ontwerp besluit moet echter hiervan melding maken. (art. 14 en 23 DCP)

51. Het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten regelt de mogelijkheid om voor een complex project te kiezen voor een geïntegreerde besluitvormingsprocedure. Deze procedure is opgesplitst in 3 fases:

- Een verkenningsfase die leidt tot een startbeslissing,
- Een onderzoeksfase die leidt tot een voorkeursbesluit en
- Een uitwerkingsfase die leidt tot een of meerdere projectbesluiten.

Artikel 29 e.v. van dit decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten bepalen de rechtsgevolgen die gekoppeld kunnen worden aan het voorkeursbesluit en het projectbesluit en de doorwerking van het projectbesluit.

Een van deze rechtsgevolgen is dat een vergunning, machtiging of toestemming geweigerd kan worden als de aanvraag onverenigbaar is met het voorkeursbesluit.

Het ontwerp van projectbesluit omvat een herkenbaar onderdeel dat geldt als ruimtelijk uitvoeringsplan. Dat beschrijft meer in detail dan het voorkeursbesluit welk project zal gerealiseerd worden. Bovendien is er op basis van het onderzoek in de uitwerkingsfase (o.a. een geïntegreerd plan-/project-MER) meer duidelijkheid over welke percelen geraakt worden.

⁸ Decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit, *B.S.* 9 augustus 2024.

Voorgesteld wordt om ook vermeld rechtsgevolg ook te koppelen aan een ontwerp projectbesluit. Dit biedt eveneens een nauwkeurige onderbouwing voor het weigeren van een omgevingsvergunningsaanvraag.

56. Artikel 4.4.7, §1, VCRO voorziet de mogelijkheid om zogenaamde 'anticipatieve' vergunningen te verlenen voor handelingen van algemeen belang die verenigbaar zijn met een ontwerp van RUP van zodra de resultaten van het openbaar onderzoek bekend zijn.

Artikel 23 van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten ("DCP") stelt dat een ontwerp van projectbesluit onder andere en in voorkomend geval, een herkenbaar onderdeel dat geldt als ruimtelijk uitvoeringsplan als vermeld in artikel 2.2.5 VCRO.

Het decreet van 25 april 2014 bevat echter geen gelijkaardige bepaling om op basis van een ontwerp projectbesluit af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften in het kader van een vergunningsprocedure, hoewel complexe projecten gaan per definitie over handelingen van algemeen belang (groot maatschappelijk en ruimtelijk-strategisch belang zelfs).

Voorgesteld wordt om de mogelijkheid van anticipatieve vergunningen ook te voorzien in het kader van projectbesluiten.

52. Een kopie van het definitief vastgestelde voorkeursbesluit of projectbesluit moet naar een aantal instanties gestuurd worden. De bevoegde overheid hoeft uiteraard geen afschrift van het definitief vastgestelde voorkeursbesluit aan zichzelf te sturen. (art. 17 en 27 DCP)

53. Tijdens de processen voorafgaand aan de erkenning van de Vlaamse Parken en de aanduiding van de bijhorende parkbureaus kwamen enkele onduidelijkheden in de wetgeving naar boven. Het doel is om met een minimale tekstuele aanpassing deze onduidelijkheden te verhelpen. De inhoud van de artikelen wordt niet aangepast, maar de twijfel in verband met de interpretatie wordt weggewerkt. (wijziging Parkendecreet)

2.8. Actualisaties en rechtzettingen

54. Tot op heden zijn verschillende bepalingen van de Jachtwet van 1882 nog steeds niet officieel opgeheven. Deze bepalingen zijn echter overbodig geworden aangezien alle regels over jacht actueel zijn opgenomen in meer specifieke regelgeving.

De inhoud van artikel 7bis wordt op heden volledig afgedekt door de bepalingen van hoofdstuk VII van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 over wildschade.

De aanwezigheid van deze laatste restanten van de stoude Jachtwet leidt enkel tot onduidelijkheid.

55. De wijzigingen aan het decreet aan van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij (verder "oprichtingsdecreet") passen dit oprichtingsdecreet aan het Wetboek Vennootschappen en Verenigingen (verder afgekort "WVV") en het Bestuursdecreet aan.

Het oprichtingsdecreet wordt zo gewijzigd dat het maximaal aansluit tot de voormelde wetgeving. Bepalingen die een loutere herhaling vormen van andere regelgevende bepalingen werden maximaal geschrapt om interpretatieproblemen of andere ongewenste effecten te vermijden. Waar er wel wordt verwezen naar andere toepasselijke regelgeving bv. het Bestuursdecreet, dan is dit om een

volledig beeld te geven over de regelgeving die van toepassing is op de organen van de VLM en hun werking zoals de raad van bestuur of het toezicht en de controle op het agentschap (commissaris en regeringscommissarissen). De doorverwijzingen naar andere regelgeving moeten in het voorliggende decreet steeds dynamisch worden geïnterpreteerd.

Het oprichtingsdecreet wordt door voorliggend ontwerp van decreet ook gemoderniseerd en terminologisch op punt gezet. Sommige bepalingen worden verschoven naar de statuten van de VLM als naamloze vennootschap, omdat dit meer flexibiliteit biedt op het vlak van werking door opnemings in de statuten (statuten opgenomen als bijlage in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 1988 houdende goedkeuring van de statuten van de Vlaamse Landmaatschappij).

Een aantal bepalingen worden overgeheveld van de statuten naar het oprichtingsdecreet.

Bij de inwerkingtreding wordt dan ook bepaald dat het agentschap de statuten in overeenstemming dient te brengen met de bepalingen van dit decreet en dat de wijzigingen van dit decreet en de aangepaste statuten op hetzelfde ogenblik in werking zullen treden.

56. Artikel 4.3.6 DABM handelt over de project-m.e.r.-screening. De beslissing over de vraag of een screeningsgerechtigd project al dan niet aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen moet door de bevoegde overheid, binnen een termijn van maximaal 90 dagen na het ter beschikkingstellen van de project-m.e.r.-screening genomen worden.

Artikel 4 (6) van de MEB-richtlijn voorziet ook dat het mogelijk is om deze termijn te verlengen in uitzonderlijke gevallen, bv. afhankelijk van de aard, de complexiteit, de locatie of de omvang van het project.

Het DABM wordt op dit punt verder aangevuld.

57. Daarnaast bevat bijlage II van het DABM, zoals vervangen door het decreet van 17 mei 2024⁹ een foute verwijzing naar het Seveso-samenwerkingsakkoord. Dit wordt thans rechtgezet.

58. In artikel 1.3.2.2, §1, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, zijn de bepalingen opgenomen aangaande de toegestane handelingen in de nabijheid van waterlopen. In en rond deze "oeverzones" gelden heel wat beperkingen.

Met het wijzigingsdecreet van 20 december 2024 werden, voor wat betreft oppervlaktewaterlichamen opgenomen in de Vlaamse Hydrografische Atlas, een aantal specifieke bepalingen opgenomen.

Zo is er, net zoals voor de andere oppervlaktewaterlichamen, een afwijkende regeling, afhankelijk van de ligging in VEN. Bij het uitwerken van de specifieke bepalingen voor VHA-waterlopen is er hierbij een andere formulering gebruikt.

Voor de uniformiteit is het echter aangewezen dat beide formuleringen gelijklopend zijn.

59. Artikel 14, §5, eerste lid, 2°, a), van het Mestdecreet vermeldt de bepalingen die niet overtreden mogen worden, om in aanmerking te komen voor een vrijstelling van de gebiedsgerichte maatregelen van artikel 14. Hiervoor wordt onder meer ook verwezen naar de bepalingen uit het decreet integraal waterbeleid, die betrekking hebben op de toegestane handelingen in de nabijheid van waterlopen. Deze verwijzing naar de betreffende bepalingen van het decreet

⁹ decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage

integraal waterbeleid is echter niet langer correct. Met voorliggend ontwerp van decreet wordt daarom deze verwijzing aangepast.

60. Zowel in het Mestdecreet als in het Decreet integraal waterbeleid zijn bepalingen opgenomen aangaande de bemesting in de nabijheid van waterlopen. Met het wijzigingsdecreet van 20 december 2024 werd deze regeling, zoals opgenomen in het decreet integraal waterbeleid aangepast. Daarnaast werd er voor gekozen om in het Mestdecreet geen soortgelijke bepalingen op te nemen, maar wel om te verwijzen naar de overeenkomstige bepalingen in het decreet integraal waterbeleid.

De wijze waarop de bemestingsbeperkingen in en rond waterlopen, zoals opgenomen in het Decreet integraal waterbeleid sinds het wijzigingsdecreet van 20 december 2024, toegepast moeten worden, bevat echter een aantal nuances die met de verwijzing in het Mestdecreet onvoldoende duidelijk zijn.

Deze verwijzing wordt dan ook aangepast, zodat deze, voor wat betreft de bemesting in en rond waterlopen, alle aspecten hieromtrent, zoals opgenomen in het decreet integraal waterbeleid, bevat en beide bepalingen inhoudelijk dus volledig overeenstemmen (wijziging art. 21 Mestdecreet).

61. Artikel 20 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid verwijst nog naar een met het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 opgeheven artikel. Deze verwijzing wordt rechtgezet naar een verwijzing naar het artikel 21, §1, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 dat eveneens handelt over de koopplichten.

62. Met de wijziging van 20 juli 2024 aan het Materialendecreet¹⁰ werd een extra uitzondering op de definitie van afvalstof ingevoegd, nl. *"afvalwater dat voldoet aan de geldende lozingsvoorwaarden zoals opgenomen in, hetzij de omgevingsvergunning van de producent van het afvalwater, hetzij in de van toepassing zijnde algemene of sectorale voorwaarden inzake lozing van dat afvalwater in oppervlaktewater, zoals vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, en dat nuttig wordt gebruikt in een productieproces;"*. Dit punt is echter ingevoegd ter vervanging van het bestaande punt c, in plaats van als nieuw punt. Daardoor werd het vroegere punt c geschrapt wat nooit de bedoeling was. Met deze aanpassing wordt het oorspronkelijke punt c opnieuw opgenomen als punt j. Tevens wordt een typefout rechtgezet.

Ook wordt verduidelijkt dat bemalingswater niet als afvalstof moet worden beschouwd wanneer dit nuttig wordt gebruikt of terug in de ondergrond wordt gebracht. De milieu-impact van deze activiteiten wordt immers al geregeld via de sectorale voorwaarden in Vlarem II.

63. Krachtens de huidige tekst van artikel 1.1.2 VCRO behoren de agrarische gebieden met ecologisch belang die in de gewestplannen destijds zijn aangeduid, tot de "ruimtelijk kwetsbare gebieden" (artikel 1.1.2, 10°, a)), terwijl agrarische gebieden met ecologisch belang die in ruimtelijke uitvoeringsplannen opgenomen worden, niet voorkomen in de lijst met ruimtelijk kwetsbare gebieden voor wat de ruimtelijke uitvoeringsplannen betreft (artikel 1.1.2, 10°, b°).

Aan die discrepantie wordt met het voorgestelde artikel verholpen.

64. Artikel 4.8.11, §2, VCRO bevat de termijn voor derden om een registratiebeslissing (inzake vermoeden van vergunning) aan te vechten bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Voor derden startte die termijn vanaf de dag na de opname van de constructie in het vergunningenregister.

¹⁰ Decreet van 17 mei 2024 houdende diverse bepalingen over omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening, B.S. 20 juli 2024.

Met het arrest van 19 oktober 2023 ([nr. 140/2023](#)) heeft het Grondwettelijk Hof die regeling ongrondwettig bevonden, omdat dit te streng zou zijn. Er kan van een burger niet worden verwacht dat hij op regelmatige basis het vergunningenregister raadpleegt, louter om na te gaan of daarin constructies werden opgenomen waarvan hij hinder of nadelen kan ondervinden.

Voorgesteld wordt om een delegatie in te schrijven zodat de Vlaamse Regering in een actieve bekendmakingsregeling kan voorzien.

Deze delegatie heeft ook een impact op de termijn waarbinnen het tegenbewijs van het vermoeden van vergunning geleverd kan worden. (art. 4.2.14, 4.8.11 en 5.1.3 VCRO)

65. Bij de decreetwijziging van 2024 van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten¹¹ werden de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten verkeerdelijk ondergebracht onder de door de Vlaamse Regering aangeduide adviesinstanties. Dit wordt nu rechtgezet.

66. Artikel 40 van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten geeft aan als welke beslissingen een definitief vastgestelde projectbesluit kan gelden. Sinds de totstandkoming van dit decreet is de regelgeving m.b.t. deze beslissingen aangepast. Enkele actualisaties dringen zich dan ook op.

67. Ingevolge de gedeeltelijke inwerkingtreding van het Verzameldecreet Omgeving 2024¹² is het thans mogelijk om gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen, vastgesteld vóór 1 september 2009, op vereenvoudigde wijze op te heffen (zonder adviesronde en openbaar onderzoek).

Het op 20 juli 2024 in werking getreden art. 2.3.2, §2/4, derde lid, VCRO luidt als volgt:

"In geval van een loutere opheffing van een verordening, vastgesteld voor 1 september 2009, zijn de bepalingen van paragraaf 2, zesde tot en met achtste lid, niet van toepassing en kan de gemeenteraad onmiddellijk tot opheffing overgaan."

Bij artikel 63 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 werd artikel 2.3.2, §2, tweede lid, VCRO opgeheven (in werking getreden op 15 april 2024). Hierdoor telt artikel 2.3.2, §2, niet langer acht, maar zeven leden.

68. Het decreet van 8 december 2017 houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving voerde de ruimtelijke beleidsplanning in de VCRO in. De overgangsbepalingen hierbij werden onvolledig afgestemd op de inwerkingtredingsbepalingen van hetzelfde decreet. Dit wordt thans rechtgezet.

69. Door het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 werd het toepassingsgebied van de planbatenregeling in de VCRO geactualiseerd naar de huidige planningscontext. De inwerkingtreding van bijzondere plannen van aanleg is vandaag de dag niet meer van toepassing. De link met bijzondere plannen van aanleg is nog blijven staan in artikel 2.6.5 en 2.6.6 VCRO. Dit wordt bijgevolg rechtgezet.

¹¹ Decreet van 26 april 2024 tot wijziging van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges en het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten, wat betreft het optimaliseren van de regelgeving inzake complexe projecten, B.S. 27 juni 2024.

¹² Het decreet van 17 mei 2024 houdende diverse bepalingen over omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening

70. Artikel 2.6.1, §3, 1°, VCRO beschrijft dat er geen planschade verschuldigd is bij een verbod om te bouwen of te verkavelen als gevolg van een vastgestelde en, in voorkomend geval, goedgekeurde onteigeningsbeslissing. Deze bepaling (met gebruik van de begrippen 'vastgesteld' en 'goedgekeurd') was al opgenomen in de VCRO vóór de inwerkingtreding van het Vlaams Onteigeningsdecreet van 2017. Het onderscheid tussen een vastgestelde en goedgekeurde onteigeningsbeslissing heeft in de huidige Vlaamse onteigeningsprocedure geen betekenis meer.

Met een terminologische aanpassing van deze bepaling wordt voorzien in een afstemming met het Vlaams Onteigeningsdecreet van 24 februari 2017.

71. Artikel 2.7.6/2 VCRO bevat een overgangsregeling die vandaag de dag niet meer van toepassing is. Deze wordt bijgevolg opgeheven.

72. De artikelen inzake de informatieplichten van de VCRO werden reeds technisch aangepast bij decreet van 26 april 2024¹³ om de formulering technisch af te stemmen op het Kaderdecreet. De voorliggende aanpassing, wijzigt inhoudelijk niets maar verduidelijkt de vorige wijziging. Dit is aangewezen gezien de bepalingen thans gelinkt zijn aan de twee decreten en dit bv. voor particulieren, die hiertoe ook gehouden zijn, zo duidelijker tot uiting komt. Verder is er bij een verwijzing nog een technische aanpassing in de nummering gebeurd die eerder onopgemerkt bleef. Ook is in artikel 101, vierde lid, OVD de formulering die thans gericht is op het stakingsbevel van de VCRO omgezet naar de terminologie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving (beveiligingsmaatregel) zonder inhoudelijke wijzigingen.

73. Artikel 2 van het OVD verwijst verkeerdelijk naar de "Raad van Vergunningsbetwistingen" terwijl de officiële benaming "Raad voor Vergunningsbetwistingen" is. Dit wordt nu gecorrigeerd.

74. Het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 werkte de verplichting van een financiële waarborg uit bij alle lasten in natura, en werden ook de modaliteiten van de financiële waarborg verder verfijnd en geëxpliciteerd. Tevens werd de niet-uitvoering van de lasten gekoppeld aan het verval van de omgevingsvergunning. Deze regeling werd opgenomen in het Omgevingsvergunningendecreet.

Op dit ogenblik is er geen overgangsregeling voorzien voor het verval van de omgevingsvergunning door het niet uitvoeren van de lasten.

Een overgangsbepaling is noodzakelijk is om volgende redenen:

- *Rechtzetten niet gewenst gevolg:*
Geen overgangsbepaling heeft tot gevolg dat het niet uitvoeren van lasten bij een vergunning in het verleden (bv. beslissing in 2006, in 2021) van rechtswege het verval tot gevolg heeft. Dit kan heel verregaande gevolgen hebben voor vergunningen die nog in uitvoering zijn, of zelfs al uitgevoerd zijn en kan een welkom argument zijn voor tegenstanders van een vergunning. Het is nooit de bedoeling van de decreetgever geweest om dergelijke impact te hebben t.a.v. het verleden (dit komt niet aan bod in de parlementaire voorbereiding)
- *Rechtszekerheid:*
Vergunninghouders krijgen hierdoor duidelijkheid over het statuut van hun vergunning. Nieuwe vergunningsaanvragers (na 1 januari 2024) weten duidelijk vooraf onder welke voorwaarden het verval intreedt.
- *Juridisch technisch:*

¹³ artt. 57, 58 en 59, decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023

Als er enige onduidelijkheid zou kunnen rijzen over de werking van de wet in de tijd, is het sowieso aangewezen om duidelijke overgangsbepalingen bij de regelgeving te maken ook al is het enkel ter verduidelijking. In dit geval zijn er verregaande (ongewenste) gevolgen als er geen overgangsbepalingen worden voorzien.

De overgangsbepaling moet ook reeds van rechtswege vervallen vergunningen van voor de inwerkingtreding op 1 januari 2024 kunnen repareren, daarom wordt voorgesteld om de overgangsbepaling (retroactief) in te laten gaan vanaf de inwerkingtreding op 1 januari 2024.

De overgangsbepaling moet sowieso steeds gekoppeld zijn aan de inwerkingtreding van de betrokken regelgeving (wetgevingstechnisch) (in casu artikel 115, tweede lid, Instrumentendecreet: de gewijzigde artikelen 104 tot en met 107 OVD traden in werking op 1 januari 2024.)

75. Daarnaast voorzag het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 in artikel 75 OVD een regeling rond het lot van lasten bij overdracht van een omgevingsvergunning. Echter, artikel 79, vierde lid, OVD, bevatte reeds een regeling hieromtrent.

Beide bepalingen regelen de uitvoering van lasten bij overdracht van de omgevingsvergunning op een verschillende manier en zijn tegenstrijdig.

Vandaar dat terug wordt aangesloten bij de regeling die reeds voorzien was in het Omgevingsvergunningendecreet. Deze regeling wordt het meest rechtszekere geacht. Doordat de overheid actief moet instemmen met de overdracht, heeft zij het beste zicht op deze overdracht. Bij een automatische overdracht is dit veel moeilijker.

Daarnaast bevat ook artikel 77 OVD een bepaling inzake het borg staan voor de goede uitvoering van de lasten. Ook deze bepaling regelt wat er gebeurt bij overdracht van de vergunning. Deze bepaling wordt verplaatst, zodat alles wat betrekking heeft op de overdracht van een vergunning in 1 artikel terug te vinden is.

3. Totstandkomingsprocedure

3.A. Adviezen van de strategische adviesraden (SARO-SALV-SERV-Mina)

76. De Vlaamse Strategische Adviesraad voor Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed ("SARO") bracht op 27 augustus 2025 een briefadvies uit, waarin ze vaststelde dat het voorliggende voorontwerp geen bepalingen bevat inzake ruimtelijke ordening of onroerend erfgoed die een strategisch advies noodzakelijk maken.

De SARO sprak zich wel uit over de schrapping van de figuur van het meerwaarderamingsrapport (zie verder).

Op 15 september 2025 liet de SERV weten niet in te gaan op de gestelde adviesvraag. De sociale partners verwijzen naar het advies dat ze hierover zullen uitbrengen in de Minaraad.

De Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij ("SALV") heeft advies gegeven op 15 september 2025.

De Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen ("Minaraad") heeft advies gegeven op 18 september 2025.

Hieronder worden de verschillende adviezen gegroepeerd besproken per te wijzigen decreet.

➤ **Wat betreft het Jachtdecreet van 24 juli 1991**

77. De **Minaraad** (met onthouding van VOKA en Unizo) vraagt de wijzigingen met betrekking tot valwild niet op deze manier door te voeren. De Minaraad wijst erop dat, naast de vermelde wettelijke regeling voor opvangcentra voor wilde dieren, ook de politie kan worden gebeld en sommige gemeenten en steden over een eigen regeling beschikken. De Memorie onderbouwt deze bijkomende voorgestelde wijziging niet met cijfermateriaal. Het is voor de Minaraad daarom niet volledig duidelijk in welke mate de situaties waarvoor deze decreetswijziging een oplossing wil bieden zich momenteel voordoen. De Raad vraagt in eerste orde om de nodige onderbouwingen voor deze wijziging aan te leveren.

Reactie

Er bestaat inderdaad een regeling inzake de behandeling van gekwetste en hulpbehoevende dieren door taxidiensten voor wilde dieren en opvangcentra voor wilde dieren. Het doel is daarbij een herstel en rehabilitatie van de dieren of euthanasie indien het dier dermate gewond is. Er zijn evenwel verschillende situaties waarbij een herstel en re-integratie van de dieren in de natuur niet mogelijk is (ernstige fractures, inwendige bloedingen, ruggengraatlletsels, open buikwonden, ...). Dit zijn casussen waarbij een transport naar opvangcentra of andere verzorgingsinstellingen enkel het lijden van de dieren verergert en of verlengt. Er is op dit moment geen wettelijk kader om de dieren ter plaatse te mogen doden wanneer de omstandigheden dit wenselijk maken. Voorliggend decretaal voorstel beoogt geen wijziging van de mogelijkheden van de taxidiensten of opvangcentra, maar een aanvulling voor aspecten van de omgang met gekwetste wilde dieren waarvoor momenteel geen kader bestaat.

De politiediensten en de vernoemde initiatieven van steden en gemeenten hebben actueel geen wettelijke basis om die dieren legaal ter plaatse te doden zoals de Minaraad voorstelt. Voor sommige initiatieven is zelfs de vraag of de hele werking voor wilde dieren legaal is.

Actueel is er inderdaad nauwelijks cijfermateriaal te vinden. Het is immers onmogelijk om betrokkenen gestructureerd cijfermateriaal te laten verzamelen over hun eigen illegale handelingen. Indien nodig doden de betrokkenen de dieren in alle eer en geweten met het oog op dierenwelzijn en openbare veiligheid, maar zonder een geldige rechtsgrond. De enige gedocumenteerde casussen zijn die die de media halen. Meestal omwille van onenigheid bij de betrokken hulpverleners over de rechtmatigheid van het doden.

Het voorliggend voorstel incorporeert in punt 3 onmiddellijk een mogelijkheid tot registratie en documentatie om dat gebrek aan cijfermateriaal weg te werken.

78. Verder meent de **Minaraad** dat vanuit het oogpunt van dierenwelzijn moet worden ingezet op preventie, met name het voorkomen van aanrijdingen. In tweede orde vraagt de Raad om uitgevoerde interventies op een gestructureerde manier te documenteren zodat 'zwarte punten' kenbaar worden en er prioritair op dergelijke plekken kan worden ingezet op ontsnipperingsmaatregelen.

Reactie

We kunnen het eens zijn met de Minaraad om in te zetten op preventie. De preventie kan evenwel niet verhinderen dat ongevallen met wilde dieren

gebeuren en neemt dus evenmin de nood weg om een voldoende wettelijk kader te hebben voor wanneer een ongeval heeft plaatsgevonden.

We kunnen het eveneens eens zijn met de Minaraad dat het zinvol is om op gestructureerde wijze ongevallen te registreren met het oog op remediering. Daarvoor wordt intensief ingezet op een duidelijke registratie bij de taxidiensten en opvangcentra, er was een samenwerking tussen het Agentschap Wegen en Verkeer en Natuurpunt voor de campagne "Dieren onder de Wielen" en een paar jaar geleden werd vanuit het Agentschap voor Natuur en Bos een app van de Vlaamse overheid gelanceerd voor structurele dataverzameling, onder andere voor ongevallen: www.wildinzicht.be.

Deze aanbevelingen worden dus zeker ter harte genomen, maar dat staat los van het noodzakelijke wetgevende initiatief dat hier voorligt.

79. Vanuit het oogpunt van dierenwelzijn en openbare veiligheid, moet de aanrijtijd altijd zo kort mogelijk zijn. De **Minaraad** beveelt aan dat moet worden nagedacht over een algemeen permanentiesysteem dat breed gecommuniceerd dient te worden bij de diensten van politie, brandweer, gemeentelijke diensten, ...

Reactie

We zijn verheugd dat de Minaraad bevestigt dat de aanrijtijd zo kort mogelijk moet zijn. We scharen ons volledig achter het principe van de gestructureerde hulpdiensten met de "snelst adequate hulp". Concreet betekent dat dat telkens afgewogen wordt welke hulpverlener (politie, brandweer, gemeentelijke diensten, jager, vrijwilliger, lokale bewoner...) met welke middelen onder die specifieke omstandigheden de meest zinvolle hulp kan bieden. In casu kan dat voor sommige situaties het doden van het dier betekenen.

Bij gebrek aan een ondersteunend wettelijk kader is het echter onmogelijk een legaal permanentiesysteem te implementeren en te communiceren.

80. Wat betreft de delegatie, vermeldt het ontwerpdecreet enkele aspecten die in een dergelijk besluit minstens moeten worden opgenomen, alsook dat de Vlaamse Regering de middelen voor het doden kan bepalen. De **Minaraad** stelt dat een dergelijke opsomming zelden in een decreet wordt opgenomen en vraagt in eerste orde om deze opsomming uit het decreet te schrappen. In tweede orde, indien de opsomming behouden blijft, vraagt de Raad om beter te motiveren waarom voor deze aspecten werd gekozen.

Reactie

De verschillende opgesomde aspecten dienen precies om een duidelijk kader te schetsen waarbinnen de Vlaamse regering nadere regels moet bepalen. Het gaat stuk voor stuk om aspecten waarvoor de Minaraad net aanhaalt dat ze in overweging moeten genomen worden:

- *Voor punt 1: de verhouding van deze regeling tot de regeling van de werking van de taxidiensten en opvangcentra.*
- *Voor punt 2: de regeling voor de snelst adequate hulp.*
- *Voor punt 3: het opzetten van een monitoringssysteem om cijfermateriaal te verzamelen voor beleidsmatige doeleinden.*
- *Voor punt 4: regelen dat dit niet leidt tot illegaal doden van de dieren buiten de bestaande jachtregels.*
- *Voor punt 5: duidelijk bepalen wie een voldoende bekwaamheid heeft voor welke handelingen in bepaalde omstandigheden.*
- *Voor punt 6 bepalen hoe dit alles kan gecontroleerd worden.*

Omdat dit minimale vereisten zijn voor een goed kader worden deze elementen al verplicht aangeduid op decretaal niveau.

81. De **Minaraad** meent dat in de eerste plaats moet verzekerd worden dat de juiste keuze wordt gemaakt tussen doden of herstel. Dat moet gebeuren door gekwalificeerde personen. Dit wordt momenteel niet vermeld als een van de verder te bepalen aspecten. De Raad vraagt om voorwaarden voor deze kwalificatie mee op te nemen in het uitvoeringsbesluit.

Reactie

Als we spreken over snelst adequate hulp betekent dat dat op kritieke momenten inhoudelijke keuzes moeten worden gemaakt. Die keuzes moeten onderbouwd worden volgens punt 2. Afhankelijk van de situatie is het kwalificatieniveau van de betrokkenen belangrijker. Als voorbeeld kan men het verschil nemen tussen een ree met ernstige huidwonden en een ree met een gebroken rug. In het eerste geval zal nader onderzoek door een gekwalificeerd persoon wenselijk zijn voor een beslissing, in het tweede geval kan eenieder dat vaststellen en zal dit leiden tot een euthanasie.

82. Wat betreft preventie, vraagt de Raad om in het uitvoeringsbesluit te voorzien in een documentatiesysteem met het oog op identificatie van 'zwarte punten' en prioritering van het inzetten van ontsnippersmaatregelen.

Reactie

Zoals eerder aangehaald wordt beleidsmatig aan dit aspect gewerkt, maar maakt dat geen deel uit van voorliggend decretaal ontwerp.

83. Wat betreft de vermelding van de personen gemachtigd om dieren te doden, vraagt de **Minaraad** om dit te schrappen, gezien dit reeds bepaald wordt het decreet dierenwelzijn. Het uitvoeringsbesluit kan volgens de Raad evenwel wel verder specificeren wat 'de nodige kennis en bekwaamheid' uit het dierenwelzijnsdecreet dient in te houden. De Raad vaagt om over het uitvoeringsbesluit om advies te worden gevraagd.

Reactie

De wetgeving Dierenwelzijn verwijst net naar de jacht en soortenwetgeving om die kennis en bekwaamheid nader te bepalen. Het is dus van belang dat deze bepaling hier weerhouden wordt. Dit werd reeds op juridisch vlak afgetoetst bij de afdeling Dierenwelzijn.

84. De **Minaraad** vraagt aandacht voor de dubbele rechtsgrond inzake soortenschade. De raad meent dat het invoeren van een gebruiksvriendelijk en performant digitaal platform aan te moedigen is. De Raad wijst evenwel op de dubbele rechtsgrond wat betreft soortenschade. Indien deze digitale toepassing inzake wildbeheer zou worden gekoppeld aan meldingen m.b.t. soortenschade, institutionaliseert men een automatische koppeling tussen jacht en schadebeheer. Een eerste pijler met betrekking tot schade is evenwel het voorkomen van schade. De Raad meent daarom dat een dergelijke automatische koppeling tussen jacht en schadebeheer dient te worden vermeden en vraagt hiertoe de nodige garanties in te bouwen.

Reactie

Het voorkomen van schade gebeurt ook door het uitvoeren van jacht of bestrijding als dat mogelijk is. Zo staat dit opgenomen in verschillende artikelen van de Code Goede Praktijk (Ministerieel besluit van 12 mei 2014 tot vaststelling van een code van goede praktijk ter uitvoering van artikel 11 van het Soortenschadebesluit van 3 juli 2009 en ter uitvoering van artikel 28 en artikel 41 van het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014 en ter uitvoering van bijlage 3, onderdeel 3.1 van het Soortenbesluit van 15 mei 2009), bijvoorbeeld in artikel 3.

Dit is dus louter een koppeling en geen dubbele rechtsgrond.

85. De **Minaraad** wijst er bijkomend op dat niet alle jagers in de mogelijkheid zijn om een digitaal platform te gebruiken en vraagt om ook de analoge optie open te houden.

De verdere digitalisering wordt onverminderd voortgezet. Omdat veel uitvoerende aspecten van de jacht aan één individu zijn gekoppeld, verwachten we dat gebruikers die niet mee digitaliseren geleidelijk vanzelf zullen uitfaseren. Voor handelingen die wel rechtstreeks persoonsgebonden zijn (zoals de aanvraag van een jachtverlof of meldingen rond bestrijding) blijven we op dit moment wél analoge procedures voorzien.

➤ **Wat betreft het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid**

86. Het voorontwerp van decreet bevatte initieel enkele bepalingen die strekten tot het invoeren van een decretale basis voor retributies in het kader van het DABM.

De **Minaraad** vroeg om het retributiesysteem op een doordachte manier in te voeren. Hierbij is voorzien dat de Vlaamse Regering de bedragen van de retributie vaststelt en dat deze bedragen in verhouding moeten staan tot de kosten voor de uitvoering van de metingen, analyses of simulaties of tot de administratieve kosten voor de opmaak of verzameling van de resultaten van metingen, analyses of simulaties. De grootteorde wordt hiermee herleid tot het aantal benodigde werkuren. Eveneens is voorzien dat de Vlaamse Regering vrijstellingen kan bepalen, maar de omschrijving hiervan is tamelijk vaag. De Raad meent dat deze bepalingen onvoldoende zekerheid geven voor de uitwerking van een effectief retributiesysteem.

Reactie

Naar aanleiding van de definitieve goedkeuring van voorliggend ontwerpdecreet (met oog op indiening in het Vlaams Parlement) is ervoor geopteerd om de voorgestelde regeling niet langer te behouden.

87. Een volgende bedenking van de **Minaraad** betreft de relatie met het principe van de openbaarheid van bestuur. Op grond van het Verdrag van Aarhus valt 'milieu-informatie' en, in het bijzonder, 'informatie over emissies in het milieu' onder de grootst mogelijke openbaarheid en zijn er op dit punt amper uitzonderingsgronden (zie ook artikel II.36, §2, van het Bestuursdecreet).

Reactie

De voorgestelde regeling is verenigbaar met het grondrecht inzake openbaarheid van bestuur.

Het is immers niet uitgesloten om de toegangsdrempel tot bepaalde gegevens te verhogen, zo kunnen lokale besturen retributies vragen voor bepaalde verzoeken tot openbaarheid.

Het is niet de bedoeling om toegang tot de gegevens onmogelijk te maken, wel om deze niet kosteloos over te maken, maar tegen een vergoeding die proportioneel is.

Net zo min als het Bestuursdecreet voert voorliggende bepaling het recht in om de overheid te verplichten om nieuwe documenten aan te maken (of metingen uit te voeren), noch om gegevens van bestaande documenten te laten verwerken/analyseren ifv een vraag van verzoeker.

88. De **Minaraad** heeft ook enkele vragen over de werking in de praktijk (vb. welke handelingen of activiteiten kunnen een retributie met zich meebrengen, blijft

het voor bedrijven mogelijk om private partners in te schakelen voor het (laten) uitvoeren van metingen, ...). Concluderend vraagt de Raad om de invoering van een dergelijk systeem duidelijker te onderbouwen met het oog op het invoeren ervan op een doordachte manier.

Reactie

Zie hiervoor de reactie op de bemerking, geformuleerd in punt 94.

➤ **Wat betreft het decreet van 21 oktober 1997 betreffende natuurbescherming en het natuurlijk milieu**

89. Wat betreft de voorziene koopplicht vraagt de **SALV** eerst een grondige evaluatie van het aspect 'structurele schade' te maken op basis waarvan een adequate uitwerking van de instrumenten 'koopplicht voor de Vlaamse overheid van onroerende goederen' (oud artikel 39) en 'administratieve schadevergoeding beperkt in tijd' (oud artikel 40) voor terugkerende soortenschade binnen SBZ-H en VEN vorm kan krijgen.

Pas deze instrumenten als laatste opties in binnen een ruimer beleid rond soortenschade. Ga hierover in overleg met de betrokken stakeholders.

Reactie

Er wordt niet over 'structurele schade' maar over jaarlijks terugkerende schade gesproken. Het initiatief voor een mogelijke verwerving komt vanuit de vraag door de schadelijder zelf. Hij zal dus zelf oordelen of de schade die hij/zij leidt tot ernstige waardevermindering ofwel de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang brengt. Op basis van de huidige aantal dossiers van ernstige terugkerende schade zal dit vermoedelijk beperkt blijven tot uitzonderlijke situaties van schade door de bever.

Wanneer bovendien de soort binnen een ruimtelijke afbakening voorkomt waar natuurdoelen gelden (zoals VEN of SBZ-H), kan verwacht worden dat de terreineigenaar deze natuurdoelen ondersteunt en de eigen bedrijfsvoering hieraan aanpast.

90. De **Minaraad** vraagt de voorgestelde wijzingen (mogelijkheid tot koopplicht en mogelijkheid tot stopzetten van betalingen voor soortenschade) in een ruimer beleid inzake (het voorkomen van) soortenschade. In de gezamenlijke adviezen van Minaraad en SALV stelden de Raden al dat structurele schade vraagt om een structurele aanpak. Ze vroegen om deze schade beter in beeld te brengen en hiertoe andere instrumenten te bekijken en dit met het oog op structurele oplossingen.

Beide wijzigingen vormen een bouwsteen van een structurele aanpak, zoals de Minaraad al eerder vroeg. De Minaraad merkt hierbij op dat de voorgestelde wijzigingen louter een rechtsgrond invoeren voor verdere actiemogelijkheden. De Memorie stelt dat de verdere afhandeling van deze wijzigingen uitwerking zal vinden via het Soortenschadebesluit en het besluit over het realisatiegericht instrumentarium. De Raad vraagt hierbij bijkomende aandacht voor het type acties met betrekking tot het voorkomen van soortenschade zoals bijvoorbeeld in het tweede soortenbeschermingsprogramma voor de bever werden opgenomen en goedgekeurd.

De Raad vraagt om te onderzoeken of de opgelijste instrumenten ook voor andere schadeveroorzakende soorten zouden kunnen worden ingezet.

Reactie

De steller van het ontwerp neemt notie van deze vraag, en zal het gevraagde onderzoeken.

91. De **Minaraad** herhaalt de vraag om te onderzoeken hoe dit soort structurele schade in eerste instantie beter in beeld kan worden gebracht om te kunnen komen tot een grondige evaluatie van de soortenschaderegeling. Daarnaast benadrukte de Minaraad ook telkens het belang van preventieve maatregelen (zowel de evaluatie van bestaande, als onderzoeken naar de ontwikkeling van nieuwe preventieve maatregelen)

Reactie

De steller van het ontwerp neemt notie van deze vraag, en zal het gevraagde onderzoeken.

92. De **Minaraad** vraagt voldoende aandacht en prioriteit voor het uitwerken van alle voorziene acties met betrekking tot soortenschade uit het SBP Bever met het oog op een verbetering van het gehele beleid inzake (het voorkomen van) soortenschade (zie hoger). De Raad vraagt eveneens om een en ander gelijktijdig in te voeren bij de nodige wijzigingen aan het Soortenschadebesluit en het besluit realisatiegericht instrumentarium. De Minaraad wil over deze wijzigingen om advies worden gevraagd.

Reactie

De steller van het ontwerp neemt notie van deze vraag, en zal het gevraagde onderzoeken. De Minaraad zal evident, zoals het correct verloop van een wijzigingsprocedure inzake wetgeving dat vraagt, om advies worden gevraagd.

➤ **Wat betreft het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018**

93. De **Minaraad** stelt vast dat de huidige formulering van artikel 1.3.2.2, §1, derde lid, van het Waterwetboek, rechtsonzekerheid creëert. De tekst kan zo geïnterpreteerd worden dat de bestaande basisbescherming voor oeverzones langs VHA-waterlopen buiten landbouwgrond onbedoeld zou komen te vervallen. Een dergelijke interpretatie is niet in overeenstemming met de intentie van de decreetgever, die een verstrenging van de regels in landbouwgrond beoogde. Bovendien staat het haaks op de beleidsdoelstellingen voor waterkwaliteit (Kaderrichtlijn Water) en biodiversiteit (o.a. VEN)

Daarom adviseert de Minaraad de tekst als volgt te wijzigen:

"Wijziging in 3de lid: "In afwijking van het eerste lid, 1° tot en met 3°, gelden voor oeverzones die onderdeel zijn van een landbouwgrond of gelegen langs een landbouwgrond, die enkel de taluds omvatten en die gelegen zijn langs oppervlaktewaterlichamen die zijn opgenomen in de Vlaamse Hydrografische Atlas, vanaf 1 januari 2026 de volgende bepalingen:

1° in de beschermingsstrook is ... verboden ..."

Reactie

De aanpassingen die door de wijziging door het decreet van 22 december 2024 doorgevoerd werden, hadden inderdaad niet de bedoeling om de bestaande basisbescherming voor oeverzones langs VHA-waterlopen die geen landbouwgrond zijn of niet aan landbouwgrond grenzen, te doen vervallen. In de huidige formulering van het begrip "beschermingsstrook", begrip dat een essentiële rol speelt in de afbakening van de beschermingsregels voor oeverzones langs VHA-waterlopen, is vermeld dat deze een onderdeel is van een landbouwgrond of grenzend aan een landbouwgrond. Dit kan tot gevolg hebben dat voor niet-landbouwgronden grenzend aan VHA-waterlopen, er afgeweken wordt van de bestaande basisbescherming omwille van de ligging aan een VHA-waterloop, terwijl er echter geen beschermingsstrook van

toepassing is omdat het niet gaat over een landbouwgrond, en dus bijgevolg ook de beschermingsmaatregelen voor beschermingsstroken niet van toepassing worden.

Een remediëring van de decreetstekst om hieraan tegemoet te komen, lijkt dan ook aangewezen. Er kan aldus dan ook ingestemd worden met het advies van de Minaraad. Wel wordt een andere woordvolgorde voorgesteld dan de door de Minaraad gesuggereerde tekstaanpassing aangezien in de betreffende bepalingen er een onderscheid wordt gemaakt tussen "oeverzones die enkel de talud omvatten" en "oeverzones die niet enkel de talud omvatten", en het voor de duidelijkheid aangewezen is om deze term zo te gebruiken in de tekst.

94. De **Minaraad** vraagt naar duidelijkheid inzake de regels voor nulbemesting binnen 10-meterzone in VEN. De Minaraad meent dat de wijzigingen aan artikel 1.3.2.2., §1, derde lid, 1°, op zich wel correct zijn, maar dat de leesbaarheid beter kan. De Raad kan daarom akkoord gaan met deze aanpassing op voorwaarde dat in VEN-gebieden de nulbemesting langs alle waterlichamen blijft gelden in de 10-meter zone.

Reactie

Zoals in de memorie is aangegeven, is de aanpassing er om in overeenstemming te zijn met de bestaande regeling die nu al geldt (en die vanaf 1 januari 2026 nog steeds van toepassing blijft voor de niet in de VHA aangeduide waterlopen). Met die aanpassing wordt dus gegarandeerd dat de 10-meter zone in VEN-gebieden, zowel voor in de VHA aangeduide waterlopen als voor andere oppervlaktewaterlichamen, op dezelfde manier bepaald wordt.

95. De **SALV** vraagt om snel gebruik te maken van de mogelijkheid om de maaiperiode van beschermingsstroken langs VHA-waterlopen aan te passen, zodat een billijke vergoeding aan de landbouwer voor de ecosysteemdienst die beschermingsstroken leveren, kan gegarandeerd worden. De SALV vraagt om de periode waarin niet gemaaid mag worden zo snel mogelijk in onderling overleg met de leden van het Opvolgingsorgaan te bepalen en juridisch te verankeren, zodat een rechtszeker kader ontstaat die een billijke vergoeding aan de landbouwer garandeert voor de ecosysteemdienst die beschermingsstroken leveren.

Ook de **Minaraad** vraagt, in gelijkaardige bewoordingen de periode waarin niet gemaaid mag worden zo snel mogelijk in onderling overleg met de leden van het opvolgingsorgaan te bepalen en juridisch te verankeren.

Reactie

Net zoals de SALV en de Minaraad is ook de Regering van mening dat een snelle juridische verankering van de periode waarbinnen er alsnog gemaaid mag worden, aangewezen is.

Ondertussen werd deze problematiek ook besproken op het opvolgingsorgaan. Conform de daar gemaakte afspraken wordt de periode waarbinnen maaaien toegestaan wordt, verlengd tot 30 april. Het maaaien blijft dan verboden vanaf 1 mei tot en met 15 juni. Maar op deze verbodsperiode kan de Vlaamse Regering dan afwijkingen voorzien, waarin er wel gemaaid kan worden. Het is hierbij de bedoeling dat deze afwijkingen zo snel mogelijk, en uiterlijk voor het ingaan van de verbodsperiode, definitief goedgekeurd zullen zijn.

➤ **Wat betreft het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen**

96. De **Minaraad** heeft geen aanbevelingen wat betreft de voorgestelde wijzigingen aan het decreet betreffende de Vlaamse Grondenbank. Wel stelt de

Raad voor om de werking van de Vlaamse grondenbank zo aan te passen dat op duidelijke en transparante manier wordt bijgehouden met welk doel een perceel gekocht wordt en, bij inzet ervan, waarvoor het ingezet wordt indien dit afwijkt van het vooropgestelde doel. De inzet van deze aangekochte percelen op een later moment moet steeds kaderen in een bredere en gedragen gebiedsvisie.

Reactie

Bij iedere beslissing van een verwerving, vervreemding en ruil wordt de opportuniteit omschreven.

Deze opportuniteit houdt telkens in dat elke aankoop, verkoop of ruil moet kaderen binnen een of meerdere specifieke projecten. Verder wordt de inzetbaarheid van aangekochte gronden steeds geëvalueerd: dit kan een rechtstreekse inzet zijn in een bepaald project (bv. aankoop grond dat dient als wachtbekken in kader van BLUE DEAL), maar kan ook aangekocht worden als ruilgrond (deze ruilgrond wordt dan gebruikt om landbouwers uit te ruilen uit een projectgebied). De aankopen zijn dus steeds grondig gemotiveerd en doelgebonden. Indien een wijziging zou optreden van het voorziene doel, wordt telkens een nieuwe gemotiveerde beslissing genomen. Tot slot kunnen we ook stellen dat voor vele aankopen ook is voorzien dat een extern advies wordt gegeven waarbij de motivatie extra in het licht wordt gezet (bv. advies ANB in kader van recht van voorkoop Natuur, advies partner i.k.v. recht van voorkoop integraal Waterbeleid,)

➤ **Wat betreft de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening**

97. De SARO betreurt niettemin dat het voorontwerp de figuur van het meerwaarderamingsrapport uit de regelgeving schrapt. Hierdoor verdwijnt voor initiatiefnemers van een ruimtelijk uitvoeringsplan de mogelijkheid om voorafgaand aan de definitieve vaststelling van het plan een deskundige raming van de meerwaarde van het plan te verkrijgen.

Reactie

Vermits het meerwaarderamingsrapport geen enkele indicatie geeft van de uiteindelijke planbatenheffing en de meerwaarde slechts een raming bevat op niveau van het volledige plangebied, kan de beleidsmatige relevantie van dergelijk rapport in vraag gesteld worden. Noch voor de initiatiefnemer van het RUP, noch voor de betrokken eigenaar biedt het rapport zekerheid over de omvang van de planbatenheffing of over het moment waarop deze heffing zal geïnd worden.

➤ **Wat betreft het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid**

98. De **SALV** onderschrijft de voorgestelde wettelijke basis voor de uitwisseling van persoonsgegevens tussen producenten- en brancheorganisaties met de bevoegde overheidsentiteit, voorzien door toevoeging van een paragraaf 4 aan artikel 29 van het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid van 28 juni 2023.

De SALV stelt wel een aanvulling (onderlijnd) van volgende paragraaf zoals in artikel 89 [hernummerd: art. 107] van het Verzameldecreet Omgeving vermeld:

'Alleen de personeelsleden, aangestelden of vertegenwoordigers van de betrokken organisaties of dienstverleners met wie de betrokken organisaties een verwerkingsovereenkomst afsloten, die belast zijn met de inning van de bedragen, vermeld in paragraaf 1, 3°, en de uitvoering van de overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, krijgen toegang tot de gegevens.'

Het is immers mogelijk dat de betrokken producentenorganisaties of brancheorganisaties geen eigen personeelsleden in dienst hebben en genoodzaakt zijn om opdrachten contractueel uit te besteden.

Ook de **Minaraad** vraagt, in dezelfde bewoordingen als de SALV, een aanvulling op de voorgestelde wijziging door te voeren.

Reactie

Dit is een terechte bedenking.

De voorgestelde aanpassing is opgenomen in de ontwerptekst van het decreet.

99. De **SALV** vraagt voldoende waarborgen te garanderen op vlak van gegevensbescherming. De mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om nadere voorwaarden vast te leggen voor de aanvraag en de verwerking van de persoonsgegevens, biedt ruimte om bijkomende garanties in te bouwen. De SALV wijst in dat verband op het belang van het opmaken van een sluitend protocol voor gegevensuitwisseling, conform het Decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer.

Reactie

Er is een bijkomende bepaling in verband met de beveiliging opgenomen in de ontwerptekst. Het is daarnaast de bedoeling om via de delegatie aan de Vlaamse Regering bijkomende voorwaarden op te leggen voor de gegevensuitwisseling. De mededeling van de gegevens gebeurt ook binnen het kader van artikel 8, §1, van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer (egov-decreet) dat de opmaak van een protocol verplicht.

100. De **SALV** onderstreept het belang van duidelijke communicatie over het doel en het juridische kader van de gegevensverwerking.

Reactie

Zowel de AVG als het egov-decreet leggen een reeks verplichtingen op om de betrokkenen te informeren over het doel en het juridisch kader van de gegevensverwerking en hun rechten. Er is een bijkomende bepaling opgenomen met betrekking tot informatie en transparantie. Het is via de delegatie aan de Vlaamse Regering de bedoeling verdere voorwaarden op te nemen en hier de aandacht op te vestigen. Deze communicatie- en informatieplichten worden ook in het af te sluiten protocol opgenomen.

➤ **Boerderijcompostering**

101. De SALV vraagt om, met het oog op een wettelijk kader voor boerderijcompostering reeds die wetgevende aanpassingen door te voeren waar binnen het lopende stakeholderoverleg consensus over is.

Reactie

Met het decreet van 20 december 2024 werden in het Mestdecreet een aantal aanpassingen doorgevoerd rond boerderijcompost. Met deze aanpassingen had men tot doel de toepassing en het gebruik van deze waardevolle mestsoort verder te stimuleren. Sinds de decreetswijziging van 20 december 2024 werd er nog verder overleg gepleegd over boerderijcompost. Op basis van de huidige stand van zaken zijn er momenteel geen aspecten uit het lopende stakeholderoverleg waarover consensus is en die tegelijk een wetgevende aanpassing vergen die afdoende op zichzelf staat en nu reeds al kan doorgevoerd worden, zonder dat over andere aspecten reeds duidelijkheid is. Indien er echter, naar aanleiding van verder overleg, over meer aspecten

consensus groeit, en hierbij wetgevende aanpassingen nodig zouden zijn, om die consensus ook te vertalen in wetgeving, engageren we er ons toe om dit zo snel mogelijk door te voeren.

3.B. Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie

102. De Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens heeft op 9 september 2025 advies nr. 2025/053 uitgebracht.

Dit advies gaat in op volgende zeven punten:

- 1) Kwaliteit van de regelgevende grondslag
- 2) Doelbinding
- 3) Verantwoordelijkheid
- 4) Minimale gegevensverwerking
- 5) Juistheid
- 6) Rechten van de betrokkenen en transparantie
- 7) Beveiligingsmaatregelen

De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd, inzonderheid:

- de rechtvaardigingsgrond opnemen in het Ontwerp, minstens in de memorie;
- de verwerkingsverantwoordelijke uitdrukkelijk opnemen in het Ontwerp voor wat betreft het Jachtdecreet en het decreet betreffende landbouw- en visserijbeleid
- de categorieën betrokkenen en gegevens opnemen in het Ontwerp voor wat het Jachtdecreet betreft
- de personen die toegang krijgen tot de gegevens opnemen in het Ontwerp voor wat het Jachtdecreet betreft
- de bewaartermijnen opnemen in het Ontwerp en verantwoorden in de memorie, voor wat betreft het Jachtdecreet, het bodemdecreet en het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid.

➤ Wat betreft het Jachtdecreet van 24 juli 1991

103. De VTC verzocht in haar advies nr. 2025/053 van 9 september 2025 volgende zaken aan te passen:

- de rechtvaardigingsgrond op te nemen in het Ontwerp, minstens in de memorie
Hieraan wordt gevolg gegeven door opname in de memorie.
- de verwerkingsverantwoordelijke uitdrukkelijk op te nemen
Deze werd toegevoegd aan nieuw artikel 32/4, eerste lid, van het Jachtdecreet.
- de categorieën betrokkenen en gegevens op te nemen
Deze categorieën werden opgenomen in nieuw artikel 32/4, tweede en vierde lid, van het Jachtdecreet.
- de personen die toegang krijgen tot de gegevens op te nemen
Deze personen werden opgenomen in nieuw artikel 32/4, derde lid, van het Jachtdecreet.
- de bewaartermijnen opnemen in het Ontwerp en verantwoorden in de memorie
Deze termijn werd opgenomen in nieuw artikel 32/4, vijfde lid, van het Jachtdecreet.

Er wordt akte genomen van de door de VTC geformuleerde vraag met betrekking tot de juistheid van de gegevens, de noodzaak tot transparantiemaatregelen en het nemen van gepaste veiligheidsmaatregelen. Deze elementen worden meegenomen bij de verwerking van betrokken persoonsgegevens.

➤ ***Wat betreft het Bodemdecreet van 27 oktober 2006***

104. De VTC sprak zich in haar advies nr. 2025/053 van 9 september 2025 als volgt uit over de wijzigingen aan het Bodemdecreet.

- In randnummer 17 van haar advies merkt de VTC op dat de doeleinden van de gegevensverwerking blijkt uit het Ontwerp of de memorie, behoudens wat het bodemdecreet betreft.
Om hieraan tegemoet te komen, wordt een passage toegevoegd bij de toelichting bij wijzigingsartikel 55 [hernummerd: art. 66] van voorliggend ontwerp Verzameldecreet.
- In randnummer 31 van haar advies merkt de VTC op dat de bewaartermijn, vermeld in het ontworpen artikel 174septies, §6, van het Bodemdecreet (art. 50 [hernummerd: art. 66] ontwerp Verzameldecreet Omgeving, in de memorie moet worden verantwoord.
Deze verantwoording is opgenomen in de toelichting bij wijzigingsartikel 55 [hernummerd: art. 66].
- De VTC erkent dat het ontwerp expliciet vermeldt op grond van welke rechtvaardigingsgrond in de AVG de verwerking van persoonsgegevens zal plaatsvinden (randnr. 10)
- De VTC erkent eveneens dat de verwerkingsverantwoordelijke uitdrukkelijk opgenomen is in voorliggend ontwerp. (randnr. 20)

➤ ***Wat betreft het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid***

105. De VTC verzocht in haar advies nr. 2025/053 van 9 september 2025 volgende zaken aan te passen:

- de rechtvaardigingsgrond opnemen in het Ontwerp, minstens in de memorie
De rechtvaardigingsgrond is opgenomen in de memorie van toelichting.
- de verwerkingsverantwoordelijke uitdrukkelijk opnemen in het Ontwerp
De verwerkingsverantwoordelijke werd expliciet opgenomen in het ontwerp van decreet.
- de bewaartermijnen opnemen in het Ontwerp en verantwoorden in de memorie zoals aangegeven in randnr. 31.
De bewaartermijn werd opgenomen in de ontwerptekst en verantwoord in de memorie van toelichting.

Daarnaast zijn in de ontwerptekst nog 2 extra bepalingen opgenomen in verband met de informatie- en communicatieverplichtingen enerzijds (randnr. 35 e.v. uit het advies) en de te nemen beveiligingsmaatregelen anderzijds (randnr. 6 e.v. uit het advies) door de verwerkingsverantwoordelijken.

Dit is in principe niet verplicht maar werden wel geadviseerd door de SALV en de VTC.

In de memorie is tot slot nog een terminologische correctie gebeurd: "doorgifte" is vervangen door "mededeling".

➤ **Wat betreft het Instrumentendecreet van 26 mei 2023**

106. Advies nr. 2025/053 van 9 september van de VTC geeft geen aanleiding tot aanpassingen van voorliggende teksten.

- Wat betreft de opmerking van de VTC m.b.t. het toevoegen van een rechtvaardigingsgrond (pt. 10) heeft geen betrekking op het Instrumentendecreet van 26 mei 2023. De rechtvaardigingsgrond is al opgenomen in het artikel zelf (nieuwe paragraaf 4 in artikel 7 Instrumentendecreet van 26 mei 2023).

Het advies geeft dit zelf ook aan:

Het Ontwerp of de nota aan de Vlaamse Regering vermelden niet expliciet op grond van welke rechtvaardigingsgrond in de AVG de verwerking van persoonsgegevens zal plaatsvinden, behoudens voor wat het bodemdecreet en het instrumentendecreet betreft, waar beroep gedaan wordt op een "taak van algemeen belang"

- Inzake de maximum bewaartermijn van de persoonsgegevens wordt in het zevende lid van paragraaf 4 verwezen naar artikel III.87, §1/1, vierde lid, 8°, van het Bestuursdecreet.
- De doeleinden waarvoor in het kader van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 gegevens worden verwerkt zijn, volgens het advies, dan ook welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn.
- Ook de verwerkingsverantwoordelijke wordt, zoals voorgeschreven, bij decreet aangewezen.

Er zal vanzelfsprekend rekening gehouden worden met artikel 8 van het Vlaams e-gov-decreet van 18 juli 2008, en waar nodig ook met artikel 20 van de wet van 30 juli 2018, artikel 46 van de wet van 15 januari 1990 en de artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983. Er zal voorzien worden in de nodige protocollen.

Eveneens wordt gezorgd voor de juistheid van de gegevens, transparantiemaatregelen en gepaste veiligheidsmaatregelen, zoals al weergegeven in nieuwe §4, zevende lid, 1°, 4°, 5°, 7° en 8° van artikel 14 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023.

3.C. Advies van de Raad van State van 19 januari 2026

107. De Raad van State bracht op 19 januari 2026 nr. advies 78.596/1 uit.

Over een aantal hoofdstukken had de Raad van State geen opmerkingen. (randnr. 5, 6, 20, 21, 27, 29, 30, 32, 33, 34, 54, 55)

Tijdens de adviesperiode werden een aantal vragen gesteld aan de gemachtigde. De Raad van State nam in een aantal gevallen akte van het antwoord (zie randnr. 23, 37, 39, 40, 41, 43, 44, 46.1) of stemt in met het antwoord van de gemachtigde met een aanpassing van memorie (rand. 8.1) of decreet (randnr. 11.2, 12.2 en 45) tot gevolg.

Ook werden een aantal technische opmerkingen geformuleerd, waaronder de afstemming van nummering tussen ontwerpdecreet en memorie. (randnr. 3, 7, 42, 49, 56, 57, 58, 59.1, 60.2) of van legistieke of taalkundige aard (randnr. 9, 11.1, 12.1, 13, 14, 24, 25, 26, 38, 46.2, 47, 60.1)

Hier werd gevolg aan gegeven.

Daarnaast werd aan een aantal aanbevelingen geen gevolg gegeven om reden van duidelijkheid. (randnr. 10.1, 10.2)

108. Volgens de Raad van State kan de decreetgever het voorgestelde handelsverbod op wildpreparaten van gekweekt wild (wijziging van artikel 26 Jachtdecreet van 24 juli 1991) slechts instellen als de decreetgever beroep kan doen op de in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bedoelde impliciete bevoegdheden. (randnr. 4.1 - 4.2.1 - 4.2.2 - 4.3)

Een reactie hierop wordt opgenomen bij wijzigingsartikel 42 dat artikel 26 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 wijzigt.

109. In een aantal wets- en verordeningsbepalingen inzake ruilverkaveling dienen de vermeldingen "Nationale Landmaatschappij" en "NLM" respectievelijk als "Vlaamse Landmaatschappij" en "VLM" gelezen te worden.

De Raad van State adviseert van de gelegenheid gebruik te maken om deze verwijzingen aan te passen. (randnr. 7)

Dit advies werd gevolgd. Zo werden ontwerpartikelen 3 t.e.m. 17 toegevoegd (hoofdstuk 3, 4 en 5)

110. De Raad van State vroeg ook naar de mogelijkheid om op basis van de diverse statutenwijzigingen gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad de gecoördineerde versie van de statuten van de VLM te reconstrueren. (randnr. 8.2) Hier werd het tekstvoorstel aangepast aan het alternatief voorgesteld door de Raad van State.

111. De Raad vroeg tijdens de adviestermin toe te lichten waarom in het ontworpen artikel 18, § 3, van het VLM-decreet een specifieke overgangsregeling wordt uitgewerkt voor de (weder)samenstelling van de raad van bestuur van de VLM nadat er verkiezingen hebben plaatsgevonden, terwijl artikel III.10, § 1, van het Bestuursdecreet reeds een overgangsregeling bevat.

Daar dit de verduidelijking van een onduidelijkheid betreft omtrent de toepassing van artikel III.10 van het Bestuursdecreet, gaat het volgens de Raad om een onduidelijkheid die noodzakelijkerwijs ook andere Vlaamse overheidsrechtspersonen betreft. In het licht daarvan valt te overwegen om, eerder dan in een specifieke regel voor de VLM te voorzien, artikel III.10 van het Bestuursdecreet aan te passen. (randnr. 12.3)

Hier wordt het standpunt ingenomen om artikel III.10 van het Bestuursdecreet niet algemeen te wijzigingen voor alle Vlaamse overheidsrechtspersonen. Voorgesteld artikel, dat in afwachting van de benoeming van de onafhankelijke bestuurders, alleen de in de eerste fase aangestelde bestuurders in rekening worden genomen voor de vaststelling van de meerderheidsvereisten en aanwezigheidsvereisten, is conform de toelichting bij het Bestuursdecreet en blijft bijgevolg behouden.

112. Het ontworpen artikel 32/4 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 regelt de verwerking van persoonsgegevens voor elk administratief proces met betrekking tot wildbeheer. De Raad merkte op dat dit ontworpen artikel 32/4 nog moet worden aangevuld met een omschrijving van de met de verwerking nagestreefde doelstelling. (randnr. 15)

Deze doelstelling werd ook toegevoegd aan de tekst van het decreet (zie wijzigingsartikel 44).

113. De Raad van State stelt dat, ofschoon artikel 173 van de Grondwet niet verhindert dat de decreetgever de Vlaamse Regering machtigt om het bedrag van de retributie te bepalen, uit die grondwetsbepaling voortvloeit dat de decreetgever die bevoegd is om de retributie in te voeren, ook de gevallen waarin ze

verschuldigd is, de heffingsplichtigen, en de gevallen van vrijstelling en vermindering ervan, moet bepalen.

Volgens de Raad moeten minstens de gevallen waarin de retributies verschuldigd zijn, en door wie deze verschuldigd zijn, in een decretale bepaling worden geregeld. Ook zou de decreetgever die bevoegd is om de retributie in te voeren, moeten voorzien in de gevallen van vrijstelling en vermindering ervan. (randnr. 16, 16.1 t.e.m. 16.5)

Het artikel wordt geschrapt. Dit betrof oude wijzigingsartikelen 37, 38 en 39.

Er zal geval per geval een decretale rechtsgrond worden voorzien bij het in leven roepen van een nieuwe retributie.

114. (Oud) Artikel 122 van het ontwerpdecreet (voor hernummering), dat de herinvoering van een salderingsregel bij planschade beoogde, was geschreven als een toevoeging van een paragraaf aan artikel 14 Instrumentendecreet. Als een ruimtelijk uitvoeringsplan zowel min- als meerwaarde deed ontstaan, dan kon men, i.p.v. afzonderlijk de planschade- en planbatenregeling toe te passen, de min- en meerwaarden verrekenen en afhankelijk van het resultaat een schaderapport dan wel meerwaarderapport maken. Met een recht op planschade of het verschuldigd zijn van een planbatenheffing als gevolg.

De ontworpen bepaling vertoonde een aantal gebreken, minstens onduidelijkheden die leidden tot vragen van de auditeur bij de Raad van State, hangende de adviesvraag. De Raad verklaarde zich akkoord met bijstellingen zoals voorgesteld in het antwoord op de vragen van de auditeur (randnr. 53.1 t.e.m. 53.3 en 59.2)

Het ontwerp verzameldecreet werd overeenkomstig aangepast. In plaats van een wijziging van artikel 14 Instrumentendecreet wordt een uitzondering op het recht op planschade ingeschreven in artikel 2.6.2 VCRO.

Zie de algemene en artikelsgewijze toelichting. (huidig wijzigingsartikel 87)

115. De Raad van State raadt verder aan om daar waar in het Bodemdecreet de verplichting bedoelde kennisgevingen te doen "bij aangetekende brief" opheffen wordt, de bestaande tekst van de gewijzigde bepalingen aan te vullen met een bepaling die toelaat om in uitzonderlijke gevallen af te wijken van de kennisgeving bij aangetekende brief. (randnr. 22)

Deze aanbeveling van de Raad van State wordt evenwel niet gevolgd.

Het is inderdaad louter de bedoeling dat slechts in uitzonderlijke gevallen wordt afgeweken van de kennisgeving bij aangetekende brief. Het was evenwel een weloverwogen keuze om dit te realiseren middels het opheffen van de woorden "bij aangetekende brief" in de betreffende artikelen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006. Het aanvullen van de bestaande tekst van de artikelen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 met een bepaling die toelaat om in uitzonderlijke gevallen af te wijken van de kennisgeving bij aangetekende brief zou immers net ingaan tegen de beoogde flexibiliteit, aangezien die gevallen moeilijk te bepalen/omschrijven zijn en aldus het gevaar bestaat dat een dergelijke bepaling niet alle beoogde gevallen omvat. Daarnaast dient regelgeving zo eenvoudig mogelijk gehouden te worden en dient overregulering vermeden te worden. Bovendien dient erop gewezen te worden dat in het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 evenmin wordt bepaald dat de OVAM haar beslissingen bij aangetekende brief dient ter kennis te brengen of in welke gevallen de OVAM haar beslissingen al dan niet bij aangetekende brief dient ter kennis te brengen. Door het opheffen van de woorden "bij aangetekende brief" in de betreffende artikelen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 worden deze artikelen daarmee dus ook in overeenstemming gebracht.

116. De Raad van State formuleert een aantal bedenkingen bij de terugwerkende kracht die nieuw artikel 393/1 OVD zou invoeren, waardoor bepaalde omgevingsvergunningen die wegens niet-tijdige uitvoering van lasten van rechtswege vervallen waren, opnieuw geldig zouden worden.

De terugwerkende kracht van decreten kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang. Wanneer lopende gerechtelijke procedures of jurisdictionele waarborgen zouden worden geraakt, zijn uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang vereist.

De Raad stelt zich vragen rond de doelstelling van algemeen belang, waarbij ze aangeeft dat volgens haar de ontworpen regeling voornamelijk private belangen beschermt.

Door de terugwerkende kracht zou worden ingegrepen in definitief voltrokken situaties en afbreuk gedaan worden aan het gewettigd vertrouwen en aan de rechtssituatie van andere personen dan de gewezen vergunninghouders. In zoverre hierdoor gelijktijdig met elkaar onverzoenbare vergunnings- en beleidsbeslissingen kunnen bestaan of afbreuk zou worden gedaan aan het gewettigd vertrouwen van de burgers, brengt de ontworpen regeling de rechtszekerheid in het gedrang voor derden die zich in hun handelen hebben laten leiden door het verval van de toegekende omgevingsvergunningen. (randnr. 48.1 t.e.m. 48.5)

De voorgestelde overgangsregeling wordt thans opgenomen omdat op het ogenblik van de aanpassing van het OVD ingevolge het Instrumentendecreet (de nieuwe lastenregeling is in werking sinds 1/1/2024) bij de koppeling van het verval van de vergunning aan de niet uitvoering van de lasten er niet aan gedacht is een overgangsbepaling op te nemen in functie van de impact op reeds bestaande vergunningen uit het verleden.

Het ontbreken van een overgangsbepaling heeft tot gevolg dat 'oudere' vergunningen die waren uitgevoerd (met uitzondering van de daaraan verbonden lasten) retroactief vervielen.

Het ontwerp Verzameldecreet tracht daaraan tegemoet te komen door een bepaling met retroactieve werking. Voorgestelde regeling komt niet alleen tegemoet aan de gewezen vergunninghouders, maar ook aan het gewettigd vertrouwen en aan de rechtssituatie van andere personen dan de gewezen vergunninghouders. Immers, op grond van vóór 1 januari 2024 afgeleverde vergunningen werden verschillende handelingen gesteld, verdere vergunningen verleend, overdrachten gedaan, ... die allemaal hun rechtsgeldigheid zouden verliezen indien blijkt dat de oorspronkelijke vergunning vervallen zou zijn.

Neem het geval van een vergund bouwproject in het verleden met lasten, dat wat de constructie betreft volledig tijdig is uitgevoerd en deze constructie al in gebruik werd genomen. In dat geval zou door het niet uitvoeren van een last (bv. aanleg groene ruimte, kosteloze grondafstand) deze vergunning nog integraal komen te vervallen en zouden er voor dit bouwproject geen rechten meer zijn om latere vergunningen te bekomen.

Wat betreft het gewettigd vertrouwen van zowel vergunninghouders als derden, speelt ook het tijdsverloop een grote rol: de nieuwe lastenregeling is in werking sinds 1 januari 2024; tot daarvoor had iedereen de verwachting dat zijn vergunning in orde was; ook derden konden ervan uitgaan dat het een vergund project was.

Gezien op dit ogenblik de nieuwe regeling nog maar 2 jaar van kracht is, wordt ingeschat dat de impact naar derden eerder beperkt is.

117. Het advies van de Raad van State (randnr. 50, 51) bij het wijzigingsartikel 121 in het verzameldecreet (hernummerd 131) stelt dat artikel 22 van de

Grondwet vereist dat de essentiële elementen van een verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd.

In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel 'essentiële elementen' uitmaken:

- 1°) de categorie van verwerkte gegevens;
- 2°) de categorie van betrokken personen;
- 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling;
- 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens;
- en
- 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.

De delegatie aan de Vlaamse Regering in het ontworpen artikel 7, § 4, vijfde lid, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 om nader te bepalen welke persoonsgegevens de initiatiefnemer *naast* de in het tweede lid uitdrukkelijk vermelde persoonsgegevens kan opvragen bij andere overheden of instanties, is derhalve niet toelaatbaar.

Het verdient aanbeveling om de precieze draagwijdte van het vijfde lid van het ontworpen artikel 7, § 4, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 te verduidelijken, met name dat de persoonsgegevens vermeld in het tweede lid van dezelfde ontworpen bepaling worden bedoeld.

Artikel 7, §4, vierde lid en vijfde lid, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 dienen samengelezen te worden. Het ontworpen artikel 7, §4, vijfde lid, beoogt niet andere persoonsgegevens op te vragen dan de gegevens die vermeld staan in het ontworpen artikel 7, §4, tweede lid.

Deze verduidelijking wordt aangebracht bij de bespreking van het ontworpen artikel.

Wat betreft de opmerkingen van de Raad van State over het weglaten van bepaalde leden die overbodig zijn doordat ze bepalingen opnemen die rechtstreeks uit de algemene verordening gegevensbescherming voortvloeien, (randnr. 52), deze leden werden niet langer opgenomen in voorliggende ontwerp van decreet.

118. Een aantal aanbevelingen van de Raad van State werd gevolgd:

- Wat betreft de ontworpen regeling m.b.t. een versnelde procedure voor het toevoegen van een gebied waar de compenserende maatregelen worden genomen, overeenkomstig artikel 36ter, § 5, tweede lid, van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997, aan een speciale beschermingszone, vroeg de Raad van State aan om de memorie van aan te vullen. (randnr. 17, zie ook randnr. 35) Dit werd gedaan bij de artikelsgewijze toelichting.
- De Raad van State beveelt tevens aan om de gelijke behandeling van alle eigenaars nader te verantwoorden in de memorie van toelichting, wat betreft de opkoopplicht door de Vlaamse Grondenbank van een onroerend goed dat binnen het VEN of binnen een SBZ gelegen is. (randnr. 18.1 en 18.2)
De aan de Raad gegeven toelichting wordt dan ook aan de memorie van toelichting bij wijzigingsartikel 52 toegevoegd.
- Ook wat betreft de beperking in de tijd van de vergoeding voor wildschade binnen speciale beschermingszones en VEN-gebieden vroeg de Raad om de nadere toelichting op te nemen in de "toelichting bij de artikelen. (randnr. 19)
Ook hier werd gevolg aan gegeven in de memorie van toelichting bij wijzigingsartikel 53.
- Wat betreft de betekeningswijzen, voorzien in het ontworpen artikel 11/1, eerste lid, 2°, van het decreet van 25 mei 2007, geeft de Raad mee dat de

verwijzing naar artikel II.21 van het Bestuursdecreet beter niet weggelaten wordt (randnr. 28.1)

Dit advies van de Raad van State wordt gevolgd.

- De Raad van State stelt een herformulering van het ontworpen artikel 11/1, eerste lid, van het decreet van 25 mei 2007 voor, om te voorkomen dat de indruk gewekt wordt dat het aan de begunstigde van het voorkeepsrecht is om te oordelen (1) of de beslissing aan de verkoper dan wel aan de kandidaat-koper moet worden meegedeeld; en (2) of de beslissing tot uitoefening van dat recht aan de verkoper of kandidaat-koper moet worden betekend. (randnr. 28.2 en 28.3)

Het advies van de Raad van State werd gevolgd en de tekst van wijzigingsartikel 70 werd aangepast.

- Voorliggend decreet wil onder meer in artikel 5.1.3 VCRO een paragraaf 4 toevoegen, waardoor registratiebeslissingen die gevolgd zijn door een niet-vervallen omgevingsvergunning die werd bekendgemaakt, niet meer vatbaar zijn voor beroep. (randnr. 31.1 en 31.2)

Om de bedoeling van dit artikel te verduidelijken, wordt op aanbeveling van de Raad van State in wijzigingsartikel 98 toegevoegd dat het dient te gaan om een 'definitief geworden' niet vervallen omgevingsvergunning die werd bekendgemaakt.

- Volgens de Raad van State dienen - gelet op de bedoeling om ook bij complexe projecten een "anticipatieve" omgevingsvergunning mogelijk te maken - de voorwaarden in artikel 4.4.7, § 1, van de VCRO toegevoegd te worden aan de ontworpen bepaling. (randnr. 36)

Deze voorwaarden werden dan ook toegevoegd aan wijzigingsartikel 118.

- De Raad van State stelt dat artikel 117 van het voorontwerp (hernummerd art. 127 – m.b.t. de inwerkingtreding van artikel 101, vierde lid, OVD) beter ook op 1 april 2026 in werking kan treden. (randnr. 60.3)

Gezien bij de inwerkingtreding van het decreet van 26 april 2024 'tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023', op 2 april 2026 eerst nog wijzigingen worden aangebracht aan de artikelen die gewijzigd worden door de artikelen 90, 91 en 92 (hernummerd art. 99, 100 en 101), is de inwerkingtreding van deze laatste wijzigingen daags nadien voorzien op 2 april 2026. Voor wat artikel 117 (hernummerd art. 127) betreft – dat de wijziging aan artikel 101 OVD regelt – is dit niet nodig en kan deze op 1 april 2026 in werking treden. Wijzigingsartikel 141 werd hieraan aangepast.

II. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. (Algemene bepaling)

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Hoofdstuk 2. Wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882

Artikel 2. (Art. 7bis jachtwet)

Tot op heden zijn verschillende bepalingen van de Jachtwet van 1882 nog steeds niet officieel opgeheven. Deze bepalingen zijn echter overbodig geworden aangezien alle regels over jacht actueel zijn opgenomen in meer specifieke regelgeving.

De inhoud van artikel 7bis wordt op heden volledig afgedekt door de bepalingen van hoofdstuk VII van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 over wildschade.

Artikel 7bis van de oude Jachtwet van 28 februari 1882 wordt bijgevolg opgeheven. Ze heeft geen functionaliteit meer omwille van meer recente en specifieke gewestelijke wetgeving.

Door deze opheffing kan er ook geen verwarring meer zijn over de gepaste rechtsgrond op het thema wildschade inzake jacht. Elke benadering gaat vanaf dan terug op de bepalingen van het Jachtdecreet.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet

Artikel 3. (Actualisatie verwijzing)

Artikel 4. (Actualisatie verwijzing)

Artikel 5. (Actualisatie verwijzing)

Artikel 6. (Actualisatie verwijzing)

Artikel 7. (Actualisatie verwijzing)

Artikel 8. (Actualisatie verwijzing)

Artikel 9. (Actualisatie verwijzing)

In de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet worden in een groot aantal artikelen de verouderde verwijzingen naar de Nationale Landmaatschappij formeel vervangen door verwijzingen naar de Vlaamse Landmaatschappij.

Artikel 10. (Art. 76 - Actualisatie verwijzing & Tijdelijke gebruikersovereenkomst van maximaal 5 jaar)

➤ Punt 1° - actualisatie verwijzing

Zie toelichting bij artikel 3.

➤ Punt 2° - tijdelijke gebruikersovereenkomst van maximaal 5 jaar

Zoals vermeld in de algemene toelichting, krijgt de VLM de mogelijkheid om, zowel in de uitvoering van haar taken als Vlaamse Grondenbank, als in afwachting van de ter beschikking stelling van gronden aan een ruilverkavelingscomité, tijdelijke gebruiksovereenkomsten te sluiten met een maximumduur van vijf jaar op de gronden die zij in eigendom houdt alsook op de gronden die haar in beheer worden gegeven door andere administratieve overheden.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken

Artikel 11. (Actualisatie verwijzing)

Artikel 12. (Actualisatie verwijzing)

Artikel 13. (Actualisatie verwijzing)

Artikel 14. (Actualisatie verwijzing)

In de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken worden in een aantal artikelen de verouderde verwijzingen naar de Nationale Landmaatschappij formeel vervangen door verwijzingen naar de Vlaamse Landmaatschappij.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van de wet van 10 januari 1978 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen in der minne

Artikel 15. (Actualisatie verwijzing)

Artikel 16. (Actualisatie verwijzing)

Artikel 17. (Actualisatie verwijzing)

In de wet van 10 januari 1978 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen in der minne worden in een aantal artikelen de verouderde verwijzingen naar de Nationale Landmaatschappij formeel vervangen door verwijzingen naar de Vlaamse Landmaatschappij.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij

Artikel 18. (Art. 1 – technische aanpassing)

Deze wijziging is een technische aanpassingen aan de coördinatie van de Grondwet in 1992.

Artikel 19. (Art. 2 – technische aanpassing)

➤ Punt 1° - schrapping inleidende zin van paragraaf 1, tweede lid

Deze wijziging betreft een wijziging aan artikel 2, § 1, tweede lid, van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij (in de volgende artikelen verder afgekort oprichtingsdecreet VLM) waarbij de inleidende zin geschrapt wordt, de rest van het tweede lid wordt behouden.

De inleidende zin werd destijds overgenomen uit het artikel in het Wetboek van vennootschappen waarvan de inhoud nu is opgenomen als artikel 2:20 WVV:

Art. 2:20. Alle akten, facturen, aankondigingen, bekendmakingen, brieven, orders, websites en andere stukken, al dan niet in elektronische vorm, uitgaande van een rechtspersoon moeten de volgende gegevens vermelden:

1° de naam van de rechtspersoon;

2° de rechtsvorm, voluit of afgekort;

3° de nauwkeurige aanduiding van de zetel van de rechtspersoon;

4° het ondernemingsnummer;

5° het woord "rechtspersonenregister" of de afkorting "RPR", gevolgd door de vermelding van de rechtbank van de zetel van de rechtspersoon;

6° in voorkomend geval, het e-mailadres en de website van de rechtspersoon;

7° in voorkomend geval, het feit dat de rechtspersoon in vereffening is.

Gezien artikel 2:20 WVV van aanvullend recht is voor de VLM is het onnodig dit in het oprichtingsdecreet te herhalen gezien dit het risico inhoudt dat als het artikel

in het WVV later wijzigt, de formulering in artikel 2, §1, tweede lid, van het oprichtingsdecreet niet meer accuraat is en zodoende wordt het risico op onvolledigheid uitgesloten.

➤ Punt 2° - opheffing paragraaf 2, vierde tot en met dertiende lid

Deze wijziging betreft de opheffing in artikel 2, §2, vierde tot en met het dertiende lid. Deze wijziging dient samengelezen te worden met de wijziging in dit artikel onder punt 3° waarbij deze leden worden gehergroepeerd in een nieuwe paragraaf 2bis omtrent kapitaal en aandelen.

➤ Punt 3° - invoering nieuwe paragraaf 2bis – kapitaal en aandelen

Deze wijziging voert in artikel 2 een nieuwe paragraaf 2bis in waarin de leden van artikel 2, §2, vierde tot en met dertiende lid worden gehergroepeerd voor de leesbaarheid zodat de bepalingen inzake kapitaal en aandelen worden samengebracht. De volgorde van de leden werd veranderd zodat de paragraaf een logisch geheel vormt. Sommige leden worden ook aangepast aan het nieuwe WVV. 2 leden worden verschoven naar de statuten van de VLM omdat ze volgens het vennootschapsrecht eerder in de statuten dan in het oprichtingsdecreet thuishoren.

- Paragraaf 2bis, eerste lid.

Dit lid is het huidige artikel 2, §2, vijfde lid, en wordt om de logische opbouw van de paragraaf 2bis als eerste lid hernomen. De toevoeging van het woord “ondeelbaar” in de eerste zin wordt hernomen uit het huidige vierde lid van artikel 2, §2, vierde lid.

Het behoud van de tweede zin verduidelijkt dat het één aandeel/één stem-principe dat dwingend op het agentschap van toepassing blijft.

- Paragraaf 2bis, tweede lid.

Dit lid is het huidige artikel 2, §2, vierde lid, en wordt om de logische opbouw van de paragraaf als tweede lid hernomen.

Het nieuwe tweede lid veralgemeent het (mogelijke) aandeelhouderschap van het Vlaams Gewest, de provincies en de gemeenten waardoor zowel overdrachten als inschrijvingen op kapitaal nu worden gecapteerd en niet enkel inschrijvingen.

- Paragraaf 2bis, derde lid.

Dit lid is het huidige artikel 2, §2, zesde lid, en wordt om de logische opbouw van de paragraaf als derde lid hernomen.

De wijzigingen zijn terminologische aanpassingen aan het WVV en strekken tot vereenvoudiging van de bepaling.

- Paragraaf 2bis, vierde lid.

Dit lid is het huidige artikel 2, §2, zevende lid, eerste zin, en wordt om de logische opbouw van de paragraaf als vierde lid hernomen. De tweede zin van paragraaf 2, §2, zevende lid, wordt hernomen als paragraaf 2bis, vijfde lid.

De wijzigingen strekken tot vereenvoudiging van de bepaling. Zo wordt de “25%-bepaling” geschrapt, want deze voegt inhoudelijk niets toe aan de bepaling.

- Paragraaf 2bis, vijfde lid.

Dit lid is het huidige artikel 2, §2, zevende lid, tweede zin, en wordt om de logische opbouw van de paragraaf als vijfde lid hernomen.

- Paragraaf 2bis, zesde lid.

Dit lid is het huidige artikel 2, §2, achtste lid, eerste zin en wordt om de logische opbouw van de paragraaf als zesde lid hernomen. De tweede zin van het huidige artikel 2, §2, achtste lid, is hernomen in artikel 2, §2bis, tweede lid. De derde zin van het huidige artikel 2, §2, achtste lid, is hernomen in artikel 2, §2bis, derde lid. Deze wijziging is een terminologische aanpassing aan het WVV en een vereenvoudiging zonder inhoudelijke aanpassing.

- Paragraaf 2bis, zevende lid.

Dit lid is het huidige artikel 2, §2, elfde lid, en wordt om de logische opbouw van de paragraaf als zevende lid ongewijzigd hernomen.

- Verschuiving leden naar de statuten van de Vlaamse Landmaatschappij
Het tiende en twaalfde lid van het huidige artikel 2, §2, worden in het oprichtingsdecreet niet meer hernomen maar verschoven naar de statuten van de VLM omdat dit meer flexibiliteit biedt op het vlak van werking.

- Opheffing van huidig artikel 2, §2, dertiende lid

Deze opheffing komt voort uit het feit dat artikel. 2:104, §2 WVV reeds in deze regel voorziet en dit artikel als aanvullend recht geldt voor de VLM.

➤ Punt 4° - Statuten(wijziging)

Deze wijziging is een wijziging van artikel 2, §3, van het oprichtingsdecreet van de VLM. De wijziging is een terminologische aanpassing aan het feit dat het agentschap al opgericht is.

De bepaling dat voor statutenwijzigingen een authentieke akte vereist is, is niet hernomen omdat dit rechtstreeks voortvloeit uit de toepassing van het WVV.

De andere wijzigingen verduidelijken het principe dat de statutenwijziging pas uitwerking vindt op het ogenblik van de bekendmaking van het besluit van de Vlaamse Regering in het Belgisch Staatsblad, tenzij de statutenwijziging een andere inwerkingtreding voorziet.

De laatste zin voegt een uitzondering toe op het vereiste goedkeuringsbesluit van de Vlaamse Regering voor een statutenwijziging. Statutenwijzigingen die louter de verwijzing naar de laatste goedgekeurde versie van het intern reglement in de statuten aanpassen, vereisen geen goedkeuringsbesluit. Dit laatste type van statutenwijzigingen zijn louter formele aanpassingen en vereisen in private vennootschappen evenmin de goedkeuring van de buitengewone algemene vergadering. De Raad van State heeft voor dit laatste type van statutenwijziging nog een alternatief tekstvoorstel gedaan waarbij bepaald wordt dat dergelijke statutenwijzigingen bij bericht in het Belgisch staatsblad worden gepubliceerd om de gecoördineerde versie van de statuten te kunnen reconstrueren. De tekst werd op dit punt aangepast.

➤ Punt 5° - opheffing paragraaf 4 – overgang OC GIS-Vlaanderen naar Digitaal Vlaanderen

Deze wijziging heft artikel 2, §4, van het oprichtingsdecreet op en betrof de rechtsopvolging en de overgang van goederen, rechten en verplichtingen van de toenmalige afdeling Ondersteunend Centrum GIS-Vlaanderen van de VLM naar het agentschap Digitaal Vlaanderen. Deze paragraaf wordt geschrapt omdat deze overdrachten reeds uitwerking hebben gehad.

Artikel 20. (Opheffing artikel 4 – vaststelling zetel)

Dit artikel heft artikel 4 van het oprichtingsdecreet VLM op dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de zetel van het agentschap bepaalt. Door schrapping van dit artikel in het oprichtingsdecreet komt de bevoegdheid overeenkomstig het WVV toe aan de raad van bestuur. Een aangepaste bepaling waarbij de raad van bestuur de zetel bepaalt, zal worden opgenomen in de statuten om flexibiliteit inzake werking te bieden.

Artikel 21. (Wijziging opschrift Hoofdstuk VIII)

Deze wijziging behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 22. (Art. 15, eerste lid - vereenvoudiging)Wijziging punt 1° en 2°

De schrappingen van de bevoegdheidsomschrijvingen bij de gedelegeerd bestuurder en de algemeen directeur, strekken tot vereenvoudiging van het artikel (de bevoegdheden stonden er soms wel bij, soms weer niet).

De functies van de algemeen directeur worden geregeld in een nieuw artikel 18bis/2. De bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder worden omschreven in artikel 18bis.

Artikel 23. (Wijziging opschrift afdeling 2 van Hoofdstuk VIII)

Deze wijziging behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 24. (Vervanging artikel 16 - Algemene vergadering)

De eerste zin van het tweede lid is een nieuwe toevoeging en verduidelijkt dat naast het WVV en de statuten van de VLM ook het oprichtingsdecreet en andere wetten of decreten bevoegdheden aan de algemene vergadering kunnen toewijzen.

In het huidige tweede lid worden de zinnen opgeheven:

- Ze kan elk moment besluiten tot de uitgifte van nieuwe aandelen.
- De raad van bestuur kan op elk moment overgaan tot de oproeping van buitengewone algemene vergaderingen.
- Als om de oproeping verzocht wordt door aandeelhouders die ten minste één vijfde van het maatschappelijk kapitaal vertegenwoordigen, moet ze plaatsvinden binnen dertig dagen vanaf het verzoek.

Deze zinnen worden opgeheven omdat dit in grote mate overlapt met het WVV en het Bestuursdecreet en niets toevoegt aan het WVV of het Bestuursdecreet. Op die manier vereist een toekomstige wijziging van deze regelgeving geen nieuwe wijziging van het oprichtingsdecreet. De zin dat "de statuten enkel kunnen gewijzigd worden door de algemene vergadering mits de Vlaamse Regering goedkeuring verleent" wordt behouden gezien dit een afwijking betreft van de WVV waar de algemene vergadering van een vennootschap de statuten wijzigt.

De periode van "dertig dagen" in de laatste zin van het huidige tweede lid vormt een afwijking van artikel 7:126 WVV dat tot bijeenroeping van de buitengewone algemene vergadering binnen drie weken verplicht. Door deze termijn te schrappen wordt de oproeping van de buitengewone algemene vergadering gealigneerd op de bepaling van artikel 7:126 WVV.

Artikel 25. (Wijzigingen artikel 17)

➤ Punt 1° - toevoeging gedelegeerd bestuurder als verslaggever raad van bestuur

Aan artikel 17, § 1, eerste lid, wordt de zin toegevoegd dat de gedelegeerd bestuur het ambt van verslaggever vervult in de raad van bestuur. Deze zin is een herneming van het huidige artikel 18bis, §2, 2°, waar deze zin wordt geschrapt in de nieuwe tekst van artikel 18bis.

➤ Punt 2°- waarborgen

Deze wijziging herneemt voor de leesbaarheid in een apart punt 1° de tekst over de waarborgen van het huidige artikel 17, §1, tweede lid, 2°.

➤ Punt 3°

Deze wijziging vervangt artikel 17, §1, tweede lid, punt 2° tot en met 14°:

- Tekst punt 2° - leningen

Punt 2° herneemt de tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 3°, en past het terminologisch aan.

- Tekst punt 3° - programma's overdracht onroerende goederen en zakelijke rechten

Punt 3° herneemt de tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 4°, en past het terminologisch aan.

- Tekst punt 4° - opmaak begrotingsontwerp en aanpassing van de begroting

Punt 4° herneemt de tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 5°, over de begroting en past het terminologisch aan.

- Tekst punt 5° - opmaak algemene rekening

Punt 5° herneemt de tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 5°, over de algemene rekening. De zinsnede "en oefent de bevoegdheden uit die hem worden toegekend door de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019" wordt niet hernomen gezien deze bevoegdheden rechtstreeks voortvloeien uit de Codex.

- Tekst punt 6° - overeenkomsten voor aanneming

Punt 6° herneemt ongewijzigd de tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 6°.

- Tekst punt 7° - rechtspositie van het personeel

Punt 7° herneemt ongewijzigd de tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 7°.

- Tekst punt 8° - het in ontvangst nemen van sommen en waarden

Punt 8° herneemt vereenvoudigd de tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 8°.

- Tekst punt 9° - het sluiten van dadingen

Punt 9° herneemt vereenvoudigd de tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 9°.

- Tekst punt 10° - instellen van rechtsvorderingen

Punt 10° herneemt terminologisch aangepast de tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 10°.

- Tekst punt 11° - afstand van zakelijke rechten

Punt 11° herneemt de eerste zin van de tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 11°. De tweede zin wordt niet hernomen omdat het delegeren van deze bevoegdheid reeds vervat zit in de algemene delegatiebepaling.

- Tekst punt 12° - aanwijzen secretaris ruilverkaveling

Punt 12° herneemt de tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 12°, en voegt voor de coördinatiecommissie de vermelding van artikel 63 toe van de ruilverkavelingswet van 22 juli 1970 waarin deze commissie wordt opgericht.

- Tekst punt 13° - aanwijzen secretaris projectcomité en commissie

Punt 12° herneemt de tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 13°.

De tekst van artikel 17, §1, tweede lid, 14°, wordt niet hernomen omdat het niets specifiek toevoegt aan de algemene bevoegdheden van de raad van bestuur.

➤ Punt 4° - vervanging artikel 17, §2

Paragraaf 2 is in eerste instantie een herschrijving op meer logische wijze van artikel 17, §2 en §3. Paragraaf 2 formuleert op positieve wijze het principe van mogelijkheid tot delegatie en bepaalt pas nadien de uitzonderingen (is een meer logische volgorde dan het omgekeerde in de huidige tekst). Daarbij wordt verduidelijkt dat de delegatie steeds kan worden herroepen en dat deze delegatie niet belet dat de raad van bestuur zelf mag beslissen.

➤ Punt 5° - vervanging artikel 17, §3

De huidige tekst van artikel 17, §3, wordt hernomen in de nieuwe paragraaf van artikel 17.

De nieuwe tekst van paragraaf 3 in artikel 17 verduidelijkt dat het agentschap voor het uitvoeren van haar vermogensrechtelijke verrichtingen een beroep kan doen op de Vlaamse commissarissen van de Vlaamse Belastingdienst in overeenstemming met de Vlaamse vastgoedcodex van 19 december 2014.

➤ Punt 6° - opheffing artikel 17, §4

De huidige tekst van artikel 17, §4 wordt hernomen in het nieuwe artikel 18/2.

Artikel 26. (Wijziging opschrift hoofdstuk VIII, afdeling 3, onderafdeling 2)

De bepalingen van de werking van de raad van bestuur worden verschoven naar een nieuwe afzonderlijke onderafdeling 3 van Hoofdstuk VIII, afdeling 3. Daardoor verdwijnt hier het woord “werking” in het opschrift.

Artikel 27. (Wijzigingen artikel 18)

➤ Punt 1° - paragraaf 1, eerste lid

De toevoeging “stemgerechtigde” verduidelijkt dat enkel de stemgerechtigde leden en dus niet de gedelegeerd bestuurder, de algemeen directeur en de regeringscommissarissen (die slechts raadgevende stem hebben), in rekening worden genomen voor het maximumaantal.

De leden van de raad van bestuur worden beperkt tot natuurlijke personen; dit ligt in de lijn met het verbod in artikel III.39 van het Bestuursdecreet om geen managementvennootschappen toe te laten in Vlaamse overheidsrechtspersonen; een uitdrukkelijke beperking tot natuurlijke personen sluit ook andere rechtspersonen uit.

De zinsnede “Zij bepaalt tevens de werking van de raad” is geschrapt omdat dit ten onrechte de indruk zou kunnen wekken dat de werking van de raad van bestuur niet in de statuten maar rechtstreeks door een besluit van de Vlaamse Regering zou moeten worden geregeld.

➤ Punt 2° - toevoeging van twee leden tussen het eerste en tweede lid van §1.

Er worden 2 leden ingevoegd tussen het eerste en tweede lid van paragraaf 1 waarbij verwezen wordt naar de termijn van het bestuursmandaat en de regeling van het vroegtijdig openvallen van een bestuursmandaat overeenkomstig artikel III.10 van het Bestuursdecreet. Het coöptatierecht van de overblijvende bestuurders overeenkomstig artikel 7:88 Wetboek van vennootschappen en verenigingen, wordt uitgesloten.

➤ Punt 3° - paragraaf 2, tweede lid

Deze wijziging schrapt de tweede zin van paragraaf 2, tweede lid, deze zin die gaat over het ontslag van de onafhankelijke bestuurders, wordt ongewijzigd ingeschreven in een nieuw vierde lid van paragraaf 2. Op deze wijze worden de bepalingen over het ontslag van alle bestuurders in een apart vierde lid opgenomen aangezien de drie leden van paragraaf 2 de bedoeling hebben om de volledige samenstelling van de raad van bestuur weer te geven. De Raad van State heeft ingestemd met deze tekstaanpassing in haar advies.

➤ Punt 4° - paragraaf 2, vierde lid

Deze wijziging voegt een nieuw vierde lid toe aan paragraaf 2 waarin de bepalingen over het ontslag van alle bestuurders wordt samengebracht. De Raad van State heeft ingestemd met deze tekstaanpassing in haar advies.

Dit punt verduidelijkt dat de Vlaamse Regering de bestuurders die ze zelf voordraagt en diegene die provincies voordragen, op elk kan ogenblik ontslaan in tegenstelling tot de onafhankelijke bestuurders die overeenkomstig artikel III.43, eerste lid, van het Bestuursdecreet enkel in geval van ernstige redenen en op voordracht van de raad van bestuur ontslaan kunnen worden en voegt toe ter verduidelijking dat het ontslag van een voorzitter of vice-voorzitter ook zijn ontslag als bestuurder tot gevolg heeft.

➤ Punt 5° - vervanging paragraaf 3

Deze toevoeging verduidelijkt dat bij een algehele vernieuwing van het Vlaams Parlement overeenkomstig artikel III.10 van het Bestuursdecreet, in afwachting van de aanstelling van de onafhankelijke bestuurders overeenkomstig artikelen III.40 en verder van het Bestuursdecreet, de raad van bestuur in deze tussenperiode rechtsgeldig is samengesteld en het aanwezigheids- en meerderheidsquorum op de reeds benoemde bestuurders slaat, namelijk de bestuurders benoemd door de Vlaamse Regering op voordracht van de participerende provincies en de overige bestuurders benoemd door de Vlaamse Regering.

De huidige tekst van artikel 18, §3 wordt hernomen in een tweede lid en wordt in overeenstemming gebracht met het WVV waar in de statuten de werking van de raad van bestuur wordt opgenomen.

Artikel 28. (Invoeging onderafdeling 3 in hoofdstuk VIII, afdeling 3)

Deze wijziging hoeft geen toelichting.

Artikel 29. (Invoeging artikel 18/1)

Deze toevoeging verduidelijkt dat bij een belangenconflict van vermogensrechtelijke aard in ieder geval de gehele procedure uit het WVV aanvullend toegepast wordt.

Artikel 30. (Invoeging artikel 18/2)

De tekst van artikel 18/2 is een overneming mits enkele terminologische aanpassingen van de huidige tekst van het bestuurscomité ingeschreven in het huidige artikel 17, §4, van het oprichtingsdecreet.

De toevoeging van de termen “en onder zijn verantwoordelijkheid” vloeit voort uit art. 7:98 WVV.

De toevoeging van de zinsnede “uitsluitend in geval van hoogdringendheid” verduidelijkt dat het bestuurscomité samenkomt uitsluitend in geval van hoogdringendheid om te beslissen over de dossiers met betrekking tot de verwerving van het eigendoms- of gebruiksrecht van eigendommen.

Artikel 31. (Invoeging artikel 18/3)

De tekst is een overheveling van artikel 20 van de statuten waarbij bepaald wordt dat de Vlaamse Regering een regeling vastlegt inzake de vergoedingen van de bestuurders. Deze vergoedingen zijn ten laste van het agentschap.

Artikel 32. (Wijziging opschrift Hoofdstuk VIII, afdeling 4)

De titel is gewijzigd om het orgaan als uitgangspunt te nemen in plaats van de functie.

Artikel 33. (Wijziging artikel 18bis)

De huidige tekst van artikel 18bis van het oprichtingsdecreet wordt geherformuleerd met het oog op vereenvoudiging. De inhoud wordt opgenomen in dit artikel en onder het nieuwe artikel 18bis/1 en 18bis/2.

➤ Punt 1°

Deze wijziging benadrukt dat de gedelegeerd bestuurder belast is met de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur en de algemene vergaderingen. Dit stond oorspronkelijk in de oplijsting van de bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder in artikel 18bis, §2. De gedelegeerd bestuurder is verder ook belast met het dagelijks bestuur van het agentschap.

De tweede zin bevestigt de algemene individuele vertegenwoordigingsbevoegdheid van de gedelegeerde bestuurder.

Deze bepalingen worden gegroepeerd in de nieuwe tekst van artikel 18bis, §1. In de huidige tekst van artikel 18bis lagen deze bepalingen verspreid over paragraaf 1, paragraaf 2, 3°, 4°, 5° en 10°, wat tot onnodige herhalingen en overlappings leidde.

➤ Punt 2°

Deze wijziging verduidelijkt dat de bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder geen afbreuk doen aan bevoegdheden van de raad van bestuur.

➤ Punt 3°

De wijziging heft de punten 1° tot en met 4° op.

De bevoegdheid onder punt 1° wordt geschrapt omdat deze bevoegdheid reeds werden toegekend op basis van een autonome rechtsbasis: het nieuwe punt 10° bevat een catch-all voor alle bevoegdheden die op basis van een andere rechtsbasis aan de gedelegeerd bestuurder worden verleend ook deze van het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006.

De bevoegdheid onder punt 2° wordt geschrapt omdat deze reeds ingeschreven is onder artikel 17, §1, eerste lid.

De bevoegdheid onder punt 3° wordt geschrapt omdat deze hernomen is onder paragraaf 1.

De bevoegdheid onder punt 4° wordt geschrapt omdat deze hernomen is onder paragraaf 1 en de nieuwe tekst van paragraaf 2, tweede lid.

➤ Punt 4°

De tekst wordt opgeheven gezien dit al hernomen wordt onder de nieuwe paragraaf 1.

➤ Punt 5°

Deze wijziging vervangt punt 7° tot en met 10° van paragraaf 2, eerste lid.

In punt 7° wordt opgeheven dat de gedelegeerd bestuurder de personeelsleden aanwijst, gezien dit al onder de algemene delegatiebevoegdheid valt van de nieuwe paragraaf 2, tweede lid.

Voor de opheffing van de tekst in punt 8° geldt hetzelfde.

De wijziging van punt 9° is terminologisch.

De tekst van het huidige punt 10° wordt vervangen gezien de inhoud werd hernomen in de nieuwe paragraaf 1 van artikel 18bis.

De tekst van punt 10° wordt niet meer hernomen gezien dit reeds is opgenomen in de nieuwe paragraaf 1.

➤ Punt 6° - Delegatieregeling

Deze wijziging herneemt de delegatiebevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder die in de huidige tekst verspreid was ingeschreven onder verschillende bepalingen van artikel 18bis. Er wordt ter verduidelijking toegevoegd dat dergelijke delegatie

de eigen beslissingsbevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder onverlet laat en dat de delegatie te allen tijde kan worden herroepen.

➤ Punt 7° - bepalen nadere regels

De wijziging bepalen dat het een mogelijkheid is dat de statuten nadere regels met betrekking tot het dagelijks bestuur bepalen in plaats van een verplichting.

Artikel 34. (Invoeging artikel 18bis/1 - algemeen directeur)

Deze wijziging herneemt de tekst van artikel 18bis, §1, tweede zin, en artikel 15, eerste lid, 4°, die op zich een herhaling waren.

Artikel 35. (Invoeging artikel 18bis/2 - aanstelling gedelegeerd bestuurder en algemeen directeur)

Deze wijziging herneemt de tekst van artikel 18bis, §1, tweede lid, in een apart artikel over de aanstelling van de gedelegeerd bestuurder en de algemeen directeur.

Artikel 36. (Wijziging artikel 18quinquies)

➤ Punt 1°

Deze wijzigingen zijn terminologisch en behoeven geen verdere toelichting.

➤ Punt 2°

Deze bepaling werd overgenomen uit artikel 26 van de statuten van VLM. Deze uitgaven hebben onder meer betrekking op de kosten voor de regeringscommissarissen. De commissaris wordt rechtstreeks aangesteld en betaald door het agentschap.

Artikel 37. (Invoegen Hoofdstuk X/1 Toezicht)

In het oprichtingsdecreet van de VLM wordt een nieuw hoofdstuk X/1 toezicht ingevoegd.

Artikel 38. (Invoeging van een artikel 18quinquies/1 over het toezicht)

In dit artikel wordt verduidelijkt dat het agentschap onder het toezicht staat van de Vlaamse Regering door middel van de aanstelling van 2 regeringscommissarissen overeenkomstig artikel III.13 van het Bestuursdecreet dat wordt uitgeoefend door 2 regeringscommissarissen.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991

Artikel 39. (Art. 16 – Indexering jachtverloven en jachtvergunningen)

In het Decreet Programmadecreet bij de begroting 2023 van 16 december 2022 werd een indexering van de prijs van jachtverloven en jachtvergunningen ingevoerd. De indexering werd evenwel ingevoerd zonder rekening te houden met de timing en praktische werkwijze van de uitreiking van jachtverloven en jachtvergunningen.

Een jachtseizoen loopt van 1 juli tot en met 30 juni van het daaropvolgende kalenderjaar. Een jachtverlof of jachtvergunning is geldig in 1 welbepaald jachtseizoen. De jachtverloven en jachtvergunningen kunnen aangevraagd en uitgereikt worden vanaf 6 maand voor aanvang van het jachtseizoen waarvoor het jachtverlof of de jachtvergunning bedoeld is.

Met de huidige regeling wordt voor de start van de aanvraagperiode de prijs vastgesteld. Die prijs verandert dan plots eind juli (in de volle loop van een

jachtseizoen) voor zowel het huidige jachtseizoen als voor het begin van het volgend jachtseizoen. Daar zit op zich al weinig logica achter.

De maand juli waarin de prijsverandering plaatsvindt, ligt traditioneel in de volle piekperiode van de aanvragen. In die periode rond 31 juli moeten zowel de aanvragers als de dossierbehandelaars bijzonder alert zijn dat de juiste prijs betaald wordt. Dossiers die ontvangen worden voor 31 juli hebben dus de oude prijs, dossiers die ontvangen worden na 31 juli hebben de nieuwe prijs. Voor digitale dossiers is dat nog helder, voor dossiers die per post verzonden worden niet. Daarbij wordt momenteel de datum van aangetekende zending als referentiedatum gehanteerd. Gelet op de steeds meer laattijdige postbedeling levert dat wel eens misverstanden op.

De situatie maakt het bovendien bijzonder moeilijk om de jagers op een heldere wijze en tijdig te informeren over de te volgen procedure. De prijs op dat moment wordt gecommuniceerd, maar de gewijzigde prijs moet telkens in de maand juli via gewijzigde communicatie kenbaar gemaakt worden.

Bij een foutief begrip van de procedure en bijhorende prijs ontstaan veel foutieve betalingen. Remediëring van foutieve betalingen neemt momenteel onnodig veel administratieve tijd in beslag, maar is quasi louter het gevolg van de te complexe decretale bepaling.

Voor elk foutief dossier moet dan persoonlijke communicatie opgestart worden met de aanvrager en moeten bijkomende betalingsverrichtingen of terugbetalingen gebeuren. Dat geeft dus een grote administratieve last voor de aanvrager en een vermijdbare belasting voor de bevoegde administratie.

Daarnaast er is telkens in juli een bijkomende tijds- en personeelsbelasting voor informatica-aanpassingen. Jachtverloven en jachtvergunningen worden immers hoofdzakelijk digitaal aangevraagd en allemaal digitaal verwerkt. De aanpassing in het midden van een jachtseizoen vraagt telkens een codewijziging en een tijdelijke onderbreking van de digitale dienstverlening om de aanpassingen door te voeren.

Tot slot hanteren sommige provincies nog een provinciale belasting op jachtverloven en jachtvergunningen. Die is gebaseerd op de prijs van de Vlaamse belasting. Door de onlogische indexering treedt er ook hier onlogica op.

De huidige indexeringsdatum willekeuring in het jachtseizoen is niet aangepast op de timing en praktische werkwijze van de uitreiking van jachtverloven en jachtvergunningen. Het brengt voor aanvragers en de bevoegde administratie een onbegrijpelijk en onnodig administratief kluwen. Dit noopt tot optimalisatie van de wijze en timing van indexering.

Artikel 40. (Nieuw hoofdstuk VI/1 - Juridisch kader valwild)

Wanneer grof wild slachtoffer raakt van het verkeer, zogenaamd valwild, raken zij vaak ernstig gewond, en leidt dit tot ernstig en onherstelbaar letsel, wat het dierenwelzijn ernstig schaadt en risico's inhoudt voor de openbare veiligheid.

In Vlaanderen ontbreekt momenteel een specifiek wettelijk kader om in dergelijke situaties snel en doeltreffend op te treden, wat leidt tot een aantal ongewenste gevolgen.

Daarom wordt in het Jachtdecreet een hoofdstuk VI/1 "Ernstig gekwetst wild" ingevoegd.

Artikel 41. (Nieuw art. 23/1 – Juridisch kader valwild)

De eerste alinea bakent de omstandigheden af waarvoor een wettelijk kader voorzien wordt om desgevallend wild te doden buiten de omstandigheden van jacht en bestrijding. Het wordt in casu beperkt tot het doden van wild omwille van hun pathologische anatomische of fysiologische toestand ten gevolge van ernstig

trauma met als doel het dierenwelzijn van de dieren niet verder te laten afnemen of met als doel de openbare veiligheid te vrijwaren.

In de tweede alinea wordt specifiek bepaald welke elementen de Vlaamse regering daarvoor minimaal moet regelen.

Voor punt 1: dit is een afwegingskader voor de mogelijke scenario's. Dit dient onder andere om de verhouding tussen deze regeling en de regeling van de werking van de taxidiensten en opvangcentra te verankeren;

Voor punt 2: dit is een regeling voor het bepalen van de snelst adequate hulp en ook een manier om een universeel stappenplan te kunnen uitrollen;

Voor punt 3: dit omvat het opzetten van een monitoringssysteem om cijfermateriaal te verzamelen voor beleidsmatige doeleinden;

Voor punt 4: dit punt moet enerzijds regelen dat dit niet leidt tot illegaal doden van de dieren buiten de bestaande jachtregels en anderzijds biedt het de mogelijkheden om specimen te gebruiken voor dierziekte-monitoring;

Voor punt 5: dit punt moet duidelijk bepalen wie een voldoende bekwaamheid heeft voor welke handelingen in bepaalde omstandigheden;

Voor punt 6: dit punt is gemaakt om specifieke elementen te bepalen om de handhaving efficiënt te kunnen laten verlopen.

Omdat dit minimale vereisten zijn voor een goed kader worden deze elementen al verplicht aangeduid op decretaal niveau.

Tot slot wordt in de derde alinea bepaald welke middelen voor bovenstaande doeleinden ingezet kunnen worden omdat dit mogelijk niet steeds de middelen zijn die toegelaten zijn voor jacht of bestrijding.

Artikel 42. (Art. 26 – Vervoer en handel in wild en bezit van wild door handelaars in eetwaren, traiteurs en restaurateurs)

Artikel 26 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 voorziet in een rechtsgrond voor vervoer en handel in wild. Het artikel bevat ook meteen ook een alinea met een uitzondering: vervoer en handel van onherkenbaar verwerkt wild in preparaten is toegelaten. Deze uitzondering wordt met dit ontwerp geschrapt.

De regels rond vervoer en handel van wild zijn uitgevaardigd in ondersteuning van de regels rond bejaagbaarheid van soorten. Het is immers de bedoeling van de jachtwetgeving om ten behoeve van "verstandig gebruik van het wildsoorten en hun leefgebieden" de bejaagbaarheid en de onttrekking van individuen aan de populatie te regelen in die mate dat de gewenste ecologische evenwichten blijven bestaan. Een duidelijke regeling voor vervoer en handel moet zorgen dat ook bij controle op vervoer en handel onregelmatige onttrekking aan de natuur kan opgespoord en gesanctioneerd worden.

Er is eigenlijk geen enkele objectieve meerwaarde voor de uitzondering van onherkenbaar verwerkt wild in preparaten. Enkel rechtmatig bekomen wild mag vervoerd en verhandeld worden.

De uitzondering kan enigszins gekaderd worden in de historische context, waarbij de visuele herkenbaarheid van het wild het enige meetbare criterium was. Anno 2025 is elke verwerkte wildsoort via DNA-analyse te herkennen in wildpreparaten. De bepaling wordt dus per definitie overbodig. De uitzondering zorgt dus enkel voor meer onduidelijkheid over de basisregel en discussie over het concept herkenbaarheid.

De bepaling over de verboden inzake bezit van wild ten aanzien van handelaars in eetwaren, traiteurs en restaurateurs dateert van lang voor de periode waarin de federale wetgeving inzake voedselveiligheid uitgebouwd werd. Deze wetgeving bepaalt expliciet wat voor deze doelgroepen wel en niet mag op vlak van

basisproducten en verwerkte producten, inclusief eventuele voorschriften om met deze producten om te gaan. De bepalingen hier in het jachtdecreet hadden als oorspronkelijk doel eveneens de voedselveiligheid en eerlijke handelspraktijken. Beiden doelen zitten eigenlijk niet langer in de invloedssfeer van de jachtregelgeving, maar werden er oorspronkelijk wel in ondergebracht bij gebrek aan een beter kader. Op dit moment zorgen ze voor onduidelijkheid in het handhavingskader omdat een meer specifiek actueel wettelijk kader bestaat over zowel voedselveiligheid als eerlijke handelspraktijken.

De historische bepaling in het jachtdecreet had destijds tot doel een vorm van voedselveiligheid en marktordening te verzekeren, maar behoort niet langer tot de doelstellingen van de jachtregelgeving. Bovendien wordt het bezit van wildpreparaten volledig geregeld in het soortenbesluit, dat een recenter en specifiekere kader biedt. Het behoud van een afzonderlijke bepaling in het jachtdecreet leidt tot verwarring in het handhavingskader. Om die reden wordt deze bepaling geschrapt en wordt een historische bevoegdheidsvermenging rechtgezet.

Artikel 28 regelt het verbod op het verhandelen van wildpreparaten. De Raad van State merkt op dat de federale overheid bevoegd is voor aangelegenheden inzake diergezondheid en voedselveiligheid, en dat een handelsverbod op preparaten van gekweekt wild in beginsel binnen dat federale bevoegdheidsdomein valt. Het voorgestelde Vlaamse optreden betreft echter uitsluitend de regeling van wildpreparaten in het kader van het jacht- en soortenbeleid, en raakt niet aan de federale bevoegdheid inzake voedselveiligheid of diergezondheid.

Het Vlaamse Gewest bepaalt welke wildpreparaten onder de jachtregelgeving vallen en welke uitzonderingen op het bestaande verbod worden toegestaan. De voorgestelde wijziging beperkt zich tot het schrappen van uitzonderingen die historisch waren ingevoerd maar vandaag niet langer controleerbaar of relevant zijn. Het gaat om een interne bijsturing binnen de gewestelijke bevoegdheid inzake jacht en soortenbescherming. De federale overheid blijft volledig bevoegd voor het houden, slachten, vervoeren en verhandelen van dieren in het kader van voedselproductie. Het Vlaamse optreden heeft daarop geen impact.

Voor zover het voorgestelde verbod toch een beperkte weerslag zou hebben op federale materies, wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 inzake impliciete bevoegdheden:

1. Noodzakelijkheid voor de uitoefening van de gewestbevoegdheid
Het schrappen van uitzonderingen op het handelsverbod is noodzakelijk om een coherent, controleerbaar en handhaafbaar jacht- en soortenbeleid te voeren. Het Vlaamse Gewest moet kunnen bepalen welke preparaten onder de jachtregelgeving vallen om illegale onttrekking aan de natuur te voorkomen.
2. De aangelegenheid leent zich tot een gedifferentieerde regeling
De regeling van wildpreparaten in het kader van jachtbeheer en soortenbescherming verschilt wezenlijk van de federale voedselveiligheidsreglementering. De context en doelstellingen zijn verschillend, waardoor een gedifferentieerde regeling functioneel en logisch is.
3. Marginale weerslag op de federale bevoegdheid
De federale overheid blijft volledig bevoegd voor voedselveiligheid en diergezondheid. Het Vlaamse optreden heeft daarop slechts een marginale weerslag: het regelt enkel wildpreparaten in het kader van jacht en soortenbescherming. De federale controlebevoegdheden blijven onaangetast en het Vlaamse optreden is complementair.

Met deze wijzigingen wordt een historisch gegroeide bevoegdheidsvermenging rechtgezet en wordt de regelgeving afgestemd op de actuele bevoegdheidsverdeling en handavingsnoden.

Artikel 43. (Nieuw hoofdstuk IX/2 Gegevensverzameling, -verwerking en -bescherming)

Artikel 44. (Nieuw art. 32/4 – Delegatie rond gegevensverzameling, -verwerking en -bescherming.)

Artikel 45. (Nieuw art. 32/5 – Digitaal platform jachtadministratie)

De verschillende overheden werken al enige tijd aan digitalisatie, data-integratie en databescherming en willen dit blijvend versterken, onder meer door een duidelijk wettelijk kader.

- De wet van 5 mei 2014 houdende de verankering van het principe van de unieke gegevensinzameling in de werking van de diensten en instanties die behoren tot of taken uitvoeren voor de overheid en tot vereenvoudiging en gelijkschakeling van elektronische en papieren formulieren, verscheen in het Belgisch Staatsblad van 4 juni 2014. Deze Only Once wetgeving heeft als doelstelling vereenvoudiging voor burger en ondernemingen.

Het principe van de unieke gegevensinzameling is één van de essentiële middelen om de verschillende verplichte overheidsprocedures of -formulieren voor burgers en ondernemingen te vereenvoudigen. Dit principe heeft immers als objectief te vermijden dat burgers en ondernemingen steeds opnieuw dezelfde identificatiegegevens dienen mee te delen in het geval deze gegevens reeds aan een andere administratie werden overgemaakt.

De wet heeft als doel om het hergebruik van gegevens die reeds beschikbaar zijn in authentieke bronnen (principe van de unieke gegevensinzameling/only once-principe) in de werking van de federale overheidsdiensten te verankeren en het gebruik te stimuleren van elektronische formulieren door de waarde ervan volledig gelijk te schakelen met papieren formulieren.

De wet legt meer in het bijzonder aan de federale instanties (zoals gedefinieerd in artikel 3 van de Wet) het verplicht (her)gebruik op van:

- unieke sleutels (zoals onder meer het rijksregisternummer, bisregisternummer en het ondernemingsnummer) voor de identificatie van burgers/ondernemingen;
 - de informatie uit de diverse databanken (zoals o.m. het Rijksregister en de Kruispuntbank van Ondernemingen) die via de dienstenintegratoren toegankelijk zijn, zodat deze gegevens niet meer dienen te worden opgevraagd bij de betrokkene(n).
- Het beheer en de beveiliging van persoonlijke gegevens van Europese burgers wordt geregeld in de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) of GDPR (General Data Protection Regulation). Sinds vrijdag 25 mei 2018 moet elke organisatie kunnen aantonen welke persoonsgegevens ze verzamelt en hoe de data gebruikt en beveiligd worden. Alle bedrijven, overheidsdiensten, organisaties en instellingen die in Europa persoonsgegevens verwerken, gebruiken, registreren of bewaren, moeten voldoen aan deze richtlijn. Ook de jachtregulering moet hieraan gealigneerd worden.
- Via de 2de editie van het programma Vlaanderen Radicaal Digitaal investeert de Vlaamse Regering verder in digitale innovatie van haar dienstverlening en in een 'slimmere' overheid. De Regering maakt voor VRD2 een incrementeel stijgend investeringsbudget vrij in 2021, in 2022 en in 2023. Hiermee worden de centrale informatie- en ICT-diensten van de Vlaamse overheid versterkt waarmee een state-of-the art dienstverlening aan iedere burger, ondernemer

en vereniging kan worden gerealiseerd. Het VRD2-programma is onder de hoede van het Stuurorgaan Vlaams Informatie- en ICT-beleid geplaatst, dat instaat voor de algemene coördinatie van de projecten.

Vlaanderen heeft reeds sinds 2013 een zeer uitgebreide digitale dienstverlening op vlak van jacht. Het Agentschap voor Natuur en Bos (het "ANB") host alle digitale jachtadministratie in één digitaal platform en stelt dit voor de burger ter beschikking via de webpagina voor e-loketten op haar website. Zowel het ANB als het Agentschap Overheidspersoneel (de administratie achter de arrondissementscommissarissen bevoegd voor jacht) gebruiken het digitale platform voor de verwerking van de jachtadministratie voor het respectievelijke deel waarvoor zij bevoegd zijn. In dat digitale platform gebeurt de nodige data-integratie.

Deze digitale dienstverlening was reeds in ontwikkeling vóór de wetgeving en actieplannen rond digitalisering, data-integratie, gegevensbescherming vastgelegd of zelfs nog maar opgestart waren. Dat heeft tot gevolg dat de actuele digitale jachtadministratie vandaag botst op nieuwe regels waaraan niet formeel kan voldaan worden, niettegenstaande de digitale jachtadministratie in de feiten wel voldoet aan al de achterliggende principes. Dit leidt tot kafkaïaanse toestanden.

De geïntegreerde digitale werking van het ANB en de arrondissementscommissarissen werd immers niet vastgelegd bij het ontstaan van het Jachtdecreet in 1991 (!) omdat er toen nog lang geen sprake was van digitalisering. En volgens de nieuwe regelgeving bevat de jachtwetgeving onvoldoende juridische basis voor data-uitwisseling, data-integratie en data-hosting.

Dat hypothekeert enerzijds de actuele werking van de Vlaamse digitale jachtadministratie. We stellen vast dat sommige burgers en organisaties die zwakke rechtspositie van de digitale jachtadministratie aanwenden om hun wettelijke verplichtingen niet of onvolledig te vervullen. Dat kan uiteraard niet de bedoeling zijn.

Anderzijds verhindert dit de verdere ontwikkeling van de Vlaamse digitale jachtadministratie. Andere overheidsdiensten weigeren data uitwisseling met hun authentieke bronnen omwille van deze situatie.

De progressie van de Vlaamse digitale jachtadministratie wordt dus geblokkeerd omdat ze ooit te progressief was en de nieuwe regels niet voorzien zijn op dergelijke progressiviteit van toen.

Via het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2024¹⁴ werd in het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014 voorzien in een digitaal platform voor de ontvangst en verwerking van de administratieve verplichtingen van het Jachtdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Bij de totstandkoming van dit besluit was er evenwel een negatief advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State (advies 75.492/16 van 6 maart 2024).

Ook de Vlaamse Toezichtscommissie suggereerde met het advies nummer 2023/134 van 23 november 2023 bijkomende aanpassingen om verder te aligneren aan de AVG en verzocht om een verduidelijking van de

¹⁴ Besluit van de Vlaamse Regering van 19 jul 2024 tot wijziging van de regelgeving over soorten, soortenschade, wapens, visserij en jacht, tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen en tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 2017 betreffende de natuurbeheerplannen en de erkenning van natuurreservaten, B.S.10 oktober 2024.

rechtvaardigingsgrond voor de verwerking van de persoonsgegevens volgens de AVG.

Finaal werden de bepalingen in het besluit van 19 juli 2024 goedgekeurd, maar werd de inwerkingtreding van de bepaling over het digitaal platform vastgelegd op een nader te bepalen moment door de Vlaamse regering: meer bepaald na een decretale verankering van de rechtsgrond.

Tot slot is het in kader van verdere digitalisering niet altijd wenselijk om voor bepaalde processen nog te voorzien in niet-digitale dienstverlening. Bijvoorbeeld omdat dan onvoldoende gebruik kan gemaakt worden van de geautomatiseerde controle, omdat het de benodigde voortgang of flexibiliteit van het proces bemoeilijkt of omdat het een disproportionele belasting van de bevoegde administratie vraagt. Het is nodig daarvoor een voldoende rechtsbasis te voorzien

Voorgestelde wijzigingen strekken daartoe.

De rechtvaardigingsgrond voor het verwerken van persoonsgegevens betreft het uitvoeren van taken van algemeen belang.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikel 46. (Art. 4.1.5 – toepassing generieke regeling op geïntegreerde procedures)

Met het wijzigingsdecreet van 17 mei 2024 werd in het nieuwe artikel 4.1.5. DABM o.a. in het tweede lid het volgende opgenomen:

“Als bij decreet of besluit van de Vlaamse Regering geen wijze van integratie is bepaald, dan gelden voor een project dat overeenkomstig artikel 4.3.3. onder de werkingssfeer van deze titel valt, de bepalingen zoals voorzien in deze titel.”

Het tweede lid van dit artikel verduidelijkte dat indien geen wijze van integratie bepaald is in de sectorale regelgeving, voor een project dat onder de werkingssfeer valt, de bepalingen van titel IV van het DABM gelden. Om een volledige omzetting en implementatie van de MEB-richtlijn te garanderen wordt de m.e.r.-regelgeving zo geschreven dat zij kan toegepast worden op alle reeds bestaande en eventuele toekomstige vergunningen voor projecten. Dit artikel komt hieraan tegemoet. Omgekeerd betekent di ook dat, indien wel een wijze van integratie bepaald is, de bepalingen zoals geïntegreerd gevolgd moeten worden. Zo dus ook wat betreft de geïntegreerde procedure voor omgevingsvergunningen met als gevolg dat de bepalingen die modernisering m.e.r. met zich meebrengt zowel met het DABM als het uitvoeringsbesluit ervan (m.e.r.-besluit) eigenlijk geen toepassing zouden vinden op de omgevingsvergunningsprocedure. Dit is uiteraard niet wenselijk daar merendeel van de vergunningsaanvragen eigenlijk omgevingsvergunningsaanvragen zijn. Op die manier zou de modernisering in de praktijk eigenlijk niet veel betekenen voor de omgevingsvergunning.

Om een reeks aan uitzonderingsbepalingen in het OVD en OVB te vermijden en verwarring te voorkomen op de van toepassing zijnde bepalingen rond m.e.r. voor projecten, wordt het tweede lid van artikel 4.1.5. DABM opgeheven.

Artikel 47. (Art. 4.3.2 – correcte verwijzing naar de nieuw mer-rubrieken)

Met het wijzigingsdecreet van 17 mei 2024 werd in het nieuwe artikel 4.3.2., §1, DABM het volgende opgenomen in punt 1°:

“Art. 4.3.2. §1. Een milieubeoordeling wordt uitgevoerd voor de volgende plannen en programma’s:

1° de plannen of programma's die voorbereid worden voor landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, regionale ontwikkeling, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor een project als vermeld in bijlage I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage; [...]".

De verwijzing naar de bijlagen I en II van het project-mer-besluit van 10 december 2004 is niet correct gezien dit besluit werd opgegeven bij het mer-besluit van 24 oktober 2025. Vermeld mer-besluit houdt de nieuwe bijlagen 1 en 2 in, met de mer-rubrieken. Artikel 4.3.2 DABM wordt in die zin aangepast.

Artikel 48. (Art. 4.3.6, §2 – vervollediging omzetting MEB-richtlijn)

Dit artikel betreft een vervollediging van de omzetting van artikel 4, lid 6, van de MEB-richtlijn¹⁵. De beslissing over de vraag of een screeningsgerechtigd project al dan niet aan een milieubeoordeling moet worden onderworpen (wordt door de bevoegde overheid, binnen een termijn van maximaal 90 dagen na het ter beschikkingstellen van de project-m.e.r.-screening genomen. Deze bepaling is afgestemd op artikel 4 (6) MEB-richtlijn. Deze bepaling voorziet echter ook nog dat het mogelijk is om deze termijn te verlengen in uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld afhankelijk van de aard, de complexiteit, de locatie of de omvang van het project. Dit dient uiteraard gemotiveerd te worden met de redenen die aan de basis liggen van de termijnverlenging en op welke datum een besluit kan worden verwacht. Op die manier wordt het misbruik hiervan voorkomen. Deze mogelijkheid was nog niet opgenomen met de wijzigingen van het m.e.r.-decreet van 17 mei 2024 maar wordt bij deze wel opgenomen.

Artikel 49. (Art. 15.11.1 - Rapportering milieuschade)

Momenteel is er een tweejaarlijkse rapportering milieuschade voorzien in artikel 15.11.1. DABM. De volgende rapportering aan de Vlaamse Regering is voorzien in de loop van 2027 en zal de periode van 30 april 2025 tot 30 april 2027 omvatten.

Voorgesteld wordt om deze frequentie te wijzigen naar een vijfjaarlijkse rapportering. Hiermee wordt aangesloten bij de vijfjaarlijkse rapporteringen aan de Europese Commissie op basis van de Milieuschaderichtlijn)

Artikel 15.11.1. DABM is geïnspireerd op artikel 18 juncto bijlage VI van de Milieuschaderichtlijn.

Dit wordt bevestigd in de memorie van toelichting bij artikel 15.11.1 DABM dat de tweejaarlijkse rapportering aan de Vlaamse Regering heeft ingevoegd¹⁶:

"Deze bepaling is geïnspireerd op artikel 18, lid 1 en bijlage VI van de Richtlijn Milieuschade. De bevoegde instantie brengt tweejaarlijks, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van deze titel, rapport uit aan de Vlaamse Regering over de toepassing van deze titel".

Het initiële artikel 18, lid 1, van de Milieuschaderichtlijn – dat van toepassing was ten tijde van totstandkoming van Titel XV DABM – voorzag een eenmalige rapportering aan de Europese Commissie over de tenuitvoerlegging van de richtlijn tegen 30 april 2013.

In 2019 is deze bepaling vervangen en aangescherpt door Verordening 2019/1010 tot een vijfjaarlijkse rapporteringsplicht aan de Europese Commissie, waarbij de eerste rapportering uiterlijk 30 april 2022 diende te gebeuren en daarna om de vijf jaar (dus de eerstvolgende tegen uiterlijk 30 april 2027).

¹⁵ Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten

¹⁶ Parl. St. VI. Parl., 2007-2008, nr. 1252/1, p. 68.

De wijziging in frequentie is bijgevolg ingegeven door ten eerste een afstemming met Verordening 2019/2010 en ten tweede een administratieve vereenvoudiging (laten samenvallen van de rapporteringen). De inhoud van beide rapporteringen is nu al zo goed als identiek en het aantal te rapporteren dossiers zeer beperkt.

Artikel 50. (Bijlage II – Actualisatie verwijzing)

Het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en diverse andere decreten, wat betreft de milieueffectrapportage, verving bijlage II bij het DABM.

In de nieuwe bijlage II DABM staat in punt 8° nog een verwijzing naar het oude Seveso-samenwerkingsakkoord van 5 juni 2015, terwijl het dat van 16 februari 2016 moet zijn. Dit wordt thans rechtgezet.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Artikel 51. (Art. 36ter - Aanwijzing SBZ door compensatie)

Artikel 36bis van het Natuurdecreet voorziet de procedure voor de aanwijzing van een speciale beschermingszone

Artikel 36ter, §5, Natuurdecreet voorziet een afwijkingsprocedure wanneer een vergunningsplichtige activiteit die of een plan of programma dat afzonderlijk of in combinatie met één of meer bestaande of voorgestelde activiteiten, plannen of programma's, een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken.

Deze kan slechts toegestaan of goedgekeurd worden:

- a) nadat is gebleken dat er voor de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone geen minder schadelijke alternatieve oplossingen zijn en
- b) omwille van dwingende redenen van groot openbaar belang met inbegrip van redenen van sociale of economische aard. Wanneer de betrokken speciale beschermingszone of een deelgebied ervan, een gebied met een prioritair type natuurlijke habitat of een prioritaire soort is, komen alleen argumenten die verband houden met de menselijke gezondheid, de openbare veiligheid of met voor het milieu wezenlijk gunstige effecten dan wel, na advies van de Europese Commissie, andere dwingende redenen van groot openbaar belang, in aanmerking.

De afwijking kan bovendien slechts toegestaan worden nadat voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- 1° de nodige compenserende maatregelen genomen zijn en de nodige actieve instandhoudingsmaatregelen genomen zijn of worden die waarborgen dat de algehele samenhang van de speciale beschermingszone en -zones bewaard blijft;
- 2° de compenserende maatregelen zijn van dien aard dat een evenwaardige habitat of het natuurlijk milieu ervan, van minstens een gelijkaardige oppervlakte in principe actief is ontwikkeld. De initiatiefnemer rapporteert aan het agentschap over de uitvoering van de compenserende maatregelen, ten laatste binnen een jaar na de definitieve beslissing waarbij de afwijking is toegestaan. Het agentschap neemt de gerapporteerde compenserende maatregelen op in een register. Na de ontvangst van de rapportering beslist het agentschap binnen drie maanden over de inhoud en desgevallend de verdere frequentie van de rapportering.

In het kader van een concrete afwijkingsprocedure kan er, in bepaalde welomschreven gevallen, de verplichting gelden om het gebied waar de

compenserende maatregelen genomen zijn aan te wijzen als speciale beschermingszone om de samenhang van het netwerk te waarborgen.

De procedure van artikel 36bis Natuurdecreet is daar op vandaag de enige mogelijke procedure voor. Krachtens paragraaf 14 van dat artikel geldt die procedure ook bij de herziening van een speciale beschermingszone. Dat betekent dat de procedure van artikel 36bis ook volledig moet doorlopen worden in het geval het gebied waar compenserende maatregelen moeten genomen worden, moet worden toegevoegd aan een gebied dat reeds aangewezen is als speciale beschermingszone.

Onder de afwijkingsprocedure gebeurt echter reeds de afweging ten opzichte van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone, adviseert het Agentschap Natuur en Bos, is voorzien in een openbaar onderzoek in het kader van de plan-of projectprocedure én is het reeds de Vlaamse regering die oordeelt over de afwijkingsprocedure en het bestaan van een dwingende reden van groot openbaar belang.

De procedurele waarborgen zijn, mits enkele aanvullingen, voldoende opdat het doorlopen van artikel 36ter, §5, kan resulteren in een aanwijzingsbesluit, dit in afwijking van artikel 36bis, §14. Het aanwijzingsbesluit kan pas genomen worden na het advies van INBO. Daarnaast worden enkele bepalingen van artikel 36bis van overeenkomstige toepassing verklaard, zoals dat het besluit een grafisch plan moet omvatten dat aangeeft voor welk gebied het besluit van toepassing is, evenals een wetenschappelijke omschrijving en een situering van het gebied, maar ook dat het besluit bij uittreksel moet bekendgemaakt worden in het Belgisch Staatsblad.

Het voorafgaand advies van het INBO en de bijkomende gegevens in het aanwijzingsbesluit waarvan sprake in de vorige zin zijn niet noodzakelijk bij de afwijkingsprocedure die niet leidt tot aanduiding van het gebied als SBZ. Het voorafgaand advies van INBO en de bijkomende gegevens in het aanwijzingsbesluit zijn enkel noodzakelijk in het geval het desbetreffende gebied wordt aangeduid als SBZ.

Voorliggen artikel houdt geen wijziging in van de procedure in Artikel 36bis van het Natuurdecreet die voorziet in de procedure voor de aanwijzing van een speciale beschermingszone

Voorliggend artikel houdt geen wijziging in van de procedure in Artikel 36ter, §5, Natuurdecreet die voorziet in een afwijkingsprocedure wanneer een vergunningsplichtige activiteit die of een plan of programma dat afzonderlijk of in combinatie met één of meer bestaande of voorgestelde activiteiten, plannen of programma's, een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken.

Beiden zijn eigenstandige procedures die wanneer zij apart worden doorlopen niet worden gewijzigd door dit artikel.

Ter aanvulling van bovenstaande toelichting wordt het volgende verduidelijkt naar aanleiding van het advies van de Raad van State.

In een advies van de Europese Commissie van 15 mei 2025, uitgebracht overeenkomstig artikel 6, lid 4, tweede alinea, van de Habitatrichtlijn voor het project NoordZuidverbinding Limburg (NZL), wordt uitdrukkelijk gevraagd dat het compenserende gebied voor het verlies aan prioritair habitatype 91E0* binnen twee jaar na publicatie van dat advies wordt aangeduid als speciale beschermingszone door toevoeging aan het Natura 2000gebied BE2200030. Met

de voorgestelde wijziging wordt beoogd om tijdig en op juridisch correcte wijze aan deze verplichting te kunnen voldoen.

De criteria die de Vlaamse Regering moet toepassen bij het nemen van een aanwijzingsbesluit zijn dezelfde als deze die gelden bij de aanwijzing of herziening van een speciale beschermingszone overeenkomstig artikel 36bis, §1, derde en vierde lid, van het Natuurdecreet. Deze criteria worden gewaarborgd doordat artikel 36ter, §5, tweede lid, reeds vereist dat de compenserende maatregelen de ecologische samenhang van de betrokken speciale beschermingszone moeten waarborgen. De beoordeling van de compenserende maatregelen gebeurt dus aan de hand van dezelfde ecologische toetsingskaders als bij een aanwijzing op basis van artikel 36bis.

Wat betreft het openbaar onderzoek wordt verduidelijkt dat de compenserende maatregelen steeds voortvloeien uit de passende beoordeling die wordt opgemaakt in het kader van een concrete vergunningsaanvraag, plan of programma. De oplegging van deze maatregelen gebeurt overeenkomstig artikel 36ter, §5. Het openbaar onderzoek vindt bijgevolg plaats binnen de toepasselijke omgevingsvergunningsprocedure of planprocedure. De betrokkenheid van het publiek en de adviesinstanties is dus reeds verzekerd binnen het bestaande besluitvormingsproces.

Gelet op deze procedurele waarborgen – de ecologische toetsing, het advies van het Agentschap Natuur en Bos, het openbaar onderzoek en de beslissing door de Vlaamse Regering over de afwijking en de dwingende reden van groot openbaar belang – kan de afwijkingsprocedure van artikel 36ter, §5, mits de in dit ontwerp aangebrachte aanvullingen, op een voldoende zorgvuldige en transparante wijze resulteren in een aanwijzingsbesluit. De bepalingen van artikel 36bis die noodzakelijk zijn om de rechtszekerheid te waarborgen, zoals de verplichting tot opname van een grafisch plan, een wetenschappelijke omschrijving en de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, worden daarom van overeenkomstige toepassing verklaard.

Artikel 52. (Art. 42bis - Koopplicht)

Artikel 53. (Art. 52bis - Koopplicht)

Algemene situering:

De huidige administratieve schadevergoeding kan aanzien worden als een tegemoetkoming van de Vlaamse overheid voor die gevallen waar zij mee verantwoordelijk kan gesteld worden voor soortenschade – met name waar omwille van de beschermingsstatus de schade niet doeltreffend kon voorkomen of beperkt worden. In een aantal gevallen kunnen beschermde soorten zich blijvend vestigen en bijgevolg steeds opnieuw schade veroorzaken. In sommige gevallen kan dit verholpen worden door gericht beheer van de soort toe te staan, maar veelal is dat gezien de beschermingsstatus van de soorten geen optie. Wanneer bovendien de soort binnen een ruimtelijke afbakening voorkomt waar natuurdoelen gelden (zoals VEN of SBZ-H), kan verwacht worden dat de terreineigenaar deze natuurdoelen ondersteunt en de eigen bedrijfsvoering hieraan aanpast. Een redelijke schadevergoeding is dan – minstens tijdelijk – aan de orde. Bij herhaalde en hoge schadeclaims kan ook een aankoopvoorstel vanuit de Vlaamse overheid aan de orde zijn. Doordat er geen tijdsbeperking is voorzien in de jaarlijkse uitkering van vergoedingen ontbreekt soms het incentive om het perceel te verkopen. Terugkerende ernstige schade die bedrijfsvoering onmogelijk maakt, bijvoorbeeld door bever, kan jaarlijks tot een hoge vergoeding leiden die aan de schadelijder dient vergoed te worden. In SBZ-H en VEN waar natuurdoelstellingen dienen gerealiseerd worden, kan de aankoop van het schadeperceel eerder aangewezen of voordeliger zijn dan een blijvende jaarlijkse vergoeding. Door de aankoop kan de schadelijder dan elders zijn activiteiten verder zetten. We voorzien daarom de mogelijkheid om de schadevergoeding binnen VEN en SBZ-H in de tijd te beperken.

De verdere afhandeling zal uitwerking vinden via het Soortenschadebesluit. In lijn met bovenstaande kan terugkerende ernstige schade met het uitblijven van een schadevergoeding ervoor zorgen dat een onroerend goed ernstig in waarde vermindert of een normale bedrijfsvoering verhinderd wordt. Daar waar de betrokken soort omwille van natuurdoelen gewenst is, zoals binnen VEN en SBZ-H, is de schadelijder enkel aangewezen op het nemen van preventieve maatregelen. Ook de kosten voor preventieve maatregelen kunnen ervoor zorgen dat een normale bedrijfsvoering verhinderd wordt als ze niet proportioneel zijn met de schade. In dergelijke gevallen kan de schadelijder een aankoop van betrokken gronden door de Vlaamse overheid eisen. De verdere afhandeling zal uitwerking vinden via het BVR over het realisatiegericht instrumentarium, titel 3.

➤ *Bij nieuw artikel 42bis*

Aanvullend aan de bestaande regelgeving omtrent de verwerving van een onroerend goed door de Vlaamse Overheid na opname binnen het VEN of speciale beschermingszone, wordt een gelijkaardige regeling uitgewerkt met betrekking tot een verwervingsplicht door de Vlaamse overheid in geval van ernstige terugkerende schade door een beschermde soort binnen deze gebieden, indien de schade leidt tot ernstige waardevermindering ofwel de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang brengt.

De nadere voorwaarden van deze koopplicht, kunnen worden uitgewerkt door de Vlaamse Regering.

Het initiatief voor een mogelijke verwerving komt vanuit de vraag door de schadelijder zelf. Op basis van het huidige aantal dossiers van ernstige terugkerende schade zal dit vermoedelijk beperkt blijven tot uitzonderlijke situaties van schade door bever. Vanaf de effectieve verwerving door de Vlaamse Overheid kan de betrokkene geen aanspraak meer maken op een schadevergoeding.

Het ontworpen artikel 42bis bepaalt uitdrukkelijk dat de bepalingen van titel 3, hoofdstuk 1 tot en met 6, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 van toepassing zijn op deze koopplicht. Binnen die titel omschrijft artikel 26 van het Instrumentendecreet de begrippen “ernstige waardevermindering” en “het ernstig in het gedrang brengen van de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering”. De voorwaarden van artikel 42bis moeten dan ook conform deze decretale definities worden geïnterpreteerd.

Door deze expliciete verwijzing naar het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 wordt verzekerd dat alle eigenaars op gelijke wijze worden behandeld, ongeacht of zij een bedrijfsvoering hebben. Voor eigenaars zonder bedrijfsvoering is uitsluitend het criterium van de ernstige waardevermindering relevant. Voor eigenaars met een bedrijfsvoering kunnen beide criteria spelen. De regeling creëert dus geen ongelijkheid, maar past voor elke eigenaar het passende criterium toe binnen één uniform juridisch kader.

➤ *Bij wijziging artikel 52:*

In zones met primaire natuurdoelen komt het behoud van de natuur op de eerste plaats. Daarom wordt de mogelijkheid voorzien om het systeem van schadevergoeding in de tijd te beperken. De Vlaamse regering moet hiervoor nadere regels vaststellen.

De decreetgever wenst te verduidelijken dat een uitdoving van de schadevergoeding binnen VEN en een beperking in de tijd binnen SBZ-H wordt beoogd. Er wordt een overgangsregeling van 5 jaar voorzien waarin de schadevergoeding degressief afneemt. Bovendien wijzigt niets aan het burgerrechtelijk aansprakelijkheidsrecht. De decretale beperking heeft uitsluitend

betrekking op de administratieve schadevergoeding in het kader van soortenschade.

Artikel 54. (Art. 54bis - Rechtsgrond Vlaamse subsidiëring bosgroepen)

Om de ondersteuning en werking van bosgroepen vanuit Vlaanderen structureel te verankeren, is een decretale rechtsgrond nodig. Op dit moment wordt de extra ondersteuning vanuit Vlaanderen geregeld via een samenwerkingsovereenkomst tussen de Vlaamse overheid en de provinciebesturen.

De rechtsgrond om financiering te koppelen aan dergelijke overeenkomst is uiteindelijk te vinden in de begrotingsdecreten. Het biedt meer duidelijkheid indien een rechtsgrond ter ondersteuning van de bosgroepen te vinden is het decreet dat een rechtsgrond geeft aan het bestaan en de opdrachten vastlegt van de bosgroepen.

Om prioriteit te geven aan de realisatie van specifieke Vlaamse doelstellingen, zoals de bosuitbreiding, is het nodig een decretale basis te voorzien voor de financiële ondersteuning door de Vlaamse overheid.

Dergelijke bijsturing dient te worden geregeld door middel van wijziging van het decreet op natuurbehoud.

De concrete uitwerking van de erkennings- en subsidieregeling dient geregeld te worden in een besluit van de Vlaamse Regering.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018

Artikel 55. (Art. 1.3.2.2 – toegestane handelingen in de nabijheid van waterlopen)

In artikel 1.3.2.2, §1, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, zijn de bepalingen opgenomen aangaande de toegestane handelingen in de nabijheid van waterlopen. In en rond deze "oeverzones" gelden heel wat beperkingen.

Met het wijzigingsdecreet van 20 december 2024 werden, voor wat betreft oppervlaktewaterlichamen opgenomen in de Vlaamse Hydrografische Atlas (de zgn. VHA-waterlopen), een aantal specifieke bepalingen opgenomen.

Bij de beschermingsregels voor oeverzones langs VHA-waterlopen speelt het begrip "beschermingsstrook", een essentiële rol. De beschermingsstrook is bepaald als een onderdeel van een landbouwgrond of grenzend aan een landbouwgrond. Dit zou tot gevolg kunnen hebben dat voor niet-landbouwgronden grenzend aan VHA-waterlopen, er afgeweken wordt van de bestaande basisbescherming omwille van de ligging aan een VHA-waterloop, terwijl er echter geen beschermingsstrook van toepassing is omdat het niet gaat over een landbouwgrond, en dus bijgevolg ook de beschermingsmaatregelen voor beschermingsstroken niet van toepassing worden. Voor niet-landbouwgronden zou de bestaande basisbescherming dus onbedoeld komen te vervallen. De Minaraad had daarom een remediëring van de decreetstekst voorgesteld. In navolging van de opmerking van de Minaraad is daarom een tekstaanpassing doorgevoerd, waardoor duidelijk gesteld wordt dat de specifieke bepalingen voor VHA-waterlopen enkel gelden voor stroken in landbouwgebied.

Daarnaast is er, net zoals voor de andere oppervlaktewaterlichamen, een afwijkende regeling, afhankelijk van de ligging in VEN. Bij het uitwerken van de specifieke bepalingen voor VHA-waterlopen is er hierbij een andere formulering gebruikt. De bestaande regeling verwees naar oppervlaktewaterlichamen gelegen in VEN, daar waar in de nieuwe regeling verwezen wordt naar het perceel in kwestie (dat dus grenst aan een VHA-waterloop) waarvoor de ligging in VEN determinerend

is. Dit is een onbedoeld onderscheid dat in de meeste gevallen weinig verschil maakt, aangezien meestal zowel de waterloop als het aangrenzende perceel in VEN gelegen zijn. Voor de uniformiteit is het echter aangewezen dat beide formuleringen gelijklopend zijn. Waarbij, aangezien de betreffende bepalingen in essentie bedoeld zijn ter bescherming van de waterlopen, het determinerend element de ligging van de waterloop zelf is. Om deze reden wordt in de bepaling voor VHA-waterlopen een aanpassing doorgevoerd, zodat duidelijk is dat de afwijkende regeling voor VEN, van toepassing is voor percelen grenzend aan een VHA-waterloop die in VEN ligt.

Ook wordt er een aanpassing doorgevoerd rond de periode waarbinnen er in de beschermingsstroken gemaaid mag worden. Zowel de SALV als de MINA-raad hadden in hun adviezen de nood van een snelle juridische verankering benadrukt. Ondertussen werd over deze problematiek ook advies gevraagd aan VMM, INBO/ANB en ILVO, en werd dit alles besproken op het opvolgingsorgaan van 15 september. Naar aanleiding van deze bespreking is de tekst van voorliggend artikel gewijzigd. Maaien blijkt in principe verboden vanaf 1 mei tot en met 15 juni. Grasland wordt als een geheel uitgezonderd, zodat percelen met grasland het gehele jaar gemaaid kunnen worden. De Vlaamse Regering kan afwijkingen voorzien. Het is hierbij de bedoeling dat deze afwijkingen zo snel mogelijk, en uiterlijk voor het ingaan van de verbodsperiode, definitief goedgekeurd zullen zijn. Minstens voor probleemmonkruiden, waaronder knolcyperus, en voor de isolatiezone van zaaizaadteelten zal een afwijking voorzien worden.

Artikel 56. (Art. 1.4.2.2. – rechtsgrond codering HCOV)

De Hydrogeologische Codering van de Ondergrond van Vlaanderen ("HVOC") is een adequaat administratief hulpmiddel voor de karakterisering en identificatie van de verschillende hydrogeologische lagen en maakt de communicatie tussen de diverse betrokkenen, wat betreft de uitwisseling van allerhande hydrogeologische gegevens, veel vlotter.

Naar aanleiding van een recente aanbeveling van de Raad van State wordt een explicietere rechtsgrond voorzien in het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018.

Voor meer info: <https://www.dov.vlaanderen.be/page/hcov-kartering> en https://www.dov.vlaanderen.be/sites/default/files/pfiles_files/Meyus_etal_2000_HCOV.pdf

Hoofdstuk 11. Wijziging van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen

Artikel 57. (Art. 14 - Duurtijd gebruiksovereenkomsten - voorkeurrecht)

Zoals vermeld in de algemene toelichting, krijgt de VLM de mogelijkheid om, zowel in de uitvoering van haar taken als Vlaamse Grondenbank, als in afwachting van de ter beschikking stelling van gronden aan een ruilverkavelingscomité, tijdelijke gebruiksovereenkomsten te sluiten met een maximumduur van vijf jaar op de gronden die zij in eigendom houdt alsook op de gronden die haar in beheer worden gegeven door andere administratieve overheden.

Daarnaast wordt het voorkeurrecht van de laatst gekende gebruiker geschrapt in artikel 14 van het decreet Vlaamse Grondenbank.

Voor de getroffen landbouwers is het in vele gevallen logisch dat hen een verder gebruik wordt aangeboden tot aan de uitvoering van de geplande werken tot inrichting van het project. Maar om de impact van het project op de bedrijfsvoering voor alle getroffen landbouwers te milderen, is het soms beter om het gebruik van de vrijgekomen gronden te herverdelen onder hen. De laatst gekende gebruiker zal dus de grond niet meer (volledig) kunnen verder gebruiken.

Hoofdstuk 12. Wijzigingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006**Artikel 58. (Art. 149- administratieve vereenvoudiging)**

Titel III, Hoofdstuk XV, Afdeling I, Afdeling I, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 betreft het administratief beroep tegen beslissingen van de OVAM over het bodemsaneringsproject of het beperkt bodemsaneringsproject.

Omwille van administratieve vereenvoudiging en kostenefficiëntie wordt voorgesteld de verplichting te schrappen om de beslissing over de ontvankelijkheid van een dergelijk administratief beroep via een aangetekende brief aan de indiener van het beroep ter kennis te brengen.

Artikel 59. (Art. 150, §2 - administratieve vereenvoudiging)

Titel III, Hoofdstuk XV, Afdeling I, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 betreft het administratief beroep tegen beslissingen van de OVAM over het bodemsaneringsproject of het beperkt bodemsaneringsproject.

Omwille van administratieve vereenvoudiging en kostenefficiëntie wordt voorgesteld de verplichting te schrappen om de uitspraak over het administratief beroep via een aangetekende brief aan de in het decreet vermelde personen en overheidsorganen ter kennis te brengen.

Artikel 60. (Art. 154, §2 - administratieve vereenvoudiging)

Titel III, Hoofdstuk XV, Afdeling II, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 betreft het administratief beroep tegen andere beslissingen van de OVAM waartegen overeenkomstig dat decreet administratief beroep openstaat.

Omwille van administratieve vereenvoudiging en kostenefficiëntie wordt voorgesteld de verplichting te schrappen om de beslissing over de ontvankelijkheid van een dergelijk administratief beroep via een aangetekende brief aan de indiener van het beroep ter kennis te brengen.

Artikel 61. (Art. 155, §2 - administratieve vereenvoudiging)

Titel III, Hoofdstuk XV, Afdeling II, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 betreft het administratief beroep tegen andere beslissingen van de OVAM waartegen overeenkomstig dat decreet administratief beroep openstaat.

Omwille van administratieve vereenvoudiging en kostenefficiëntie wordt voorgesteld de verplichting te schrappen om de uitspraak over het administratief beroep via een aangetekende brief aan de in het decreet vermelde personen en overheidsorganen ter kennis te brengen.

Artikel 62. (Art. 161bis - rechtzetting verwijzing)

Voorliggend artikel strekt tot rechtzetting van een artikelverwijzing (vestiging van saneringsplicht in hoofde van de veroorzaker van de bodemverontreiniging ex artikel 157, eerste lid van het Bodemdecreet) in artikel 161bis van het Bodemdecreet.

Artikel 63. (Art. 174bis, §4, en §6 - gegevensverwerking)**➤ Punt 1° en 2°**

Het ontworpen artikel 174bis, §4, van het Bodemdecreet bevat de betrokkenen van wie mogelijk persoonsgegevens worden verwerkt. Het gaat om natuurlijke personen of rechtspersonen die (onrechtstreeks) in verband kunnen worden gebracht met natuurlijke personen, waardoor hun gegevens als persoonsgegevens dienen te worden gekwalificeerd. De meest voorkomende categorie van betrokkenen zijn de eigenaar, gebruiker en exploitant.

Met voorliggende wijzigingsbepaling worden de contactpersonen van de eigenaar, gebruiker en exploitant toegevoegd aan de personen van wie mogelijk persoonsgegevens kunnen worden verwerkt in het kader van het Bodemdecreet

en haar uitvoeringsbesluiten, meer bepaald in het kader van de opvolging van bodemdossiers en het beheer van ambtshalve opdrachten door de OVAM, zoals vermeld in artikel 174bis, §3, van het Bodemdecreet. Dit geldt eveneens voor de relevante voormalige eigenaars en gebruikers van, en de relevante voormalige exploitanten op de grond waar de bodemverontreiniging tot stand gekomen is.

➤ Punt 3°

In artikel 174bis, §6, 5°, van het Bodemdecreet is in het kader van de regeling van de verwerking van persoonsgegevens in het Bodemdecreet en haar uitvoeringsbesluiten voorzien dat de OVAM en de Vlaamse Regering welbepaalde persoonsgegevens kunnen verstrekken aan erkende bodemsaneringsdeskundigen en erkende bodembeheerorganisaties. In de betreffende bepaling heeft de decreetgever de volgende erkende organisatie vergeten te vermelden: het Fonds erkend in het kader van het samenwerkingsakkoord van 25 juli 2018 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations en gasolietanks voor verwarmingsdoeleinden. In de dossieropvolging in het kader van de regeling rond gasolietank gerelateerde bodemverontreiniging van het Bodemdecreet door de OVAM gebeurt er interactie met het hogervermelde Fonds waarbij persoonsgegevens worden verstrekt aan. Met voorliggende wijzigingsbepaling wordt de eerder vergetelheid rechtgezet.

Artikel 64. (Art. 174quater, §1 en §4 - gegevensverwerking)

➤ Punt 1°

Het bestaande artikel 174quater, §1, van het Bodemdecreet biedt de bodemsaneringsdeskundigen een basis om persoonsgegevens te verwerken voor hun taken en bevoegdheden binnen het Bodemdecreet.

De bodemsaneringsdeskundige heeft evenwel niet enkel in het Bodemdecreet taken en bevoegdheden, maar ook in de uitvoeringsbesluiten ervan (bijv. opmaak van een technisch verslag in het kader van het VLAREBO-besluit), en in het kader van hoofdstuk 6 van titel V van het DABM (erkenningen) en zijn uitvoeringsbesluiten (in het bijzonder het VLAREL van 19 november 2010).

➤ Punt 2° en 3°

In het bestaande artikel 174quater, §4, Bodemdecreet worden nog een aantal natuurlijke personen opgenomen van wie de erkende bodemsaneringsdeskundigen in het kader van haar taken, opgesomd in het Bodemdecreet en haar uitvoeringsbesluiten, persoonsgegevens kan verwerken die bij de invoeging van de bepaling bij decreet van 17 mei 2024 vergeten werden, zo onder meer de kwaliteitsverantwoordelijke van de erkende bodemsaneringsdeskundige en de uitvoerder van de bodemsaneringswerken.

Artikel 65. (Art. 174quinquies, §1 - gegevensverwerking)

Het bestaande artikel 174quinquies, §1, van het Bodemdecreet biedt de erkende organisaties in het kader van het grondverzet (o.a. erkende bodembeheerorganisaties) een basis om persoonsgegevens te verwerken. Met voorliggende wijzigingsbepaling wordt voor alle duidelijkheid uitdrukkelijk bepaald dat het gaat om de verwerking van persoonsgegevens in het kader van het Bodemdecreet en haar uitvoeringsbesluiten (in het bijzonder het VLAREBO-besluit van 14 december 2007). Verder wordt de categorie van personen waarvan de erkende organisaties in het kader van hun wettelijke taak persoonsgegevens kunnen verwerken uitgebreid met actoren in de grondverzetregeling die bij de invoering van de regeling rond de verwerking van persoonsgegevens door de voormelde organisaties (art. 174quinquies Bodemdecreet) bij decreet van 17 mei 2024 werden vergeten, meer bepaald de ontvanger, de vervoerder en de eindgebruiker van de bodemmateriële, de initiatiefnemer en de uitvoerder van de werken.

Artikel 66. (Art. 174septies - gegevensverwerking)

Met het decreet van 17 mei 2024 werd in het Bodemdecreet (art. 174bis tot en met 174sexies) voor de verschillende verwerkingsverantwoordelijken de verwerking van persoonsgegevens geregeld die in het kader het Bodemdecreet en haar uitvoeringsbesluiten plaatsvinden. Hierbij werden de erkende organisaties, vermeld in artikel 95 (erkende bodemsaneringsorganisaties) vergeten.

Met de invoeging van het ontworpen artikel 174septies in het Bodemdecreet wordt dit rechtgezet.

- Doelbinding: verwerking persoonsgegevens door erkende bodemsaneringsorganisaties i.k.v. hun decretale taak van algemeen belang

Conform het ontworpen artikel 174septies, §1, van het Bodemdecreet zijn de verwerkingen van persoonsgegevens door erkende bodemsaneringsorganisaties noodzakelijk om taken van algemeen belang te verrichten, meer bepaald de facultatieve en verplichte taken vermeld in artikel 96 en 97 van het Bodemdecreet. De verwerking van de persoonsgegevens is in dat kader in het bijzonder noodzakelijk met oog op de opvolging van bodemdossiers (uitvoering van beschrijvende bodemonderzoeken en bodemsaneringen), de behandeling van bodembeheerrapporten, de behandeling van de subsidies aan de bodemsaneringsorganisaties (jaarlijkse en vijfjaarlijkse saneringsprogramma's), en het toezicht op en de handhaving van de werking van de bodemsaneringsorganisaties

- Bewaartermijn persoonsgegevens die erkende bodemsaneringsorganisaties verwerken i.k.v. hun decretale taak van algemeen belang

Het ontworpen artikel 174septies, §6, bepaalt de maximale bewaartermijn van de persoonsgegevens die de erkende bodemsaneringsorganisaties, vermeld in artikel 95 van het Bodemdecreet, verwerken in het kader van hun decretale taken van algemeen belang. Zo hebben de erkende bodemsaneringsorganisaties onder meer als taak op basis van overeenkomsten met saneringsplichtige en saneringswillige personen beschrijvende bodemonderzoeken en bodemsaneringen uit te voeren voor bodemverontreinigingen die tot stand zijn gekomen naar aanleiding van de uitoefening van een activiteit waarvoor zij als bodemsaneringsorganisatie zijn erkend.

De persoonsgegevens worden bewaard tot maximaal 10 jaar na het beëindigen van de voormelde decretale taken als erkende bodemsaneringsorganisatie, of tot maximaal 1 jaar na het verstrijken van de toepasselijke verjaringstermijnen als die termijnen langer zijn.

De uitvoering van de voormelde decretale taken kunnen aanleiding geven tot contractuele en buitencontractuele betwistingen met de betrokken saneringsplichtigen en saneringswilligen. Ook in het kader van de opvolging van de saneringsprogramma's van de bodemsaneringsorganisaties, en het toezicht door de OVAM op de correcte uitvoering van de decretale taken door erkende bodemsaneringsorganisaties, en in voorkomend geval de sanctionering door de Vlaamse Regering van de erkende bodemsaneringsorganisaties (schorsing en opheffing van de erkenning) is het noodzakelijk dat documenten met daarin persoonsgegevens worden bewaard gedurende een redelijke termijn. Een maximumtermijn van 10 jaar na de beëindiging van de decretale taak als erkende bodemsaneringsdeskundige wordt als redelijke maximumtermijn beoordeeld. In bepaalde gevallen is de wettelijke verjaringstermijn van eventuele aansprakelijkheidsvorderingen (buitencontractuele aansprakelijkheid) of de inzet van instrumenten van bestuurlijke handhaving mogelijk langer. In dat geval is de maximale bewaringstermijn maximaal 1 jaar na het verstrijken van de toepasselijke verjaringstermijnen. Het spreekt voor zich dat relevante documenten met daarin persoonsgegevens ook nog moeten kunnen worden gebruikt in het kader van eventuele aansprakelijkheids- en handhavingsprocedures.

Hoofdstuk 13. Wijzigingen van het Mestdecreet van 22 december 2006**Artikel 67. (Art. 8- najaarsbemesting spuitkool zonder bodemanalyse)**

Met voorliggend artikel wordt een beperkte aanpassing voorgesteld aan een bestaande uitzondering voor najaarsbemesting van specifieke teelten (zoals groenten en spuitkolen).

Voor specifieke teelten is het momenteel toegestaan om in de periode van 1 september tot en met 31 oktober kunstmest en spuiroom op te brengen, mits men de hoeveelheid beperkt tot maximaal 100kg werkzame N/ha (waarvan max. 60 kg werkzame N/ha binnen een periode van twee weken) en men voorafgaand aan het bemesten eerst een bodemanalyse met bemestingsadvies laat uitvoeren.

Voor deze laatste voorwaarde (het voorafgaandelijk uitvoeren van een bodemanalyse en bemestingsadvies) wordt met voorliggend artikel nu bepaald dat deze voorwaarde niet vereist is voor percelen waarop spuitkolen geteeld worden of andere door de Vlaamse Regering te bepalen teelten.

De voorwaarde om voorafgaandelijk een bodemanalyse en bemestingsadvies te laten uitvoeren, waarbij de bemesting vervolgens beperkt moet worden tot de geadviseerde hoeveelheid, is een extra voorzorgsmaatregel die ingeschreven is om te vermijden dat er in het najaar nog te veel meststoffen opgebracht zouden worden, die niet allen door de plant opgenomen kunnen worden en vervolgens gaan uitspoelen.

Dit risico is door de eigenheid van bepaalde teelten, zoals bijvoorbeeld spuitkool, echter niet aanwezig. Spruitkool is bijvoorbeeld een teelt die diep wortelt en veel stikstof opneemt, hetgeen zich bijvoorbeeld ook vertaalt in heel lage nitraatresidu's bij spuitkolen. Bovendien is het ook zo dat een te veel aan bemesting op spuitkolen vooral de bladgroei stimuleert en kwaliteitsverlies bij de spruitjes veroorzaakt. Daarnaast is het ook zo dat een correcte bemonstering van een perceel waarop (bijna volgroeide) spuitkolen staan, heel moeilijk en soms zelfs quasi onmogelijk is. Het opleggen dat er een voorafgaandelijke bodemanalyse moet gebeuren is voor de najaarsbemesting van spuitkolen dus een moeilijk na te leven voorwaarde, die bovendien geen enkele meerwaarde heeft. Met voorliggend artikel wordt deze voorwaarde voor spuitkolen opgeheven. Daarnaast wordt er ook een delegatie toegevoegd aan de Vlaamse Regering om ook andere teelten van deze voorwaarde vrij te stellen.

Artikel 68. (Art. 14 – rechtzetting verwijzing)

In artikel 14, §5, eerste lid, 2°, a), van het Mestdecreet worden de bepalingen vermeld die niet overtreden mogen worden, om in aanmerking te komen voor een vrijstelling van de gebiedsgerichte maatregelen van artikel 14. Hiervoor wordt onder meer ook verwezen naar de bepalingen uit het decreet integraal waterbeleid, die betrekking hebben op de toegestane handelingen in de nabijheid van waterlopen. Deze verwijzing naar de betreffende bepalingen van het decreet integraal waterbeleid is echter niet langer correct.

Deze verwijzing wordt thans aangepast.

Artikel 69. (Art. 21 – verduidelijking)

Zowel in het Mestdecreet als in het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, zijn bepalingen opgenomen aangaande de bemesting in de nabijheid van waterlopen.

Met het wijzigingsdecreet van 20 december 2024¹⁷ werd deze regeling, zoals opgenomen in het Decreet integraal waterbeleid aangepast.

¹⁷ Decreet van 20 december 2024 tot wijziging van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, en het Mestdecreet van 22 december 2006, B.S.10/01/2025.

Daarnaast werd er voor gekozen om in het Mestdecreet geen soortgelijke bepalingen op te nemen, maar wel om te verwijzen naar de overeenkomstige bepalingen in het decreet integraal waterbeleid.

Het artikel 21 van het Mestdecreet werd hiervoor aangepast en bevat dan ook sindsdien een verwijzing naar de overeenkomstige bepalingen in het Decreet integraal waterbeleid. Met deze verwijzing was het de bedoeling beide bepalingen op elkaar af te stemmen.

De wijze waarop de bemestingsbeperkingen in en rond waterlopen, zoals opgenomen in het Decreet integraal waterbeleid sinds het wijzigingsdecreet van 20 december 2024, toegepast moeten worden, bevat echter een aantal nuances die met de verwijzing onvoldoende duidelijk zijn. Met name specifiek voor wat betreft de mogelijkheid om nog te bemesten door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing en aangaande de bemestingsbeperkingen rond VHA (Vlaamse Hydrografische Atlas) waterlopen gelegen in VEN of grenzend aan een helling. Met voorliggend artikel wordt de verwijzing aangepast, zodat deze, voor wat betreft de bemesting in en rond waterlopen, alle aspecten hieromtrent, zoals opgenomen in het decreet integraal waterbeleid, bevat en beide bepalingen inhoudelijk dus volledig overeenstemmen.

Hoofdstuk 14. Wijziging van het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkeurechten

Artikel 70. (Nieuw art. 11/1 – kennisgeving voorkeurecht)

Zoals aangegeven in de algemene toelichting stelt de Raad van State in arrest nr. 261.854 van 20 december 2024 dat de beslissing om het voorkeurecht uit te oefenen een administratieve rechtshandeling is met individuele draagwijdte die conform artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, steeds individueel ter kennis moet worden gebracht aan de betrokken personen, zijnde de initieel betrokken partijen bij de verkoopovereenkomst (nl. de verkoper en de kandidaat-koper).

Om tegemoet te komen aan dit arrest van de Raad van State wordt een artikel 11/1 toegevoegd aan hoofdstuk V, afdeling 1, van het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkeurechten.

Als het recht van voorkoop wordt uitgeoefend en als de begunstigde van het voorkeurecht een overheidsinstantie is in de zin van artikel II.18 van het Bestuursdecreet, dan vraagt de begunstigde van het voorkeurecht de naam en het adres van de verkoper en/of de kandidaat-koper op bij de instrumenterende ambtenaar.

De instrumenterende ambtenaar bezorgt de gevraagde gegevens aan de begunstigde van het voorkeurecht binnen vijf werkdagen na het verzoek. De gegevens worden schriftelijk bezorgd aan de begunstigde (per mail of per brief).

Bij een verkoop uit de hand is de kandidaat-koper degene met wie de verkoper een verkoopovereenkomst heeft gesloten onder opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het voorkeurecht. Bij een openbare verkoop is de kandidaat-koper de hoogst aanvaarde bieder aan wie het onroerend goed zou worden toegewezen conform artikel 14/1, §2, vierde lid of artikel 14/2, vijfde lid, als het voorkeurecht niet werd uitgeoefend.

Hoofdstuk 15. Wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid**Artikel 71. (Art. 2.1.3 - Aanpassen verwijzing)**

Artikel 20 van het decreet van 16 juni 2006 houdende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen, dat handelt over de koopplichten, werd opgeheven via artikel 44 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023.

In artikel 2.1.3, §1, tweede lid, 5°, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid wordt nog verwezen naar het opgeheven artikel 20 van het voormelde decreet van 16 juni 2006 houdende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank. Deze verwijzing moet aangepast worden zodat verwezen wordt naar artikel 21, §1, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 dat eveneens handelt over de koopplichten.

Hoofdstuk 16. Wijzigingen van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond**Artikel 72. (Art. 21 – verlenging beslissingstermijn intrekking vergunning voor het opsporen en het winnen van koolwaterstoffen)****Artikel 73. (Art. 63/18 – verlenging beslissingstermijn intrekking vergunning voor het opsporen en het winnen van aardwarmte)**

De vergunning voor het opsporen respectievelijk het winnen van koolwaterstoffen betreft een exclusieve schriftelijke toestemming om opsporingswerkzaamheden uit te voeren met betrekking tot potentiële opslagcomplexen voor koolstofdioxide in de diepe ondergrond dan wel koolwaterstoffen te winnen in de diepe ondergrond, binnen een bepaald volumegebied.

De vergunning voor het opsporen of winnen van aardwarmte verleent een exclusief recht aan de vergunninghouder om binnen het volumegebied aardwarmte op te sporen of te winnen.

Het moet echter vermeden worden dat een vergund volumegebied onnodig lang gehypothekeerd wordt zonder dat de vergunde activiteiten uitgevoerd worden. Om deze reden voorziet huidig decreet dat de Vlaamse Regering een opsporingsvergunning of winningsvergunning (zowel voor koolwaterstoffen als voor aardwarmte) op basis van de in het decreet omschreven gronden kan intrekken. Om aan de vergunninghouder de mogelijkheid te bieden zich tegen deze intrekking te verdedigen, voorziet het decreet dat de Vlaamse Regering, vóór dat ze kan overgaan tot intrekking, de vergunninghouder in gebreke stelt en de mogelijkheid biedt om uitleg te verschaffen, bezwaar aan te tekenen, of de activiteiten in overeenstemming te brengen met de vergunning.

Het is mogelijk dat een complexe situatie aan de basis ligt van de vertragingen in de uitvoering van de vergunde activiteiten. Om de eventuele noodzaak tot intrekking van een opsporings- of winningsvergunning met volledige kennis van zaken te kunnen beoordelen, kan het nodig zijn om bijkomende toelichting te vragen aan de vergunninghouder naar aanleiding van de uitleg die werd verschaft in antwoord op de ingebrekestelling.

Het decreet voorziet een beslissingstermijn van negentig dagen na het verstrijken van de termijn waarin aan de vergunninghouder de mogelijkheid wordt geboden om te reageren op de ingebrekestelling. Deze beslissingstermijn houdt echter geen rekening met de eventuele noodzaak om bijkomende toelichting te vragen naar aanleiding van de informatie die de vergunninghouder heeft bezorgd.

Om deze reden wordt een verlenging van de beslissingstermijn voorzien indien de vergunninghouder binnen de eerste negentig dagen om bijkomende toelichting werd verzocht.

Hoofdstuk 17. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Artikel 74. (Art. 1.1.2, 10° – ruimtelijk kwetsbaar gebied)

Bij de opmaak van (gewestelijke) ruimtelijke uitvoeringsplannen in het kader van de afbakening van de agrarische en natuurlijke structuur (de AGNAS-processen) wordt soms gebruik gemaakt van het stedenbouwkundig voorschrift “agrarisch gebied met ecologisch belang” zoals het eertijds ook in gewestplanwijzigingen werd gebruikt. Dat gebeurt omdat dit voorschrift passend is voor het omschrijven van de toegelaten handelingen in gebieden die bestemd zijn voor de beroepslandbouw maar waar randvoorwaarden in verband met de uitoefening van die landbouw worden gesteld vanuit aanwezige of te herstellen natuurwaarden in het betrokken gebied. Soms gaat het om een herneming van een bestemming die reeds in de gewestplannen was aangeduid, om via het RUP een overzichtelijk plankader tot stand te brengen voor een ruimer gebied waar diverse open ruimtebestemmingen aanwezig zijn.

Nu is het zo dat krachtens de huidige tekst van artikel 1.1.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de agrarische gebieden met ecologisch belang die in de gewestplannen destijds zijn aangeduid, tot de “ruimtelijk kwetsbare gebieden” behoren (artikel 1.1.2, 10°, a) VCRO), terwijl agrarische gebieden met ecologisch belang die in ruimtelijke uitvoeringsplannen opgenomen worden, niet voorkomen in de lijst met ruimtelijk kwetsbare gebieden voor wat de ruimtelijke uitvoeringsplannen betreft (artikel 1.1.2, 10°, b° VCRO).

Aan die discrepantie wordt met het voorgestelde artikel verholpen.

Merk op dat ook de aanhef van de opsomming van artikel 1.1.2, 10°, b° VCRO wordt aangepast, omdat het lijstje met kwetsbare gebieden tot nu toe bestond uit verwijzingen naar alle gebieden van telkens één hoofdcategorie of subcategorie van gebiedsaanduiding, terwijl het thans de bedoeling is om een specifiek type gebied als ruimtelijk kwetsbaar gebied aan te duiden zonder de volledige categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding waartoe dit gebied behoort als ruimtelijk kwetsbaar gebied aan te duiden.

Artikel 75. (Art. 2.2.2 – tijdstip delegatie planningsbevoegdheden)

Artikel 2.2.2, §2, VCRO laat toe dat planningsbevoegdheden worden gedelegeerd van het ene planningsniveau naar het andere planningsniveau.

Ook is voorzien in de mogelijkheid dat kan worden afgeweken van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan mits instemming door de bevoegde plannende overheid. Het tijdstip waarop deze delegatie of instemming moet bekomen zijn is volgens de huidige regeling op of naar aanleiding van de plenaire vergadering of schriftelijke adviesronde.

De huidige formulering komt verwarrend over terwijl de praktijk leert dat de delegatie of instemming moet bekomen zijn voor de voorlopige vaststelling. Vandaar wordt verduidelijkt dat de instemming (of vraag tot afwijking) er moet zijn voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van plan.

Artikel 76. (Art. 2.2.4 – verduidelijking term)

Artikel 2.2.4, §2, bepaalt de inhoud van een startnota.

Een van de elementen is de aanduiding van het “studiegebied” voor de uitwerking van de doelstellingen van het voorgenomen ruimtelijk uitvoeringsplan.

Deze term 'studiegebied' is problematisch aangezien de term studiegebied een courante term is uit het MER.

De effecten van het 'plan' worden onderzocht in het 'studiegebied' dat per discipline verschilt en dat meestal groter is dan 'het gebied van het plan'.

Bovendien is het moeilijk om in de fase van de startnota een concrete afbakening van een studiegebied/ plangebied op te nemen. Vanaf het moment dat een contour wordt opgenomen, komt men tot de vaststelling dat het heel moeilijk is om bepaalde percelen nog bijkomend op te nemen in het plangebied van het RUP als deze nog niet opgenomen zijn geweest in startnotafase.

Vandaar dat een aangepaste formulering wordt voorgesteld.

Artikel 77. (Art. 2.2.5 – Opheffing meerwaarderamingsrapport)

Zoals hoger aangegeven, kan de beleidsmatige relevantie van het meerwaarderamingsrapport in vraag gesteld worden. Dit rapport is immers:

- (1) niet perceelsgewijs, maar doet enkel uitspraak over de meerwaarde op niveau van het plan;
- (2) is facultatief, dus te maken op eventueel verzoek van de plannende overheid;
- (3) is niet bedoeld om inspraakreacties (tijdens een openbaar onderzoek) uit te lokken en kan geen voorspelling maken over de hoogte van individuele planbatenheffingen of het moment van de inning.

Vandaar dat de figuur van het meerwaarderamingsrapport wordt geschrapt in de regelgeving en de verwijzing hiernaar wordt opgeheven.

Artikel 78. (Art. 2.2.6 – subcategorieën van gebiedsaanduiding)

De bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) voorzien dat binnen de vooropgestelde 750.000 ha agrarisch gebied (bestemmingscategorie 'landbouw') maximum 70.000 ha via een overdruk op de bestemming als "natuurverwevingsgebied" zal aangeduid worden. Die aanduiding houdt in dat in die agrarische gebieden ook natuurwaarden belangrijk zijn en past binnen de differentiatie van de agrarische structuur die het RSV beoogde. De agrarische gebieden met overdruk natuurverwevingsgebied zijn dus volgens het RSV een onderdeel van de 750.000 ha agrarisch gebied binnen de bestemmingscategorie 'landbouw'.

In het richtinggevend gedeelte van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt gesteld dat natuurlijke en agrarische structuur elkaar overlappen in de gebieden met overdruk natuurverwevingsgebied. Ze komen dus verweven voor.

In (gewestelijke) ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt soms gebruik gemaakt van het **voorschrift "agrarisch gebied met ecologisch belang"** dat eerder al in gewestplanwijzigingen werd gebruikt. Met dergelijk voorschrift wordt een gebied bestemd voor de beroepslandbouw, met dien verstande dat aan de uitoefening van die beroepslandbouw randvoorwaarden worden gesteld in functie van de instandhouding of het herstel van natuurwaarden die aanwezig zijn of waren in het betrokken gebied. Deze aanduiding past, net als de aanduiding van agrarische gebieden met overdruk natuurverweving, in de door het RSV beoogde differentiatie van de agrarische structuur.

In de typevoorschriften die als bijlage zijn gevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, worden landbouw en natuur "nevensgeschikte functies" genoemd in de agrarische gebieden met overdruk natuurverweving. Het voorschrift wordt echter duidelijk tot de groep voorschriften voor agrarisch gebied gerekend. Er zijn vier typevoorschriften voorzien in de categorie van gebiedsaanduiding "landbouw". "Overdruk natuurverweving op landbouw" is als vierde type (4.4) weergegeven onder de

categorie "4. Landbouw". Merk op dat in het typevoorschriftenbesluit van 2008 dus reeds sprake is van het begrip "categorie van gebiedsaanduiding".

De gebiedsaanduiding "Agrarisch gebied met ecologisch belang" is niet opgenomen in de typevoorschriften. Daar waar het voorschrift gebruikt werd in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, worden landbouw en natuur in de toelichting bij het voorschrift "nevengeschikte functies" genoemd.

Met het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid werd in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (daarna gecoördineerd tot de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) een opsomming van categorieën van gebiedsaanduiding ingevoerd. Voortaan moest elk stedenbouwkundig voorschrift dat gebruikt werd in een ruimtelijk uitvoeringsplan onder één van die gebiedscategorieën ondergebracht worden. Die regeling is thans te vinden in artikel 2.2.6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Gelet op de hierboven aangehaalde vermeldingen in het RSV werden de agrarische gebieden met overdruk natuurverweving die aangeduid werden in (gewestelijke) ruimtelijke uitvoeringsplannen ondergebracht onder de categorie van gebiedsaanduiding "landbouw".

Bij arrest nr. 237.639 van 14 maart 2017 vernietigde de Raad van State een (gemeentelijk) ruimtelijk uitvoeringsplan waarin agrarisch gebied met ecologisch belang was aangeduid, omdat het betrokken voorschrift was ondergebracht onder de categorie van gebiedsaanduiding "landbouw". De Raad was van oordeel dat, gelet op de bewoordingen van het voorschrift en de toelichting bij het voorschrift, agrarische activiteiten en natuurbehoud en -ontwikkeling beide als hoofdbestemmingen moeten worden beschouwd waardoor het voorschrift onterecht was ondergebracht onder de subcategorie van gebiedsaanduiding "agrarisch gebied" ("in hoofdzaak bestemd voor beroepslandbouw") binnen de hoofdcategorie "landbouw". De Raad oordeelde dat door deze foutieve toewijzing het betrokken onderdeel van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan onwettig was.

Naar aanleiding van dit arrest is sindsdien de gebiedsaanduiding agrarisch gebied met ecologisch belang (in gewestelijke RUP's) ondergebracht onder de (hoofd)categorie "overig groen", meer bepaald onder de subcategorie "gemengd open ruimtegebied". Deze subcategorie betreft volgens huidig artikel 2.2.6, §2, tweede lid, 6°, a), VCRO: "gemengd openruimtegebied, waarbij natuurbehoud, bosbouw, landschapszorg, landbouw en recreatie nevengeschikte functies zijn".

Er is dus, voor wat betreft de agrarische gebieden met ecologisch belang maar ook voor de agrarische gebieden met overdruk natuurverweving, een discrepantie tussen enerzijds de gebiedscategorisering die in lijn ligt met het Raad van State-arrest uit 2017 en anderzijds een categorisering die rekening houdt met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen waarbij agrarische gebieden met ecologisch belang of met overdruk natuurverweving behoren deel uitmaken van de agrarische structuur.

Met het Besluit van de Vlaamse Regering van 3 oktober 2025 tot bepaling van bijkomende subcategorieën van gebiedsaanduiding binnen de categorie van gebiedsaanduiding landbouw werd dit probleem geremedieerd. De betrokken gebieden ressorteren voortaan onder twee nieuw gecreëerde subcategorieën binnen de hoofdcategorie landbouw. Door deze subcategorieën van gebiedsaanduiding te bepalen, is er duidelijkheid over de (sub)categorie waarin de (gebieden beheerst door de) voorschriften agrarisch gebied met overdruk natuurverweving of met ecologisch belang moeten ondergebracht worden. De Vlaamse Regering kon deze nieuwe subcategorieën van gebiedsaanduiding creëren

omdat artikel 2.2.6 VCRO een machtiging aan de Vlaamse Regering bevatte om dit te doen.

De goedkeuring van het betrokken besluit leverde echter een situatie op waarbij sommige subcategorieën van gebiedsaanduiding binnen het agrarisch gebied te vinden zijn in de VCRO, en andere in een uitvoeringsbesluit. Door de nieuw gecreëerde categorieën ook in de VCRO te verankeren, wordt de overzichtelijkheid van de categorisering van voorschriften bevorderd.

Artikel 79. (Art. 2.2.9 – termijn advisering voorontwerp RUP)

Artikel 2.2.9, tweede lid, VCRO bevat een minimumtermijn tussen versturen van het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en de organisatie van een plenaire vergadering.

Uit de praktijk blijkt dat 21 dagen te krap is geworden met de geïntegreerde procedure aangezien ook de milieubeoordeling (vaak omvangrijk) geadviseerd moet worden.

Om de adviesinstanties voldoende tijd te gunnen het voorontwerp te kunnen doornemen, wordt deze minimumtermijn verlengd van 21 naar 30 dagen. Dit komt de advisering (en robuustheid van planning) ten gunste.

Het vijfde lid van artikel 2.2.9 VCRO bevat een adviestermijn in het geval er geen plenaire vergadering wordt georganiseerd (die is immers niet verplicht).

Ook daar geldt de bekommernis dat er voldoende tijd moet zijn voor advies, en wordt de minimumtermijn aangepast.

Artikel 80. (Art. 2.2.12 – tijdstip delegatie planningsbevoegdheden)

Artikel 2.2.12 VCRO (m.b.t. provinciale RUP's) laat toe dat planningsbevoegdheden worden gedelegeerd van het ene planningsniveau naar het andere planningsniveau.

Ook is voorzien in de mogelijkheid dat kan worden afgeweken van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan mits instemming door de bevoegde plannende overheid. Het tijdstip waarop deze delegatie of instemming moet bekomen zijn is volgens de huidige regeling op of naar aanleiding van de plenaire vergadering of schriftelijke adviesronde.

De huidige formulering komt verwarrend over terwijl de praktijk leert dat de delegatie of instemming moet bekomen zijn voor de voorlopige vaststelling.

Vandaar wordt verduidelijkt dat de instemming (of vraag tot afwijking) er moet zijn voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van plan.

Artikel 81. (Art. 2.2.14 – termijn advisering voorontwerp RUP)

Artikel 2.2.14, tweede lid, VCRO bevat een minimumtermijn tussen versturen van het voorontwerp van provinciaal RUP en de organisatie van een plenaire vergadering.

Uit de praktijk blijkt dat 21 dagen te krap is geworden met de geïntegreerde procedure aangezien ook de milieubeoordeling (vaak omvangrijk) geadviseerd moet worden.

Om de adviesinstanties voldoende tijd te gunnen het voorontwerp te kunnen doornemen, wordt deze minimumtermijn verlengd van 21 naar 30 dagen. Dit komt de advisering (en robuustheid van planning) ten gunste.

Het zesde lid van artikel 2.2.14 VCRO bevat een adviestermijn in het geval er geen plenaire vergadering wordt georganiseerd (die is immers niet verplicht).

Ook daar geldt de bekommernis dat er voldoende tijd moet zijn voor advies, en wordt de minimumtermijn aangepast.

Artikel 82. (Art. 2.2.18 – tijdstip delegatie planningsbevoegdheden)

Artikel 2.2.18 VCRO (m.b.t. gemeentelijke RUP's) laat toe dat planningsbevoegdheden worden gedelegeerd van het ene planningsniveau naar het andere planningsniveau.

Ook is voorzien in de mogelijkheid dat kan worden afgeweken van een gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan mits instemming door de bevoegde plannende overheid. Het tijdstip waarop deze delegatie of instemming moet bekomen zijn is volgens de huidige regeling op of naar aanleiding van de plenaire vergadering of schriftelijke adviesronde.

De huidige formulering komt verwarrend over terwijl de praktijk leert dat de delegatie of instemming moet bekomen zijn voor de voorlopige vaststelling. Vandaar wordt verduidelijkt dat de instemming (of vraag tot afwijking) er moet zijn voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van plan.

Artikel 83. (Art. 2.2.20 – termijn advisering voorontwerp RUP)

Artikel 2.2.20 VCRO bevat een minimumtermijn tussen versturen van het voorontwerp van gemeentelijk RUP en de organisatie van een plenaire vergadering resp. het uitbrengen van het advies als geen plenaire vergadering georganiseerd wordt.

Om de adviesinstanties voldoende tijd te gunnen het voorontwerp te kunnen doornemen, wordt de minimumtermijn verlengd van 21 naar 30 dagen. (zie ook toelichting bij wijziging van artikel 2.2.9 VCRO)

Artikel 84. (Art. 2.3.1/1 – digitalisering proces stedenbouwkundige verordeningen)

De administratieve afhandeling van de adviesverlening en het specifiek toezicht op stedenbouwkundige verordeningen is momenteel reeds mogelijk in DSI. De regelgeving legt evenwel geen verplichting op om hiervan gebruik te maken.

Gelijklopend met het systeem voor ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt met voorliggend artikel een rechtsgrond gecreëerd voor de elektronische uitwisseling en terbeschikkingstelling van alle documenten en adviezen in het kader van de opmaak van een stedenbouwkundige verordening.

Het is aan de Vlaamse Regering om de nadere regels verder uit te werken.¹⁸

Artikel 85. (Art. 2.3.2 – aanpassing interne verwijzing)

Ingevolge de gedeeltelijke inwerkingtreding van het decreet van 17 mei 2024 houdende diverse bepalingen over omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening, is het thans mogelijk om gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen, vastgesteld vóór 1 september 2009, op vereenvoudigde wijze op te heffen (zonder adviesronde en openbaar onderzoek).

Huidig artikel 2.3.2, §2/4, derde lid, VCRO luidt als volgt:

"In geval van een loutere opheffing van een verordening, vastgesteld voor 1 september 2009, zijn de bepalingen van paragraaf 2, zesde tot en met achtste lid, niet van toepassing en kan de gemeenteraad onmiddellijk tot opheffing overgaan."

Bij artikel 63 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, dat in werking trad op 15 april 2024, werd artikel 2.3.2, §2, *tweede lid*, VCRO opgeheven. Hierdoor telt artikel 2.3.2, §2, VCRO niet langer acht, maar zeven leden.

De verwijzing naar de juiste leden wordt nu voorzien.

¹⁸ Zie [Besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 betreffende het geïntegreerde planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen, planmilieueffectrapportage, ruimtelijke veiligheidsrapportage en andere effectbeoordelingen](#)

Artikel 86. (Art. 2.6.1, §3 - Terminologie onteigeningsdecreet)

Met een terminologische aanpassing van artikel 2.6.1, §3, wordt voorzien in een afstemming met het Vlaams Onteigeningsdecreet van 24 februari 2017.

Omdat hier sprake is van een definitieve uitschakeling van het recht op planschadevergoeding, wordt gespecificeerd dat de betreffende vrijstelling van planschade wordt gekoppeld aan het bestaan van een definitief onteigeningsbesluit zoals bepaald in het Vlaams Onteigeningsdecreet.

Een definitieve onteigeningsbeslissing overeenkomstig de onteigeningswet van 27 mei 1870 verwijst immers enkel naar de onteigeningen die niet begrepen zijn in het Vlaams Onteigeningsdecreet van 24 februari 2017, maar die nog steeds verlopen volgens de procedure van de onteigeningswet van 27 mei 1870, met name de onteigeningen door de federale overheid of door de federale overheid gemachtigde instellingen die op federale bevoegdheden betrekking hebben.

Artikel 87. (Art. 2.6.2, §2 – herinvoering van een salderingsregeling)

Sommige ruimtelijke uitvoeringsplannen zijn er op gericht een gebiedsgericht project mogelijk te maken met een nieuw of gewijzigd ruimtegebruik waarbij er netto een financiële meerwaarde wordt gerealiseerd. Bijvoorbeeld een woonontwikkeling in combinatie met groen-blauwe dooradering op een plek waar eerder een bedrijfsbestemming gold. Het RUP in kwestie bevat dan vaak een gedetailleerde ordening voor een welomlijnd en in omvang relatief beperkt gebied. Die ordening bevat doorgaans bouwverboden op delen van het gebied (de groen-blauwe dooradering uit het voorbeeld) en voorschriften die de ontwikkeling en bebouwing op andere delen van het gebied regelen (de bebouwing met residentiële functie uit het voorbeeld).

Een "gewone" toepassing van de planschade- en planbatenregeling per perceel na de vaststelling van dergelijk RUP is niet aangewezen omdat het financieel plaatje als geheel moet worden bekeken. Overigens zijn bij zo'n gebiedsgericht project de min- en meerwaarden op perceelsdelen of specifieke percelen eerder theoretisch. Zoals gezegd is vooral de netto meerwaarde voor het volledige projectgebied van tel. Een perceel of perceelsdeel dat volgens de gedetailleerde ordening gelegen is in de groenstructuur heeft in de praktijk niet een vierkante meterprijs van bijvoorbeeld een groene bestemming in het gewestplan; de waarde staat integendeel in functie van de totaalontwikkeling. De groenstructuur verhoogt de woonkwaliteit binnen het project en maakt dus mee de vastgoedwaarde van de gronden in het project.

Om die redenen wordt er best in een uitzondering op het recht op planschade voorzien. Het is daarbij niet nodig te bepalen dat de percelen waarop een bouwverbod geldt en de percelen waarop de ontwikkeling mogelijk is, in één hand zijn. Dat zal in het overgrote deel van de gevallen zo zijn (of er zal een burgerrechtelijke of vennootschapsrechtelijke structuur zijn om tot gezamenlijke ontwikkeling te komen). Maar los daarvan speelt wat hierboven werd aangehaald: de vastgoedwaarde van een perceel of perceelsdeel gelegen in de groenstructuur is vergelijkbaar met die van de percelen of perceelsdelen waarop kan gebouwd worden, omdat die groenstructuur onmiddellijk in functie staat van de (in dit voorbeeld residentiële) ontwikkeling. De groenstructuur is een voorwaarde en dus nodig voor de ontwikkeling. Anders is het bij naast elkaar liggende grotere gebiedsdelen van éénzelfde RUP waar ontwikkeling mogelijk is respectievelijk een bouwverbod geldt. Bijvoorbeeld een woongebied met daarnaast een park dat niet noodzakelijk is voor de woonontwikkeling. Als de parkbestemming aangeduid wordt waar voorheen een bebouwbare bestemming gold, dan zal een eigenaar van een perceel dat in die parkbestemming komt te liggen, wel degelijk aanspraak kunnen maken op een planschadevergoeding. De uitzondering op het recht op planschade geldt dus slechts als het bouwverbod een duidelijk onderdeel is van de

inrichting binnen een gebiedsgericht project. Het is niet voldoende dat een RUP zowel percelen bevat waarop een bouwverbod wordt gevestigd en percelen waarop meer ontwikkeling dan voorheen mogelijk wordt gemaakt, ook al zouden die percelen van dezelfde eigenaar zijn.

Merk op dat overigens ook de meerwaarde die de basis is voor een eventuele planbatenheffing in het geval van een samenhangend gebiedsgericht project uitgaat van de netto meerwaarde voor het gehele project. Bij de schatting van de meerwaarde die dient als grondslag voor de planbatenheffing (op de percelen waar een bestemmingswijziging gebeurt die principieel aanleiding geeft tot een heffing), rekening gehouden met kosten of lasten op andere (delen van) percelen die in functie staan van de meerwaarden op de eerstvernoemde percelen. Een toepassingsvoorbeeld is overigens vandaag reeds te vinden in artikel 2.6.11, tweede lid VCRO, waar gespecificeerd is dat ontwikkelingskosten die voortkomen uit realisatieovereenkomsten voor RUP's, in rekening gebracht worden bij de berekening van de meerwaarde op een perceel.

Wat de plaats betreft in het VCRO-hoofdstuk waar deze uitzondering wordt ingeschreven, kan nog het volgende gesteld worden. In artikel 2.6.1, §3, VCRO staan uitzonderingen op het recht op planschade omwille van redenen eigen aan het perceel. De uitzondering die thans ingeschreven wordt heeft te maken met het perceel in zijn omgeving en met het plan in zijn algemeenheid. Om die reden hoeft deze uitzondering niet in artikel 2.6.1, §3, te staan, maar kan ze opgenomen worden in artikel 2.6.2. Dat is op de plek waar tot voor de wijziging door het Instrumentendecreet reeds een uitzondering op de planschade stond, gekend als de "salderingsregel". Het ging om een vergelijkbare uitzondering, waarbij minwaarden op bepaalde percelen of perceelsdelen werden "gesaldeerd" met meerwaarden op andere percelen of perceelsdelen. De uitzondering wordt dus, zij het in een aangepaste redactie, met andere modaliteiten en toegespitst op RUPs voor gebiedsgerichte projecten, heringevoerd in de VCRO.

Met het bestaan van de hierboven toegelichte uitzondering kan rekening gehouden worden bij de redactie van het register dat overeenkomstig artikel 2.2.5, §1, eerste lid, 9°, bij een RUP moet gevoegd worden, en dat de percelen aanduidt waarvoor een planschadevergoeding dan wel een planbatenheffing verschuldigd kan zijn. Dit register kan in dit verband verduidelijken dat het RUP (of een onderdeel ervan) betrekking heeft op een gebiedsgericht project in de zin van de nieuw ingevoerde bepaling. Ook in het advies dat de overheid die een RUP vaststelt met toepassing van artikel 7, §2, eerste lid, Instrumentendecreet van 26 mei 2023 geeft aan de Landcommissie over het recht op planschade, moet gewezen worden op de omstandigheid dat het RUP (of een onderdeel ervan) betrekking heeft op een gebiedsgericht project in de zin van de nieuw ingevoerde bepaling.

Artikel 88. (Art. 2.6.5 – actualisatie & vrijstelling planbaten)

➤ Punt 1°

De inwerkingtreding van bijzondere plannen van aanleg is vandaag de dag niet meer van toepassing. De link met BPA's is echter blijven staan in art. 2.6.5 VCRO en wordt nu dus opgeheven.

➤ Punt 2°

Het in artikel 2.6.5 VCRO voorziene 'recht op inkeer' (zie hoger) wordt aangepast zodat het enkel nog van toepassing is bij een gerechtelijke uitspraak die de betaling van een planschadevergoeding oplegt. Dit is het geval waar:

(1) de planschadevergoeding wordt opgelegd aan de overheid in het kader van de oude (gerechtelijke) planschadeprocedure; of

(2) wanneer een beroep conform artikel 9 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 werd ingesteld tegen een definitieve beslissing over een toegekende planschade en er een rechterlijke uitspraak is.

Het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 heeft de planschadeprocedure immers omgezet van een gerechtelijke naar een administratieve procedure, waar de initiatiefnemer van het RUP nauw betrokken wordt en zelfs bevoegd is voor het nemen van een definitieve beslissing over de toe te kennen planschadevergoeding. In deze administratieve werkwijze is dergelijk 'recht op inkeer' niet langer zinvol.

Artikel 89. (Art. 2.6.6 - actualisatie)

De inwerkingtreding van bijzondere plannen van aanleg is vandaag de dag niet meer van toepassing. De link met BPA's is echter blijven staan in artikel 2.6.6 VCRO en wordt nu dus opgeheven.

Artikel 90. (Art. 2.6.7/2 – opheffing overgangsregeling)

In 2013 werd de mogelijkheid om de planbatenheffing op te schorten ingevoerd voor percelen die het voorwerp uitmaken van een Brownfieldconvenant (artikel 2.6.7/1 VCRO).

Het verzoek tot opschorting gebeurt bij de Vlaamse Belastingdienst binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de derde werkdag volgend op de verzendingsdatum vermeld op het aanslagbiljet of binnen een termijn van drie maanden na de definitieve afsluiting van het Brownfieldconvenant.

Artikel 2.6.7/2 voorzag een overgangsregeling voor de heffingen die betrekking hebben op percelen die al voor de inwerkingtreding van artikel 2.6.7/1 het voorwerp uitmaken van een bestaand Brownfieldconvenant. Voor deze percelen moest het verzoek tot opschorting gebeuren voor 31 december 2013. Deze bepaling kan nu opgeheven worden.

Artikel 91. (Art. 2.6.10 – Meerwaarderamingsrapport)

Zoals hoger aangegeven, kan de beleidsmatige relevantie van het meerwaarderamingsrapport in vraag gesteld worden. Dit rapport is immers:

- (1) niet perceelsgewijs, maar doet enkel uitspraak over de meerwaarde op niveau van het plan;
- (2) is facultatief, dus te maken op eventueel verzoek van de plannende overheid;
- (3) is niet bedoeld om inspraakreacties (tijdens een openbaar onderzoek) uit te lokken en kan geen voorspelling maken over de hoogte van individuele planbatenheffingen of het moment van de inning.

Vandaar dat de figuur van het meerwaarderamingsrapport wordt geschrapt in de regelgeving en de verwijzing hiernaar wordt opgeheven.

Artikel 92. (Art. 4.2.14, §2 - vermoeden van vergunning)

Artikel 4.2.14, §2, VCRO bevat het weerlegbaar vermoeden van vergunning.

Dit speelt in het kader van bestaande constructies waarvan wordt aangetoond dat ze gebouwd werden tussen 22 april 1962 en de eerste inwerkingtreding van het gewestplan.

Het tweede lid van deze paragraaf bepaalt dat het tegenbewijs, vermeld in het eerste lid, niet meer kan worden geleverd eens de constructie één jaar als vergund geacht opgenomen is in het vergunningenregister.

Artikel 5.1.3 VCRO handelt over wat in het vergunningenregister dient te worden opgenomen als "vergund geacht". Voorliggend decreet bevat eveneens een wijziging van dit artikel waardoor een delegatie ingevoerd wordt voor de Vlaamse Regering om de (actieve) bekendmaking van de opname in het vergunningenregister te regelen.

Hierbij moet worden vermeden van het verstrijken van deze specifieke beroepstermijn (met actieve bekendmaking) gecombineerd wordt met nog eens 1 jaar voor definitief worden van de registratie, wat een systeem is zonder actieve bekendmaking.

Dit is dubbel op en maakt het alleen maar ingewikkeld.

Vandaar dat de termijn van 1 jaar om het tegenbewijs te leveren eens de constructie als vergund geacht opgenomen is in het vergunningenregister, geschrapt wordt

Artikel 93. (Art. 4.2.16, §2 - afstemming verkavelingsattest en lasten)

Ingevolge de toepassing van artikel 77 Omgevingsvergunningendecreet (hierna "OVD") – de verplichte waarborg bij elke last in natura – ontstaan er in de praktijk problemen bij de verkavelingsvergunningen.

Zo stelt er zich een probleem met het verkavelingsattest, vermeld in artikel 4.2.16 VCRO.

Door het feit dat er bij een last in natura steeds een financiële waarborg is, kan het college niet meer kiezen tussen de waarborg en het effectief uitvoeren van de lasten.

Artikel 4.2.16, §2, VCRO is niet gealigneerd aan het gewijzigde artikel 77 OVD. Daardoor wordt in dit artikel 4.2.16 nog steeds uitgegaan van een keuze tussen het stellen van een afdoende waarborg en het uitvoeren van de lasten, net omdat de verplichting van een waarborg vroeger niet gold.

De keuze in paragraaf 2 stamt nog voort uit de vroegere regelgeving waar het stellen van een financiële waarborg bij het verlenen van de verkavelingsvergunning geen verplichting was.

Gemeenten geven aan dat de verplichte financiële waarborg bij lasten in natura heel waardevol is, maar dat dit afhangt van de aard van de aanvraag. Zo is de verplichte waarborg van belang bij een last in natura op het openbaar domein, of een verplichte last in natura op een zonevreemde site zelf.

In andere gevallen en heel vaak bij verkavelingen zou het stellen van de waarborg best optioneel zijn, zoals het ook vroeger was.

Daarom wordt voorgesteld om in artikel 77 OVD voor de verplichting van het stellen van een waarborg bij een last in natura, een uitzondering te maken voor verkavelingsvergunningen.

Dit heeft tot gevolg dat artikel 4.2.16 VCRO kan blijven bestaan (keuze waarborg of uitvoering last voor verkavelingsattest), mits het terminologisch wordt aangepast aan artikel 77 OVD (modaliteiten van de waarborg, schrappen van 'afdoende').

Op die manier heeft de gemeente opnieuw de optie om de uitvoering in natura door de verkavelaar zelf af te dwingen door middel van het verkavelingsattest. Daardoor verkrijgt het attest terug zijn nut dat het in het verleden ook al bewezen heeft.

Door de keuze te laten bij verkavelingen, heeft dit bijkomend tot gevolg dat de problematiek van het verplicht stellen van een waarborg bij een kosteloze grondafstand als last in natura zich niet meer stelt.

Door de verplichte waarborg, moet er bij verkavelingen met wegeaanleg steeds een dubbele waarborg gesteld worden zowel voor de aanleg van de wegenis, als voor de kosteloze grondafstand. (zie hiervoor ook de toelichting bij art. 77 OVD)

Artikel 77 OVD vermeldt dat de waarborg de volledige geraamde kostprijs van de lasten dekt. Als dit vertaald wordt naar de kosteloze grondafstand, gaat dat om de kostprijs van deze transactie en dus naast de waarde van de grond op zich, ook de transactiekosten zoals de kostprijs van de akte. Dit vraagt een verregaande voorfinanciering van de verkavelaar en wordt als weinig werkbaar ervaren door gemeenten.

Artikel 94. (Art. 4.3.1 - Planaanpassingen op initiatief van de overheid)

Artikel 187 van het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit heft in artikel 4.3.1, §1, VCRO het derde lid op.

De toelichting bij dit artikel 187 luidde:

Artikel 4.3.1 VCRO bevat de mogelijkheid voor de overheid om voorwaarden op te leggen, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen.

Dit artikel verwijst naar vigerend artikel 30 van het Decreet wat betreft een aanpassing van de plannen.

De rechtspraak leest de verwijzing naar vigerend artikel 30 van het Decreet als zou een wijziging van het aangevraagde slechts mogelijk zijn op verzoek van de aanvrager, terwijl deze verwijzing bedoeld was als afbakening van het begrip 'beperkte' aanpassingen. Aanpassingen zijn immers niet langer beperkt als hierover een openbaar onderzoek georganiseerd zou moeten worden.

Gezien het nooit de bedoeling was om de overheid de mogelijkheid te ontnemen om uit eigen beweging beperkte planaanpassingen op te leggen (via voorwaarden), wordt de verwijzing naar vigerend artikel 30 van het Decreet opgeheven.

De Vlaamse Regering dient echter bij uitvoeringsbesluit de datum van inwerkingtreding van elke bepaling van dit decreet van 17 mei 2024 te bepalen. Intentie hier is dat dit gebeurt gelijktijdig met de aanpassingen aan het uitvoeringsbesluit en het Omgevingsloket.

Deze bepaling staat echter los van het invoeren van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en kan, gelet op de nood aan het kunnen opleggen van beperkte planaanpassingen op initiatief van de overheid) al eerder in werking treden.

Artikel 95. (Art. 4.4.6 – afwijkingen op stedenbouwkundige voorschriften voor beschermde erfgoed)

Artikel 4.4.6 van de VCRO betreft een afwijkingsbepaling voor constructies die beschermd zijn als monument of die deel uitmaken van een beschermd stads- of dorpsgezicht of landschap.

Naar aanleiding van enkele uitspraken van de RvVb werd in 2017 deze regeling een eerste maal verruimd, om, in het belang van het voortbestaan van het erfgoed, op een vlotte manier, zonder RUP, bepaalde ingrepen te kunnen doen die nieuwe functies in het erfgoed ondersteunen.

Zo werd de toepassing van het tweede lid niet langer beperkt tot handelingen die noodzakelijk zijn voor de ontsluiting van het monument, maar kunnen naast ontsluitingen ook parkings, verhardingen, reliëfwijzigingen, ondergrondse constructies, technische constructies of onthaalinfrastructuur met een maximale vloeroppervlakte van 100 m² worden toegelaten op voorwaarde dat ze het functioneren van de aanwezige of te vergunnen activiteiten binnen de beschermde goederen bevorderen of zorgen voor de valorisatie ervan.

De bedoeling van de decreetgever was hier om de maximale vloeroppervlakte van 100 m² te koppelen aan onthaalinfrastructuur; immers, bij parkings, verhardingen, reliëfwijzigingen is de ruimtelijke impact doorgaans kleiner, zodat grotere oppervlaktes vergund kunnen worden.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen oordeelt echter anders en acht de vloeroppervlakte-voorwaarde van 100 vierkante meter van toepassing op alle handelingen vermeld in het betreffende artikel.

Om dit artikel beter te laten aansluiten bij de initiële bedoeling, wordt dit herschreven om aan te geven dat het oppervlaktecriterium niet slaat op elke limitatief opgelijste handeling in puntje 1°, maar enkel op de onthaalinfrastructuur.

Artikel 96. (Art. 4.8.11 – Termijn om opname in vergunningenregister aan te vechten)

➤ Punt 1°

Artikel 4.8.11, §1, VCRO geeft aan welke personen een beroepen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen kunnen instellen.

Hieraan wordt de leidend ambtenaar van het Departement Omgeving toegevoegd of, bij zijn afwezigheid, zijn gemachtigde. Deze ambtenaar dient immers te waken over de doelstelling van de ruimtelijke ordening.

➤ Punt 2°

Artikel 4.8.11, §2, VCRO bevat de termijn voor derden om een registratiebeslissing (inzake vermoeden van vergunning) aan te vechten bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Derden hebben een beroepstermijn van 45 dagen.

Volgens artikel 4.8.11, §2, 2°, b), VCRO startte die termijn vanaf de dag na de opname van de constructie in het vergunningenregister.

Met het arrest van 19 oktober 2023 (nr. 140/2023) heeft het Grondwettelijk Hof die regeling ongrondwettig bevonden, omdat dit te streng zou zijn. Er kan van een burger niet worden verwacht dat hij op regelmatige basis het vergunningenregister raadpleegt, louter om na te gaan of daarin constructies werden opgenomen waarvan hij hinder of nadelen kan ondervinden.

De beroepstermijn voor derden om een registratiebeslissing aan te vechten, (de 45 dagen) start bijgevolg vanaf de datum van feitelijke kennisname van de beslissing en dus niet langer vanaf de dag na de opname van de constructie in het vergunningenregister.

Omdat 'feitelijke kennisname' heel weinig rechtszekerheid biedt naar de begunstigde van het vermoeden, wordt thans in artikel 5.1.3 VCRO een delegatie opgenomen zodat de Vlaamse Regering in een bekendmakingsregeling kan voorzien.

De beroepstermijn voor derden om op te treden tegen een registratiebeslissing start dan ook vanaf deze (nog uit te werken) bekendmakingswijze.

Hierbij lijkt het logisch dat aangesloten wordt bij de bekendmakingswijze van vergunningen.

Artikel 97. (Art. 5.1.1 - plannenregister)

Artikel 5.1.1 VCRO bepaalt welke informatie er in het plannenregister moet worden opgenomen. De stedenbouwkundige verordeningen ontbreken hier in de oplijsting, terwijl deze eveneens planningsinformatie bevatten. Deze worden dan ook toegevoegd.

Bovendien bepaalt artikel 7 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak en de actualisering van het plannenregister reeds dat het college van burgemeester en schepenen de bestaande en de nieuwe stedenbouwkundige verordeningen, bouw- en verkavelingsverordeningen opneemt in het plannenregister.

Om de verplichte inhoud van het plannenregister te centraliseren, worden stedenbouwkundige verordeningen toegevoegd aan de decretale oplijsting.

In tegenstelling tot ontwerpen van RUP's kunnen ontwerpen van verordeningen niet worden aangewend om anticipatief een vergunning te weigeren of te verlenen, maar kan dit enkel op basis van een definitief vastgestelde verordening. Het is dan ook niet nuttig om 'ontwerpen' van verordening op te nemen.

Artikel 98. (Art. 5.1.3 – delegatie bekendmaking opname in het vergunningenregister)

➤ Punt 1° en 2°

Met het arrest van 19 oktober 2023 (nr. 140/2023) heeft het Grondwettelijk Hof de termijn voor derden om in beroep te gaan tegen registratiebeslissingen ongrondwettig bevonden, omdat dit te streng zou zijn. Er kan van een burger niet worden verwacht dat hij op regelmatige basis het vergunningenregister raadpleegt, louter om na te gaan of daarin constructies werden opgenomen waarvan hij hinder of nadelen kan ondervinden.

Vandaar dat een delegatie wordt voorzien voor de Vlaamse Regering om de bekendmaking van de registratiebeslissing nader te regelen.

Hierbij lijkt het logisch dat aangesloten wordt bij de bekendmakingswijze van vergunningen.

Dit artikel 5.1.3 VCRO voorziet zelf al in een betekening van een weigering tot opname als « vergund geacht », aan de eigenaar; tenzij ten aanzien van die constructies waarvoor reeds een gemotiveerde mededeling werd verricht bij de opmaak van het ontwerp van vergunningenregister.

➤ Punt 3°

De nieuwe paragraaf 4 bepaalt dat registratiebeslissingen die zijn gevolgd door een definitieve vergunningsbeslissing, niet langer ter discussie staan.

De registratiebeslissing zelf is misschien niet bekendgemaakt aan derden, waardoor deze ter discussie zouden kunnen staan op basis van het arrest van het Grondwettelijk Hof, de vergunningen die gevolgd zijn nadat de opname in het vergunningenregister plaatsvond, werden wel bekendgemaakt, conform de regels die gelden voor vergunningen.

Navolgende vergunningen konden slechts verleend worden met toepassing van het vermoeden van vergunning, zodat derden – die op de hoogte waren van de vergunningsbeslissing – op dat moment de mogelijkheid hadden op te treden.

Artikel 99. (Art. 5.2.1 – afstemming informatieverplichtingen)

Artikel 100. (Art. 5.2.5 – afstemming informatieverplichtingen)

Artikel 101. (Art. 5.2.6 – afstemming informatieverplichtingen)

De wijzigingen aan artikel 5.2.1, 5.2.5 en 5.2.6 VCRO betreffen eenzelfde technische aanpassing. Gezien de bepalingen gelinkt zijn aan de twee decreten (VCRO en KVH), wordt hier louter voor de duidelijkheid toch ook nog geëxpliceerd dat de eerdere rechterlijke herstelmaatregelen en bestuurlijke maatregelen die nog op grond van de VCRO waren opgelegd ook moeten opgenomen worden in o.a. onderhandse aktes tussen particulieren, notariële aktes en vastgoedadvertenties.

Dit is aangewezen gezien dit bv. voor particulieren, die hiertoe ook gehouden zijn, zo duidelijker tot uiting komt. De voorliggende aanpassing, wijzigt inhoudelijk dus niets maar verduidelijkt gewoon de vorige wijziging.

Voorts is in artikel 5.2.1 VCRO nog een technische aanpassing ingevolge een hernummering gedaan.

Artikel 102. (Art. 5.6.8 – afstemming vergoedingsregeling bij WORG's op regeling Instrumentendecreet)

Met het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 werden een reeks vergoedingsregelingen, waaronder de planschaderegeling van de VCRO geharmoniseerd. De harmonisatie had betrekking op procedurele regels, op de berekening van de vergoeding, enzovoort. De inhoudelijke grondslag voor de betrokken vergoedingen bleef in de respectieve inhoudelijke decreten geregeld (bijv. in de VCRO voor wat planschade betreft).

De planschadevergoeding is een zogenaamde "eigenaarsvergoeding" in de zin van het Instrumentendecreet (zie artikel 3, 6°, juncto artikel 6 Instrumentendecreet van 26 mei 2023).

Het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 geeft in artikel 5, 2°, a) een definitie van "begunstigde" voor wat de diverse eigenaarsvergoedingen betreft:

"de begunstigde van de eigenaarsvergoeding is de zakelijk gerechtigde op het moment van de inwerkingtreding van de gebruiksbeperking, de echtgenoot of echtgenote of de wettelijk samenwonende partner van de zakelijk gerechtigde, en de erfopvolgers aan wie het recht op eigenaarsvergoeding is overgedragen of overgegaan door erfopvolging of testament".

In artikel 14 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 wordt ook nog verduidelijkt dat, in geval van meerdere zakelijk gerechtigden (bijv. mede-eigenaars, maar evengoed een opstalhouder en een naakte eigenaar) de eigenaarsvergoeding "de gezamenlijke vergoeding voor de zakelijk gerechtigden" is. De eigenaarsvergoeding wordt in zo'n geval dus "verdeeld" volgens de proportie van het betrokken zakelijk recht of van het betrokken aandeel in de volledige rechtenbundel van de eigendom.

Met de invoering in 2017 van de mogelijkheid in de VCRO voor de Vlaamse Regering om "watergevoelige open ruimtegebieden" aan te duiden, werd ook in een vergoedingsregeling voorzien. Artikel 5.6.8, §6, eerste lid, VCRO, stelt:

"Eigenaars van gronden die in watergevoelig openruimtegebied liggen dat is aangeduid conform dit artikel, kunnen een vergoeding verkrijgen met toepassing van dezelfde voorwaarden en modaliteiten als die welke gelden voor de planschadevergoeding, vermeld in artikel 2.6.1 (...)".

Nu stipuleert die bepaling daar ook enkele modaliteiten bij, met name:

"1° het recht op vergoeding ontstaat conform artikel 13, § 1, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023;

2° het vorderingsrecht twee jaar nadat het recht op vergoeding is ontstaan, vervalt;

3° de vergoedingsgerechtigde diegene is die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering tot aanduiding van het watergevoelig openruimtegebied het eigendomsrecht of het bloot eigendomsrecht op het perceel kan laten gelden."

De onderdelen 2° en 3° van de zonet geciteerde bepaling werden, in tegenstelling tot de bepalingen in de VCRO over planschade (art. 2.6.1 e.v. VCRO), niet aangepast of opgeheven door de wijzigings- en opheffingsbepalingen van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023.

Daardoor zijn er discrepanties tussen de vergoedingsregeling voor percelen aangeduid als watergevoelig open ruimtegebied, en de planschaderegeling waarbij de bepalingen van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 van kracht zijn.

Zo stelt het hierboven geciteerde onderdeel 2° dat het vorderingsrecht na twee jaar vervalt, terwijl artikel 11 Instrumentendecreet van 26 mei 2023 dezelfde termijn bevat, maar daarbij wel in een mogelijke verlenging van de aanvraagtermijn voorziet. Zo'n verlenging zou dus voor aanvragen bij de aanduiding van WORG niet mogelijk zijn en bij planschade wel.

Daarnaast is de "vergoedingsgerechtigde in punt 3° uit artikel 5.6.8, §6, eerste lid, VCRO op een andere manier gedefinieerd dan de "begunstigde" in het Instrumentendecreet van 26 mei 2023. Zie artikel 5 maar ook artikel 3 van het Instrumentendecreet. Dit terwijl de vergoeding voor aanduiding van een grond als "watergevoelig open ruimtegebied" een vergoeding is "met toepassing van dezelfde voorwaarden en modaliteiten als die welke gelden voor de planschadevergoeding", aldus artikel 5.6.8, §6, VCRO. Waardoor op de vergoeding van de aanduiding als watergevoelig open ruimtegebied de bepalingen van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 over eigenaarsvergoedingen van toepassing zijn.

Het verschil tussen de omschrijving van de begunstigde of vergoedingsgerechtigde in artikel 5.6.8 VCRO enerzijds en artikel 5 (juncto artikel 3) Instrumentendecreet anderzijds leidt tot toepassingsproblemen (allicht moet men artikel 5.6.8, §6, als "lex specialis" beschouwen, maar een rechtsonderhorige verwacht mogelijks de toepassing van artikel 5 van het Instrumentendecreet). Dit verschil leidt echte potentieel ook tot een ongelijke behandeling en een onvolledige vergoeding. Want daar waar bij een "reguliere" planschadevergoeding bijv. een naakte eigenaar en een opstalhouder elk een deel van de eigenaarsvergoeding krijgen, krijgt bij aanduiding van een watergevoelig open ruimtegebied enkel de naakte eigenaar een vergoeding – en dat laatste eigenlijk met aftrek van het aandeel "opstal" in de waarde van de volledige rechtenbundel.

Deze knelpunten worden verholpen door in artikel 5.6.8, §6, eerste lid, VCRO een eenvoudige verwijzing naar de voorwaarden en modaliteiten van de planschaderegeling van artikel 2.6.1 en 2.6.2 VCRO op te nemen, waardoor automatisch de (generieke) bepalingen uit het Instrumentendecreet over wie "begunstigde" is en over de afhandeling van vergoedingsaanvragen van toepassing worden. Artikel 2.6.2 VCRO verwijst immers zelf voor wat de gerechtigden en de modaliteiten betreft naar het Instrumentendecreet.

Merk op dat bij deze wijziging een overgangsregeling aangewezen is om toe te laten dat wie niet vergoedingsgerechtigd was overeenkomstig artikel 5.6.8, §6, VCRO zoals het tot hiertoe gold, maar wel begunstigd als bedoeld in artikel 5 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 (bijvoorbeeld een opstalhouder of erfpachter), toe te laten om alsnog zijn of haar deel van de eigenaarsvergoeding aan te vragen, met toepassing van eenzelfde termijn als deze die gold voor de naakte eigenaar (m.n. twee jaar – verlengbaar volgens artikel 11 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023). Deze overgangsbepaling maakt het voorwerp uit van artikel 144.

Artikel 103. (Art. 5.6.10 - woonreservegebied voor restpercelen)

Sommige voorgestelde ontwikkelingen of verkavelingen situeren zich deels in woongebied (WG), deels in woonreservegebied (WRG). De toepasselijkheid van verschillende regelgeving voor die gebieden geeft aanleiding tot diverse situaties, waarbij in sommige gevallen de huidige regelgeving niet optimaal werkt.

- Voor een niet-verkavelingsvergunningsplichtig project waarbij bebouwing wordt gerealiseerd in woongebied en de tuinen van de betrokken woning(en) zich bevindt (bevinden) in WRG is geen vrijgavebesluit nodig.
Bijvoorbeeld: via groepswooningbouw worden meerdere woningen aan de straat in woongebied gerealiseerd met tuinen die tot in het achtergelegen WRG reiken, en de woningen worden apart verkocht nadat ze winddicht zijn. Voor een verkavelingsvergunningsplichtig project waarbij bebouwing zal worden gerealiseerd in WG en de tuinen van de betrokken woning(en) zich bevinden in WRG is wel een vrijgavebesluit nodig. De perimeter van de verkaveling omvat immers ook een deel WRG. Dit geldt ook voor een éénlotsverkaveling waarbij een bebouwbaar kavel in WG wordt afgesplitst van een groter geheel en het resterend deel in WRG onbebouwd blijft. Deze (correcte) toepassing van huidig artikel 5.6.10, §1, eerste lid, VCRO kan als onlogisch worden ervaren.
- Voor een project waarbij een bestaande woning in woonreservegebied zou worden afgebroken om één of twee woningen te realiseren in woongebied dicht bij de uitgeruste weg, moet geen vrijgavebesluit geëist worden. Met een strikte lezing van artikel 5.6.10, §1, eerste lid, VCRO zou daar echter discussie over kunnen zijn, omdat tot de “stedenbouwkundige handelingen als vermeld in artikel 4.2.1” VCRO ook afbraak gerekend wordt. Weliswaar gelden in woonreservegebied de zonevreemde basisrechten (tweede lid van artikel 5.6.10, §1), en als het verbouwen of herbouwen van constructies is toegelaten, dan ook het afbreken. Niettemin verdient dit verduidelijking.

Door de loutere algemene verwijzing naar artikel 4.2.1 VCRO (met opsomming van vergunningsplichtige werken), en niet naar onderdelen ervan, ontstaan overigens nog discutabele toepassingen. Zo zou een vrijgavebesluit vereist zijn vooraleer men een vergunning kan afgeven voor het vellen van bomen. Dat is uiteraard niet de bedoeling.

Om deze redenen wordt voorgesteld een derde en vierde lid toe te voegen aan artikel 5.6.10, §1, VCRO, om naast de toepasselijkheid van de afwijkingsregelingen van titel 4, hoofdstuk 4 van de VCRO nog in een tweetal bijkomende uitzonderingen op de verplichting van een voorafgaand vrijgavebesluit te voorzien.

Het eerste toegevoegde lid schrijft de vereiste van voorafgaand vrijgavebesluit weg voor vergunningen die louter op de afbraak of verwijdering van constructies of het vellen van bomen betrekking hebben.

Het tweede toegevoegde lid zorgt dat geen vrijgave nodig is voor verkavelingen waarbij ook gronden in woonreservegebied binnen de perimeter van de verkaveling zijn begrepen, maar waar de verkaveling niet in bebouwing of verharding van die gronden voorziet. Men denke aan bijvoorbeeld de afsplitsing van grond waarbij een deel in woongebied bebouwbaar wordt gemaakt maar het deel in woonreservegebied bouwvrij blijft.

Artikel 104. (Art. 5.6.11 - woonreservegebied voor restpercelen)

Artikel 5.6.11 VCRO werd in de VCRO ingevoegd met het decreet “woonreservegebieden” van 26 mei 2023¹⁹. Het initiële voorstel van decreet woonreservegebieden bevatte een specifieke regeling voor restpercelen (met een strikte omschrijving van het begrip), om ze alsnog bebouwbaar te kunnen maken zonder vrijgavebesluit. De betrokken bepalingen werden echter bij amendement geschrapt, o.m. naar aanleiding van het advies van de Raad van State (afdeling wetgeving). De regeling kwam volgens de Raad van State in aanvaring met de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof inzake ingrepen in bestemmingsvoorschriften.

De finaal door het Vlaams Parlement goedgekeurde teksten bevatten dus geen regeling (meer) voor restpercelen. In de verantwoording van het betrokken

¹⁹ Decreet van 26 mei 2023 tot wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, wat de woonreservegebieden betreft

amendement wordt expliciet gesteld dat de vereiste van vrijgave dus ook geldt voor zogenaamde restpercelen²⁰. Met andere woorden ook voor bebouwing van restpercelen moet de vrijgaveprocedure gevolgd worden. Dit levert thans problemen op aangezien eisen zoals “minimale groepering van woningen” en “menging van functies” of “ruimtelijk rendement”, die expliciet vermeld zijn in de decretale regeling, moeilijk of niet kunnen ingevuld worden voor restpercelen. Er is een analoog knelpunt voor initiatieven die op een kleine oppervlakte betrekking hebben, daar is bijvoorbeeld de eis van functievermenging problematisch.

Een aanpassing dringt zich op.

Gelet op het advies van de Raad van State over de tekst in het initiële voorstel van decreet is het daarbij geen goed idee om restpercelen (en kleine oppervlaktes) vrij te stellen van de vereiste van vrijgavebesluit. Bovendien is de vereiste van vrijgave nuttig om de gemeenten de regie te geven over al dan niet ontwikkeling van de betrokken gronden: sommige nog vrij liggende gronden in WRG hebben bijvoorbeeld een belangrijke functie in de lokale groen-blauwe dooradering van een voor het overige bebouwde omgeving.

De meest aangewezen piste lijkt dan ook om in artikel 5.6.11 VCRO in te schrijven dat in specifieke situaties gemotiveerd kan afgeweken worden van de vereisten van functievermenging, gedeelde voorzieningen en groepering van woningen of hoog ruimtelijk rendement. Er kunnen oppervlaktegrenzen gehanteerd worden waaronder die vereisten niet gelden. Saucissonering wordt vermeden door wel te blijven eisen dat een vrijgave betrekking moet hebben op een samenhangend en ruimtelijk afzonderbaar onderdeel van het woonreservegebied.

Met de invoeging van de voorgestelde paragraaf 3/1 wordt het mogelijk om van de betrokken vereisten af te wijken.

Vanzelfsprekend moet dit grondig gemotiveerd worden. Er moet bijvoorbeeld verantwoord worden dat het gaat om een reëel restperceel, bijvoorbeeld een perceel van 1000 m² dat omgeven is door bebouwde percelen die deel uitmaken van een verkaveling. Daar kan bezwaarlijk in diverse functies worden voorzien, invulling met één of twee woningen is daar de logica – voor zover het ruimtelijk verantwoord is om op de betrokken plek nog bebouwing toe te laten. De wenselijke invulling zal mee afhangen van de typologie van de woningen in de omgeving. Voor deze afwijkmogelijkheid (tweede lid van de nieuw voorgestelde paragraaf) is een bovengrens van 1500 m² verdedigbaar. Het gros van de reële restpercelen zit onder die oppervlakte. Noch functievermenging, noch minimale groepering van woningen moet in zo’n geval steeds geëist worden. Boven die grens van 1500 m² is wel al groepering van woningen mogelijk, maar zijn nog niet steeds functieverweving of gedeelde voorzieningen mogelijk. Wat de uitzondering op die laatste vereisten betreft wordt de bovengrens op een halve hectare gelegd: dat is de oppervlakte waarop men doorgaans niet meer dan een tien à vijftien woningen realiseert.

Bij het toestaan van de afwijking moet rekening worden gehouden met de voorzieningen en de verweving van functies in de omgeving, en met de woondichtheid in die omgeving.

Van de vereiste dat een vrijgave betrekking heeft op een samenhangend en ruimtelijk afzonderbaar geheel kan in geen van de beide gevallen afgeweken worden; die vereiste blijft onverkort gelden. Het is inderdaad niet de bedoeling dat door het opsplitsen van de ontwikkeling van een ruimere oppervlakte (“saucissoneren”) van de vereisten van functievermenging, hoog rendement, groepering van woningen en dergelijke af te wijken.

²⁰ Parl. St. VI. Parl., 2021-2022 – Nr. 577/4,
<https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1857541>, p. 15

Hoofdstuk 18. Wijziging van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen**Artikel 105. (Art. 3, §1 – uitzonderingen op de definitie van afvalstof)****➤ Punt 1°**

Dit betreft de rechtzetting van een typefout.

➤ Punt 2°

Met het Verzameldecreet Omgeving van 17 mei 2024 werd in het Materialendecreet een extra uitzondering op de definitie van afvalstof ingevoegd, nl. *"afvalwater dat voldoet aan de geldende lozingsvoorwaarden zoals opgenomen in, hetzij de omgevingsvergunning van de producent van het afvalwater, hetzij in de van toepassing zijnde algemene of sectorale voorwaarden inzake lozing van dat afvalwater in oppervlaktewater, zoals vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, en dat nuttig wordt gebruikt in een productieproces;"*.

Dit punt is echter ingevoegd ter vervanging van het bestaande punt c, in plaats van als nieuw punt. Daardoor werd het vroegere punt c geschrapt wat nooit de bedoeling was. Met deze aanpassing wordt het oorspronkelijke punt c opnieuw opgenomen als punt j.

Op 21 juni 2024 werd de Grondwatertrein²¹ definitief goedgekeurd.

Bemalingswater wordt in artikel 1.1.2. van Vlarem II gedefinieerd als: *"opgepompt grond- en bodemwater bij een bemaling"*.

De bepaling in de Grondwatertrein die het statuut van opgepompt grondwater wijzigt van bedrijfsafvalwater naar bemalingswater trad in werking in april 2025.

De term 'bemalingswater' is momenteel niet opgenomen in artikel 3, §1, 1°, van het Materialendecreet zodat er onduidelijkheid kan bestaan of bemalingswater wel of niet als afvalstof moet worden beschouwd. Het is aangewezen dat het Materialendecreet ook wordt aangepast zodat het statuut van bemalingswater ondubbelzinnig in de wetgeving wordt vastgelegd. De voorgestelde wijziging zorgt ervoor dat bemalingswater dat terug in de grond wordt gebracht of nuttig wordt gebruikt, niet als afvalstof wordt beschouwd.

Bij een bemaling moet het bemalingswater worden toegepast volgens de bemalingscascade, wat inhoudt dat het netto opgepompt volume in eerste stap moet worden beperkt (onder andere door het terug in de grond brengen van het bemalingswater), in tweede stap mag het nuttig gebruikt worden, en in de laatste stap wordt het geloosd (in eerste instantie op oppervlaktewater in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater of in het gedeelte van de gescheiden riolering dat bestemd is voor de afvoer van hemelwater, en indien dit niet mogelijk is op de openbare riolering).

De bemalingscascade geldt ook voor niet-ingedeelde bemalingen. Ook voor niet-ingedeelde bemalingen gelden de voorwaarden inzake het nuttig gebruik van bemalingswater.

Voor het nuttig gebruik van bemalingswater moet voldaan zijn aan de sectorale voorwaarden die in titel II van het VLAREM hierover zijn opgenomen. Zo mag enkel bemalingswater nuttig worden gebruikt als het niet afkomstig is van een bemaling die zich bevindt op of in de nabijheid van een perceel waarvan men verwacht dat er verontreiniging in het grondwater aanwezig is, tenzij hiervoor toestemming wordt verkregen (na gemotiveerd verzoek van de exploitant) in de aktename of vergunning.

²¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 21 juni 2024 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het VLAREL van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat de waterregelgeving betreft.

Bij het terug in de ondergrond brengen van bemalingswater moet het bemalingswater voldoen aan een kwaliteitskader, opgenomen in de bepalingen van titel II van het VLAREM. Hiervan kan afgeweken worden, maar enkel op gemotiveerd verzoek van de exploitant en mits toestemming wordt verkregen in de meldingsakte of vergunning.

Bijgevolg wordt een punt k) aan artikel 3, §1, 1°, van het Materialendecreet toegevoegd, dat bepaalt dat bemalingswater niet als afvalstof moeten worden beschouwd wanneer dit nuttig wordt gebruikt of terug in de ondergrond wordt gebracht.

Hoofdstuk 19. Wijzigingen van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid

Artikel 106. (Art. 7 – gegevens verbonden aan een landbouwbedrijf)

Het is gebleken dat de rechtsgrond waarin de categorie van persoonsgegevens was opgenomen om gegevens verbonden aan een landbouwbedrijf te verwerken, te beperkt was. De toevoeging van deze bijkomende categorie van persoonsgegevens in artikel 7, §5, tweede lid, moet dit verhelpen. Het gaat onder meer om de perceelsgegevens, specifieke areaalgegevens die jaarlijks in de verzamelaanvraag worden aangegeven, enz.

Deze betreffen op zich geen persoonsgegevens, maar wanneer zij in verband worden gebracht met een natuurlijk persoon kan die natuurlijk persoon wel potentieel geïdentificeerd worden en moeten zijn wel als persoonsgegevens worden beschouwd (cf. beraadslaging VTC 2012/18). De bijkomende categorie is noodzakelijk om de goede werking van de administratie te kunnen garanderen en de wettelijke verplichtingen en de dienstverlening aan de burger na te komen.

Artikel 107. (Art. 29 – gegevens verbonden aan een landbouwbedrijf)

Artikel 29 van het Landbouwdecreet biedt de Vlaamse Regering de mogelijkheid de voorwaarden te bepalen waaronder:

- representatieve professionele organisaties, producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, producentengroeperingen, brancheorganisaties, interprofessionele organisaties en organisaties van marktdeelnemers kunnen worden erkend,
- overeenkomsten van die organisaties goedgekeurd worden,
- aan de aangesloten leden of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven verplichte bijdragen kunnen worden opgelegd,
- de partijen in onderling overleg een minnelijke oplossing kunnen zoeken bij een geschil tussen diverse schakels in de keten en welke bijstand hen hierbij kan verleend worden.

Verder is er voorzien in een toezicht op die organisaties en de mogelijkheid tot algemeen verbindend verklaring van de overeenkomsten vermeld in artikel 29, §1, 2°, van het decreet.

Met het ontwerp wordt een nieuwe paragraaf 4 ingevoegd die de gegevensuitwisseling tussen representatieve producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, brancheorganisaties, (hierna "*producenten- en brancheorganisaties*") en het Agentschap Landbouw en Zeevisserij in bepaalde gevallen moet mogelijk maken.

De mogelijkheid voor producenten- en brancheorganisaties om bij het Agentschap Landbouw en Zeevisserij persoonsgegevens op te vragen van hun leden en niet-leden is van belang voor de werking van de betreffende organisaties. De organisaties zorgen voor een goede marktwerking waarbij het gelijk speelveld tussen alle actoren bewaard blijft. De organisaties zijn dus van breder belang voor de werking van de gehele agrovoedingsketen.

De Europese Commissie heeft in de loop der jaren verschillende initiatieven genomen om de positie van landbouwers in de voedselvoorzieningsketen te versterken. De aanpak richt zich op drie belangrijke pijlers: het tegengaan van oneerlijke handelspraktijken, het verbeteren van markttransparantie en het stimuleren van samenwerking binnen de keten.

Het ondersteunen van land- en tuinbouwers is dan ook een fundamenteel onderdeel van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid van de Europese Unie. Binnen de agrovoedingssector wordt de landbouwer vaak gezien als de zwakste schakel. In de EU zijn er ongeveer 11 miljoen landbouwers, van wie velen kleinschalige, onafhankelijke familiebedrijven runnen. Daarentegen kent de sector van de voedselverwerking en detailhandel een hoge mate van concentratie, waardoor landbouwers vaak in een nadelige onderhandelingspositie verkeren tegenover machtige marktspelers.

Om hun positie te versterken, biedt de EU steun aan landbouwers die zich verenigen in producentenorganisaties. Daarnaast worden samenwerkingen tussen landbouwers, producenten en handelaren binnen brancheorganisaties aangemoedigd.

Producentenorganisaties en hun unies spelen een cruciale rol bij het versterken van de positie van landbouwers in de voedselvoorzieningsketen. Door collectief op te treden, kunnen landbouwers efficiënter werken, hun kosten verlagen en sterker staan in onderhandelingen met afnemers. Dit leidt tot een betere organisatie binnen de keten en een effectievere afzet van producten.

Deze organisaties bieden hun leden diverse voordelen, zoals:

- het bundelen van het aanbod om een sterkere marktpositie te verkrijgen,
- het opzetten van gezamenlijke marketingstrategieën voor een betere afzet,
- het verlenen van technische en logistieke ondersteuning,
- het bevorderen en handhaven van kwaliteitsnormen,
- het stimuleren van kennisdeling en innovatie in de sector.

Naast producentenorganisaties kunnen ook landbouwers, verwerkers en handelaren zich verenigen in brancheorganisaties. Deze organisaties spelen een overkoepelende rol in de voedselketen, zonder zelf actief te zijn in de productie, verwerking of handel. Ze dienen als platform voor samenwerking, stimuleren de uitwisseling van goede praktijken en bevorderen markttransparantie.

Europese lidstaten kunnen brancheorganisaties erkennen, mits deze:

- 1) vertegenwoordigers van de landbouwsector omvatten,
- 2) minstens één andere schakel in de voedselvoorzieningsketen vertegenwoordigen, zoals de verwerkings- of distributiesector.

In Vlaanderen zijn er momenteel 21 producentenorganisaties erkend, alsook 3 brancheorganisaties.

Producenten- en brancheorganisaties zijn van essentieel belang voor de landbouwsector en de maatschappij om verschillende redenen.

Ten eerste hebben deze organisaties een positieve invloed op de maatschappij als geheel. Door het bevorderen van duurzame landbouwpraktijken en het ondersteunen van initiatieven die onder meer gericht zijn op duurzaamheid en minimale milieu-impact, dragen zij bij aan het behoud van natuurlijke hulpbronnen en het welzijn van toekomstige generaties. Bovendien helpen zij bij het waarborgen van de lokale voedselzekerheid door het ondersteunen van een stabiele en productieve landbouwsector.

Ze bevorderen ook de samenwerking en communicatie tussen landbouwers, waardoor kennis en best practices effectief kunnen worden gedeeld. Dit leidt tot een verhoogde efficiëntie en innovatie binnen de sector, wat cruciaal is voor het verbeteren van de productiviteit en duurzaamheid van landbouwactiviteiten.

Daarnaast spelen deze organisaties een belangrijke rol in het behartigen van de belangen van landbouwers bij beleidsmakers en andere stakeholders. Zij fungeren als een collectieve stem die de zorgen en behoeften van de sector kan overbrengen, wat resulteert in beter geïnformeerde beleidsbeslissingen die de landbouwgemeenschap ten goede komen. Dit is vooral belangrijk in een tijd waarin de landbouwsector geconfronteerd wordt met talrijke uitdagingen, zoals klimaatverandering, marktvolatiliteit, internationale politieke instabiliteit en veranderende regelgeving.

Tot slot dragen producenten- en brancheorganisaties bij aan de economische stabiliteit en groei van de landbouwsector. Door het bieden van ondersteuning en middelen aan landbouwers, helpen zij bij het verbeteren van de kwaliteit en concurrentiekracht van landbouwproducten. Dit versterkt de positie van de sector op zowel nationale als internationale markten, wat leidt tot een verhoogde economische activiteit en werkgelegenheid. De betrokken organisaties vervullen een taak van algemeen belang in de zin van artikel 6, lid 1, e van de Algemene verordening gegevensbescherming.

Voor een efficiënte en professionele werking vragen producentenorganisaties en brancheorganisaties doorgaans een financiële bijdrage van hun leden. Deze bijdrage is gewoonlijk afhankelijk van een aantal parameters van het bedrijf, zoals bijvoorbeeld het aantal hectares van een bepaalde teelt. Een belangrijk knelpunt is echter dat deze organisaties niet altijd beschikken over de nodige informatie, zoals de exacte oppervlakte van de bewerkte landbouwgronden. Zonder financiële bijdrage van de leden kan de werking niet verzekerd worden. Het is dus noodzakelijk dat deze organisaties, waar nodig, op een objectieve manier de nodige informatie kunnen bekomen, opdat ze hun rol in de keten slagkrachtig kunnen opnemen.

Om het gebrek aan objectieve informatie te verhelpen, is het noodzakelijk dat producenten- en brancheorganisaties toegang krijgen tot bepaalde specifieke gegevens gerelateerd aan hun opdracht. Momenteel kunnen zij dergelijke informatie enkel verwerken met de expliciete toestemming van de betrokken landbouwers of producenten. Dit brengt echter het risico met zich mee dat sommige producenten weigeren hun gegevens te delen of zelfs foutieve informatie doorgeven. Een dergelijke situatie zou leiden tot een ongelijk speelveld. Landbouwers en producenten die hun toestemming geven, zouden een bijdrage moeten betalen, terwijl degenen die hun toestemming weigeren, geen financiële bijdrage hoeven te leveren. Tegelijkertijd kunnen beide groepen wel profiteren van de voordelen die de organisatie biedt. Dit zou niet alleen oneerlijk zijn, maar ook de werking en financiering van de organisaties onder druk zetten.

Indien de organisatie toegang krijgt tot de areaalgegevens die door het Agentschap Landbouw en Zeevisserij zijn verzameld via de verzamelaanvraag, beschikt zij over betrouwbare en geverifieerde informatie. Dit vormt een solide basis voor een eerlijke en correcte berekening van de bijdrage. Bovendien zorgt deze aanpak ervoor dat een groter aantal landbouwers en producenten wordt meegenomen, wat bijdraagt aan een gelijk speelveld binnen de sector.

Hoewel de gegevens vaak betrekking zullen hebben op rechtspersonen en dus geen persoonsgegevens betreffen, kan er echter niet worden ontkend dat deze gegevens in veel gevallen (onrechtstreeks) in verband kunnen gebracht worden met natuurlijke personen, waardoor zij als persoonsgegevens dienen te worden gekwalificeerd (cf. beraadslaging VTC 2012/18).

De categorieën van persoonsgegevens die moeten kunnen worden verwerkt zijn identificatiegegevens en bedrijfsgegevens. De identificatiegegevens zijn nodig zodat de betreffende organisatie de producenten kan contacteren om de bijdrage

te kunnen innen. De bedrijfsgegevens, in het bijzonder areaalgegevens, zijn nodig om de bijdrage per bedrijf te kunnen berekenen.

De gegevens moeten worden verwerkt in overeenstemming met de bepalingen van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming). De persoonsgegevens mogen uitsluitend voor de vastgestelde doeleinden worden verwerkt.

De beveiligingsvereiste uit artikel 32 AVG enerzijds en de informatie- en communicatieverplichtingen uit artikel 13 en volgende van de AVG anderzijds worden daarbij expliciet vermeld in het decreet.

Voor de mededeling zal een protocol worden opgemaakt, overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer. Enkel de gegevens die noodzakelijk zijn voor de organisaties om de betrokkenen te contacteren om de bedragen te kunnen innen of de algemeen verbindend verklaarde overeenkomst te kunnen uitvoeren, worden meegedeeld. De gegevens mogen ook niet langer dan noodzakelijk bewaard worden, met name om de producenten te kunnen contacteren hun bijdrage te betalen of een algemeen verbindend verklaarde overeenkomst uit te voeren. Dit laatste is sowieso een tijdelijke maatregel waarvan de duurtijd bij ministerieel besluit wordt vastgesteld. Er wordt een maximale bewaartermijn van 10 jaar vooropgesteld waarbij rekening wordt gehouden met eventuele betwistingen. De termijn van 10 jaar ligt in lijn met de gemeenrechtelijke verjaringstermijn van 10 jaar uit artikel 2262bis van het Burgerlijk Wetboek. Bovendien geldt voor bepaalde Europese maatregelen dat relevante documenten 10 jaar bewaard moeten worden. Met de bewaartermijn in het decreet wordt hieraan ook tegemoet gekomen.

De Vlaamse Regering krijgt delegatie om bijkomende voorwaarden voor de gegevensuitwisseling op te leggen. Deze kunnen onder meer betrekking hebben op de organisatie zelf en de aanvraag die zij indienen. Bedoeling is zo veel mogelijk garanties in te bouwen dat de persoonsgegevens op een AVG-conforme manier worden verwerkt.

Hoofdstuk 20. Wijzigingen van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting

Artikel 108. (Art. 1.2.1 – Rechtsgrond toelage aan de VLM)

Het decreet van 28 maart betreffende de landinrichting²² en het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni betreffende de landinrichting²³ bepalen dat binnen de grenzen van de begroting het Vlaams Gewest een subsidie kan toekennen aan provincies, gemeenten, publiekrechtelijke rechtspersonen, privaatrechtelijke rechtspersonen en natuurlijke personen.

Artikel 3.4.4 van het decreet van 28 maart betreffende de landinrichting bepaalt dat de VLM kan belast worden met de uitvoering van landinrichtingsplannen.

Artikel 3.4.1.1. en volgende van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni betreffende de landinrichting bepalen de maximale subsidiepercentages. Dit is verschillend naargelang de aard van de begunstigde. Ook de VLM wordt vernoemd als begunstigde.

²² Deel 3. De toepassing van de instrumenten via landinrichtingsplannen, Titel 3. De opmaak en uitvoering van landinrichtingsplannen.

²³ Deel 3. De toepassing van de instrumenten via landinrichtingsprojecten, Titel 4. Subsidies

De Vlaamse Codex Overheidsfinanciën (VCO) voorziet sinds 1 januari 2023 in een aantal nieuwe bepalingen en randvoorwaarden inzake subsidies. Een subsidie onderscheidt zich van een toelage en een dotatie. Een subsidie wordt echter nooit verstrekt aan een entiteit die tot de Vlaamse deelstaatoverheid, zoals de VLM, behoort.

In het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting is er geen sprake van dotatie. Het voorstel is om de mogelijkheid van een 'toelage' aan de VLM in te schrijven in artikel 1.2.1 van het decreet landinrichting en om dit dan later in het uitvoeringsbesluit verder uit te werken.

Artikel 109. (Art. 2.2.1 – Meerwaarderamingsrapport)

Zoals hoger aangegeven, kan de beleidsmatige relevantie van het meerwaarderamingsrapport in vraag gesteld worden. Dit rapport is immers:

- (1) niet perceelsgewijs, maar doet enkel uitspraak over de meerwaarde op niveau van het plan;
- (2) is facultatief, dus te maken op eventueel verzoek van de plannende overheid;
- (3) is niet bedoeld om inspraakreacties (tijdens een openbaar onderzoek) uit te lokken en kan geen voorspelling maken over de hoogte van individuele planbatenheffingen of het moment van de inning.

Vandaar dat de figuur van het meerwaarderamingsrapport wordt geschrapt in de regelgeving en de verwijzing hiernaar wordt opgeheven.

Hoofdstuk 21. Wijziging van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten

Artikel 110. (Art. 2 – Definitie projectbesluit)

De ervaring met de lopende complexe projecten toont dat er vaak meerdere projectbesluiten nodig zijn om het in het voorkeursbesluit gekozen alternatief uit te voeren. Een projectbesluit kan m.a.w. bestaan uit meerdere eindbesluiten.

De definitie wordt met de wijziging meer afgestemd op dat gegeven.

Artikel 111. (Art. 14 – Omvang ontwerp voorkeursbesluit)

Artikel 14 van het Decreet Complexe Projecten bepaalt wat een ontwerp van voorkeursbesluit dient te bevatten. Een van deze aspecten betreft "*in voorkomend geval, de rechtsgevolgen, vermeld in de artikelen 28, 30, 31 en 34*".

Artikel 31 betreft de mogelijkheid van onteigening ten algemenen nutte.

Door de huidige omschrijving, nl. "het ontwerp van voorkeursbesluit bevat..." wordt vaak gedacht dat het onteigeningsbesluit zelf moet opgenomen worden.

Door de aanpassing wordt duidelijk gemaakt dat dit niet het geval is, maar dat het ontwerp dit rechtsgevolg slechts dient te vermelden.

Artikel 112. (Art. 16, §1 – afwijkingsprocedure voorkeursbesluit bij negatieve conclusies passende beoordeling)

Artikel 16, §1, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten bepaalt dat, in het geval niet vermeden kan worden dat een voorkeurbesluit zal leiden tot een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, dit besluit toch definitief mag vastgesteld worden als er voor de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone geen minder schadelijke alternatieve oplossingen zijn, het project om dwingende redenen van groot openbaar belang toch moet worden gerealiseerd, en alle nodige compenserende maatregelen genomen worden.

Deze bepalingen vormen de omzetting van de afwijkingsregeling van artikel 6, lid 4, van de Habitatrichtlijn, specifiek voor complexe projecten. De omzetting van artikel 6, lid 4, in artikel 36ter, §5, van het Natuurdecreet is m.a.w. niet van toepassing op complexe projecten. Bijgevolg is wat betreft artikel 16, §1, van het decreet complexe projecten dezelfde wijziging aangewezen als deze die doorgevoerd wordt in artikel 36ter, §5, van het Natuurdecreet.

Er kan dan ook verwezen worden naar de toelichting bij artikel 51 waar er wordt op gewezen dat het vereist kan zijn om het gebied waar de compenserende maatregelen genomen worden, aan te wijzen als speciale beschermingszone.

Artikel 113. (Art. 17 – Versturen kopie voorkeursbesluit)

Vanzelfsprekend moet de bevoegde overheid zichzelf geen kopie van het definitief vastgestelde voorkeursbesluit bezorgen. Dit wordt thans verduidelijkt.

Artikel 114. (Art. 21 – Verduidelijking)

Bij de decreetwijziging van 2024²⁴ werd door wijzigingsartikel 12 de zinsnede "*de synthesenota en het voorontwerp van projectbesluit aan de adviesinstanties, vermeld in artikel 18, § 2, eerste lid, die uitgenodigd worden*" vervangen door de zinsnede "*de synthesenota, de effectenonderzoeksrapporten en het voorontwerp van projectbesluit aan de adviesinstanties, vermeld in artikel 18, §2, die uitgenodigd worden*".

In de memorie van toelichting bij het wijzigingsdecreet wordt verduidelijkt dat de vermelding "eerste lid" werd weggelaten omdat de daar aangehaalde informatie niet enkel moet bezorgd worden aan de adviesinstanties, vermeld in artikel 18, §2, eerste lid, decreet complexe projecten maar ook aan de adviesinstanties vermeld in artikel 18, §2, tweede lid DCP (i.g.v. grensoverschrijdende effecten).

Hoewel er niet moet worden getwijfeld aan de doelstelling van die wijziging om de bevoegde autoriteiten in een vroeger stadium van de totstandkoming van het projectbesluit bij de adviesverlening te betrekken (met name reeds bij het voorontwerp i.p.v. bij het ontwerp), moet worden opgemerkt dat de bevoegde autoriteiten volgens de terminologie die oorspronkelijk werd gehanteerd in het Decreet Complexe Projecten niet onder de term "adviesinstantie" vallen.

Dit blijkt duidelijk uit het advies van de Raad van State op het voorontwerp van decreet²⁵ (zie randnr. 25.1 en 25.2).

Op grond van dat advies van de Raad van State werd het ontwerp van decreet aangepast, waarmee duidelijk is dat onder de term "adviesinstanties" enkel de door de Vlaamse Regering aangeduide adviesinstanties dienden te worden begrepen.

Dat de "bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten" niet onder de term "adviesinstanties" vallen ook uit artikel 25, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014:

"Voor het projectbesluit definitief vastgesteld wordt, beslist de dienst bevoegd voor milieueffectrapportage over de goedkeuring of afkeuring van het MER. Hij bezorgt die beslissing aan de procesverantwoordelijke en aan de instanties en bevoegde autoriteiten waaraan conform artikel 18, § 2, en artikel 21, § 2, om advies werd verzocht."

²⁴ Decreet van 26 april 2024 tot wijziging van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges en het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten, wat betreft het optimaliseren van de regelgeving inzake complexe projecten, B.S. 27 juni 2024.

²⁵ *Parl.St.VI.Parl.*, 2417 (2013-2014) – Nr. 1, p. 308

Hetzelfde blijkt ook uit artikel 27, § 2, eerste lid, 3°, waar eveneens wordt verwezen naar *“de instanties en bevoegde autoriteiten waaraan conform artikel 18, § 2 en artikel 21, § 2, om advies werd verzocht”*.

Bij de decreetwijziging van 2024 was dan ook beter apart verwezen naar de *“bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten”* naar analogie met artikel 25, tweede lid, en artikel 27, § 2, eerste lid, 3°, en had men deze niet onder de term “adviesinstanties” moeten onderbrengen.

Artikel 115. (Art. 23 – Omvang ontwerp projectbesluit)

Artikel 14 DCP bepaalt wat een ontwerp van projectbesluit dient te bevatten. Zoals bij een voorkeursbesluit, betreft ook hier van deze aspecten *“in voorkomend geval, de rechtsgevolgen, vermeld in de artikelen 28, 30, 31 en 34”*.

Artikel 31 DCP betreft de mogelijkheid van onteigening ten algemenen nutte.

Door de huidige omschrijving, nl. “het ontwerp van projectbesluit bevat...” wordt vaak gedacht dat het onteigeningsbesluit zelf moet opgenomen worden.

Door de aanpassing wordt duidelijk gemaakt dat dit niet het geval is, maar dat het ontwerp dit rechtsgevolg slechts dient te vermelden.

Artikel 116. (Art. 26 – Definitieve vaststelling projectbesluit)

Het tweede lid van artikel 26 van het decreet betreffende complexe projecten bepaalt dat de bepalingen van artikel 16, § 1, tweede tot en met vierde lid, van dit decreet van overeenkomstige toepassing zijn bij de beslissing over de definitieve vaststelling van het projectbesluit.

Door de invoeging van een lid tussen het derde en vierde lid van artikel 16, §1, is het nodig om de verwijzing naar artikel 16, §1, in artikel 26, tweede lid, aan te passen en voortaan te verwijzen naar artikel 16, §1, tweede tot en met vijfde lid. Hierdoor wordt wat bepaald is in het nieuwe vierde lid, van artikel 16, §1, meteen ook van toepassing in het geval een projectbesluit dat zal leiden tot een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, maar dat toch vastgesteld mag worden mits er voor de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone geen minder schadelijke alternatieve oplossingen zijn, het project om dwingende redenen van groot openbaar belang toch moet worden gerealiseerd, en alle nodige compenserende maatregelen genomen worden.

Artikel 117. (Art. 27 – Versturen kopie projectbesluit)

Vanzelfsprekend moet de bevoegde overheid zichzelf geen kopie van het definitief vastgestelde projectbesluit bezorgen. Dit wordt thans verduidelijkt.

Artikel 118. (Art. 29 – Weigeren vergunning o.b.v. ontwerp projectbesluit en anticipatieve vergunning)

Artikel 29 e.v. van decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten bepalen de rechtsgevolgen die gekoppeld kunnen worden aan het voorkeursbesluit en het projectbesluit en de doorwerking van het projectbesluit.

Een van deze rechtsgevolgen is dat een vergunning, machtiging of toestemming geweigerd kan worden als de aanvraag onverenigbaar is met het voorkeursbesluit. Het ontwerp van projectbesluit omvat een herkenbaar onderdeel dat geldt als ruimtelijk uitvoeringsplan. Dat beschrijft meer in detail dan het voorkeursbesluit welk project zal gerealiseerd worden. Bovendien is er op basis van het onderzoek in de uitwerkingsfase meer duidelijkheid over welke percelen geraakt worden. Voorgesteld wordt om ook vermeld rechtsgevolg ook te koppelen aan een ontwerp projectbesluit.

Daarnaast is het zo dat artikel 4.4.7, §1, VCRO de mogelijkheid voorziet om zogenaamde 'anticipatieve' vergunningen te verlenen voor handelingen van

algemeen belang die verenigbaar zijn met een ontwerp van RUP van zodra de resultaten van het openbaar onderzoek bekend zijn.

Artikel 23 van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten stelt dat een ontwerp van projectbesluit onder andere en in voorkomend geval, een herkenbaar onderdeel dat geldt als ruimtelijk uitvoeringsplan als vermeld in artikel 2.2.5 VCRO. Dit decreet van 25 april 2014 bevat echter geen gelijkaardige bepaling om op basis van een ontwerp projectbesluit af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften in het kader van een vergunningsprocedure.

Voorgesteld wordt om een anticipatieve vergunning ook mogelijk te maken in het kader van complexe projecten.

Net zoals bij toepassing van deze afwijkmogelijkheid bij ontwerp RUP's, zal ook hier bedachtzaam mee omgegaan moeten worden. Ook een projectbesluit kan aangevochten worden bij en vernietigd worden door de Raad van State. Een eventuele vernietiging van het projectbesluit werkt door naar de vergunning die op basis van dat besluit werd verleend.

Artikel 119. (Art. 40 – Actualisaties regelgeving)

➤ Punt 1°

Artikel 14 van de wet betreffende onbevaarbare waterlopen werd opgeheven met ingang van 29 juni 2019 door artikel 17 van het decreet van 26 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw.

Artikel 23 van diezelfde wet werd opgeheven met ingang van 8 juli 2021 door artikel 24 van het decreet van 26 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw.

De verwijzingen daarnaartoe in het artikel 40, eerste lid, 6°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten moeten dus worden weggelaten.

Door artikel 26 van het decreet van 26 april 2019 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw, werd met ingang van 29 juni 2019 een nieuw artikel 23ter ingevoegd in de wet betreffende onbevaarbare waterlopen. In §2, tweede lid, van dit artikel is voorzien dat een machtiging vereist is vanwege de beheerder van publieke grachten om er inrichtingswerken aan, over of onder uit te voeren. Dit artikel 23ter is voor grachten een vergelijkbare machtiging als de machtiging die met toepassing van artikel 12 van de wet onbevaarbare waterlopen kan worden verleend om inrichtingswerken uit te voeren aan, over of onder een waterloop. In dat licht zou het dus logisch zijn dat het projectbesluit ook kan gelden als machtiging vermeld in artikel 23ter wet onbevaarbare waterlopen, en lijkt het gegeven dat dit op heden niet het geval is gewoon te berusten op een vergetelheid van de decreetgever.

➤ Punt 2°

De verwijzing in artikel 40, eerste lid, 8°, in fine naar artikel 90bis, § 1, laatste lid Bosdecreet stamt reeds uit de originele versie van het decreet complexe projecten van 2014.

Op dat ogenblik luidde artikel 90bis, § 1, laatste (= toen derde) lid Bosdecreet:

"Voor andere ontbossingen of voor andere verkavelingen in geheel of gedeeltelijk beboste terreinen, dan deze genoemd in het eerste lid, kan de Vlaamse Regering, op individueel en op gemotiveerd verzoek van diegene die in aanmerking wenst te komen voor een vergunning tot ontbossen of een verkavelingsvergunning, de ontheffing toestaan van het verbod tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing of een verkavelingsvergunning voor geheel of gedeeltelijk beboste terreinen, met inachtneming van de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening en na advies van het Agentschap. De Vlaamse Regering bepaalt nadere regelen inzake de ontheffing van dit verbod."

Door artikel 39, 3° van het decreet van 30 juni 2017 houdende diverse bepalingen inzake omgeving natuur en landbouw, werd evenwel een vierde lid toegevoegd aan artikel 90bis, §1 Bosdecreet, dat luidt:

"Het is voor eenieder, met behoud van de toepassing van artikel 91, § 1 en § 2, van dit decreet, verboden om een onwettige ontbossing in stand te houden in ruimtelijk kwetsbare gebieden als vermeld in artikel 1.1.2, 10°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009."

Bij de invoeging van dat nieuwe laatste lid aan artikel 90bis, §1, Bosdecreet is evenwel uit het oog verloren dat in artikel 40, eerste lid, 8°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten, naar het "laatste lid" van artikel 90bis, § 1 Bosdecreet werd verwezen, welke door die invoeging nu evenwel het voorlaatste (derde) lid is geworden.

Aldus moet de verwijzing in artikel 40, eerste lid, 8° nog worden aangepast aan de wijziging van het Bosdecreet.

➤ Punt 3°

De afwijkingen voorzien in artikel 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 januari 2019 betreffende de vrije stroken langs autosnelwegen, betreffen afwijkingen in de vrije stroken langs autosnelwegen.

Naast die afwijkingen in de vrije stroken, voorziet artikel 4, § 2 van de Wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen, ook in een afwijking om op het domein van de autosnelweg installaties of bouwwerken op te richten.

Deze luidt:

"§ 2. Bij uitzondering mag de Minister tot wiens bevoegdheid de Openbare Werken behoren van dat verbod afwijken, hetzij ten bate van een openbare dienst, hetzij voor het oprichten van installaties of gebouwen in verband met de dienst van de autosnelweg, hetzij voor de plaatsing van installaties voor hernieuwbare energie of telecommunicatie. Een afwijking kan alleen worden toegestaan voor zover deze verenigbaar is met de functie van de autosnelweg."

Er lijkt geen logische reden te zijn waarom die afwijkingsmogelijkheid niet is opgenomen in artikel 40, eerste lid, 10°, daar deze in feite van eenzelfde aard is als de afwijkingen in de vrije stroken. Wellicht betrof dit destijds een vergetelheid.

Hoofdstuk 22. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning

Artikel 120. (Art. 2 – Definities)

Artikel 2 van het Omgevingsvergunningendecreet spreekt verkeerdelijk over Raad van Vergunningsbetwistingen terwijl dit de Raad voor Vergunningsbetwistingen dient te zijn.

Artikel 121. (Art. 68 – Vergunning van bepaalde duur)

Het principe van een vergunning van onbepaalde duur is en blijft het uitgangspunt van de omgevingsvergunningsprocedure.

Wanneer een vergunning voor bepaalde duur wordt verleend, zal dit dus uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Hierbij wordt vastgehouden aan een decretaal bepaalde lijst waarin wordt bepaald voor welke aanvragen bij wijze van uitzondering een vergunning van bepaalde duur kan worden verleend.

Wel wordt het aangewezen geacht om de limitatieve lijst van gevallen waar een vergunning van bepaalde duur kan worden afgeleverd, beperkt aan te vullen.

Voorgesteld wordt om hieraan 1 extra mogelijkheid van een vergunning van bepaalde duur aan toe te voegen, met name indirecte lozingen in grondwater. Dit wordt toegevoegd omwille van de Kaderrichtlijn Water, waarvoor Vlaanderen in gebreke werd gesteld door de Europese Commissie.

De Commissie is van oordeel dat artikel 11, lid 3 punt e) en g) van de Kaderrichtlijn Water de lidstaten verplicht toestemmingen (zijnde vergunningen en meldingen) voor (1) de onttrekking van oppervlakte of grondwater en (2) puntbronlozingen in grondwater of oppervlaktewater om de 12 jaar te toetsen.

Onder indirecte lozingen in grondwater wordt verstaan de lozingen die zijn ingedeeld in rubriek 52 van de indelingslijst van VLAREM II. Dit gaat over de indirecte lozing van huishoudelijk afvalwater of van bedrijfsafvalwater. Het gaat dus zeker niet over wadi's noch over andere projecten met ruimtebeslag waar het gaat over hemelwater.

Ook de retourbemalingen vallen daar niet onder omdat deze samen worden vergund met de winning van grondwater, die is ingedeeld in rubriek 53 van de indelingslijst van VLAREM II.

Daarnaast heeft de toevoeging ook nog een bijkomend voordeel: daar waar het lozen van afvalwater (rubriek 3 VLAREM) voor interpretatie vatbaar kan zijn, wordt nu duidelijk een onderscheid gemaakt met indirecte lozingen in grondwater (rubriek 52).

Artikel 122. (Art. 75 – Lot lasten bij overdracht omgevingsvergunning)

Het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 voorzagt in artikel 75 van het Omgevingsvergunningendecreet volgende paragraaf 5:

"§5. Bij een overdracht van een omgevingsvergunning blijft de overdragende partij gehouden tot de goede uitvoering van de lasten totdat de overdracht gerealiseerd is, waarop de nieuwe vergunninghouder vervolgens gehouden is de lasten uit te voeren."

Tegelijk stond in artikel 79, vierde lid, van het Omgevingsvergunningendecreet reeds (sinds eind 2017) een bepaling over het lot van lasten bij overdracht van de vergunning:

"Als er lasten aan een omgevingsvergunning verbonden zijn, blijft de overdrager ertoe gehouden ten aanzien van de bevoegde overheid tenzij deze met de substitutie van haar schuldenaar heeft ingestemd."

Beide bepalingen regelen de uitvoering van lasten bij overdracht van de omgevingsvergunning op een verschillende manier en zijn tegenstrijdig.

Bij overdracht van een vergunning is

- het principe van artikel 75, §5 OVD:
De oorspronkelijke vergunninghouder blijft gehouden *tot aan de definitieve overdracht* (bv. de effectieve eigendomsoverdracht van het onroerend goed bij notariële akte)
Vanaf de definitieve overdracht is de nieuwe vergunninghouder verantwoordelijk voor de lasten. De overgang gebeurt automatisch door de effectieve overdracht.
- Het principe van artikel 79, vierde lid OVD:
De oorspronkelijke vergunninghouder blijft *altijd* gehouden. Er is dus geen automatisme bij een definitieve overdracht zoals in artikel 75.
Er moet een actieve instemming van de bevoegde overheid zijn voor de overdracht naar de nieuwe vergunninghouder.

Het principe van artikel 79 wordt het meest rechtszekere geacht. Doordat de overheid actief moet instemmen met de overdracht, heeft zij het beste zicht op

deze overdracht en de persoon die gehouden is de lasten uit te voeren. Bij een automatische overdracht is dit veel moeilijker.

Daarom wordt voorgesteld paragraaf 5 van artikel 75 te schrappen en het vierde lid in artikel 79 te behouden.

De terminologie in artikel 79 “substitutie van de schuldenaar” sluit aan bij de terminologie die wordt gebruikt bij bestuursdwang, waarvan wordt voorgesteld om deze terug opnieuw in te voeren door toevoeging van een paragraaf 6 aan artikel 77. (cfr. infra)

Artikel 123. (Art. 77 - Lasten – bestuursdwang)

➤ Punt 1° (wijziging paragraaf 1)

De verplichte waarborg bij elke last in natura zorgt voor problemen bij de verkavelingsvergunningen er in de praktijk.

Gemeenten geven aan dat de verplichte financiële waarborg bij lasten in natura heel waardevol is, maar dat dit afhangt van de aard van de aanvraag. Zo is de verplichte waarborg van belang bij een last in natura op het openbaar domein, of een verplichte last in natura op een zonevreemde site zelf.

In andere gevallen en heel vaak bij verkavelingen zou het stellen van de waarborg best optioneel zijn, zoals het ook vroeger was.

Door het feit dat er bij een last in natura steeds een financiële waarborg is, kan het college niet meer kiezen tussen de waarborg en het effectief uitvoeren van de lasten.

Voorliggend punt voorziet bijgevolg in een uitzondering op de verplichting van het stellen van een waarborg bij een last in natura, voor omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden.

(zie ook toelichting bij de wijziging aan art. 4.2.16 VCRO)

➤ Punt 2° (opheffing paragraaf 3)

Hiervoor wordt verwezen naar de toelichting bij de wijziging aan artikel 75 Omgevingsvergunningendecreet.

➤ Punt 3° (toevoeging paragraaf 6)

Ingevolge de toepassing van artikel 77 OVD – de verplichte waarborg bij elke last in natura, ontstaan er in de praktijk problemen bij de verkavelingsvergunningen.

Bij verkavelingen maken de aanleg van de wegenis en de kosteloze grondafstand de lasten in natura uit. Hiervoor moet de verkavelaar verplicht een waarborg stellen. Vroeger gold er geen verplichting.

Als deze lasten niet worden uitgevoerd, moet de bevoegde overheid deze zelf kunnen realiseren aan de hand van de financiële waarborg. Zij kan echter niet in de plaats treden van de verkavelaar omdat zij niet zomaar werken kan uitvoeren op andermans grond zonder toestemming van de eigenaar van de grond.

Daarvoor kon zij voor de afschaffing door het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, beroep doen op de bestuursdwang die in (oud) artikel 77 OVD voorzien was. De decreetgever schafte deze af met het Instrumentendecreet op grond van het argument dat deze bestuursdwang weinig werd toegepast.

Met deze decreetswijziging wordt voorgesteld om de bestuursdwang terug in te voeren gelet op de sterkte van dit instrument bij het handhaven van het niet uitvoeren van lasten in natura. Minstens als stok achter de deur.

Zonder deze bestuursdwang en het niet kunnen handhaven van deze lasten in natura, ligt er een risico bij de kopers van loten, waar mogelijks geen vergunning kan bekomen worden voor het bouwen op deze loten omwille van de niet ligging aan een voldoende uitgeruste weg (decretale weigeringsgrond: art. 4.3.5 VCRO)

Recent overleg met een aantal gemeenten wees uit dat er effectief nood aan is. (zie ook de wijziging aan art. 4.2.16 VCRO)

Artikel 124. (Art. 79 – lot waarborg bij overdracht omgevingsvergunning)

Paragraaf 3 van artikel 77 bevat een bepaling over een regeling over het borg staan voor de goede uitvoering van de lasten bij een overdracht van een vergunning. Deze paragraaf wordt naar artikel 79 verplaatst. Hierdoor staan de gevolgen voor lasten of waarborgen bij overdracht van een vergunning samen in één artikel.

Artikel 125. (Art. 82 – Bijstelling milieuvoorwaarden)

Artikel 126. (Art. 83 - Bijstelling voorwerp of duur omgevingsvergunning)

Artikel 82 en 83 van het Omgevingsvergunningendecreet, die handelen over de bijstelling van respectievelijke de voorwaarden en het voorwerp of de duur van de omgevingsvergunning wat betreft de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit, worden aangepast.

Meer concreet voorziet artikel 82 OVD in de mogelijkheid tot bijstellen van de in de omgevingsvergunning opgelegde milieuvoorwaarden. Deze voorwaarden kunnen worden gewijzigd of aangevuld met nieuwe voorwaarden.

Als de problemen niet opgelost geraken via aanscherping van de milieuvoorwaarden voorziet artikel 83 OVD de mogelijkheid om na iedere vergunningsperiode van 20 jaar in te grijpen op het voorwerp of de duur van de vergunning.

Door de voorgestelde wijzigingen worden de mogelijkheden tot bijstelling van de omgevingsvergunning geoptimaliseerd zodat de leidend ambtenaar van Vlaamse Milieumaatschappij als adviesinstantie met o.a. expertise in waterkwaliteit niet alleen zelf de nodige bijstelling van de milieuvoorwaarden kan initiëren maar ook van het voorwerp en de duur. En dit telkens de Kaderrichtlijn Water het vereist. Het is dus niet langer nodig voor VMM om een evaluatie van de milieuvoorwaarden of het einde van een vergunningsperiode van twintig jaar af te wachten opdat de leidend ambtenaar een procedure tot bijstelling van de milieuvoorwaarden of het voorwerp en de duur van de vergunning te initiëren.

De mogelijkheid tot ambtshalve wijziging van de bijzondere milieuvoorwaarden op initiatief van de adviesinstanties los van een evaluatie van de milieuvoorwaarden is op vandaag reeds opgenomen in het decreet tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit, zoals gepubliceerd op 9 augustus 2024. Omwille van het belang van een efficiënte bijstelling in het licht van de vereisten van de Kaderrichtlijn Water en om de inwerkingtreding te versnellen wordt deze wijziging opgenomen in dit decreet.

Bij het instellen van procedure tot bijstelling van de in de omgevingsvergunning opgenomen milieuvoorwaarden of het voorwerp of duur van de vergunning, zal de leidend ambtenaar de nodige terughoudendheid aan de dag moeten leggen, waarbij slechts wordt overgegaan tot indiening indien dit noodzakelijk en doelmatig is of vereist vanuit Europese richtlijnen.

Artikel 127. (Art. 101 – Schorsing van verval)

Deze bepaling brengt de verwijzingen naar het stakingsbevel uit titel VI van de VCRO in lijn met de terminologie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 (m.n. beveiligingsmaatregel), zonder inhoudelijke wijzigingen.

Artikel 128. (Art. 393/1 – Overgangsmaatregel voor verval bij lasten)

Zoals aangegeven werkte het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 o.a. de verplichting van een financiële waarborg uit bij alle lasten in natura. Tevens werd de niet-uitvoering van de lasten gekoppeld aan het verval van de omgevingsvergunning. Het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 voorzag echter geen overgangsregeling bij deze koppeling.

Voorliggend artikel tracht de nadelige gevolgen van dit ontbreken te beperken door een overgangsregeling in te voegen.

Hoofdstuk 23. Wijzigingen van het decreet van 8 december 2017 houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving**Artikel 129. (Art. 215 – overgangsregeling toezichtsregeling)****Artikel 130. (Art. 216 – overgangsregeling toezichtsregeling)**

De formulering van enkele overgangsbepalingen van het wijzigingsdecreet waarmee de ruimtelijke beleidsplannen in de VCRO werden ingevoerd²⁶ blijkt onvolledig afgestemd op de inwerkingtredingsbepalingen van hetzelfde decreet.

Het gaat met name om overgangsbepalingen die betrekking hebben op het specifiek administratief toezicht op de vaststelling van provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Zo'n vaststelling kan geschorst worden op basis van strijdigheid met ruimtelijke structuurplannen dan wel ruimtelijke beleidsplannen – al naar gelang de gemeente of provincie in kwestie reeds een ruimtelijk beleidsplan heeft of niet.

Enerzijds traden de bepalingen over beleidsplannen (wijziging door artikel 23 van het decreet van 8 december 2017) in werking op 5 mei 2018, anderzijds de wijzigingen aan het administratief toezicht (artikel 36 en 42 van het decreet van 8 december 2017) in op 30 december 2017.

Daardoor verwijzen artikel 215 en 216 van het decreet van 8 december 2017 naar de verkeerde versie van VCRO-bepalingen, met name naar artikel 2.2.16, § 3, 1°, en artikel 2.2.23, § 2, 1°, daar waar zij het hebben over "de bepalingen zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 23 van dit decreet".

Er moet verwezen worden naar de bepalingen zoals ze golden voor de aanpassing ervan door het decreet van 8 december 2017, dus voor de inwerkingtreding van de artikelen 36 en 42.

Hoofdstuk 24. Wijziging van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023**Artikel 131. (Art. 7 – Meerwaarderamingsrapport - gegevensverwerking)****➤ Punt 1° (wijziging paragraaf 3)**

Zoals hoger aangegeven, kan de beleidsmatige relevantie van het meerwaarderamingsrapport in vraag gesteld worden. Dit rapport is immers:

- (4) niet perceelsgewijs, maar doet enkel uitspraak over de meerwaarde op niveau van het plan;
- (5) is facultatief, dus te maken op eventueel verzoek van de plannende overheid;

²⁶ Decreet van 8 december 2017 houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving.

(6) is niet bedoeld om inspraakreacties (tijdens een openbaar onderzoek) uit te lokken en kan geen voorspelling maken over de hoogte van individuele planbatenheffingen of het moment van de inning.

Vandaar dat de figuur van het meerwaarderamingsrapport wordt geschrapt in de regelgeving en de verwijzing hiernaar wordt opgeheven.

➤ *Punt 2° (toevoeging paragraaf 4)*

Een aanvraag voor een planschadevergoeding als vermeld in artikel 2.6.1, §1, VCRO alsook een aanvraag voor planschadevergoeding in watergevoelig openruimtegebied als vermeld in artikel 5.6.8 VCRO, wordt ingediend met een beveiligde zending bij de initiatiefnemer. Bij die aanvraag moet onder meer het rijksregisternummer en het rekeningnummer van de aanvrager worden gevoegd. Via dit artikel wordt aan artikel 7 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 een paragraaf 4 toegevoegd om de gegevensverwerking te regelen van de initiatiefnemer als verwerkingsverantwoordelijke bij de procedure planschadevergoeding.

De nieuwe paragraaf 4 strekt ertoe in een voldoende regelgevende basis te voorzien voor de verwerking van persoonsgegevens die de initiatiefnemer verricht in het kader van de taken die hem wordt toebedeeld door het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, meer bepaald bij de procedure tot planschadevergoeding. Zo worden vervolgens de doeleinden, de categorieën van persoonsgegevens en de (mogelijke) ontvangers opgesomd.

Het **eerste lid** specificeert voor welke **doeleinden** de initiatiefnemer persoonsgegevens kan verwerken. De taken van de initiatiefnemer vormen tegelijkertijd de doeleinden voor de verwerking van de daartoe vereiste gegevens. De initiatiefnemer heeft specifieke taken in kader van de procedure tot planschadevergoeding, vermeld in artikel 6 Instrumentendecreet. De planschadevergoeding behelst een eigenaarsvergoeding bij waardevermindering van initieel bebouwbare grond die door bestemmingswijziging of door de aanduiding als watergevoelig openruimtegebied niet meer bebouwbaar of verkavelbaar is. De initiatiefnemer is in die procedure belast met de opvolging van de aanvragen tot planschadevergoeding. Een aanvraag voor een planschadevergoeding wordt ingediend met een beveiligde zending bij de initiatiefnemer. Bij die aanvraag moet onder meer het rijksregisternummer en het rekeningnummer van de aanvrager worden gevoegd. De initiatiefnemer bezorgt het aanvraagdossier aan de landcommissie voor de opmaak van het schaderapport. De initiatiefnemer neemt de beslissing tot toekenning of weigering van die vergoeding en behandelt eveneens de bezwaren of de vragen van de betrokkenen om gehoord te worden. De andere essentiële elementen worden nader toegelicht in de navolgende paragrafen. Aldus bevestigt het eerste lid van paragraaf 4 dat de initiatiefnemer de gegevens verwerkt als verwerkingsverantwoordelijke, op basis van de hem toebedeelde taken van algemeen belang.

Het **tweede lid** van paragraaf 4 voorziet in een omschrijving van de **categorieën** van persoonsgegevens die door de initiatiefnemer worden verwerkt.

Hieronder wordt onder meer verstaan:

- 1° wat de identificatiegegevens betreft: de naam, het adres, het rijksregisternummer, het BIS-nummer van de aanvragers of begunstigten van de planschadevergoeding;
- 2° wat de kadastrale gegevens betreft: het kadastrale nummer (afdeling, sectie, perceelnummer), kadastrale oppervlakte, kadastraal inkomen, bouwjaar en kadastrale aard van het perceel;
- 3° wat de vergelijkingspunten betreft: informatie over de verkoop van vergelijkbare onroerende goederen die onder meer de volgende informatie bevat:

- Type transactie: minnelijke verkoop, openbare verkoop, enzovoort;
 - Datum akte of transactie;
 - Identificatie van het kadastraal perceel;
 - Aard van het goed zoals opgenomen in de kadastrale legger;
 - Oppervlakte van het goed zoals opgenomen in de kadastrale legger;
 - Ligging van het perceel;
 - Verkoopprijs
- 4° wat de persoonlijke en de zakelijke rechten op een onroerend goed betreft:
- Persoonlijke rechten zoals pacht en huur die een invloed kunnen hebben op de waardering van het goed;
 - Zakelijke rechten zoals volle eigendom, vruchtgebruik, erfdienstbaarheid, erfpacht, recht van opstal die een invloed kunnen hebben op de waardering van het goed.

Het **derde lid** van paragraaf 4 geeft aan dat de verwerking door de initiatiefnemer zowel gegevens kan omvatten die rechtstreeks bij de betrokkenen zijn verkregen als gegevens die bij de andere instanties of personen zijn **verkregen**. Ook wordt bepaald dat de initiatiefnemer bepaalde gegevens rechtstreeks kan verkrijgen bij welbepaalde overheden of instanties, eerder dan ze op te vragen bij de betrokkenen. Op die manier wordt tegemoetgekomen aan het beginsel van de eenmalige opvraging van gegevens in het kader van e-government (elektronische overheid). In dat geval dient telkens de regelgeving die geldt voor de mededeling van gegevens tussen administraties te worden nagekomen (bijvoorbeeld het afsluiten met de bron van een protocol voor gegevens die beheerd worden door Vlaamse of federale instanties) en in het geval van een federale bron de zaak aan dit comité wil voorleggen) of bijvoorbeeld een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken (voor het gebruik van het Rijksregisternummer). Om al deze gevallen te omvatten wordt er gebruik gemaakt van een generieke formulering die ook voldoende flexibel is voor het geval die regelgeving wordt aangepast.

Om ervoor te zorgen dat elke opvraging bij een andere overheid of instantie een voldoende regelgevende basis heeft, en tegelijkertijd voldoende flexibiliteit in te bouwen, is voorzien in een delegatieregeling (**vijfde lid**). Het is aan de Vlaamse Regering die bepaalt welke gegevens bij welke instanties of overheden (kunnen) worden opgevraagd. Als maatregel voor de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen wordt er hierbij in voorzien dat telkens het advies van de bevoegde toezichthouder op het vlak van de bescherming van persoonsgegevens moet worden gevraagd.

Deze bepaling wil aangeven dat er bij overheden of instanties rechtstreeks, dit is zonder tussenkomst van de betrokkene, gegevens kunnen worden opgevraagd.

Er wordt niet zozeer aangegeven wanneer of voor welk gegeven dat kan, maar wel benadrukt dat telkens de regelgeving die geldt voor mededeling van gegevens tussen administraties moet worden nagekomen. Dat houdt in dat er met de bron een protocol wordt gesloten (voor gegevens die beheerd worden door Vlaamse of federale instanties) dan wel een beraadslaging van het Informatieveiligheidscomité wordt genomen (voor gegevens die beheerd worden door instellingen van sociale zekerheid en in het geval een federale bron de zaak aan dit comité wil voorleggen) en, in voorkomend geval, een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken wordt bekomen (voor gebruik Rijksregisternummer). Om al deze gevallen te omvatten wordt er gebruik gemaakt van een generieke formulering, namelijk "regelgeving inzake de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens die van toepassing is bij de mededeling van persoonsgegevens, zoals ze in voorkomend geval op federaal of Vlaams niveau verder is of wordt gespecificeerd. Bovendien wordt er gewerkt met een delegatieregeling, waarbij de tussenkomst van de Vlaamse Toezichtcommissie voor

de verwerking van persoonsgegevens er moet voor zorgen dat de belangen van de betrokkenen voldoende in acht worden genomen.

Artikel 7, §4, vierde lid en vijfde lid, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 dienen samengelezen te worden. Teruggrijpend naar de lijst van te verwerken informatie, met name de persoonsgegevens vermeld in het ontworpen artikel 7, §4, tweede lid, gaat het in hoofdzaak om de gegevens beschreven in 4° en 5° van dit tweede lid, die desgevallend kunnen opgevraagd worden bij de overheid die de betrokken vergunningen heeft afgeleverd of de overheid die de verontreinigingen inventariseert. Het ontworpen artikel 7, §4, vijfde lid, beoogt niet andere persoonsgegevens op te vragen dan de gegevens die vermeld staan in het ontworpen artikel 7, §4, tweede lid.

Het **zesde lid** van paragraaf 4 bevat een omschrijving van de mogelijke ontvangers van de gegevens. Of en aan wie de gegevens desgevallend wordt meegedeeld zal moeten worden opgenomen in de protocollen die worden gesloten of in de aanvragen voor machtiging die worden ingediend.

Voor wat betreft de maximum bewaartermijn van de persoonsgegevens wordt in het **zevende lid** van paragraaf 4 verwezen naar artikel III.87, §1/1, vierde lid, 8° van het Bestuursdecreet. Punt 8° bepaalt uitdrukkelijk dat de bestuursdocumenten die betrekking hebben op een vergoeding ter compensatie van een gebruiksbeperking op een onroerend goed, maximaal 30 jaar worden bewaard. De termijn begint te lopen vanaf het ogenblik dat de vergoeding is betaald of de aanvraag is geweigerd. Een planschadevergoeding is een vergoeding ter compensatie van een gebruiksbeperking op een onroerend goed. De documenten die de initiatiefnemer verkrijgt, kaderen allen in de behandeling van de aanvraag voor een planschadevergoeding waardoor eenzelfde bewaringstermijn voor het volledige dossier aangewezen is.

Hoofdstuk 25. Wijzigingen van het decreet van 9 juni 2023 houdende de Vlaamse Parken en algemene landschapszorg

Artikel 132. (Art. 2, 20° - definitie parkbureau)

Uit de definitie van parkbureau (artikel 2, 20°) bleek niet duidelijk dat het ook kon gaan om een bestaande rechtspersoon zonder winstuitkeringsoogmerk waaraan het management van een Vlaams Park wordt toegewezen. Dit wordt nu verduidelijkt.

Artikel 133. (Art. 12 – werking en organisatie parkbureau)

Daarnaast werd eenmaal in artikel 12, §1, zesde lid, onterecht verwezen naar de algemene vergadering van het parkbureau terwijl het ging om het bestuursorgaan van het parkbureau. Dit kon afgeleid worden uit de overige bewoordingen van het betreffende artikel, maar zorgde voor verwarring. Deze foute vermelding wordt nu rechtgezet.

Voor een grensoverschrijdend Vlaams Park worden ook personen uit de gemeenten buiten Vlaanderen aangeduid als lid van het parkbureau. Echter worden deze personen niet benoemd als gemeenteraadslid zoals dit in Vlaanderen gebeurt. Met de beoogde wijziging wordt ervoor gezorgd dat deze personen ook lid van het parkbureau kunnen zijn overeenkomstig artikel 12, §2, 1°, van het decreet.

Hoofdstuk 26. Wijziging van het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit

Artikel 134. (Art. 187 – opheffing)

Artikel 187 van het decreet van 17 mei 2024 heft in artikel 4.3.1, §1, VCRO het derde lid op.

De inwerkingtreding van deze bepaling dient echter niet af te hangen van de wijziging van zowel het uitvoeringsbesluit inzake de omgevingsvergunning en het Omgevingsloket.

Vandaar dat voorliggend decreet voorgestelde wijziging overneemt.

Hoofdstuk 27. Slotbepalingen

Artikel 135. (Overgangsregeling wijzigingsbepalingen oprichtingsdecreet VLM)

De VLM is een publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap onder de vorm van een naamloze vennootschap. De statuten van de vennootschap zijn opgenomen als bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 1988 houdende goedkeuring van de statuten van de Vlaamse Landmaatschappij.

De wijzigingsbepalingen inzake het Oprichtingsdecreet van de VLM treden pas in werking op het ogenblik dat de statuten van de VLM als vennootschap zijn aangepast aan de decretale wijzigingen.

De statuten dienen ook bijkomend geactualiseerd te worden. Beide aanpassingen dienen in overeenstemming te worden gebracht (sommige decretale bepalingen worden naar de statuten overgeheveld en omgekeerd). Een statutenwijziging vereist de bijeenroeping van een buitengewone algemene vergadering. De statutenwijziging zal dan ook volledig overeenkomstig het "oude" oprichtingsdecreet worden gerealiseerd. Ook voor het overige kan het agentschap in tussentijd gewoon rechtsgeldig verder beslissen (overeenkomstig het "oude" oprichtingsdecreet).

De aangepaste statuten (na aanneming ervan door een buitengewone algemene vergadering) dienen achteraf nog te worden goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering en te worden gepubliceerd in het Belgisch staatsblad.

Daarom wordt bepaald dat de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding bepaalt. Dit kan dan gebeuren door de Vlaamse Regering bij de goedkeuring van de aangepaste statuten.

Artikel 136. (Overgangsregeling opname in vergunningenregister als 'vergund geacht' VCRO)

Voorliggend artikel voorziet een voor opnames in het vergunningenregister die plaats vonden voordat de aangepaste bekendmakingsregeling in werking trad, en waar er sluimerend het risico bestaat dat deze aangevochten worden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen op het moment van feitelijke kennisname.

Hier kan er overgegaan worden tot bekendmaking conform de aangepaste bekendmakingsregeling, waardoor ook de begunstigde het vermoeden kan veilig stellen van betwisting door derden onbeperkt in de tijd.

Artikel 137. (Overgangsregeling vijfjaarlijkse rapportage milieuschade)

De aanpassing van de tweejaarlijkse rapportering milieuschade in artikel 15.11.1. DABM naar een vijfjaarlijkse rapportering heeft tot doel om de tweejaarlijkse rapportering aan de Vlaamse Regering (artikel 15.11.1. DABM) en de vijfjaarlijkse

rapporteringen aan de Europese Commissie (artikel 18 Milieuschaderichtlijn) te laten samenvallen.

Het initiële artikel 18, lid 1, van de Milieuschaderichtlijn voorzag een eenmalige rapportering aan de Europese Commissie over de tenuitvoerlegging van de richtlijn tegen 30 april 2013. In 2019 is deze bepaling vervangen en aangescherpt door Verordening 2019/1010 tot een vijfjaarlijkse rapporteringsplicht aan de Europese Commissie, waarbij de eerste rapportering uiterlijk 30 april 2022 diende te gebeuren en daarna om de vijf jaar (dus de eerstvolgende tegen uiterlijk 30 april 2027).

Hierbij dient er dan wel over gewaakt te worden dat de vijfjaarlijkse frequentie voor rapportering aan de Vlaamse Regering en aan de Europese Commissie effectief samenvalt, waardoor de Vlaamse rapportering en de Europese rapportering dezelfde periodes bestrijken.

Zoals eerder gesteld, is de volgende (en laatste) tweejaarlijkse rapportering aan de Vlaamse Regering voorzien in de loop van 2027 en zal deze de periode van 30 april 2025 tot 30 april 2027 omvatten.

Artikel 138. (Overgangsregeling bestuursdwang OVD)

Voorliggend artikel voorziet dat de uitzondering op de verplichte waarborg bij elke last in natura bij omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden, slechts geldt voor aanvragen tot omgevingsvergunningen die zijn ingediend vanaf de inwerkingtreding van deze bepalingen.

Daar de uitzondering in artikel 77 OVD voor de verplichting van het stellen van een waarborg bij een last in natura maar geldt voor aanvragen tot omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden ingediend na inwerkingtreding van de uitzondering, geldt de wijziging voor verkavelingsattesten ook maar voor aanvragen ingediend na inwerkingtreding van deze bepaling.

Artikel 139. (Overgangsregeling wijziging vergoedingsregeling bij WORG VCRO)

Wat betreft de wijziging aan de vergoedingsregeling bij WORG's (zie wijziging van artikel 5.6.8 VCRO) is een overgangsregeling aangewezen om toe te laten dat wie niet vergoedingsgerechtigd was overeenkomstig artikel 5.6.8, §6 VCRO zoals het tot hiertoe gold, maar wel begunstigd als bedoeld in artikel 5 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 (bijvoorbeeld een opstalhouder of erfpachter), alsnog zijn of haar deel van de eigenaarsvergoeding kan aanvragen, met toepassing van eenzelfde termijn als deze die gold voor de naakte eigenaar (m.n. twee jaar – verlengbaar volgens artikel 11 van het Instrumentendecreet).

Merk op dat een overgangsbepaling voor de remediëring van het verschil m.b.t de aanvraagtermijn (volgens art. 5.6.8 VCRO tot hiertoe niet verlengbaar, volgens artikel 11 Instrumentendecreet wel) zich niet opdringt. De termijn voor aanvraag van vergoedingen op basis van de aanduiding als WORG is ingegaan op 18 september 2024, en de wijziging die de verlengbaarheid van de betreffende aanvragen met zich meebrengt kent onmiddellijke ingang bij de inwerkingtreding van huidig wijzigingsdecreet, waardoor tijdige aanvragen tot verlenging mogelijk zullen zijn.

Artikel 140. (Overgangsregeling uitzonderingsgrond recht op planschade VCRO – herinvoering salderingsregel)

Met voorliggend artikel wordt in een uitzondering op planschade voorzien in het geval van ruimtelijke uitvoeringsplannen gericht op een gebiedsgericht project. Aangezien de vernieuwde regeling met betrekking tot planschade nog niet lang in werking is (op het ogenblik van de redactie van het voorontwerp voor dit wijzigingsdecreet waren er bijvoorbeeld nog geen vergoedingsaanvragen definitief

afgehandeld), is het mogelijk en aangewezen om deze uitzondering ook toepasbaar te maken in lopende dossiers waar nog geen definitieve beslissing is genomen.

Artikel 141. (inwerkingtreddingsbepaling)

De overgrote meerderheid van wijzigingsbepalingen zal de normale regel van inwerkingtreding volgen, meer bepaald een inwerkingtreding op de tiende dag na de bekendmaking van dit decreet in het Belgisch Staatsblad.

Een eerste uitzondering betreft de wijziging in frequentie om de rapportering rond milieuschade aan de Vlaamse Regering en aan de Europese Commissie effectief te laten samenvallen. (zie ook toelichting bij artikel 137)

Een tweede uitzondering waar een vaste datum van inwerkingtreding voorzien wordt, betreft artikelen 99, 100, 101 en 127 (na hernummering).

Gezien de betreffende wijzigingen in artikel 99, 100 en 101 (na hernummering) samenhangen met de wijzigingen ingevolge het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023, is hier een afwijkende inwerkingtreddingsbepaling voorzien die daarmee spoort. De opmerking van de Raad van State inzake de inwerkingtreding van artikel 127 (na hernummering) is gevolgd en er is daartoe een bijkomend punt 4° voorzien.

Daarnaast vereisen enkele wijzigen verder uitwerking via een uitvoeringsbesluit. In die gevallen wordt de datum van inwerkingtreding bepaald door de Vlaamse Regering.

Dit betreft de wijzigingen aan het oprichtingsdecreet van de VLM (zie ook de toelichting bij wijzigingsartikel 135)

De verdere digitalisering wat betreft verordeningen, alsook de bekendmaking van opname in het vergunningenregister vergen een aanpassing van het bestaande uitvoeringsbesluit resp. het opmaken van een nieuw uitvoeringsbesluit. Deze besluiten van de Vlaamse Regering zullen de inwerkingtreding vastleggen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

Jo BROUNS

VOORONTWERP VAN DECREET
van 18 juli 2025

Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw

Op voorstel van de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882

Art. 2. Artikel 7bis van de Jachtwet van 28 februari 1882, ingevoegd bij de wet van 4 april 1900 en gewijzigd bij het decreet van 24 juli 1991, wordt opgeheven voor het Vlaamse Gewest.

Hoofdstuk 3. Wijziging van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet

Art. 3. In artikel 76 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 en gewijzigd bij het decreet van 21 december 1988, wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

“In afwachting dat de goederen die vrij van gebruik zijn door de Vlaamse Landmaatschappij, geheel of gedeeltelijk ter beschikking van het ruilverkavelingscomité worden gesteld, kunnen ze in tijdelijk gebruik worden gegeven met een overeenkomst waarvan de looptijd tussen de Vlaamse Landmaatschappij en de gebruiker bedongen wordt. De overeenkomst mag maximaal een duur van vijf jaar hebben. Ze verstrijkt van rechtswege nadat de bedongen looptijd is beëindigd, maar ze kan hernieuwd worden. De overeenkomst is niet onderworpen aan de regels voor de pacht, vermeld in het Vlaams Pachtdecreet van 13 oktober 2023.”.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij

Art. 4. In artikel 1 van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij wordt de zinsnede "een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet" vervangen door de woorden "een gewestaangelegenheid".

Art. 5. In artikel 2 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Het agentschap draagt de benaming "Vlaamse Landmaatschappij" of de afkorting "VLM" en de benaming moet altijd voorafgegaan of gevolgd worden door de vermelding "publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap in de vorm van een naamloze vennootschap van publiek recht" of "EVA in de vorm van een NV van publiek recht.";

2° in paragraaf 2 worden het vierde tot en met het dertiende lid opgeheven;

3° er wordt een paragraaf 2bis ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2bis. Alle aandelen zijn ondeelbaar en blijven op naam. Eén aandeel geeft recht op één stem.

Alleen het Vlaamse Gewest, de provincies en de gemeenten in het Vlaamse Gewest kunnen aandeelhouder zijn van het agentschap.

Het Vlaamse Gewest moet op elk moment, rechtstreeks, meer dan 50% van het kapitaal aanhouden. De aandelen van het Vlaamse Gewest zijn onvervreemdbaar, met uitzondering van het gedeelte van de aandelen dat vier vijfde van het totale kapitaal overschrijdt.

De aandelen van de provincies en de gemeenten zijn alleen overdraagbaar aan provincies en gemeenten. Die overdracht vereist de voorafgaande machtiging van de raad van bestuur van het agentschap en van de Vlaamse Regering.

Een overdracht in strijd met deze paragraaf, kan aan de vennootschap of derden niet worden tegengeworpen, ongeacht de goede of kwade trouw van de overnemer.

Het kapitaal kan alleen bij beslissing van de algemene vergadering worden verhoogd.

De aandeelhouders worden ertoe gemachtigd hun inschrijving geheel of gedeeltelijk vooruit te betalen.";

4° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. De statuten van het agentschap zijn bij oprichting, na goedkeuring door de Vlaamse Regering, vastgesteld in een notariële akte houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij. De statutenwijziging wordt, behoudens andersluidende

bepaling, van kracht op het ogenblik van de bekendmaking van het goedkeuringsbesluit van de Vlaamse Regering, met als bijlage de statutenwijziging, in het Belgisch Staatsblad. Statutenwijzigingen die louter de verwijzing naar de laatste goedgekeurde versie van het interne reglement in de statuten aanpassen, vereisen geen goedkeuringsbesluit van de Vlaamse Regering.”;

5° paragraaf 4 wordt opgeheven.

Art. 6. Artikel 4 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004, wordt opgeheven.

Art. 7. In het opschrift van hoofdstuk VIII van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004, wordt het woord “Bestuur” vervangen door de zinsnede “Organen, bestuur”.

Art. 8. In artikel 15, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° wordt de zinsnede “van het agentschap, belast met het dagelijks bestuur” opgeheven;

2° in punt 4° worden de woorden “die de gedelegeerd bestuurder van het agentschap bijstaat bij de uitoefening van het dagelijks bestuur” opgeheven.

Art. 9. In het opschrift van afdeling 2 van hoofdstuk VIII van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, wordt het woord “voor” vervangen door het woord “van”.

Art. 10. In artikel 16 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 30 juni 2017, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De algemene vergadering oefent de bevoegdheden uit die de wet of het decreet haar toewijst. Aan de algemene vergadering wordt het verslag van de raad van bestuur en het verslag van de commissaris meegedeeld. Ze beslist over de gevolgtrekkingen uit die verslagen, alsook over het ontwerp van de jaarrekeningen. Ze geeft kwijting aan de leden van de raad van bestuur. De statuten kunnen door haar worden gewijzigd op voorwaarde dat de Vlaamse Regering goedkeuring verleent.”.

Art. 11. In artikel 17 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “stem bij.” vervangen door de zinsnede “stem bij en de gedelegeerd bestuurder vervult er het ambt van verslaggever.”;

2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt punt 1° opnieuw opgenomen in de volgende lezing: “1° het goedkeuren van waarborgen voor verplichtingen die door het agentschap worden aangegaan en het aanvaarden van waarborgen voor de verbintenissen die tegenover het agentschap zijn genomen;”;

3° in paragraaf 1, tweede lid, worden punt 2° tot en met 13° vervangen door wat volgt:

- “2° het bij algemeen reglement bepalen van de rentevoet en de voorwaarden voor leningen van het agentschap, op voorwaarde dat de Vlaamse Regering goedkeuring verleent;
- 3° het vaststellen van de programma's voor de verwerving, het beheer en de overdracht van gronden, gebouwen, bedrijven en zakelijke rechten;
- 4° de opmaak van het begrotingsontwerp en het ontwerp tot aanpassing van de begroting, alsook de opmaak van de verantwoordende ramingsstaten, de memorie van toelichting en de rapportering over de uitvoering van de begroting;
- 5° de opmaak van de algemene rekening van het agentschap;
- 6° het sluiten van overeenkomsten voor de aanneming van werken, leveringen en diensten;
- 7° de bevoegdheden die krachtens het besluit van de Vlaamse Regering houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel, alsook krachtens alle andere wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen die op het personeel van toepassing zijn, aan de raad van bestuur worden toegekend;
- 8° het in ontvangst nemen van alle sommen en waarden die aan het agentschap toekomen;
- 9° het sluiten van dadingen en compromissen;
- 10° het verlenen van machtiging voor het instellen van rechtsvorderingen;
- 11° het afzien van alle zakelijke rechten, voorrechten en eisen tot ontbinding en het verlenen van machtiging tot de opheffing van alle bevoorrechte of hypothecaire inschrijvingen, overschrijvingen, inbeslagname, verzet en alle andere verhinderingen, zonder de uitputting van de maatschappelijke schuldvorderingen of betalingen te hoeven rechtvaardigen;
- 12° het aanwijzen van de secretaris van elke coördinatiecommissie, vermeld in artikel 63 van de wet van 22 juli 1970 inzake ruilverkaveling van landeigendommen, van elk ruilverkavelingscomité en van elk ander orgaan, belast met de ruilverkaveling van landeigendommen en de landinrichting, en het verstrekken, binnen de perken van de beschikbare gelden van het agentschap, voor elk voornoemd orgaan van de nodige kredieten voor de uitvoering van de werken en voor alle andere nodige uitgaven voor de uitvoering ervan;
- 13° het aanwijzen van de secretaris van elk projectcomité dat en elke projectcommissie die voor elk natuurinrichtingsproject wordt ingericht.”;

4° in paragraaf 1, tweede lid, wordt punt 14° opgeheven;

5° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De raad van bestuur mag, onder zijn verantwoordelijkheid, een gedeelte van zijn bevoegdheden delegeren aan een of meer van zijn leden of aan de gedelegeerd bestuurder. Die delegatie laat de eigen beslissingsbevoegdheid van de raad van bestuur onverlet. De delegatie geldt ad nutum.

In afwijking van het eerste lid, kan de raad van bestuur de volgende bevoegdheden in geen geval delegeren:

- 1° het vaststellen van het jaarrapport over de uitvoering van het ondernemingsplan overeenkomstig artikel III.62 van het Bestuursdecreet;
- 2° de bevoegdheden, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 4° en 5°.

De gedelegeerd bestuurder kan, onder zijn verantwoordelijkheid en op voorwaarde dat de raad van bestuur goedkeuring verleent, bepaalde bevoegdheden die aan de gedelegeerd bestuurder gedelegeerd zijn, subdelegeren aan de personeelsleden van het agentschap die de gedelegeerd bestuurder aangewezen heeft. Die delegatie laat de eigen beslissingsbevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder onverlet. De delegatie geldt ad nutum”;

6° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Het agentschap kan voor de uitvoering van zijn vermogensrechtelijke verrichtingen een beroep doen op de Vlaamse commissarissen van de Vlaamse Belastingdienst.

Als op hen een beroep wordt gedaan, oefenen die Vlaamse commissarissen in naam en voor rekening van het agentschap alle bevoegdheden uit die door de Codex Vastgoed zijn verleend volgens de richtlijnen van het agentschap. Ze zijn bevoegd om de akten te verlijden.”;

7° paragraaf 4 wordt opgeheven.

Art. 12. In het opschrift van onderafdeling 2 van afdeling 3 van hoofdstuk VIII van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, wordt de zinsnede “, werking” opgeheven.

Art. 13. In artikel 18 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “17 leden” vervangen door de zinsnede “17 stemgerechtigde leden, allemaal natuurlijke personen” en wordt de zin “Zij bepaalt tevens de werking van de raad.” opgeheven;

2° in paragraaf 1 worden tussen het eerste en het tweede lid, twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“De bestuurders worden aangesteld door de Vlaamse Regering voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar als vermeld in artikel III. 10 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Als een bestuursmandaat vroegtijdig vrijkomt, stelt de Vlaamse Regering een nieuwe bestuurder aan die het mandaat van zijn voorganger overneemt voor de resterende looptijd ervan. De overblijvende bestuurders hebben geen recht om een nieuwe bestuurder te coöpteren overeenkomstig artikel 7:88 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen.”;

3° aan paragraaf 2, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd “De bestuurders, vermeld in het eerste en derde lid, kunnen op elk ogenblik worden ontslagen door de Vlaamse Regering. Het ontslag van een voorzitter of vice-voorzitter heeft ook diens ontslag als bestuurder tot gevolg.”;

4° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Bij een algehele vernieuwing van het Vlaams Parlement overeenkomstig artikel III.10 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 zal de raad van bestuur in afwachting van de benoeming van de onafhankelijke bestuurders, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, rechtsgeldig bestaan uit de bestuurders die benoemd zijn door de Vlaamse Regering op voordracht van de participerende provincies, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, en de overige bestuurders die benoemd zijn door de Vlaamse Regering, vermeld in paragraaf 2, derde lid. Alleen die bestuurders zullen in rekening worden genomen voor de berekening van de toepasselijke aanwezigheids- en meerderheidsvereisten.

De statuten van het agentschap bepalen de nadere regels inzake het statuut en de werking van de raad van bestuur.”.

Art. 14. In hoofdstuk VIII, afdeling 3, van hetzelfde decreet, wordt een onderafdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 3. Werking”.

Art. 15. In hoofdstuk VIII, afdeling 3, van hetzelfde decreet wordt in onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 14, een artikel 18/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/1. In aanvulling op artikel III.37, §2, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 wordt voor belangenconflicten van vermogensrechtelijke aard die strijdig zijn met het belang van het agentschap, de procedure, vermeld in artikel 7:96 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, gevolgd.”.

Art. 16. In hoofdstuk VIII, afdeling 3 van hetzelfde decreet wordt in onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 14, een artikel 18/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/2. De raad van bestuur kan in zijn midden en onder zijn verantwoordelijkheid een bestuurscomité oprichten dat, uitsluitend in geval van hoogdringendheid, beslist over de verwerving van het eigendoms- of gebruiksrecht van eigendommen ter uitvoering van de missie en taken die aan het agentschap zijn opgedragen.

De statuten van het agentschap bepalen de nadere regels voor de samenstelling en de werking van het bestuurscomité.”.

Art. 17. In hoofdstuk VIII, afdeling 3 van hetzelfde decreet wordt in onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 14, een artikel 18/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/3. De vergoedingen van de bestuurders van het agentschap worden vastgesteld overeenkomstig artikel III.10, §3, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De vergoedingen zijn ten laste van het agentschap.”.

Art. 18. In hoofdstuk VIII van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, wordt het opschrift van afdeling 4 vervangen door wat volgt:

“Afdeling 4. De gedelegeerd bestuurder en de algemeen directeur”.

Art. 19. In artikel 18bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De gedelegeerd bestuurder is belast met de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur en de algemene vergadering en met het dagelijks bestuur van het agentschap op voorwaarde dat die daarover verslag uitbrengt aan de raad van bestuur, alsook met de vertegenwoordiging in en buiten rechte van het agentschap inzake het dagelijks bestuur zonder dat de gedelegeerd bestuurder een bewijs hoeft voor te leggen van zijn mandaat of van de beslissing die de raad van bestuur of de algemene vergadering genomen heeft.

Zonder afbreuk te doen aan de algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid van de raad van bestuur, is de gedelegeerd bestuurder bevoegd om het agentschap alleen te vertegenwoordigen.”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “De gedelegeerd bestuurder van het agentschap is” vervangen door de woorden “Zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de raad van bestuur is de gedelegeerd bestuurder”;

3° in paragraaf 2, eerste lid, worden punt 1° tot en met 4° opgeheven;

4° in paragraaf 2, eerste lid, 5°, worden de woorden “vertegenwoordigt het agentschap ten overstaan van derden in de verrichtingen die op dit dagelijks bestuur betrekking hebben en hij” opgeheven;

5° in paragraaf 2, eerste lid, worden punt 7° tot en met 10° vervangen door wat volgt :

“7° het ondertekenen van ruilverkavelingsakten, aanvullende akten van ruilverkaveling en natuurinrichtingsakten namens het agentschap;

8° de handlichting van alle bevoorrechte en hypothecaire inschrijvingen;

9° het aansturen van en toezicht houden op het personeel van het agentschap;

10° alle bevoegdheden die door of krachtens een decreet worden toegekend.”;

6° in paragraaf 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De gedelegeerd bestuurder mag, onder zijn verantwoordelijkheid, een gedeelte van zijn bevoegdheden, met inbegrip van de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, delegeren aan de personeelsleden van het agentschap die de gedelegeerd bestuurder aangewezen heeft. Die delegatie laat de eigen beslissingsbevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder onverlet. De delegatie geldt ad nutum.”;

7° aan paragraaf 2 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De statuten kunnen nadere regels bepalen met betrekking tot het begrip dagelijks bestuur en de bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder en de algemeen directeur van het agentschap.”.

Art. 20. In hoofdstuk VIII, afdeling 4, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 20 april 2024, wordt een artikel 18bis/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18bis/1. De gedelegeerd bestuurder wordt bij de uitoefening van zijn bevoegdheden en de uitvoering van zijn opdrachten en taken bijgestaan door een algemeen directeur die de gedelegeerd bestuurder vervangt bij diens afwezigheid.”.

Art. 21. In hoofdstuk VIII, afdeling 4, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 20 april 2024, wordt een artikel 18bis/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18bis/2. Overeenkomstig artikel III.9, §1, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 worden de gedelegeerd bestuurder en de algemeen directeur door de Vlaamse Regering aangesteld.”.

Art. 22. In artikel 18quinquies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, en gewijzigd bij de decreten van 21 april 2006, 28 februari 2014, 29 maart 2019 en 17 mei 2024, wordt de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste en tweede lid worden vervangen door wat volgt:

“De controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid, ten aanzien van de wetten, de decreten en de statuten van de vennootschap, van de verrichtingen die in de jaarrekening van het agentschap zijn weergegeven, wordt opgedragen aan een commissaris die ingeschreven is in het openbaar register van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren.

De commissaris heeft de rechten, verplichtingen, taken, bevoegdheden en actiemiddelen die in het Wetboek van Vennootschappen en verenigingen en de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019 zijn bepaald.”;

2° er wordt een zevende lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“Het agentschap betaalt aan het Vlaamse Gewest de uitgaven terug die uit de controle van zijn verrichtingen voortvloeien.”.

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 20 april 2024, wordt een hoofdstuk X/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk X/1. Toezicht”.

Art. 24. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk X/1, ingevoegd bij artikel 23, een artikel 18quinquies/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18quinquies/1. Het agentschap staat onder het toezicht van de Vlaamse Regering dat overeenkomstig artikel III.13 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 wordt uitgeoefend door twee regeringscommissarissen.”.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991

Art. 25. In artikel 16 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991, vervangen bij het decreet van 16 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “vanaf het jachtseizoen 1992-1993” opgeheven;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het bedrag, vermeld in paragraaf 1, wordt voor het jachtseizoen 2026-2027 en vervolgens voor elk jachtseizoen aangepast aan de gezondheidsindex van de maand juli van het voorgaande jachtseizoen. Het bedrag wordt telkens afgerond op de hogere euro.”.

Art. 26. In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk VI/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk VI/1. Maatregelen voor het doden van specimen van wildsoorten ten gevolge van ernstig trauma”.

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt in hoofdstuk VI/1 ingevoegd bij artikel 26, een artikel 23/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art 23/1. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor het doden van ziek of gekwetst wild, met als doel het dierenwelzijn van de dieren niet verder te laten afnemen of met als doel de openbare veiligheid te vrijwaren.

Daarbij worden minstens de volgende aspecten geregeld:

- 1° de criteria waaraan voldaan moet worden om de dieren te doden;
- 2° de te volgen procedure om over te gaan tot het doden;
- 3° de te volgen procedure om de casussen te documenteren;
- 4° wat er met de gedode dieren moet gebeuren;
- 5° welke personen gemachtigd zijn om de dieren te doden;
- 6° op welke wijze het toezicht op de procedure moet verlopen.

De Vlaamse Regering kan bepalen welke middelen gebruikt kunnen worden voor het doel, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 28. In artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009 en 18 december 2015, worden het tweede en het zesde lid opgeheven.

Art. 29. In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk IX/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IX/2 Gegevensverzameling, gegevensverwerking en gegevensbescherming”.

Art. 30. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt in hoofdstuk IX/2, ingevoegd bij artikel 29, een artikel 32/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 32/4. De Vlaamse Regering kan voor elk administratief proces met betrekking tot wildbeheer nadere regels bepalen voor gegevensverzameling, gegevensverwerking en gegevensbescherming.

De Vlaamse Regering kan daarbij de respectieve verantwoordelijkheden voor elke betrokkene nader bepalen.

De Vlaamse Regering kan ook nadere regels bepalen voor gegevensuitwisseling tussen bevoegde overheidsdiensten.”.

Art. 31. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk IX/2, ingevoegd bij artikel 29, een artikel 32/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 32/5. De Vlaamse Regering voorziet in een digitaal platform voor de verzameling, de verwerking en de bescherming van gegevens met betrekking tot wildbeheer.

Ze bepaalt nadere regels bepalen voor het gebruik en de werking van dat digitale platform.

Ze kan bepalen dat administratieve handelingen voor meldingen, aanvragen en rapportering met betrekking tot wildbeheer via dat digitale platform verlopen.

Ze kan bepalen dat administratieve handelingen voor de controle en goedkeuring met betrekking tot wildbeheer via dat digitale platform verlopen.

De Vlaamse Regering kan ook nadere regels bepalen voor gegevensuitwisseling tussen bevoegde overheidsdiensten via dat platform.”.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 32. In artikel 4.1.5. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 17 mei 2024, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 33. In artikel 4.3.2, §1, 1°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 17 mei 2024, wordt de zinsnede “bijlage I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage” vervangen door de zinsnede “bijlage 1 en 2 bij het besluit van de Vlaamse Regering van XX XX 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage”.

Art. 34. Aan artikel 4.3.6, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 17 mei 2024, wordt de volgende zin toegevoegd:

“In uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld afhankelijk van de aard, de complexiteit, de locatie of de omvang van het project, kan de bevoegde overheid die termijn verlengen. In dat geval deelt ze de initiatiefnemer mee welke redenen aan de basis liggen van de termijnverlenging en op welke datum een beslissing wordt verwacht.”.

Art. 35. In artikel 16.1.1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt punt 20° opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“20° het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft artikel 4.1.11/8;”.

Art. 36. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 31 maart 2025, wordt een titel XVII ingevoegd, die luidt als volgt:

“TITEL XVII FINANCIERING”.

Art. 37. In titel XVII van hetzelfde decreet, ingevoegd bij artikel 36, wordt een hoofdstuk I ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK I. RETRIBUTIES”.

Art. 38. In titel XVII, hoofdstuk I, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij artikel 37, wordt een artikel 17.1.1 ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 17.1.1. De Vlaamse Regering kan het verkrijgen van resultaten van metingen, simulaties en analyses die worden uitgevoerd door gewestelijke entiteiten in het kader van dit decreet, afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

De Vlaamse Regering stelt de bedragen van de retributie, vermeld in het eerste lid vast, en de wijze waarop de retributies worden betaald. Het bedrag van de retributie staat in verhouding tot de kosten voor de uitvoering van de metingen, analyses of simulaties of tot de administratieve kosten voor de opmaak of verzameling van de resultaten van metingen, analyses of simulaties.

De Vlaamse Regering kan vrijstellingen bepalen op basis van het private, publieke of semipubliekrechtelijk karakter van de aanvrager of op basis van het persoonlijke gebruik van de resultaten.

De Vlaamse Regering kan een minimum- of maximumbedrag bepalen op basis van het jaarlijkse aantal gevraagde metingen of op basis van het aantal werkuren dat daarmee gepaard gaat.”.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 39. In het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu wordt een artikel 42bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42bis. De eigenaar van een onroerend goed dat binnen het VEN of binnen een speciale beschermingszone, aangewezen door de Vlaamse Regering met toepassing van artikel 4, vierde lid, van de Habitatrichtlijn, ligt, kan van de Vlaamse Grondenbank de verwerving van dat onroerend goed eisen, als hij aantoont dat, ten gevolge van terugkerende schade veroorzaakt door een beschermde soort, en als die schade redelijkerwijze niet kon worden voorkomen, de waardevermindering van zijn onroerend

goed ernstig is, of dat de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden van de koopplicht, vermeld in het eerste lid.

De bepalingen van titel 3, hoofdstuk 1 tot en met 6, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 zijn van toepassing op die koopplicht.

Als een eigenaar van een onroerend goed deze mogelijkheid van gedwongen aankoop door de Vlaamse Grondenbank toepast, kan hij vanaf de effectieve verwerving geen aanspraak meer maken op een schadevergoeding van het Vlaamse Gewest of van de Vlaamse Grondenbank voor hetzelfde onroerend goed.”.

Art. 40. In artikel 52, §1, van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Binnen speciale beschermingszones, aangewezen door de Vlaamse Regering met toepassing van artikel 4, vierde lid, van de Habitatrichtlijn, en binnen VEN-gebieden, kan de vergoeding beperkt worden in de tijd.”;

2° het tweede lid, dat het derde lid wordt, wordt vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast om de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, te beoordelen, en inzake de beperking van de vergoeding in de tijd, vermeld in het tweede lid.”.

Art. 41. Aan artikel 54bis, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering kan in aanvullende subsidiëring voorzien ter ondersteuning van de werking van de bosgroepen als bijdrage aan de realisatie van andere specifieke Vlaamse beleidsdoelstellingen dan de beleidsdoelstellingen, vermeld in paragraaf 1.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018

Art. 42. In artikel 1.3.2.2, §1, derde lid, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, gewijzigd bij de decreten van 24 juni 2022 en 20 december 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° worden tussen de woorden “voor percelen” en de woorden “gelegen in het Vlaams Ecologisch Netwerk” de woorden “gelegen langs oppervlaktewaterlichamen die zijn opgenomen in de Vlaamse Hydrografische Atlas” ingevoegd;

2° in punt 5°, a), wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt: “de Vlaamse Regering bepaalt de periode waarin in afwijking van vorig lid wel gemaaid mag worden.”

Art. 43. In titel I, hoofdstuk IV, afdeling II, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, wordt een artikel 1.4.2.2. ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 1.4.2.2. De Vlaamse Regering stelt een hydrogeologische codering van de ondergrond van Vlaanderen vast om de hydrogeologische lagen te karakteriseren en te identificeren.”.

Hoofdstuk 9. Wijziging van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen

Art. 44. Artikel 14 van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 13 oktober 2023, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 14. De Vlaamse Grondenbank beheert de zakelijke rechten die ze in eigen naam en voor eigen rekening verworven heeft, vanaf de verwerving, vermeld in artikel 13 van dit decreet, tot de overdracht, vermeld in artikel 15 van dit decreet. De verworven zakelijke rechten die vrij van gebruik zijn, kunnen, in voorkomend geval na akkoord van de verzoekende bevoegde administratieve overheid van het Vlaamse Gewest, door de Vlaamse Grondenbank in tijdelijk gebruik worden gegeven met een overeenkomst waarvan de looptijd tussen de Vlaamse Grondenbank en de gebruiker bedongen wordt. De overeenkomst mag maximaal een duur van vijf jaar hebben. De overeenkomst verstrijkt van rechtswege nadat de bedongen looptijd is beëindigd. De overeenkomst is niet onderworpen aan de regels voor de pacht, vermeld in het Vlaams Pachtdecreet van 13 oktober 2023.”.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006

Art. 45. In artikel 149 van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 worden de woorden "bij aangetekende brief" opgeheven.

Art. 46. In artikel 150, §2, van hetzelfde decreet worden de woorden "bij aangetekende brief" opgeheven.

Art. 47. In artikel 154, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 december 2008, worden de woorden "bij aangetekende brief" opgeheven.

Art. 48. In artikel 155, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 december 2008, worden de woorden "bij aangetekende brief" opgeheven.

Art. 49. In artikel 161bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt de zinsnede “en 132, §1” vervangen door de zinsnede “, 132, §1, en 157, eerste lid”.

Art. 50. In artikel 174bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 4, 2°, worden tussen de woorden “de vertegenwoordigers” en de woorden “van de personen” de woorden “en de contactpersonen” ingevoegd;

- 2° aan paragraaf 4 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:
"7° de relevante voormalige eigenaars en gebruikers van, en de relevante voormalige exploitanten op de grond waar de bodemverontreiniging tot stand gekomen is.";
- 3° in paragraaf 6, 5°, wordt tussen het woord "bodemsaneringsdeskundigen" en de woorden "of de organisaties" de zinsnede ", het Fonds, vermeld in artikel 82bis, 2°," ingevoegd.

Art. 51. In artikel 174quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan paragraaf 1 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:
"Deze bepaling regelt de verwerking van persoonsgegevens door de bodemsaneringsdeskundige in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, en in het kader van titel V, hoofdstuk 6, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan.";
- 2° aan paragraaf 4, 3°, wordt de zinsnede ", zijn kwaliteitsverantwoordelijke en de persoon die beschikt over de individuele handtekeningsbevoegdheid;" toegevoegd;
- 3° aan paragraaf 4 worden een punt 4° tot en met 8° toegevoegd, die luiden als volgt:
"4° de opdrachtgever van de verslagen, rapporten en studies die de bodemsaneringsdeskundige opmaakt in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;
5° de uitvoerder van de bodemsaneringswerken en de uitvoerder van de maatregelen, vermeld in artikel 82octies;
6° de relevante voormalige eigenaars en gebruikers van, en de relevante voormalige exploitanten op de grond waar de bodemverontreiniging tot stand gekomen is;
7° de aanvrager, vermeld in artikel 82bis, 1°;
8° de vertegenwoordigers en de contactpersonen van de personen, vermeld in punt 1° tot en met 7°."

Art. 52. In artikel 174quinquies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan paragraaf 1 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:
"Deze bepaling regelt de verwerking van persoonsgegevens door de organisaties, vermeld in titel III, hoofdstuk XIII, in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.";
- 2° aan paragraaf 4 wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:
"5° de eindgebruiker, de initiatiefnemer, de ontvanger, de uitvoerder van de werken en de vervoerder van de bodemmateriële, vermeld in de regeling, vastgesteld krachtens artikel 138, §1."

Art. 53. Aan titel Vbis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een artikel 174septies toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 174septies. §1. De erkende organisaties, vermeld in artikel 95, treden op als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming voor de doeleinden, vermeld in paragraaf 2.

De verwerkingen door de erkende organisaties, vermeld in artikel 95, zijn noodzakelijk om de taken van algemeen belang te vervullen overeenkomstig artikel 6, eerste lid, e), van de algemene verordening gegevensbescherming.

§2. De erkende organisaties, vermeld in artikel 95, verwerken de persoonsgegevens in het kader van hun verplichte en facultatieve taken, vermeld in artikel 96 en 97.

§3. De verwerkte persoonsgegevens hebben betrekking op de volgende gegevens:

- 1° identiteitsgegevens;
- 2° adresgegevens;
- 3° gegevens die verband houden met de grond en de overeenkomsten, vermeld in artikel 97.

§4. De verwerkte persoonsgegevens hebben betrekking op de volgende natuurlijke personen voor zover ze geïdentificeerd of identificeerbaar zijn:

- 1° de eigenaar en gebruiker van de grond;
- 2° de exploitant op de grond;
- 3° de bodemsaneringsdeskundige;
- 4° de saneringsplichtige, vermeld in artikel 11 en 22;
- 5° de saneringswillige, vermeld in artikel 92.

§5. De erkende organisaties, vermeld in artikel 95, kunnen de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 3, verstrekken aan:

- 1° de OVAM;
- 2° de Vlaamse Regering;
- 3° derden als het Fonds een wettelijke of decretale verplichting heeft om de persoonsgegevens te verstrekken.

§ 6. De persoonsgegevens kunnen worden bewaard tot maximaal tien jaar na de beëindiging van de taken, vermeld in paragraaf 2, of tot maximaal één jaar na het verstrijken van de toepasselijke verjaringstermijnen als die termijnen langer zijn."

Hoofdstuk 11. Wijzigingen van het Mestdecreet van 22 december 2006

Art. 54. In artikel 3 van het Mestdecreet van 22 december 2006, het laatst gewijzigd bij het decreet van 20 december 2024, worden punt 23° en 23° vervangen door wat volgt:
"23° voorteelt: de voorteelt, vermeld in artikel 2, 45°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 april 2023 tot vaststelling van de voorschriften voor subsidies voor de uitvoering van maatregelen met een gunstig effect op het milieu, het klimaat en de biodiversiteit."

Art. 55. In artikel 14, §5, 2°, a), van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 2024, wordt de zinsnede "1.3.2.2, §1, 1° en 3°, of §1/1," vervangen door de zinsnede "1.3.2.1 of 1.3.2.2, §1,".

Art. 56. Artikel 21 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 2024, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 21. Bemesting in de nabijheid van waterlopen gebeurt:

- 1° als de oeverzone vastgelegd is in een goedgekeurd oeverzoneproject als vermeld in artikel 1.3.2.1 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, overeenkomstig de bepalingen die in het oeverzoneproject in kwestie bepaald zijn;
- 2° als de oeverzone alleen de taluds omvat, overeenkomstig de bepalingen, vermeld in artikel 1.3.2.2, §1, van het voormelde decreet.”.

Hoofdstuk 12. Wijziging van het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkeurechten

Art. 57. Aan hoofdstuk V, afdeling 1, van het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkeurechten, gewijzigd bij de decreten van 28 maart 2014 en 21 december 2018, wordt een artikel 11/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 11/1. De begunstigde vraagt bij de instrumenterende ambtenaar de naam en het adres van de verkoper of kandidaat-koper op als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

- 1° de begunstigde aanvaardt het aanbod conform artikel 13, eerste lid, artikel 14/1, §2, tweede lid, of artikel 14/2, tweede lid;
- 2° de begunstigde oordeelt dat de beslissing tot uitoefening van het voorkeurecht betekend moet worden aan de verkoper of de kandidaat-koper conform artikel 19, tweede lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, of conform artikel II.21 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Bij een openbare verkoop als vermeld in hoofdstuk V, afdeling 3, is de kandidaat-koper, vermeld in het eerste lid, de hoogst aanvaarde bieder aan wie het onroerend goed zou worden toegewezen conform artikel 14/1, §2, vierde lid of artikel 14/2, vijfde lid, als het voorkeurecht niet werd uitgeoefend.

Binnen vijf werkdagen na de ontvangst van de vraag, vermeld in het eerste lid, bezorgt de instrumenterende ambtenaar de naam en het adres van de verkoper en de kandidaat-koper op digitale wijze of op papier aan de begunstigde.”.

Hoofdstuk 13. Wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid

Art. 58. In artikel 2.1.3, §1, tweede lid, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2011, 28 maart 2014 en 4 mei 2018 en bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

“5° de koopplichten, vermeld in artikel 21, §1 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023;”.

Hoofdstuk 14. Wijzigingen van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond

Art. 59. Aan artikel 21, §2, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond, gewijzigd bij het decreet van 25 maart 2016, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De beslissingstermijn, vermeld in het tweede lid, wordt met negentig dagen verlengd als aan de vergunninghouder bijkomende toelichting wordt gevraagd binnen de termijn, vermeld in het tweede lid.”.

Art. 60. Aan artikel 63/18, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 maart 2016, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De beslissingstermijn, vermeld in het tweede lid, wordt met negentig dagen verlengd als aan de vergunninghouder bijkomende toelichting wordt gevraagd binnen de termijn, vermeld in het tweede lid.”.

Hoofdstuk 15. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Art. 61. In artikel 1.1.2, 10°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt punt b) vervangen door wat volgt:

“b) de volgende gebieden, aangewezen op ruimtelijke uitvoeringsplannen:

- 1) gebieden sorterend onder de categorie van gebiedsaanduiding bos;
- 2) gebieden sorterend onder de subcategorie van gebiedsaanduiding parkgebied;
- 3) gebieden sorterend onder de categorie van gebiedsaanduiding reservaat en natuur;
- 4) agrarische gebieden met ecologisch belang;”.

Art. 62. In artikel 2.2.2, §2, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede “, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering of de adviesvraag over het voorontwerp van plan” vervangen door de woorden “voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van plan”.

Art. 63. In artikel 2.2.4, §2, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij de decreten van 8 december 2017 en 17 mei 2024, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° een indicatieve aanduiding van het plangebied van het voorgenomen ruimtelijk uitvoeringsplan, met vermelding van de wijze waarop dat plangebied tijdens het planproces nader bepaald zal worden;”.

Art. 64. In artikel 2.2.5, §1, eerste lid, 10°/1, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 26 mei 2023, wordt de zinsnede “, en het meerwaarderamingsrapport, vermeld in artikel 2.6.10, § 2/1” opgeheven.

Art. 65. In artikel 2.2.9 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt het woord “eenentwintigste” vervangen door het woord “dertigste”;

2° in het vijfde lid wordt het woord “eenentwintig” vervangen door het woord “dertig”.

Art. 66. In artikel 2.2.12, §1, vierde lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede “, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering of de adviesvraag over het voorontwerp van plan” vervangen door de woorden “voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van plan”.

Art. 67. In artikel 2.2.14 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt het woord “eenentwintigste” vervangen door het woord “dertigste”;

2° in het zesde lid wordt het woord “eenentwintig” vervangen door het woord “dertig”.

Art. 68. In artikel 2.2.18, §1, vierde lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede “, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering of de adviesvraag over het voorontwerp van plan” vervangen door de woorden “voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van plan”.

Art. 69. In artikel 2.2.20 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij de decreten van 8 december 2017 en 26 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt het woord “eenentwintigste” vervangen door het woord “dertigste”;

2° in het zesde lid wordt het woord “eenentwintig” vervangen door het woord “dertig”.

Art. 70. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een artikel 2.3.1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2.3.1/1. De Vlaamse Regering stelt een digitaal platform ter beschikking voor de elektronische uitwisseling en terbeschikkingstelling van alle documenten en adviezen in het kader van de opmaak van een stedenbouwkundige verordening.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de opname, uitwisseling en terbeschikkingstelling van gegevens via het digitale platform, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 71. In artikel 2.3.2, §2/4, derde lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt de zinsnede “paragraaf 2, zesde tot en met achtste lid” vervangen door de zinsnede “paragraaf twee, vijfde tot en met zevende lid”.

Art. 72. In artikel 2.6.1, §3, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 26 mei 2023, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° bij een verbod om te bouwen of te verkavelen als gevolg van een definitief onteigeningsbesluit zoals bepaald in artikel 28 van het Vlaams Onteigeningsdecreet van 24 februari 2017 of, in voorkomend geval, een definitieve onteigeningsbeslissing overeenkomstig de wet van 27 mei 1870 houdende vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten inzake onteigening ten algemenen nutte;"

Art. 73. In artikel 2.6.5 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 28 maart 2014, 25 april 2014 en 26 mei 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° worden de woorden "of het bijzonder plan van aanleg" opgeheven;

2° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

"3° als voor het perceel een ruimtelijk uitvoeringsplan in werking treedt om te voldoen aan een verplichting tot planschadevergoeding na een rechterlijke uitspraak met toepassing van artikel 2.6.2, §2 en §3, vóór 15 april 2024 of een gerechtelijke uitspraak met kracht van gewijsde als vermeld in artikel 9 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023;"

Art. 74. In artikel 2.6.6, eerste lid, 1°, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 24 februari 2017, wordt de zinsnede ", dan wel het bijzonder plan van aanleg" opgeheven.

Art. 75. Artikel 2.6.7/2 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 5 juli 2013, wordt opgeheven.

Art. 76. In artikel 2.6.10 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2013, 1 juli 2016, 8 december 2017 en 26 mei 2023, wordt paragraaf 2/1 opgeheven.

Art. 77. In artikel 4.2.14, §2, tweede lid, van dezelfde codex worden de zinnen "Het tegenbewijs, vermeld in het eerste lid, kan niet meer worden geleverd eens de constructie één jaar als vergund geacht opgenomen is in het vergunningenregister. 1 september 2009 geldt als eerste mogelijke startdatum voor deze termijn van één jaar." vervangen door de zin "Het vermoeden van vergunning wordt geacht definitief te zijn als geen beroep inzake registratiebeslissingen, als vermeld in artikel 4.8.11, §2, meer kan worden ingesteld."

Art. 78. In artikel 4.2.16, §2, van dezelfde codex wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"De verkavelingsakte wordt pas verleden na overlegging van een attest van het college van burgemeester en schepenen, waaruit blijkt dat, voor de volledige verkaveling of voor de betrokken verkavelingsfase, alle lasten uitgevoerd zijn of gewaarborgd zijn overeenkomstig artikel 77, §1, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning."

Art. 79. In artikel 4.3.1, §1, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2021, wordt het derde lid opgeheven.

Art. 80. In artikel 4.4.6, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 8 december 2017, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° ze betreffen onthaalinfrastructuur met een maximale vloeroppervlakte van 100 vierkante meter, ontsluitingen, parkings, verhardingen, reliëfwijzigingen, ondergrondse of technische constructies;”.

Art. 81. In artikel 4.8.11 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 25 april 2014 en gewijzigd bij de decreten van 9 december 2016 en 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° de leidend ambtenaar van het departement of, bij zijn afwezigheid, zijn gemachtigde.”;

2° in de plaats van paragraaf 2, 2°, b), vernietigd bij het arrest 2024/109 van 3 oktober 2024 van het Grondwettelijk Hof komt een nieuw punt b), dat luidt als volgt:

“b) de dag na de eerste dag van de aanplakking van de beslissing in de overige gevallen.”.

Art. 82. Aan artikel 5.1.1, §1, eerste lid, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een punt 10° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“10° de stedenbouwkundige voorschriften en de eventueel bijbehorende grafische plannen van de stedenbouwkundige verordeningen.”.

Art. 83. In artikel 5.1.3 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 6 juli 2012, 4 april 2014 en 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, vierde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de bekendmaking van de beslissing.”;

2° aan paragraaf 2, vierde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de bekendmaking van de beslissing.”;

3° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Registratiebeslissingen, als vermeld in artikel 4.8.11, die gevolgd zijn door een niet-vervallen omgevingsvergunning die werd bekendgemaakt, worden beschouwd als definitieve beslissingen waartegen geen beroep, als vermeld in artikel 4.8.11, meer kan worden ingesteld.”.

Art. 84. In artikel 5.6.8, §6, eerste lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin wordt het woord “Eigenaars” wordt vervangen door de woorden “Zakelijk gerechtigden”;

2° punt 3° wordt opgeheven.

Art. 85. Aan artikel 5.6.10 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 26 mei 2023, worden twee leden toegevoegd, die luiden als volgt:

“In afwijking van het eerste lid kunnen in woonreservegebieden omgevingsvergunningen worden afgegeven voor de loutere afbraak of verwijdering van constructies of voor het vellen van bomen.

In afwijking van het eerste lid kunnen in woonreservegebieden omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden afgegeven worden als de verkavelingsvoorschriften niet in bebouwing of verharding voorzien voor het deel van de verkaveling dat in woonreservegebied ligt.”.

Art. 86. In artikel 5.6.11 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 26 mei 2023, wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3/1. Er kan gemotiveerd worden afgeweken van de vereiste van verweving of vermenging van functies en de vereiste van gedeelde voorzieningen, vermeld in paragraaf 1 en paragraaf 3, in geval van een vrijgave die betrekking heeft op minder dan een halve hectare. In dat geval moet het vrijgavebesluit, vermeld in paragraaf 3, geen voorwaarden bevatten wat betreft de betrokken vereisten.

Er kan gemotiveerd worden afgeweken van de vereisten van hoog ruimtelijk rendement en een minimale groepering van woningen, vermeld in paragraaf 3, in geval van een vrijgave die betrekking heeft op minder dan vijftien are. In dat geval moet het vrijgavebesluit, vermeld in paragraaf 3, geen voorwaarden bevatten wat betreft de betrokken vereisten.

De motivatie heeft minstens betrekking op de aanwezigheid van voorzieningen en andere functies dan residentiële functies en op de woondichtheid in de omgeving.

Er kan niet worden afgeweken van de vereiste, vermeld in paragraaf 1, dat de vrijgave betrekking heeft op een samenhangend en ruimtelijk afzonderbaar onderdeel van het woonreservegebied.”.

Hoofdstuk 16. Wijziging van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Art. 87. In artikel 3, §1, 1°, van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt i) wordt het woord “afwater” vervangen door het woord “afvalwater”;

2° er wordt een punt j) toegevoegd dat luidt als volgt:

“j) het al dan niet verontreinigde water dat wordt geloosd in een oppervlaktewater of in de openbare waterzuiveringsstructuur. In deze context wordt de in-situbehandeling, met inbegrip van de ontwatering van het ter plaatse geproduceerde slib, die bedoeld is om

dat water in overeenstemming te brengen met de milieuvoorwaarden die gelden voor de lozing, niet als een afvalstoffenverwerking aanzien.”.

Hoofdstuk 17. Wijzigingen van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid

Art. 88. In artikel 7 van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 29 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “Binnen binnen” vervangen door het woord “Binnen”;

2° in paragraaf 5, tweede lid, 10°, wordt de punt vervangen door een puntkomma;

3° aan paragraaf 5, tweede lid, wordt een punt 11° toegevoegd, dat luidt als volgt: “11° bedrijfsgegevens.”.

Art. 89. Aan artikel 29 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Representatieve producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, brancheorganisaties en de administratie bevoegd voor de uitvoering van het Soortenschadebesluit van 3 juli 2009 kunnen op uitdrukkelijk verzoek persoonsgegevens van de aangesloten leden of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven in kwestie bij de bevoegde entiteit opvragen om het bedrag, vermeld in paragraaf 1, 3°, te kunnen innen, of de algemeen verbindend verklaarde overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, te kunnen uitvoeren. In dat laatste geval kunnen ook de persoonsgegevens van de niet-aangesloten leden worden opgevraagd.

De categorieën van de betrokken personen van wie gegevens kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° natuurlijke personen of groeperingen daarvan, rechtspersonen of groeperingen daarvan, die activiteiten verrichten of laten verrichten als vermeld in artikel 3;
- 2° de wettelijk verantwoordelijken, aangestelden of vertegenwoordigers van de actoren, vermeld in punt 1°.

De categorieën van persoonsgegevens die kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° de identificatiegegevens, vermeld in artikel 7, §5, tweede lid, 1°;
- 2° de bedrijfsgegevens, vermeld in artikel 7, §5, tweede lid, 11°.

Alleen de personeelsleden van de betrokken organisaties die belast zijn met de inning van de bedragen, vermeld in paragraaf 1, 3°, en de uitvoering van de overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, krijgen toegang tot de gegevens.

De gegevens mogen niet langer bewaard worden dan noodzakelijk is voor de verwerking ervan.

De betrokken organisaties verwerken de gegevens overeenkomstig verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van

persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden bepalen voor de aanvraag en de verwerking van de persoonsgegevens.”.

Hoofdstuk 18. Wijzigingen van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting

Art. 90. In artikel 1.2.1 van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het agentschap kan gebruik maken van een toegewezen toelage om de uitvoering van werkings- en investeringskosten ingevolge de uitvoering van dit decreet, te financieren.”.

Art. 91. In artikel 2.2.1, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 mei 2023, wordt punt 7° opgeheven.

Hoofdstuk 19. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten

Art. 92. In artikel 2, 10°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten worden de woorden “over een complex project” vervangen door de woorden “over het geheel of over een onderdeel van een complex project”.

Art. 93. In artikel 14, tweede lid, 9°, van hetzelfde decreet worden tussen de zinsnede “geval,” en de zinsnede “de rechtsgevolgen,” de woorden “een vermelding van” ingevoegd.

Art. 94. In artikel 17, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “gestuurd naar” vervangen door de zinsnede “gestuurd naar de volgende instanties, tenzij die instantie de bevoegde overheid is”.

Art. 95. In artikel 21, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt tussen het woord “adviesinstanties” en de zinsnede “, vermeld in artikel 18, §2” de zinsnede “en in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten” ingevoegd.

Art. 96. In artikel 23, derde lid, 11°, van hetzelfde decreet worden tussen de zinsnede “geval,” en de zinsnede “de rechtsgevolgen,” de woorden “een vermelding van” ingevoegd.

Art. 97. In artikel 27, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “gestuurd naar” vervangen door de zinsnede “gestuurd naar de volgende instanties, tenzij die instantie de bevoegde overheid is”.

Art. 98. In artikel 29 van hetzelfde decreet worden de woorden “ is met het voorkeursbesluit” vervangen door de woorden “is met het voorkeursbesluit of het ontwerp projectbesluit”.

Art. 99. In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 3 mei 2019 en 26 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 6° wordt de zinsnede “artikel 12, 14 en 23” vervangen door de zinsnede “artikel 12 en 23ter”;
- 2° in punt 8° wordt de zinsnede “artikel 90bis, § 1, laatste lid” vervangen door de zinsnede “artikel 90bis, § 1, derde lid”;
- 3° in punt 10° wordt de zinsnede “vermeld in artikel 4” vervangen door de zinsnede “vermeld in artikel 4, § 2 van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen, en vermeld in artikel 4”.

Hoofdstuk 20. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning

Art. 100. In artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de woorden “Raad van Vergunningsbetwistingen” telkens vervangen door de woorden “Raad voor Vergunningsbetwistingen”.

Art. 101. In artikel 75 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 26 mei 2023, wordt paragraaf 5 opgeheven.

Art. 102. In artikel 77 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 26 mei 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Deze verplichting geldt niet voor omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden, vermeld in artikel 5, 1°, b).”;

- 2° paragraaf 3 wordt opgeheven;

- 3° er wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§6. Als een last als vermeld in artikel 75, niet is uitgevoerd binnen de daartoe gestelde termijn, kan de bevoegde overheid aan de schuldenaar van de last een beslissing tot toepassing van bestuursdwang betekenen, per beveiligde zending. De beslissing vermeldt dat de toepassing van bestuursdwang op kosten van de schuldenaar plaatsvindt. In de beslissing wordt een termijn gesteld waarbinnen de schuldenaar de tenuitvoerlegging kan voorkomen door de last alsnog uit te voeren. Als niet tot tijdige uitvoering wordt overgegaan, kan de bevoegde overheid ambtshalve in de uitvoering van de lasten voorzien.

De schuldenaar is verplicht alle uitvoeringskosten te vergoeden, op voorlegging van een staat, opgesteld door de bevoegde overheid.”

Art. 103. Aan artikel 79 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015 en 8 december 2017, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Bij een overdracht van een vergunning blijft de overdragende partij ertoe gehouden borg te staan voor de goede uitvoering van de lasten totdat de nieuwe houder van de vergunning de bevoegde overheid een financiële waarborg heeft geleverd die gelijk is aan de waarborg, vermeld in artikel 79, §1.”

Art. 104. In artikel 83 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° de duur van de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit beperken voor zover deze zijn vermeld in artikel 68, tweede lid.”;

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Op gemotiveerd verzoek van de VMM, kan de bevoegde overheid, vermeld in artikel 17, het voorwerp of de duur van de omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit beperken, als die bijstelling vereist is vanuit Europese doelstellingen in het kader van de Kaderrichtlijn Water.”;

3° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Het bijstellen van de omgevingsvergunning, vermeld in dit artikel, verloopt overeenkomstig de bepalingen van afdeling 4 en 5.”.

Art. 105. In hoofdstuk 12, afdeling 3, van hetzelfde decreet wordt een artikel 393/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 393/1. Artikel 99, §1, 6°, en artikel 102, §1, 3°, en §2, 4°, zijn van toepassing op vergunningsaanvragen die ingediend zijn vanaf 1 januari 2024.”.

Hoofdstuk 21. Wijzigingen van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023

Art. 106. In artikel 7 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, wordt punt 7° opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Voor de uitvoering van de taken van algemeen belang die het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 en de uitvoeringsbesluiten ervan aan de initiatiefnemer opdragen in het kader van de planschadevergoeding, vermeld in artikel 6, 1°, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, verwerkt de initiatiefnemer de informatie, met inbegrip van de persoonsgegevens, die daartoe noodzakelijk is. De initiatiefnemer doet

dat als verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming. Onder algemene verordening gegevensbescherming wordt verstaan: verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming). Dat houdt met name in dat de initiatiefnemer belast is met de opvolging van de aanvragen van de planschadevergoeding, met inbegrip van het bezorgen van het dossier aan de bevoegde landcommissie voor de opmaak van het schaderapport, de behandeling van de bezwaren of de vragen van de betrokkenen om gehoord te worden tot het nemen van de beslissing tot toekenning of weigering van de planschadevergoeding.

De te verwerken informatie omvat met name de volgende categorieën van persoonsgegevens:

- 1° de identificatiegegevens van de aanvragers of begunstigten, waaronder het Rijksregisternummer en, in voorkomend geval, het BIS-nummer;
- 2° gegevens in verband met de onroerende goederen en de percelen in verband waarmee een vergoeding wordt gevraagd, waaronder kadastrale gegevens, gegevens over erfdienstbaarheden en de verwervingswaarde;
- 3° gegevens in verband met persoonlijke en zakelijke rechten;
- 4° gegevens in verband met vergunningen en stedenbouwkundige inlichtingen;
- 5° gegevens die een invloed kunnen hebben op de waarde van onroerende goederen zoals de aanwezigheid van verontreiniging.

De initiatiefnemer voert de taken, vermeld in het eerste lid, uit op basis van de inlichtingen die de aanvrager, de landcommissies of andere overheden verstrekken en die ze rechtstreeks inzamelen bij de instantie of persoon die erover beschikt.

De gegevens die bij de aanvraag moeten worden gevoegd of die de aanvrager moet verstrekken op verzoek van een initiatiefnemer, worden rechtstreeks bij de aanvrager opgevraagd.

Daarnaast kan de initiatiefnemer voor de uitoefening van zijn taken, vermeld in het eerste lid, als dat noodzakelijk is, informatie, waaronder persoonsgegevens, opvragen bij andere overheden of instanties die daarover beschikken, op voorwaarde dat de regelgeving inzake de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens wordt nageleefd die van toepassing is bij de mededeling van persoonsgegevens, zoals ze in voorkomend geval op federaal of Vlaams niveau verder is of wordt gespecificeerd. De persoonsgegevens die op die manier worden verkregen, alsook de instanties of overheden die de persoonsgegevens verstrekken, worden nader bepaald door de Vlaamse Regering, na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens.

De initiatiefnemer deelt de informatie, met inbegrip van de persoonsgegevens, die hij in het kader van dit decreet verwerkt, volgens de voorwaarden die in dit decreet zijn opgenomen, mee aan:

- 1° de betrokkene;
- 2° de aanvrager;
- 3° de landcommissie;
- 4° in voorkomend geval, de adviesverleners;
- 5° het agentschap, vermeld in artikel 7, §1.

De initiatiefnemer verwerkt de persoonsgegevens onder de volgende voorwaarden:

- 1° de persoonsgegevens worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is;
- 2° de persoonsgegevens worden verzameld voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden als vermeld in het eerste lid, en worden vervolgens niet verder op een wijze verwerkt die met die doeleinden onverenigbaar is;
- 3° de persoonsgegevens worden verwerkt op een wijze die toereikend is, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt;
- 4° de persoonsgegevens zijn juist en worden geactualiseerd als dat nodig is;
- 5° alle redelijke maatregelen worden genomen om de persoonsgegevens die onjuist zijn, gelet op de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, onmiddellijk te wissen of te verbeteren;
- 6° de persoonsgegevens worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt;
- 7° de persoonsgegevens worden, door passende technische of organisatorische maatregelen te nemen, op een dusdanige manier verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, zodat ze onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging;
- 8° de initiatiefnemer implementeert passende en technische en organisatorische maatregelen om een beveiligingsniveau te waarborgen dat conform het risico is afgestemd, in overeenstemming met artikel 32 van de algemene verordening gegevensbeschermingen, evalueert op regelmatige basis de geschiktheid van de veiligheidsmaatregelen en past ze aan waar nodig.

De Vlaamse Regering kan hiertoe de nadere modaliteiten bepalen.

De initiatiefnemer is verantwoordelijk voor de naleving van de voorwaarden, vermeld in het vijfde lid, en kan dat aantonen.

De initiatiefnemer neemt overeenkomstig artikel 12 van de algemene verordening gegevensbescherming passende maatregelen om de betrokkenen te informeren over de verwerking van hun persoonsgegevens conform artikel 13 en 14 van de voormelde verordening en informeert de betrokkenen over de rechten, vermeld in artikel 15 tot en met 22 en artikel 34 van de voormelde verordening. De Vlaamse Regering kan hiertoe de nadere modaliteiten bepalen.

De initiatiefnemer bewaart de persoonsgegevens conform artikel III.87, §1/1, vierde lid, 8°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.”.

Art. 107. Aan artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 april 2024, wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§5. Als een ruimtelijk uitvoeringsplan op één perceel of op meerdere percelen die in eigendom zijn van dezelfde eigenaar, zowel bestemmingswijzigingen doorvoert die aanleiding kunnen geven tot een planschadevergoeding als bestemmingswijzigingen die aanleiding kunnen geven tot een planbatenheffing, worden de meer- en minwaarden

door de landcommissie geschat en met elkaar verrekend. Het saldo wordt naar gelang het geval opgenomen in het schaderapport of het meerwaarderapport.

De eigenaar van meerdere percelen binnen een ruimtelijk uitvoeringsplan is diegene die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan over het eigendomsrecht of het blote eigendomsrecht op die percelen beschikt, of die aandelen bezit in een vennootschap die als hoofddoel het beheer van de betrokken onroerende goederen heeft.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de wijze waarop de landcommissie op de hoogte wordt gebracht van meerdere percelen die in eigendom zijn van dezelfde eigenaar, en over de wijze waarop de verrekening wordt doorgevoerd.”.

Hoofdstuk 22. Wijzigingen van het decreet van 9 juni 2023 houdende de Vlaamse Parken en algemene landschapszorg

Art. 108. In artikel 2 van het decreet van 9 juni 2023 houdende de Vlaamse Parken en algemene landschapszorg wordt punt 20° vervangen door wat volgt:
“20° parkbureau: een nieuwe of bestaande rechtspersoon zonder winstuitkeringsoogmerk waaraan het management van een Vlaams Park is toegewezen, vermeld in artikel 12;”.

Art. 109. In artikel 12 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, zesde lid, worden de woorden “de algemene vergadering” vervangen door de woorden “het bestuursorgaan”;
- 2° aan paragraaf 2, eerste lid, 1°, wordt de volgende zinsnede toegevoegd “of hebben, in het kader van een grensoverschrijdend Vlaams Park, een functie die daarmee gelijkgesteld kan worden;”.

Hoofdstuk 23. Wijzigingen van het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit

Art. 110. In artikel 106 van het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit, dat artikel 83 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wijzigt, wordt punt 5° vervangen door wat volgt

“
5° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:
“§4. Artikel 82/1, derde en vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.”.”.

Art. 111. Artikel 187 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Hoofdstuk 24. Slotbepalingen

Art. 112. De Vlaamse Landmaatschappij brengt haar statuten in overeenstemming met de bepalingen van dit decreet.

Art. 113. Bestaande constructies als vermeld in artikel 5.1.3, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening die zijn opgenomen in het vergunningenregister voor de datum van inwerkingtreding van artikel 83 van dit decreet, worden definitief vergund geacht te zijn als die opname bekendgemaakt is volgens de bepalingen van artikel 5.1.3 van de voormelde codex, zoals die geldt vanaf de inwerkingtreding van artikel 83 van dit decreet, en er geen beroep inzake registratiebeslissingen als vermeld in artikel 4.8.11, §2, van de voormelde codex, meer kan worden ingesteld.

Art. 114. Artikel 78 en 103 zijn van toepassing op aanvragen tot omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden die zijn ingediend vanaf de inwerkingtreding van deze bepalingen.

Art. 115. Personen die beschouwd worden als begunstigde van een eigenaarsvergoeding met toepassing van artikel 5 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, maar niet vergoedingsgerechtigd waren met toepassing van artikel 5.6.8, §6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals die gold op de dag voor de inwerkingtreding van artikel 84 van dit decreet, kunnen binnen een termijn van twee jaar na de inwerkingtreding van artikel 84 van dit decreet, een aanvraag indienen voor de vergoeding, vermeld in artikel 5.6.8, §6 van de voormelde codex.

Art. 116. Dit decreet treedt in werking op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 35 dat in werking treedt op 1 januari 2026.

In afwijking van het eerste lid stelt de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding van de volgende bepalingen vast:

- 1° artikel 4 tot en met 24;
- 2° artikel 70;
- 3° artikel 81 tot en met 83.

Brussel, xxx xxx 2025

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

Jo BROUNS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
RUIMTELIJKE ORDENING–ONROEREND ERFGOED

Aan de heer Jo Brouns
Vlaams minister van Onderwijs en Landbouw

Seven – 7^e verdieping
Koning Albert II-laan 7
1210 Sint-Joost-ten-Node

uw kenmerk

-

ons kenmerk

L1-2025/10

bijlagen

-

vragen naar / e-mail

julie.alboort@vlaanderen.be

telefoonnummer

-

Datum

27 augustus 2025

Betreft: Adviesvraag voorontwerp decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw

Meneer de minister,

SARO ontving op 23 juli 2025 uw vraag voor advies over het voorontwerp van verzameldecreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw.

De raad stelt vast dat het voorliggende voorontwerp geen bepalingen bevat inzake ruimtelijke ordening of onroerend erfgoed die een strategisch advies noodzakelijk maken.

De raad betreurt niettemin dat het voorontwerp van verzameldecreet (art. 2.1.3.) de figuur van het meerwaarderamingsrapport uit de regelgeving schrapt. Hierdoor verdwijnt voor initiatiefnemers van een ruimtelijk uitvoeringsplan de mogelijkheid om voorafgaand aan de definitieve vaststelling van het plan een deskundige raming van de meerwaarde van het plan te verkrijgen.

Met vriendelijke groeten,

Filiep Loosveldt
voorzitter SARO

ADVIES VAN DE VLAAMSE TOEZICHTCOMMISSIE
VOOR DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens

Advies wetgeving VTC nr. 2025/053 van 9 september 2025

over

tekst	Ontwerp van decreet
van	van de Vlaamse Regering
titel	houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw
roepnaam	(decreet diverse bepalingen)
datum	zoals principieel goedgekeurd op 18 juli 2025
trefwoorden	bewaartermijn; rechtvaardigingsgrond; verwerkingsverantwoordelijke

De Vlaamse Toezichtcommissie (hierna "de VTC");

Gelet op het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer (hierna: "het e-govdecreet") inzonderheid artikel 10/4, §1;

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (hierna AVG), inzonderheid artikel 36, 4, artikel 57, 1, c) en artikel 58, 3;

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van de heer Jo Brouns, Vlaams minister van Omgeving en Landbouw van 23 juli 2025, ontvangen door de VTC op 23 juli 2025;

Gelet op de behandeling op de zitting van 9 september 2025;

Brengt op 9 september 2025 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De Vlaamse minister bevoegd voor Omgeving (hierna "de adviesvrager") verzocht om het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie (hierna "VTC") over een ontwerp van decreet *houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw* (hierna "het Ontwerp"), zonder aanduiding van specifieke artikelen.

Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens, autonome dienst met rechtspersoonlijkheid

2. Aangezien de adviesbevoegdheid van de VTC op grond van artikel 10/4, § 1 van het e-govdecreet betrekking heeft op de verwerkingen van persoonsgegevens, is haar adviesverlening hiertoe beperkt.

Context

3. Het Ontwerp bevat verschillende wijzigingen van decreten op vlak van omgeving, leefmilieu en natuur en ruimtelijke ordening, alsook wijzigingen aan het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid.
4. Deze wijzigingen kaderen steeds binnen volgende beleidsdoelstellingen: heldere, transparante en duidelijke regelgeving, actuele regelgeving, een vermindering van regeldruk door het schrappen van zinloze en overbodige regels en het wegwerken van onduidelijkheden.
5. Zo bevat het Ontwerp wijzigingen aan 21 wetten en decreten uit het beleidsdomein Omgeving, en 1 decreet uit het beleidsdomein Werk, Economie, Wetenschap, Innovatie, Landbouw en Sociale Economie.
6. De volgende bepalingen van het Ontwerp hebben betrekking op de verwerking van persoonsgegevens:

Art. 29

In hetzelfde decreet¹ wordt een hoofdstuk IX/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IX/2 Gegevensverzameling, gegevensverwerking en gegevensbescherming”.

Art. 30

In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt in hoofdstuk IX/2, ingevoegd bij artikel 29, een artikel 32/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 32/4. De Vlaamse Regering kan voor elk administratief proces met betrekking tot wildbeheer nadere regels bepalen voor gegevensverzameling, gegevensverwerking en gegevensbescherming.

De Vlaamse Regering kan daarbij de respectieve verantwoordelijkheden voor elke betrokkene nader bepalen.

De Vlaamse Regering kan ook nadere regels bepalen voor gegevensuitwisseling tussen bevoegde overheidsdiensten.”.

Art. 31

In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk IX/2, ingevoegd bij artikel 29, een artikel 32/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 32/5. De Vlaamse Regering voorziet in een digitaal platform voor de verzameling, de verwerking en de bescherming van gegevens met betrekking tot wildbeheer.

Ze bepaalt nadere regels bepalen voor het gebruik en de werking van dat digitale platform.

Ze kan bepalen dat administratieve handelingen voor meldingen, aanvragen en rapportering met betrekking tot wildbeheer via dat digitale platform verlopen.

Ze kan bepalen dat administratieve handelingen voor de controle en goedkeuring met betrekking tot wildbeheer via dat digitale platform verlopen.

De Vlaamse Regering kan ook nadere regels bepalen voor gegevensuitwisseling tussen bevoegde overheidsdiensten via dat platform.”.

¹ het Jachtdcreet van 24 juli 1991

Art. 53

Aan titel Vbis van hetzelfde decreet², ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een artikel 174septies toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 174septies. §1. De erkende organisaties, vermeld in artikel 95, treden op als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming voor de doeleinden, vermeld in paragraaf 2.

De verwerkingen door de erkende organisaties, vermeld in artikel 95, zijn noodzakelijk om de taken van algemeen belang te vervullen overeenkomstig artikel 6, eerste lid, e), van de algemene verordening gegevensbescherming.

§2. De erkende organisaties, vermeld in artikel 95, verwerken de persoonsgegevens in het kader van hun verplichte en facultatieve taken, vermeld in artikel 96 en 97.

§3. De verwerkte persoonsgegevens hebben betrekking op de volgende gegevens:

- 1° identiteitsgegevens;*
- 2° adresgegevens;*
- 3° gegevens die verband houden met de grond en de overeenkomsten, vermeld in artikel 97.*

§4. De verwerkte persoonsgegevens hebben betrekking op de volgende natuurlijke personen voor zover ze geïdentificeerd of identificeerbaar zijn:

- 1° de eigenaar en gebruiker van de grond;*
- 2° de exploitant op de grond;*
- 3° de bodemsaneringsdeskundige;*
- 4° de saneringsplichtige, vermeld in artikel 11 en 22;*
- 5° de saneringswillige, vermeld in artikel 92.*

§5. De erkende organisaties, vermeld in artikel 95, kunnen de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 3, verstrekken aan:

- 1° de OVAM;*
- 2° de Vlaamse Regering;*
- 3° derden als het Fonds een wettelijke of decretale verplichting heeft om de persoonsgegevens te verstrekken.*

§ 6. De persoonsgegevens kunnen worden bewaard tot maximaal tien jaar na de beëindiging van de taken, vermeld in paragraaf 2, of tot maximaal één jaar na het verstrijken van de toepasselijke verjaringstermijnen als die termijnen langer zijn.”.

Art. 89

Aan artikel 29 van hetzelfde decreet³ wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Representatieve producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, brancheorganisaties en de administratie bevoegd voor de uitvoering van het Soortenschadebesluit van 3 juli 2009 kunnen op uitdrukkelijk verzoek persoonsgegevens van de aangesloten leden of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven in kwestie bij de bevoegde entiteit opvragen om het bedrag, vermeld in paragraaf 1, 3°, te kunnen innen, of de algemeen verbindend verklaarde overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, te kunnen uitvoeren. In dat laatste geval kunnen ook de persoonsgegevens van de niet-aangesloten leden worden opgevraagd.

De categorieën van de betrokken personen van wie gegevens kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° natuurlijke personen of groeperingen daarvan, rechtspersonen of groeperingen daarvan, die activiteiten verrichten of laten verrichten als vermeld in artikel 3;*
- 2° de wettelijk verantwoordelijken, aangestelden of vertegenwoordigers van de actoren, vermeld in punt 1°.*

² het Bodemdecreet van 27 oktober 2006

³ het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid

De categorieën van persoonsgegevens die kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° *de identificatiegegevens, vermeld in artikel 7, §5, tweede lid, 1°;*
- 2° *de bedrijfsgegevens, vermeld in artikel 7, §5, tweede lid, 11°.*

Alleen de personeelsleden van de betrokken organisaties die belast zijn met de inning van de bedragen, vermeld in paragraaf 1, 3°, en de uitvoering van de overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, krijgen toegang tot de gegevens.

De gegevens mogen niet langer bewaard worden dan noodzakelijk is voor de verwerking ervan.

De betrokken organisaties verwerken de gegevens overeenkomstig verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden bepalen voor de aanvraag en de verwerking van de persoonsgegevens.”.

Art. 106

In artikel 7 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° *in paragraaf 3, eerste lid, wordt punt 7° opgeheven;*
- 2° *er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:*

“§4. Voor de uitvoering van de taken van algemeen belang die het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 en de uitvoeringsbesluiten ervan aan de initiatiefnemer opdragen in het kader van de planschadevergoeding, vermeld in artikel 6, 1°, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, verwerkt de initiatiefnemer de informatie, met inbegrip van de persoonsgegevens, die daartoe noodzakelijk is. De initiatiefnemer doet dat als verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming. Onder algemene verordening gegevensbescherming wordt verstaan: verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming). Dat houdt met name in dat de initiatiefnemer belast is met de opvolging van de aanvragen van de planschadevergoeding, met inbegrip van het bezorgen van het dossier aan de bevoegde landcommissie voor de opmaak van het schaderapport, de behandeling van de bezwaren of de vragen van de betrokkenen om gehoord te worden tot het nemen van de beslissing tot toekenning of weigering van de planschadevergoeding.

De te verwerken informatie omvat met name de volgende categorieën van persoonsgegevens:

- 1° *de identificatiegegevens van de aanvragers of begunstigten, waaronder het Rijksregisternummer en, in voorkomend geval, het BIS-nummer;*
- 2° *gegevens in verband met de onroerende goederen en de percelen in verband waarmee een vergoeding wordt gevraagd, waaronder kadastrale gegevens, gegevens over erfdiensbaarheden en de verwervingswaarde;*
- 3° *gegevens in verband met persoonlijke en zakelijke rechten;*
- 4° *gegevens in verband met vergunningen en stedenbouwkundige inlichtingen;*
- 5° *gegevens die een invloed kunnen hebben op de waarde van onroerende goederen zoals de aanwezigheid van verontreiniging.*

De initiatiefnemer voert de taken, vermeld in het eerste lid, uit op basis van de inlichtingen die de aanvrager, de landcommissies of andere overheden verstrekken en die ze rechtstreeks inzamelen bij de instantie of persoon die erover beschikt.

De gegevens die bij de aanvraag moeten worden gevoegd of die de aanvrager moet verstrekken op verzoek van een initiatiefnemer, worden rechtstreeks bij de aanvrager opgevraagd.

Daarnaast kan de initiatiefnemer voor de uitoefening van zijn taken, vermeld in het eerste lid, als dat noodzakelijk is, informatie, waaronder persoonsgegevens, opvragen bij andere overheden of instanties die daarover beschikken, op voorwaarde dat de regelgeving inzake de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens wordt nageleefd die van toepassing is bij de mededeling van persoonsgegevens, zoals ze in voorkomend geval op federaal of Vlaams niveau verder is of wordt gespecificeerd. De persoonsgegevens die op die manier worden verkregen, alsook de instanties of overheden die de persoonsgegevens verstrekken, worden nader bepaald door de Vlaamse Regering, na advies van de bevoegde toezichhoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens.

De initiatiefnemer deelt de informatie, met inbegrip van de persoonsgegevens, die hij in het kader van dit decreet verwerkt, volgens de voorwaarden die in dit decreet zijn opgenomen, mee aan:

- 1° de betrokkene;*
- 2° de aanvrager;*
- 3° de landcommissie;*
- 4° in voorkomend geval, de adviesverleners;*
- 5° het agentschap, vermeld in artikel 7, §1.*

De initiatiefnemer verwerkt de persoonsgegevens onder de volgende voorwaarden:

- 1° de persoonsgegevens worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is;*
- 2° de persoonsgegevens worden verzameld voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden als vermeld in het eerste lid, en worden vervolgens niet verder op een wijze verwerkt die met die doeleinden onverenigbaar is;*
- 3° de persoonsgegevens worden verwerkt op een wijze die toereikend is, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt;*
- 4° de persoonsgegevens zijn juist en worden geactualiseerd als dat nodig is;*
- 5° alle redelijke maatregelen worden genomen om de persoonsgegevens die onjuist zijn, gelet op de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, onmiddellijk te wissen of te verbeteren;*
- 6° de persoonsgegevens worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt;*
- 7° de persoonsgegevens worden, door passende technische of organisatorische maatregelen te nemen, op een dusdanige manier verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, zodat ze onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging;*
- 8° de initiatiefnemer implementeert passende en technische en organisatorische maatregelen om een beveiligingsniveau te waarborgen dat conform het risico is afgestemd, in overeenstemming met artikel 32 van de algemene verordening gegevensbeschermingen, evalueert op regelmatige basis de geschiktheid van de veiligheidsmaatregelen en past ze aan waar nodig.*

De Vlaamse Regering kan hiertoe de nadere modaliteiten bepalen.

De initiatiefnemer is verantwoordelijk voor de naleving van de voorwaarden, vermeld in het vijfde lid, en kan dat aantonen.

De initiatiefnemer neemt overeenkomstig artikel 12 van de algemene verordening gegevensbescherming passende maatregelen om de betrokkenen te informeren over de verwerking van hun persoonsgegevens conform artikel 13 en 14 van de voormelde verordening en informeert de betrokkenen over de rechten, vermeld in artikel 15 tot en met 22 en artikel 34 van de voormelde verordening. De Vlaamse Regering kan hiertoe de nadere modaliteiten bepalen.

De initiatiefnemer bewaart de persoonsgegevens conform artikel III.87, §1/1, vierde lid, 8°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.”.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Voorafgaande toelichting

7. De VTC stelt vast dat de personen van wie gegevens worden verzameld en uitgewisseld onder meer de volgende zijn: eigenaar, gebruiker, exploitant van de grond, bodemsaneringsdeskundige, aanvragers, begunstigen;

en dat het minstens de volgende gegevens betreft: identiteitsgegevens, adresgegevens, bedrijfsgegevens, gegevens in verband met persoonlijke en zakelijke rechten, in verband met vergunningen.

8. Het betreft informatie over natuurlijke personen met onder meer identificatiegegevens en dus gaat het om de verwerking van informatie over geïdentificeerde natuurlijke personen, zijnde persoonsgegevens zoals bedoeld in de AVG. De VTC gaat daarom na in hoeverre het Ontwerp in lijn ligt met de principes van het gegevensbeschermingsrecht.

2. Kwaliteit van de regelgevende grondslag

9. Het komt de stellers van het Ontwerp toe om erover te waken dat – en dit ook voor de bestaande wet- en regelgeving – elke verwerking die in onderhavige context zal plaatsvinden een rechtvaardigingsgrond vindt in artikel 6 AVG.
10. Het Ontwerp of de nota aan de Vlaamse Regering vermelden niet expliciet op grond van welke rechtvaardigingsgrond in de AVG de verwerking van persoonsgegevens zal plaatsvinden, behoudens voor wat het bodemdecreet en het instrumentendecreet betreft, waar beroep gedaan wordt op een “taak van algemeen belang”. De VTC gaat ervan uit dat ook in de andere gevallen sprake is van een “taak van algemeen belang”, met name dossierbeheer. De VTC beveelt aan om dit toe te voegen aan het Ontwerp of de memorie.
11. De VTC wenst in herinnering te brengen dat elke overheidsinmenging in de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM⁴, artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie samengelezen met artikel 52.1 van het Handvest en artikel 22 van de Grondwet moet worden voorgeschreven in een 'voldoende precieze wettelijke bepaling' die beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de nagestreefde doelstelling. In een dergelijke precieze wettelijke bepaling moeten de essentiële elementen⁵ van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen van persoonsgegevens omschreven zijn.⁶

⁴ Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

⁵ Artikel 6 AVG vermeldt de volgende elementen:

- het doel van de verwerking;
- de types of categorieën van te verwerken persoonsgegevens; Deze gegevens moeten bovendien beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
- de betrokkenen;
- de entiteiten waaraan en doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verstrekt;
- de opslagperioden;
- de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n).

⁶ EHRM, arrest *Rotaru c. Roumania*, 4 mei 2000; GWH 23 april 2015, arrest nr. 44/2015, 63; GWH 5 oktober 2017, arrest nr. 100/2017, 17; GWH 15 maart 2018, arrest nr. 29/2018, 26; GwH 14 januari 2021, arrest nr. 2/2021, overw. B.22.1.e.e.; GwH 18 november 2021, arrest nr. 158/2021, overw. B.6; GwH 9 december 2021, B.53.1-B.53.2; R.v.St, adv. 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp van wet *betreffende maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie*, Parl.St.

12. Voor verwerkingen op basis van artikel 6, lid 1, e) AVG⁷, die niet zozeer betrekking hebben op het privé-leven, maar eerder enkel op de bescherming van persoonsgegevens, moet het doeleinde voldoende duidelijk blijken uit de taak van algemeen belang of voor de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend door unierecht of lidstatelijk recht. Andere elementen van de verwerking die al duidelijk (eventueel impliciet) blijken uit de bestaande wetgeving moeten niet per se herhaald worden. De VTC vindt het niettemin een goede praktijk om dat wel te doen om een uniform kader te creëren waarop verschillende uitvoeringsbesluiten kunnen steunen. Bovendien maakt dit het veel gemakkelijker om de verwerkingen van persoonsgegevens te toetsen aan de AVG, zowel voor de toezichthouder als voor de betrokkenen. Er is dus een onderscheid te maken tussen de legaliteitstoets (eisen waaraan de wettelijke basis moet voldoen om geldig te zijn) en de conformiteitstoets aan de AVG.
13. Aangezien met de vermelding van de essentiële elementen ook minstens gedeeltelijk tegemoetgekomen wordt aan artikel 5, 1, a) AVG, dat bepaalt dat persoonsgegevens moeten worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene behoorlijk en transparant is, zal het ontbreken van deze elementen zwaardere transparantiemaatregelen vragen. Er zal immers niet naar wetgeving waarin de verwerking uitdrukkelijk geregeld is, kunnen verwezen worden.
14. De opstellers van de wettelijke en reglementaire teksten zullen moeten inschatten of de beoogde verwerking een meer uitgewerkte rechtsgrond nodig heeft. Daarbij moet in eerste instantie gekeken worden naar de graad van inmenging van de overheid in het privé-leven.
15. Hierbij moet er op gelet worden dat in een eventueel uitvoeringsbesluit (mits delegatie aan de Vlaamse Regering) verdere modaliteiten kunnen worden bepaald, maar dat de essentie in het decreet zelf moet worden opgenomen⁸. wat nu nog niet het geval is voor het Jachtdecreet. De machtiging aan de Vlaamse Regering moet voldoende nauwkeurig omschreven zijn en betrekking hebben op de tenuitvoerlegging van de maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de decreetgever zijn vastgesteld. De VTC verwijst naar de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof inzake delegatie door de wetgever.⁹

3. Doelbinding

16. Persoonsgegevens moeten voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt (artikel 5, 1, b) AVG).
17. De doeleinden blijken uit het Ontwerp of de memorie, behoudens wat het bodemdecreet betreft.

Voor wat het jachtdecreet betreft:

de ontvangst en verwerking van de administratieve verplichtingen van het Jachtdecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan

Kamer, 2020-2021, doc. nr. 551951/001, 94-98; SCHRAM, F., *Privacy & persoonsgegevens. Handboek*, Brussel, Politeia, 2023, 93-116, 155-162; DEGRAVE, E., "L'é-gouvernement et la protection de la vie privée – Légalité, transparence et contrôle", Collection du CRIDS, Larcier, Brussel, 2014, p. 161 e.v.

⁷ "e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;"

⁸ Advies Algemene Vergadering Afdeling Wetgeving Raad van State, 68.936/AV van 7 april 2021, opmerking 101 (Parl.St. Kamer 2020-21, nr. 55-1951/001, 119); In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel 'essentiële elementen' uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens", in dezelfde zin GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2.

⁹ bv. GwH nr. 166/2011, 10 november 2011, overw. B.43.3 e.v., GwH nr. 158/2021, 18 november 2021, overw. B.8.4.2., GwH nr. 26/2023, 16 februari 2023, overw. B.74.1.

Voor wat landbouw en visserij betreft:

Voor een efficiënte en professionele werking vragen producentenorganisaties en brancheorganisaties doorgaans een financiële bijdrage van hun leden. Deze bijdrage is gewoonlijk afhankelijk van een aantal parameters van het bedrijf, zoals het aantal hectares van een bepaalde teelt. Een belangrijk knelpunt is echter dat deze organisaties niet altijd beschikken over de nodige informatie, zoals de exacte oppervlakte van de bewerkte landbouwgronden

Voor wat het Instrumentendecreet betreft:

opvolging van de aanvragen van de planschadevergoeding, met inbegrip van het bezorgen van het dossier aan de bevoegde landcommissie voor de opmaak van het schaderapport, de behandeling van de bezwaren of de vragen van de betrokkenen om gehoord te worden tot het nemen van de beslissing tot toekenning of weigering van de planschadevergoeding

Voor wat het bodemdecreet betreft, bepaalt dit dat de persoonsgegevens verwerkt worden voor deze doeleinden:

- de opvolging van de bodemdossiers;
 - het beheer van bodeminformatie;
 - het beheer van ambtshalve opdrachten;
 - de behandeling van bodemrapporten;
 - de behandeling van financiële instrumenten;
 - het beheer van doelgroepgerichte instrumenten;
 - de aflevering van erkenningen in het kader van het bodembeheer;
 - de ontsluiting en verspreiding van bodeminformatie;
 - het toezicht op de bodemsaneringsdeskundigen en de organisaties, vermeld in titel III, hoofdstuk XIII, afdeling II, en de bevordering van de kwaliteit van de uitvoering van hun taken;
 - de rapportage aan het Vlaams Parlement;
 - het beheer van het administratief beroep;
 - het beheer van het toezicht en de handhaving;
 - de beveiliging van systemen in het kader van de bovenstaande doelstellingen.
18. De doeleinden zijn dan ook welbepaald en transparant. Verder zijn de doeleinden die worden nagestreefd nuttig en noodzakelijk, rekening houdend met het algemeen belang. Er is een evenwicht tussen het belang van de betrokkenen om hun rechten en vrijheden te vrijwaren en het algemeen belang om tot een verwerking van gegevens over te gaan.
19. De VTC is van oordeel dat de doeleinden welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn.

4. Verantwoordelijkheid

20. Artikel 4, 7) AVG bepaalt dat voor de verwerkingen waarvan de regelgeving het doel en de middelen vastlegt, de **verwerkingsverantwoordelijke** diegene is die daarin als dusdanig wordt aangewezen.

In het jachtdecreet:

Er wordt delegatie gegeven aan de Vlaamse Regering. De VTC beveelt aan de verwerkingsverantwoordelijke op te nemen in het Ontwerp.

In het bodemdecreet:

De erkende organisaties, vermeld in artikel 95.

In het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid:

Het decreet geeft delegatie aan de Vlaamse Regering. De VTC beveelt aan de verwerkingsverantwoordelijke op te nemen in het Ontwerp.

In het Instrumentendecreet:

De initiatiefnemer.

21. De decreetgever, de Vlaamse Regering en de verwerkingsverantwoordelijken moet nagaan of het uitvoeren van een **gegevensbeschermingseffectenbeoordeling** (GEB - artikel 35 AVG, artikel 23 Kaderwet)¹⁰ voor de verschillende gegevensstromen al dan niet noodzakelijk is.
22. De VTC wijst op haar **lijst**¹¹ met verwerkingen waarvoor een Vlaamse bestuursinstantie een GEB moet uitvoeren conform artikel 35,4 van de AVG.
23. De VTC wijst erop dat een GEB aan de VTC kan worden voorgelegd voor advies. Bij een hoog risico is de consultatie van de VTC verplicht.¹²

5. Minimale gegevensverwerking

24. Conform artikel 5.1, c) AVG, moeten de persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
25. De **categorieën betrokkenen** zijn:

Voor het jachtdecreet: dit blijkt niet duidelijk uit het Ontwerp. De VTC beveelt aan om dit op te nemen.

Voor het bodemdecreet:

- de eigenaar en gebruiker van de grond;
- de exploitant op de grond;
- de bodemsaneringsdeskundige;
- de saneringsplichtige, vermeld in artikel 11 en 22;
- de saneringswillige, vermeld in artikel 92.

¹⁰ Voor meer uitleg over en model van GEB, zie:

- <https://www.vlaanderen.be/vlaamse-toezichtcommissie/verplichtingen-bij-het-verwerken-van-persoonsgegevens/gegevensbeschermingseffectbeoordeling-dpia>

- Info op website van de federale Gegevensbeschermingsautoriteit:

<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/professioneel/avg/effectbeoordeling-geb>

- Aanbeveling CBPL nr. 01/2018 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-01-2008.pdf>)

- Richtlijnen Groep 29 (WP 248) (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/handleiding-gegevensbeschermingseffectbeoordeling.pdf>)

¹¹ Beslissing VTC nr. O/2020/01 van 14 januari 2020 betreffende Aanneame van de lijst met verwerkingen waarvoor een Gegevensbeschermingseffectbeoordeling dient te worden uitgevoerd conform artikel 35.4 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming door Vlaamse bestuursinstanties <https://www.vlaanderen.be/vlaamse-toezichtcommissie/machtigingen-en-adviezen-vlaamse-toezichtcommissie/lijst-rtc-criteria-geb-dpia>

¹² Artikel 36, AVG bepaalt dit als volgt: "Wanneer uit een gegevensbeschermingseffectbeoordeling krachtens artikel 35 blijkt dat de verwerking een hoog risico zou opleveren indien de verwerkingsverantwoordelijke geen maatregelen neemt om het risico te beperken, raadpleegt de verwerkingsverantwoordelijke voorafgaand aan de verwerking de toezichthoudende autoriteit."

Voor het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid:

- natuurlijke personen of groeperingen daarvan, rechtspersonen of groeperingen daarvan, die activiteiten verrichten of laten verrichten als vermeld in artikel 3;
- de wettelijk verantwoordelijken, aangestelden of vertegenwoordigers van de actoren, vermeld in punt 1°.

Voor het Instrumentendecreet:

- aanvragers of begunstigden.

De **categorieën persoonsgegevens** zijn:

Voor het jachtdecreet: dit blijkt niet uit het Ontwerp. De VTC beveelt aan om dit op te nemen.

Voor het bodemdecreet:

- identiteitsgegevens;
- adresgegevens;
- gegevens die verband houden met de grond en de overeenkomsten, vermeld in artikel 97.

Voor het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid:

- de identificatiegegevens, vermeld in artikel 7, §5, tweede lid, 1°;
- de bedrijfsgegevens, vermeld in artikel 7, §5, tweede lid, 11°.

Voor het Instrumentendecreet:

- de identificatiegegevens van de aanvragers of begunstigden, waaronder het Rijksregisternummer en, in voorkomend geval, het BIS-nummer;
- gegevens in verband met de onroerende goederen en de percelen in verband waarmee een vergoeding wordt gevraagd, waaronder kadastrale gegevens, gegevens over erfdienstbaarheden en de verwervingswaarde;
- gegevens in verband met persoonlijke en zakelijke rechten;
- gegevens in verband met vergunningen en stedenbouwkundige inlichtingen;
- gegevens die een invloed kunnen hebben op de waarde van onroerende goederen zoals de aanwezigheid van verontreiniging.

26. Wat de **personen die toegang krijgen tot de gegevens** betreft:

Voor het jachtdecreet:

Er wordt delegatie gegeven aan de Vlaamse Regering. De VTC beveelt aan om dit op te nemen in het Ontwerp.

Voor het bodemdecreet:

Het Ontwerp bepaalt dat de erkende organisaties de persoonsgegevens kunnen verstrekken aan:

- de OVAM;
- de Vlaamse Regering;
- derden als het Fonds een wettelijke of decretale verplichting heeft om de persoonsgegevens te verstrekken.

Voor het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid:

Er is voorzien dat alleen de personeelsleden van de betrokken organisaties die belast zijn met de inning van de bedragen, vermeld in paragraaf 1, 3°, en de uitvoering van de overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, toegang krijgen tot de gegevens.

Voor het instrumentendecreet:

Het Ontwerp voorziet dat de initiatiefnemer de informatie, met inbegrip van de persoonsgegevens, meedeelt die hij in het kader van dit decreet verwerkt, volgens de voorwaarden die in dit decreet zijn opgenomen, aan:

- de betrokkene;
- de aanvrager;
- de landcommissie;
- in voorkomend geval, de adviesverleners;
- het agentschap, vermeld in artikel 7, §1.

27. In het Ontwerp wordt dus specifiek de **mededeling** geregeld van gegevens. Er zal bijgevolg rekening moeten gehouden worden met artikel 8 van het Vlaams e-govdecreet van 18 juli 2008, dat aan Vlaamse instanties de verplichting oplegt om protocollen af te sluiten voor de mededeling van persoonsgegevens naar een andere instantie of naar een externe overheid of naar een private organisatie of daarvoor een beraadslaging te vragen.
28. Bovendien kunnen bepaalde mededelingen ook onderworpen zijn aan artikel 20 van de WVG of artikel 46 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid¹³ en de artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen die een machtigingsvereiste instellen van de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken voor het gebruik van het rijksregisternummer¹⁴.
29. De VTC wijst erop dat optioneel advies aan haar kan gevraagd worden over een ontwerpprotocol.
30. Krachtens artikel 5.1, e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
31. Wat de **bewaartermijn** betreft, bepaalt het Ontwerp:

Voor het jachtdecreet: geen termijn.

De VTC wijst erop dat de bewaartermijn dient opgenomen te worden in het Ontwerp en verantwoord in de memorie.

Voor het bodemdecreet:

De persoonsgegevens kunnen worden bewaard tot maximaal tien jaar na de beëindiging van de taken, vermeld in paragraaf 2, of tot maximaal één jaar na het verstrijken van de toepasselijke verjaringstermijnen als die termijnen langer zijn.

De VTC benadrukt dat deze termijn dient verantwoord te worden in de memorie.

Voor het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid:

De gegevens mogen niet langer bewaard worden dan noodzakelijk is voor de verwerking ervan.

¹³ Wet van 5 september 2018 tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (B.S. 10 september 2018) <https://dt.bosa.be/nl/ivc>

¹⁴ Artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen

De VTC wijst erop dat de bewaartermijn dient bepaald te worden in het Ontwerp en verantwoord in de memorie.

Voor het instrumentendecreet:

De initiatiefnemer bewaart de persoonsgegevens conform artikel III.87, §1/1, vierde lid, 8°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.”.

De memorie verantwoordt de termijn als volgt:

*Voor wat betreft de maximum bewaartermijn van de persoonsgegevens wordt in het **zevende lid** van paragraaf 4 verwezen naar artikel III.87, §1/1, vierde lid, 8° van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. Punt 8° bepaalt uitdrukkelijk dat de bestuursdocumenten die betrekking hebben op een vergoeding ter compensatie van een gebruiksbeperking op een onroerend goed, maximaal 30 jaar worden bewaard. De termijn begint te lopen vanaf het ogenblik dat de vergoeding is betaald of de aanvraag is geweigerd. Een planschadevergoeding is een vergoeding ter compensatie van een gebruiksbeperking op een onroerend goed. De documenten die de initiatiefnemer verkrijgt, kaderen allen in de behandeling van de aanvraag voor een planschadevergoeding waardoor eenzelfde bewaringstermijn voor het volledige dossier aangewezen is.*

De VTC heeft wat dat betreft geen opmerkingen.

6. Juistheid

32. Persoonsgegevens moeten juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd (artikel 5, 1, d) AVG).
33. Het Ontwerp bevat geen bepalingen hierover. De VTC beveelt aan dat de verwerkingsverantwoordelijke hiertoe de nodige maatregelen neemt.

7. Rechten van de betrokkenen en transparantie

34. Artikel 12 AVG bepaalt dat de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen neemt opdat de betrokkene de in de artikelen 13 en 14 AVG bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34 AVG bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt.
35. De VTC is van oordeel dat het aanbevolen is om het Ontwerp aan te vullen met de verplichting om de **vermeldingen** zoals bedoeld in het vorige randnummer, zodat de betrokkenen goed geïnformeerd worden over de verwerking van hun persoonsgegevens en het voor de betrokkenen duidelijk is wat hun rechten zijn en tot wie zij zich moeten richten voor de uitoefening van hun rechten.

8. Beveiligingsmaatregelen

36. Artikel 32 AVG verplicht de verwerkingsverantwoordelijke om gepaste technische en organisatorische maatregelen te treffen die nodig zijn voor de bescherming van de persoonsgegevens. Deze maatregelen moeten een passend beveiligingsniveau verzekeren rekening houdend, enerzijds, met de stand van de techniek ter zake en de kosten voor het toepassen van de maatregelen en, anderzijds, met de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's.
37. De VTC wijst erop dat aangezien de gegevens mogelijk delicate gegevens betreft een bijzondere aandacht vereist is inzake informatieveiligheid.

38. Artikel 32 AVG wijst op een aantal voorbeeldmaatregelen om, waar passend, een op het risico afgestemd beveiligingsniveau te waarborgen:
- de pseudonimisering en versleuteling van persoonsgegevens;
 - het vermogen om op permanente basis de vertrouwelijkheid, integriteit, beschikbaarheid en veerkracht van de verwerkingssystemen te garanderen;
 - het vermogen om bij een fysiek of technisch incident de beschikbaarheid van en de toegang tot de persoonsgegevens tijdig te herstellen;
 - een procedure voor het op gezette tijdstippen testen, beoordelen en evalueren van de doeltreffendheid van de technische en organisatorische maatregelen ter beveiliging van de verwerking.
39. Voor de concrete uitwerking hiervan wijst de VTC op de aanbeveling¹⁵ ter voorkoming van gegevenslekken en op de referentiemaatregelen¹⁶ die bij elke verwerking van persoonsgegevens in acht zouden moeten worden genomen. De VTC benadrukt ook het belang van een behoorlijk gebruikers- en toegangsbeheer¹⁷ en een logging van de toegangen zodat de functionaris en de toezichthouders kunnen controleren wie wanneer toegang had tot welke gegevens, wat zijn/haar acties waren en waarom¹⁸.
40. Voor zover er gedacht wordt aan het gebruik van cloudtoepassingen, verwijst de VTC naar haar adviezen en aanbevelingen daarover.¹⁹
41. In principe moet de specificering van maatregelen niet in de wetgeving worden opgenomen. Wanneer de decreetgever of in een later stadium (mits delegatie), de Vlaamse Regering echter vermoedt dat de gepaste maatregelen niet gerealiseerd zullen worden zonder dit aan de betrokken instanties expliciet op te leggen, dan moet dat wel gebeuren.²⁰

III. BESLUIT

42. De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd, inzonderheid:
- de rechtvaardigingsgrond opnemen in het Ontwerp, minstens in de memorie (luik 2);
 - de verwerkingsverantwoordelijke uitdrukkelijk opnemen in het Ontwerp voor wat betreft het Jachtdecreet en het decreet betreffende landbouw- en visserijbeleid (luik 4);
 - de categorieën betrokkenen en gegevens opnemen in het Ontwerp voor wat het Jachtdecreet betreft (luik 5);
 - de personen die toegang krijgen tot de gegevens opnemen in het Ontwerp voor wat het Jachtdecreet betreft (luik 5);
 - de bewaartermijnen opnemen in het Ontwerp en verantwoorden in de memorie zoals aangegeven in randnummer 31 (luik 5);

¹⁵ Aanbeveling CBPL nr. 01/2013

(<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-01-2013.pdf>)

¹⁶ Referentiemaatregelen CBPL voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens, Versie 1.0 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/nota-inzake-de-beveiliging-van-persoonsgegevens.pdf>)

¹⁷ Zie ook Aanbeveling CBPL nr. 01/2008

(<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-01-2008.pdf>)

Verschiede instanties kunnen hiervoor aangepaste technologische oplossingen bieden (zoals bijvoorbeeld de Kruispuntbank van de Sociale zekerheid).

¹⁸ *Audit trailing of beveiligd controlespoor.*

¹⁹ <https://www.vlaanderen.be/vlaamse-toezichtcommissie/domeinen/cloud>

²⁰ Dit kan eventueel ook in een ministerieel besluit of een omzendbrief.

43. De VTC herinnert eraan dat er ook gezorgd moet worden voor de juistheid van de gegevens, transparantiemaatregelen en gepaste veiligheidsmaatregelen.

Hans Graux,
Voorzitter VTC

Getekend door: Hans Graux (Signature)
Getekend op: 2025-09-18 16:05:54 +02:0
Reden: Ik keur dit document goed

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD VOOR LANDBOUW EN VISSERIJ

VERZAMELDECREET OMGEVING EN LANDBOUW 2025

Advies van de Strategische Adviesraad Landbouw en Visserij, Wetstraat 34-36, 1040 Brussel
W www.salv.be – T +32 2 209 01 11 – E info@salv.be

Adviesvraag	Verzameldecreet Omgeving en Landbouw 2025	
Adviesvrager	Jo Brouns - Vlaams minister van Omgeving en Landbouw	
Ontvangst adviesvraag	23 juli 2025	
Wettelijke basis	Oprichtingsdecreet SALV 6 juli 2007	
Goedkeuring raad	15 september 2025	
Kopie aan	Patricia De Clercq – administrateur-generaal Agentschap Landbouw en Zeevisserij, Joris Relaes – administrateur-generaal Instituut voor Landbouw-, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO), Filip Fontaine – algemeen directeur Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM), Toon Denys – secretaris-generaal Departement Omgeving; Bart Dochy – voorzitter Commissie Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid van het Vlaams Parlement	
Adviesnummer	2025-07	
Dossierhouder	Pieter De Graef	pdgraef@serv.be
Contactpersoon	Koen Carels	kcarels@serv.be

Minister Jo Brouns
Vlaams minister van Omgeving en Landbouw
Seven
Koning Albert-II laan 7
B-1210 Sint-Joost-ten-Node

Advies Verzameldecreet Omgeving en Landbouw 2025

Mijnheer de minister

De SALV ontving op 23 juli 2025 uw adviesvraag over het voorontwerp verzameldecreet omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw, hierna verzameldecreet omgeving en landbouw 2025 genoemd. Het verzameldecreet bevat wijzigingen aan 21 wetten en decreten uit het beleidsdomein Omgeving en 1 decreet uit het beleidsdomein Werk, Economie, Wetenschap, Innovatie, Landbouw en Sociale Economie.

Er wordt ook advies ingewonnen van de SARO, de Minaraad, de SERV, en de VTC. Wat de SALV betreft wordt er specifiek gewezen op de wijziging van het decreet van 28 juni 2013 betreft het landbouw en visserijbeleid als het voorwerp van de adviesvraag aan die raad. Niettemin bevat het Verzameldecreet daarnaast nog andere bepalingen met relevantie voor landbouw, waar de SALV binnen dit advies op ingaat.

Initieel werd advies gevraagd binnen een termijn van 30 dagen. Op 25 juli 2025 ontving de SALV uw bericht dat uitstel wordt verleend en dat het advies niet vroeger dan 15 september 2025 verwacht wordt.

De SALV keurde het advies unaniem goed door middel van schriftelijke procedure op 15 september 2025.

Hoogachtend

Loes Lysens
voorzitter

Koen Carels
secretaris

Inhoud

Krachtlijnen	153
Situering	154
Adviesdossier	154
Wijzigingen aan het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid (hoofdstuk 17 verzameldecreet landbouw en visserij, 2025)	158
Advies	160
Hoofdstuk 17 artikel 89 Wijzigingen decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid	160
Hoofdstuk 7 artikels 39, 40 Wijzigingen decreet van 21 oktober 1997 betreffende natuurbehoud en het natuurlijk milieu	161
Hoofdstuk 8 artikel 42 Wijzigingen decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018	162
Boerderijcompostering	163
Bibliografie	164

Krachtlijnen

- **Wijzigingen decreet landbouw- en visserijbeleid**
 - De SALV onderschrijft de voorgestelde wettelijke basis voor de uitwisseling van persoonsgegevens tussen producenten- en brancheorganisaties met de bevoegde overheidsentiteit, maar stelt een aanvulling van de tekstparagraaf voor.
 - Garandeer voldoende waarborgen op vlak van gegevensbescherming.
 - Communiceer aan de betrokkenen over het doel en het juridisch kader.
- **Wijzigingen decreet natuurbehoud en natuurlijk milieu**
 - Maak eerst een grondige evaluatie van het aspect 'structurele schade' op basis waarvan een adequate uitwerking van de instrumenten 'koopplicht voor de Vlaamse overheid van onroerende goederen' (artikel 39) en 'administratieve schadevergoeding beperkt in tijd' (artikel 40) voor terugkerende soortenschade binnen SBZ-H en VEN vorm kan krijgen. Pas deze instrumenten als laatste opties in binnen een ruimer beleid rond soortenschade. Ga hierover in overleg met de betrokken stakeholders.
- **Wijzigingen decreet integraal waterbeleid**
 - Maak snel gebruik van de mogelijkheid om de maaiperiode van beschermingsstroken langs VHA-waterlopen aan te passen, zodat een billijke vergoeding aan de landbouwer voor de ecosysteemdienst die beschermingsstroken leveren, kan gegarandeerd worden.
- **Boerderijcompostering**
 - Voer met het oog op een wettelijk kader voor boerderijcompostering reeds die wetgevende aanpassingen door waar binnen het lopende stakeholderoverleg consensus over is.

Situering

Adviesdossier

Bij de adviesvraag aan SALV van 23/7/2025 gaan volgende stukken:

- De beslissing van de Vlaamse Regering van 18/7/2025 van principiële goedkeuring m.h.o. adviesvragen;
- Het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw (verzameldecreet omgeving en landbouw 2025);
- De nota aan de Vlaamse Regering;
- De memorie van toelichting;
- Het advies van de Inspectie van Financiën van 24/6/2025 ;
- Het begrotingsakkoord ondertekend door minister Ben Weyts van 16/7/2025.

Het voorontwerp van decreet brengt wijzigingen aan in 21 wetten en decreten uit het beleidsdomein Omgeving en 1 decreet uit het beleidsdomein Werk, Economie, Wetenschap, Innovatie, Landbouw en Sociale Economie.

- 1) de jachtwet van 28 februari 1882
- 2) de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet
- 3) het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij
- 4) het Jachtdecreet van 24 juli 1991
- 5) het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
- 6) het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu
- 7) het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018
- 8) het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen
- 9) het Bodemdecreet van 27 oktober 2006
- 10) het Mestdecreet van 22 december 2006
- 11) het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voor-kooprechten
- 12) het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid
- 13) het decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond
- 14) de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 15) het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen
- 16) het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid
- 17) het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting
- 18) het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten

- 19) het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning
- 20) het Instrumentendecreet van 26 mei 2023
- 21) het decreet van 9 juni 2023 houdende de Vlaamse Parken en algemene landschapszorg
- 22) het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit

Tabel: Overzichtstabel gegenereerd door ChatGPT op basis van de memorie van toelichting bij het verzameldecreet omgeving en landbouw (2025) op basis van II. Toelichting bij de artikelen hfst 1- hfst 24

Hoofdstuk	Domein / wet(geving)	Belangrijkste wijzigingen (samengevat)
1	Algemene bepaling	Geen inhoudelijke toelichting/wijziging.
2	Jachtwet 1882	Opheffing art. 7bis (wildschade) omdat volledig gedekt door Jachtdecreet 1991 (hfdst. VII). Verduidelijkt rechtsgrond en vermijdt verwarring.
3	Wet ruilverkaveling 1970	Art. 76: VLM/Vlaamse Grondenbank kan tijdelijke gebruiksovereenkomsten (max. 5 jaar) sluiten voor eigen/beheergronden (ook in afwachting overdracht aan ruilverkavelingscomité).
4	Oprichtingsdecreet VLM (1988)	Brede modernisering: (i) technische aanpassingen (Grondwet/WVV), (ii) hergroepering kapitaal & aandelen in nieuwe §2bis (schrapping 25%-regel; terminologie WVV), (iii) statuten: flexibilisering, authentieke akte volgt uit WVV; zetelbepaling naar raad van bestuur (art. 6), (iv) bestuur: vereenvoudiging bevoegdheden RvB en gedelegeerd bestuurder; delegaties logischer; bestuurscomité enkel bij hoogdringendheid en met bekrachtiging door RvB, (v) toezicht via 2 regeringscommissarissen ; (vi) diverse opschriften/overbodige overgangsbepalingen opheffen.
5	Jachtdecreet 1991	(i) Indexering jachtverloven/-vergunningen afgestemd op seizoen/proces; (ii) nieuw juridisch kader “valwild” (hfst. VI/1 en art. 23/1) voor snel beëindigen ondraaglijk lijden om welzijn/veiligheid te borgen; (iii) art. 26: schrappen uitzondering voor “onherkenbaar verwerkt” wild; (iv) datakader & digitalisering: nieuw hfst. IX/2 + delegatie (32/4–32/5) en digitaal platform jachtadministratie met GDPR/Only Once-basis.
6	DABM (Milieubeleid)	(i) Art. 4.1.5: opheffing 2e lid zodat gemoderniseerde m.e.r. ook in omgevingsvergunning geldt; (ii) Art. 4.3.2: correcte verwijzing naar nieuwe m.e.r.-bijlagen; (iii) Art. 4.3.6: termijnverlenging screening mogelijk mits motivering; (iv) Titel XVII Financiering + retributie-basis (art. 17.1.1); (v) Art. 16.1.1: vanaf 1/1/2026 handhaving aardgasdistributieveiligheid onder Titel XVI DABM.
7	Natuurdecreet (1997)	(i) Koopplicht bij ernstige, terugkerende soortenschade in VEN/SBZ-H (art. 42bis) en tijdelijke beperking schadevergoeding (art. 52bis); (ii) subsiëring bosgroepen krijgt decretale basis (art. 54bis).

8	Integraal Waterbeleid (2003)	(i) Art. 1.3.2.2: uniformering regels in oeverzones ; VEN-afwijking bepaalt ligging waterloop ; bijkomende maai-periode mogelijk; (ii) HCOV: expliciete rechtsgrond voor hydrogeologische codering (art. 1.4.2.2).
9	Decreet Vlaamse Grondenbank (2006)	(i) Art. 14: VLM kan tijdelijke gebruiksovereenkomsten tot 5 jaar ook als Grondenbank; (ii) voorkeurrecht "laatst gekende gebruiker" wordt geschrapt (maakt herverdeling ruilgronden mogelijk).
10	Bodemdecreet (2006)	(i) Administratieve vereenvoudiging: schrappen aangetekende kennisgevingen bij beroep (meerdere artikelen); (ii) referentiefout rechtgezet (art. 161bis); (iii) gegevensverwerking: uitbreiding betrokkenen/ontvangers (contactpersonen, vroegere eigenaars/gebruikers; fonds tankstations), ruimere basis voor erkende deskundigen en erkende organisaties ; nieuwe bepaling voor erkende bodemsaneringsorganisaties .
11	Mestdecreet (2006)	(i) Correctie definitie voordeel ; (ii) verwijzingen naar IWB geüpdatet; (iii) art. 21 verduidelijkt volledige afstemming bemestingsregels (incl. begrazing en VHA-waterlopen in VEN/hellingen).
12	Voorkooprechten (2007)	Nieuw art. 11/1 (kennisgeving): begunstigde kan gegevens van verkooper/kandidaat-koper opvragen bij instrumenterende ambtenaar (5 werkdagen) voor individuele betekening van uitoefening.
13	Grond- en Pandenbeleid (2009)	Art. 2.1.3: verwijzing aangepast naar Instrumentendecreet art. 21, §1 (koopplichten).
14	Diepe ondergrond (2009)	Art. 21 & 63/18: verlenging beslissingstermijn bij intrekking opsporings/winningsvergunning als bijkomende toelichting gevraagd werd binnen eerste 90 dagen.
15	VCRO	Selectie kernpunten: (i) Ruimtelijk kwetsbaar: ook "agrarisch gebied met ecologisch belang" in RUP (art. 1.1.2); (ii) Delegaties/instemming vóór voorlopige vaststelling (art. 2.2.2/12/18); (iii) "studiegebied"-term verduidelijkt (art. 2.2.4); (iv) Meerwaarderamingsrapport geschrapt (art. 2.2.5 en 2.6.10/2.6.5/2.6.6 conform); (v) Advies-termijnen naar 30 dagen (art. 2.2.9/14/20); (vi) Digitalisering verordeningen (art. 2.3.1/1) en planregister bevat ook verordeningen (art. 5.1.1); (vii) Vermoeden van vergunning: 1-jaarstermijn tegenbewijs geschrapt; beroepstermijn derden koppelen aan bekendmaking (art. 4.2.14 & 5.1.3); (viii) Planaanpassingen op initiatief overheid terug expliciet mogelijk (art. 4.3.1); (ix) Erfgoed-afwijking: 100 m ² -grens enkel voor onthaalinfrastructuur (art. 4.4.6); (x) WORG-vergoeding: afstemming vergoedingsgerechtigde = zakelijk gerechtigden (Instrumentendecreet) + overgang (art. 5.6.8); (xi) Woonreserve: extra uitzonderingen op vrijgaveplicht (art. 5.6.10) en afwijkingsmogelijkheid voor restpercelen (art. 5.6.11).
16	Materialendecreet (2011)	(i) Typfout rechtgezet; (ii) bij uitzonderingen op afvalstofdefinitie wordt vroeger punt c hersteld als punt j (naast nieuwe uitzondering m.b.t. hergebruik lozingswater).
17	Landbouw- en visserijbeleid (2013)	(i) Art. 7: ruimere rechtsgrond persoonsgegevens (o.a. perceels-/areaalgegevens); (ii) Art. 29: §4 creëert gegevensuitwisseling tussen producenten-/brancheorganisaties en Agentschap Landbouw & Zeevisserij (bijdragen, ABV), met GDPR-waarborgen en VR-delegatie voor voorwaarden.

18	Landinrichting (2014)	(i) Art. 1.2.1: toelage aan VLM krijgt decretale basis (i.p.v. subsidie); (ii) Meerwaarderamingsrapport geschrapt (art. 2.2.1).
19	Complexe projecten (2014)	(i) Definitie projectbesluit kan meerdere eindbesluiten omvatten; (ii) bij ontwerp voorkeurs-/projectbesluit enkel vermelding van rechtsgevolgen (onteigening) vereist; (iii) adviesinstanties vs bevoegde autoriteiten terminologisch rechtgezet; (iv) weigering vergunning ook o.b.v. ontwerp projectbesluit mogelijk; (v) actualisaties : waterlopen art. 23ter , Bosdecreet-verwijzing, en autosnelweg-afwijking toegevoegd.
20	Omgevingsvergunning (OVD)	(i) Naam RvVb rechtgezet; (ii) art. 75 §5 geschrapt (conflict met art. 79) → overheid moet instemmen met overdracht lasten ; (iii) art. 77: waarborg bij last in natura niet verplicht voor verkavelingen ; bestuursdwang heringevoerd (§6); (iv) art. 79 : waarborg-regeling bij overdracht gebundeld; (v) art. 83 (KRW) bijstelling; (vi) overgang voor verval bij lasten .
21	Instrumentendecreet (2023)	(i) Meerwaarderamingsrapport geschrapt (art. 7 §3); (ii) art. 7 §4: gegevensverwerking door initiatiefnemer bij planschade (doeleinden, data-categorieën, ontvangers, bewaartermijnen); (iii) Salderingsregel: min- en meerwaarden binnen één RUP bij zelfde eigenaar worden verrekend (planschade/planbaten).
22	Vlaamse Parken (2023)	(i) Definitie parkbureau verduidelijkt (kan bestaande VZW/NPO zijn); (ii) bestuursorgaan i.p.v. AV; (iii) grensoverschrijdend park : leden ook buiten Vlaanderen mogelijk.
23	Decreet modulaire OVD (2024)	Correcties/verwijzingen; vroegere inwerkingtreding van VCRO-wijziging art. 4.3.1 §1 (planaanpassingen op initiatief overheid).
24	Slot & inwerkingtreding	(i) VLM-bepalingen treden in werking bij goedkeuring aangepaste statuten (VR bepaalt datum); (ii) bekendmaking “vergund geacht” voor oude registraties mogelijk (rechtszekerheid); (iii) bestuursdwang/waARBORG-uitzondering en WORG-begunstigden : overgangsregelingen; (iv) algemene inwerkingtreding na 10 dagen, aardgasdistributie per 1/1/2026, overige afhankelijk van uitvoeringsbesluiten.

Afkortingen

- **VLM**: Vlaamse Landmaatschappij • **VGB**: Vlaamse Grondenbank • **WVV**: Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen
- **DABM**: Decreet Algemene Bepalingen inzake Milieubeleid • **VCRO**: Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- **OVD**: Omgevingsvergunningendecreet • **MER/m.e.r.**: milieueffectrapportage
- **VEN**: Vlaams Ecologisch Netwerk • **SBZ-H**: Speciale Beschermingszone Habitatrichtlijn
- **IWB**: Integraal Waterbeleid • **HCOV**: Hydrogeologische Codering Ondergrond Vlaanderen • **VHA**: Vlaamse Hydrografische Atlas
- **WORG**: Watergevoelig openruimtegebied • **ABV**: Algemeen verbindend verklaring • **RvVb**: Raad voor Vergunningsbetwistingen

De nota aan de Vlaamse Regering stelt expliciet dat het advies aan de SALV gevraagd wordt voor wat betreft de wijziging van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw en visserijbeleid

Daarnaast maakt de nota aan de Vlaamse Regering nog melding van:

- Ecoregeling: Er wordt werk gemaakt van een ecoregeling/beheerovereenkomst die een vergoeding garandeert voor landbouwers die beschermingsstroken aanhouden, waarbij naast het verbod op bemesting, gewasbeschermingsmiddelengebruik, bijkomende inspanningen geleverd worden ten gunste van de biodiversiteit, het klimaat of de waterkwaliteit.
- Nitraatrichtlijn. Mits op Europees niveau goedkeuring volgt voor RENURE en derogatie en mits de doelafstand ten aanzien van de Nitraatrichtlijn niet vergroot, passen we dat toe volgens de door de EU gestelde voorwaarden.

Wijzigingen aan het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid (hoofdstuk 17 verzameldecreet landbouw en visserij, 2025)

Het decreet betreffende het landbouw en visserijbeleid is 1 van de 21 wetten en decreten waar het verzameldecreet omgeving en landbouw 2025 wijzigingen aan aanbrengt, en dat middels hoofdstuk 17, art. 88 en art. 89.

Hoofdstuk 17. Wijzigingen van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid

Art. 88. *In artikel 7 van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 29 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:*

- 1° *in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “Binnen binnen” vervangen door het woord “Binnen”;*
- 2° *in paragraaf 5, tweede lid, 10°, wordt de punt vervangen door een puntkomma;*
- 3° *aan paragraaf 5, tweede lid, wordt een punt 11° toegevoegd, dat luidt als volgt: “11° bedrijfsgegevens.”.*

Art. 89. *Aan artikel 29 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:*

“§4. Representatieve producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, brancheorganisaties en de administratie bevoegd voor de uitvoering van het Soortenschadebesluit van 3 juli 2009 kunnen op uitdrukkelijk verzoek persoonsgegevens van de aangesloten leden of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven in kwestie bij de bevoegde entiteit opvragen om het bedrag, vermeld in paragraaf 1, 3°, te kunnen innen, of de algemeen verbindend verklaarde overeenkomsten, vermeld in

paragraaf 3, te kunnen uitvoeren. In dat laatste geval kunnen ook de persoonsgegevens van de niet-aangesloten leden worden opgevraagd.

De categorieën van de betrokken personen van wie gegevens kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° natuurlijke personen of groeperingen daarvan, rechtspersonen of groeperingen daarvan, die activiteiten verrichten of laten verrichten als vermeld in artikel 3;*
- 2° de wettelijk verantwoordelijken, aangestelden of vertegenwoordigers van de actoren, vermeld in punt 1°.*

De categorieën van persoonsgegevens die kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° de identificatiegegevens, vermeld in artikel 7, §5, tweede lid, 1°;*
- 2° de bedrijfsgegevens, vermeld in artikel 7, §5, tweede lid, 11°.*

Alleen de personeelsleden van de betrokken organisaties die belast zijn met de inning van de bedragen, vermeld in paragraaf 1, 3°, en de uitvoering van de overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, krijgen toegang tot de gegevens.

De gegevens mogen niet langer bewaard worden dan noodzakelijk is voor de verwerking ervan.

De betrokken organisaties verwerken de gegevens overeenkomstig verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden bepalen voor de aanvraag en de verwerking van de persoonsgegevens.”.

Advies

Hoofdstuk 17 artikel 89 Wijzigingen decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid

Dit artikel stelt een aanvulling voor aan artikel 29 van het decreet betreffende het landbouw- en visserijbeleid van 28 juni 2023 met een bijkomende paragraaf 4.

[1] De SALV onderschrijft de voorgestelde wettelijke basis voor de uitwisseling van persoonsgegevens tussen producenten- en brancheorganisaties met de bevoegde overheidsentiteit, maar stelt een aanvulling van de tekstparagraaf voor. Artikel 89 van het verzameldecreet omgeving en landbouw, dat een nieuwe paragraaf 4 invoegt in artikel 29 van de decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid, biedt hiervoor een geschikt kader.

De voorgestelde bepaling voorziet in de mogelijkheid voor representatieve producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties en brancheorganisaties om, mits uitdrukkelijk verzoek, persoonsgegevens op te vragen bij de bevoegde entiteit, met het oog op het innen van bijdragen van hun leden of – in geval van algemeen verbindend verklaarde afspraken – ook van niet-leden.

De SALV wijst erop dat deze mogelijkheid een belangrijke voorwaarde vormt voor een correcte en doelmatige werking van deze organisaties. Het innen van bijdragen is immers essentieel voor het kunnen uitvoeren van hun opdracht. In veel gevallen beschikken de organisaties echter niet over de nodige, objectieve informatie, zoals areaalgegevens, om op transparante en billijke wijze bijdragen vast te stellen. Vandaag is men daarvoor vaak afhankelijk van vrijwillige gegevensverstrekking door de leden, wat kan leiden tot ongelijkheid en onzekerheid in de financiering.

De SALV plaatst deze bepaling ook in het bredere kader van de versterking van de positie van landbouwers in de voedselvoorzieningsketen. Producentenorganisaties en brancheorganisaties spelen hierin een ondersteunende rol, onder meer door samenwerking te bevorderen, schaalvoordelen te realiseren en markttransparantie te versterken. Het streven naar een gelijk speelveld, waartoe deze bepaling bijdraagt, is daarbij van fundamenteel belang.

In haar advies van 2 juni 2023¹ benadrukte de SALV reeds het belang van beleidsacties voor een betere positie van de landbouwer in de keten en een betere inkomensvorming. Een actie zoals het mogelijk maken van een betere werking van producten- en brancheorganisaties maakt daar deel van uit.

¹ SALV, *Advies. Beleidsaanbevelingen voor een actiever & breder socio-economisch beleid rond landbouw*, Brussel, 2023, [SALV_20230602_ADV_Actiever_Landbouweconomisch_Beleid](#).

De SALV stelt wel een aanvulling (zie vetgedrukt) van volgende paragraaf zoals in artikel 89 van het verzameldecreet vermeld: *'Alleen de personeelsleden, **aangestelden of vertegenwoordigers van de betrokken organisaties of dienstverleners met wie de betrokken organisaties een verwerkings-overeenkomst afsloten**, die belast zijn met de inning van de bedragen, vermeld in paragraaf 1, 3°, en de uitvoering van de overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, krijgen toegang tot de gegevens.'* Het is immers mogelijk dat de betrokken producentenorganisaties of brancheorganisaties geen eigen personeelsleden in dienst hebben en genoodzaakt zijn om opdrachten contractueel uit te besteden.

[2] Garandeer voldoende waarborgen op vlak van gegevensbescherming. In de memorie van toelichting wordt verwezen naar de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG-Verordening)²: de persoonsgegevens mogen uitsluitend voor de vastgestelde doeleinden worden verwerkt en de gegevens mogen slechts worden bewaard zolang dat noodzakelijk is voor het beoogde doel. De mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om nadere voorwaarden vast te leggen, biedt ruimte om bijkomende garanties in te bouwen. De SALV wijst in dat verband op het belang van het opmaken van een sluitend protocol voor gegevensuitwisseling, conform het Decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronisch bestuurlijk gegevensverkeer.

[3] Communiceer aan de betrokkenen over het doel en het juridisch kader. Tot slot onderstreept de SALV het belang van duidelijke communicatie over het doel en het juridische kader van de gegevensverwerking, met het oog op transparantie en het vertrouwen in zowel de sectororganisaties als de overheid.

Hoofdstuk 7 artikels 39, 40 Wijzigingen decreet van 21 oktober 1997 betreffende natuurbehoud en het natuurlijk milieu

[4] Maak eerst een grondige evaluatie van het aspect 'structurele schade' op basis waarvan een adequate uitwerking van de instrumenten 'koopplicht voor de Vlaamse overheid van onroerende goederen' (artikel 39) en 'administratieve schadevergoeding beperkt in tijd' (artikel 40) voor terugkerende soortenschade binnen SBZ-H en VEN vorm kan krijgen. Pas deze instrumenten als laatste opties in binnen een ruimer beleid rond soorten-schade. Ga hierover in overleg met de betrokken stakeholders. Artikel 39 van het verzameldecreet werkt, aanvullend aan de bestaande regelgeving omtrent de verwerving van een onroerend goed door de Vlaamse overheid na opname binnen het VEN of speciale beschermingszone, een gelijkaardige regeling uit met betrekking tot een verwervingsplicht voor de Vlaamse overheid in geval van ernstige terugkerende schade door een beschermde soort binnen deze gebieden (i.e. toevoeging artikel 42bis in het decreet natuurbehoud en natuurlijk milieu). Voorwaarden hierbij zijn: aantoonbare terugkerende schade door een beschermde soort, die tot ernstige waardevermindering leidt ofwel de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het

² AVG-Verordening: Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (Algemene Verordening Gegevensbescherming).

gedrang brengt.³ De invoering van zulke koopplicht/verwervingsplicht kan in uitzonderlijke omstandigheden een gunstig instrument zijn voor de betrokken land- en tuinbouwers. Artikel 40 van het verzameldecreet voorziet de mogelijkheid om de administratieve schadevergoeding inzake soortenschade binnen VEN en SBZ-H in de tijd te kunnen beperken (i.e. toevoeging aan artikel 52 §1 in het decreet natuurbehoud en natuurlijk milieu).⁴

Wanneer het verzameldecreet zou besluiten om een koopplicht/verwervingsplicht in te voeren en de mogelijkheid tot schadevergoeding in de tijd te kunnen beperken, moet dit volgens de adviesraad gestoeld worden op een grondige evaluatie van het aspect 'structurele schade' en deel uitmaken van een bredere uitwerking van structurele oplossingen voor zulke wederkerende schade. Deze instrumenten dienen onderdeel te vormen van een ruimer beleid rond terugkerende schade door beschermde soorten in (agrarische bestemmingen binnen) SBZ en VEN en dit als laatste opties na grondige afweging van andere opties en instrumenten.

Hoofdstuk 8 artikel 42 Wijzigingen decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018

[5] Maak snel gebruik van de mogelijkheid om de maaiperiode van beschermingsstroken langs VHA-waterlopen aan te passen, zodat een billijke vergoeding aan de landbouwer voor de ecosysteemdienst die beschermingsstroken leveren, kan gegarandeerd worden.

Momenteel bepaalt het decreet integraal waterbeleid dat beschermingsstroken waarop niet-houtige vegetatie aanwezig is, kunnen gemaaid worden, *'op voorwaarde dat het maaien niet gebeurt in de periode vanaf 15 maart tot en met 15 juli.'* Artikel 42 van het verzameldecreet stelt voor dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid krijgt om in afwijking hierop de periode te bepalen waarin wel gemaaid mag worden (i.e. toevoeging van een tweede lid in punt 5°, a) van artikel 1.3.2.2, §1 van het decreet integraal waterbeleid).⁵ De SALV/Minaraad vraagt om de periode waarin niet gemaaid mag worden zo snel mogelijk in onderling overleg met de leden van het Opvolgingsorgaan te bepalen en juridisch te verankeren, zodat een rechtszeker kader ontstaat die een billijke vergoeding aan de landbouwer garandeert voor de ecosysteemdienst die beschermingsstroken leveren.

³ Vlaamse Regering, *Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw*, memorie van toelichting, artikel 39; Vlaamse Regering, *Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw*, artikel 39.

⁴ *Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw*, memorie van toelichting, artikel 40; Vlaamse Regering, *Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw*, artikel 40.

⁵ *Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw*, memorie van toelichting, artikel 42; Vlaamse Regering, *Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw*, artikel 42.

Boerderijcompostering

[6] Voer met het oog op een wettelijk kader voor boerderijcompostering reeds die wetgevende aanpassingen door waar binnen het lopende stakeholderoverleg consensus over is. Momenteel wordt in nauw overleg met alle stakeholders gewerkt aan een wettelijk kader voor boerderijcompostering in samenwerkingsverband. Hierover loopt een BBT traject en is een startnota opgemaakt waarover een stakeholderoverleg heeft plaatsgevonden. De SALV vraagt om zo snel mogelijk de nodige aanpassingen te doen voor de aspecten die aanpassingen vragen aan decreten en waar nu al duidelijkheid en consensus over is.

Bibliografie

AVG-Verordening: Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (Algemene Verordening Gegevensbescherming). Minaraad en SALV, *Gezamenlijk advies over het geïntegreerd verslag soortenschade*, Brussel, 2025, [20250228_SALV_Advies_Geïntegreerd_verslag_Soortenschade.pdf](#).

SALV, *Advies. Beleidsaanbevelingen voor een actiever & breder socio-economisch beleid rond landbouw*, Brussel, 2023, [SALV_20230602_ADV_Actiever_Landbouweconomisch_Beleid](#).

Vlaamse Regering, *Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw*, memorie van toelichting.

Vlaamse Regering, *Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw*.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

VERZAMELDECREET OMGEVING

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, Wetstraat 34-36, 1040 Brussel

W www.serv.be – T +32 2 209 01 11 – E info@serv.be

Adviesvraag	Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw
Adviesvrager	Jo Brouns - Vlaams minister van Omgeving en Landbouw
Ontvangst adviesvraag	24 juli 2025
Decretale opdracht	SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)
Goedkeuring raad	15 september 2025
Contactpersoon	Annick Lamote alamote@serv.be

De heer Jo BROUNS
Vlaams minister van Omgeving en Landbouw
Seven
Koning Albert-II laan 7
B-1210 Sint-Joost-ten-Node

Advies Verzameldecreet Omgeving

Mijnheer de minister

Op 24 juli vroeg u de SERV om advies over het verzameldecreet Omgeving.

De SERV besliste om niet in te gaan op deze adviesvraag. De sociale partners verwijzen naar het advies dat ze hierover zullen uitbrengen in de Minaraad.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Stijn Gryp
voorzitter

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Verzameldecreet Omgeving en Landbouw

Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw

Datum van goedkeuring	18/09/2025
Volgnummer	2025 022
Coördinator + e-mailadres	Kathleen Quick, kathleen.quick@minaraad.be
Co-auteur + e-mailadres	Wim Van Gils, wim.van.gils@minaraad.be Jan Verheeke, jan.verheeke@minaraad.be

Inhoudstafel

Inhoudstafel.....	171
Procesbeschrijving.....	172
Verzameldecreet Omgeving en Landbouw.....	173
1 Situering.....	173
2 Aanbevelingen.....	173
2.1 Wijzigingen aan het Jachtdecreet.....	173
2.2 Wijzigingen aan DABM.....	175
2.3 Wijzigingen aan Decreet Natuurbehoud.....	175
2.4 Wijzigingen aan regelgeving Water.....	177
2.5 Wijzigingen aan Decreet Vlaamse Grondenbank.....	178
2.6 Wijzigingen aan het Decreet betreffende landbouw- en visserijbeleid.....	178

Procesbeschrijving

Datum adviesvraag	23 juli 2025
Naam adviesvrager + functie	Jo Brouns, Minister van Omgeving en Landbouw
Rechtsgrond van de adviesvraag	D.A.B.M., artikel 11.2.1. §1, 4° en 5°
Adviestermijn	30 dagen, uitstel gevraagd
Samenwerking	Niet van toepassing
Overlegcommissie	Werkgroep Biodiversiteit en Ecosystemen en Werkgroep Water
Betrokken experts	Niet van toepassing
Vergaderingen: soort + datum	WG Water 26 augustus 2025, Biodiversiteit en Ecosystemen 28 augustus 2025, 5 september 2025, 11 september 2025

De Minaraad ontving de adviesvraag over het verzameldecreet Omgeving en Landbouw op 23 juli 2025. De adviesvraag werd besproken in de Werkgroep Biodiversiteit en Ecosystemen, behalve de wijzigingen aan de regelgeving over waterbeleid. Deze werden behandeld door de Werkgroep Water.

Verzameldecreet Omgeving en Landbouw

1 Situering

- [1] Het verzameldecreet behandelt volgende acht inhoudelijke onderwerpen (zoals vermeld in Memorie van Toelichting):
- Grondbeleid;
 - Financieel;
 - (Overheids)communicatie;
 - Handhaving ;
 - Juridisch kader valwild;
 - Gegevensverwerking en digitalisering;
 - Optimalisaties, vereenvoudigingen en verduidelijkingen;
 - Actualisaties en rechtzettingen.

De Minaraad formuleert hieronder aanbevelingen inzake de voorgestelde wijzigingen aan het Jachtdecreet, aan het DABM., aan het decreet Natuurbehoud, aan de regelgeving met betrekking tot het waterbeleid, aan het decreet Vlaamse Grondenbank en aan het decreet Landbouw- en Visserijbeleid.

2 Aanbevelingen

2.1 Wijzigingen aan het Jachtdecreet

- [2] Voka en UNIZO onthouden zich bij dit deel van het advies.
- [3] **Voer de wijzigingen met betrekking tot valwild niet door op deze manier.** Artikelen 26 en 27 van het Verzameldecreet voeren een rechtsgrond in voor het nemen van maatregelen voor het doden van wildsoorten ten gevolge van ernstig trauma. De Memorie van Toelichting vermeldt enkele huidige mogelijkheden en pijnpunten. De Minaraad wijst erop dat, naast de vermelde wettelijke regeling voor opvangcentra voor wilde dieren¹, ook de politie kan worden gebeld² en sommige gemeenten en steden eveneens over een eigen regeling beschikken³. De Memorie van Toelichting onderbouwt deze bijkomende voorgestelde wijziging niet met cijfermateriaal. Het is voor de Minaraad daarom niet volledig duidelijk in welke mate de situaties waarvoor deze decreetswijziging een oplossing wil bieden zich momenteel voordoen. De Raad vraagt in eerste orde om de nodige onderbouwingen voor deze wijziging aan te leveren.

¹ <https://natuurenbos.vlaanderen.be/schade-en-overlast/ziekten-bij-dieren-het-wild/ziek-dood-dier-gevonden>

² [Een gewond, dood, of verloren gelopen dier gevonden? | Vlaanderen.be](#)

³ Zie bvb stad Antwerpen: [Dringende hulp aan gewonde of zieke dieren op het grondgebied van stad Antwerpen | Antwerpen](#)

Verder meent de Raad dat vanuit het oogpunt van dierenwelzijn moet worden ingezet op preventie, met name het voorkomen van aanrijdingen. In tweede orde vraagt de Raad om uitgevoerde interventies op een gestructureerde manier te documenteren zodat ‘zwarte punten’⁴ kenbaar worden en er prioritair op dergelijke plekken kan worden ingezet op ontsnipperingsmaatregelen.

In de Memorie van Toelichting wordt onder andere naar de aanrijtijd verwezen als een van de redenen voor dit wijzigingsvoorstel (naast openbare veiligheid en dierenwelzijn). De Minaraad meent dat, vanuit het oogpunt van dierenwelzijn en openbare veiligheid, de aanrijtijd altijd zo kort mogelijk moet zijn. De Minaraad beveelt daarom aan dat moet worden nagedacht over een algemeen permanentiesysteem⁵ dat breed gecommuniceerd dient te worden bij de diensten van politie, brandweer, gemeentelijke diensten, ...

De uitvoering van deze bepaling moet verder worden ingevuld via nadere regels, te bepalen door de Vlaamse Regering. Het ontwerpdecreet vermeldt enkele aspecten die in een dergelijk besluit minstens moeten worden opgenomen, alsook dat de Vlaamse Regering de middelen voor het doden kan bepalen. De Minaraad stelt dat een dergelijke opsomming zelden in een decreet wordt opgenomen en vraagt in eerste orde om deze opsomming uit het decreet te schrappen. In tweede orde, indien de opsomming behouden blijft, vraagt de Raad om beter te motiveren waarom voor deze aspecten werd gekozen.

De Minaraad meent immers dat, wederom in functie van dierenwelzijn, in de eerste plaats moet verzekerd worden dat de juiste keuze wordt gemaakt tussen doden of herstel. Dat moet gebeuren door gekwalificeerde personen. Dit wordt momenteel niet vermeld als een van de verder te bepalen aspecten. De Raad vraagt om voorwaarden voor deze kwalificatie mee op te nemen in het uitvoeringsbesluit.

Wat betreft preventie, vraagt de Raad om in het uitvoeringsbesluit te voorzien in een documentatiesysteem met het oog op identificatie van ‘zwarte punten’ en prioritering van het inzetten van ontsnipperingsmaatregelen.

Wat betreft de vermelding in punt 5° (personen gemachtigd om dieren te doden), vraagt de Raad om dit te schrappen, gezien dit reeds bepaald wordt in artikel 36, §1, van het decreet dierenwelzijn⁶. Het uitvoeringsbesluit kan volgens de Raad evenwel wel verder specificeren wat ‘*de nodige kennis en bekwaamheid*’ uit het dierenwelzijnsdecreet dient in te houden.

Gelet op al het bovenstaande vraagt de Raad om ook over het uitvoeringsbesluit om advies te worden gevraagd.

[4] **Heb aandacht voor de dubbele rechtsgrond inzake soortenschade.** De Minaraad meent dat het invoeren van een gebruiksvriendelijk en performant digitaal platform, zoals

⁴ Voor reeds gevoerd onderzoek over deze materie, zie [Registratie van dode of gewonde dieren op de weg](https://www.vlaanderen.be/registratie-van-dode-of-gewonde-dieren-op-de-weg) | Vlaanderen.be

⁵ Zie hiervoor ook Soortenbesluit, bijlage 4, A., 2°.

⁶ Decreet dierenwelzijn van 17 mei 2024, artikel 36, §1. [...] *Alleen een persoon die daarvoor de nodige kennis en bekwaamheid heeft, kan een gewerveld dier doden. Dat gebeurt volgens de voor het dier minst pijnlijke, snelste en meest selectieve methode.*

voorzien met de invoering van artikel 32/5, aan te moedigen is. De Raad wijst evenwel op de dubbele rechtsgrond wat betreft soortenschade. Indien deze digitale toepassing inzake wildbeheer ook zou worden gekoppeld aan meldingen m.b.t. soortenschade, institutionaliseert men een automatische koppeling tussen jacht en schadebeheer. Een eerste pijler met betrekking tot schade is evenwel het voorkomen van schade. De Raad meent daarom dat een dergelijke automatische koppeling tussen jacht en schadebeheer dient te worden vermeden en vraagt hiertoe de nodige garanties in te bouwen.

De Raad wijst er bijkomend op dat niet alle jagers in de mogelijkheid zijn om een digitaal platform te gebruiken en vraagt om ook de analoge optie open te houden.

2.2 Wijzigingen aan DABM

- [5] **Voer het retributiesysteem op een doordachte manier in.** Wijzigingsartikel 38, van het Verzameldecreet voegt bepalingen aan het DABM toe met betrekking tot retributies. Het nieuw in te voeren artikel in het DABM bepaalt dat de Vlaamse Regering retributies kan opleggen voor het verkrijgen van resultaten van metingen, simulaties en analyses die worden uitgevoerd door gewestelijke entiteiten in het kader van het decreet algemene bepalingen milieubeleid. De Minaraad heeft hierbij in eerst orde volgende bedenkingen.

Er is voorzien dat de Vlaamse Regering de bedragen van de retributie vaststelt en dat deze bedragen in verhouding moeten staan tot de kosten voor de uitvoering van de metingen, analyses of simulaties of tot de administratieve kosten voor de opmaak of verzameling van de resultaten van metingen, analyses of simulaties. De grootteorde wordt hiermee herleid tot het aantal benodigde werkuren. Eveneens is voorzien dat de Vlaamse Regering vrijstellingen kan bepalen, maar de omschrijving hiervan is tamelijk vaag. De Raad meent dat deze bepalingen onvoldoende zekerheid geven voor de uitwerking van een effectief retributiesysteem.

Een volgende bedenking betreft de relatie met het principe van de openbaarheid van bestuur. Op grond van het Verdrag van Aarhus valt 'milieu-informatie' en, in het bijzonder, 'informatie over emissies in het milieu' onder de grootst mogelijke openbaarheid en zijn er op dit punt amper uitzonderingsgronden (zie ook artikel II.36, §2, van het Bestuursdecreet).

Als laatste heeft de Minaraad enkele vragen over de werking in de praktijk (vb. welke handelingen of activiteiten kunnen een retributie met zich meebrengen, blijft het voor bedrijven mogelijk om private partners in te schakelen voor het (laten) uitvoeren van metingen, ...).

Concluderend vraagt de Raad om de invoering van een dergelijk systeem duidelijker te onderbouwen met het oog op het invoeren ervan op een doordachte manier.

2.3 Wijzigingen aan Decreet Natuurbehoud

- [6] **Kader de voorgestelde wijzingen in een ruimer beleid inzake (het voorkomen van) soortenschade.** Wijzigingsartikelen 39 (voorzien in mogelijkheid tot koopplicht door Vlaamse Regering), en 40 (voorzien in mogelijkheid tot stopzetten van betalingen voor soortenschade), voeren de bepalingen in met betrekking tot terugkerende schade in speciale beschermingszones, aangewezen door de Vlaamse Regering met toepassing van artikel 4, vierde lid, van de Habitatrichtlijn, en binnen VEN-gebieden. De Memorie van Toelichting verwijst hiervoor naar terugkerende ernstige schade, vaak door bever, maar eveneens door ganzen.

In de gezamenlijke adviezen van Minaraad en SALV⁷ over het geïntegreerd verslag soortenschade stelden de Raden al dat structurele schade vraagt om een structurele aanpak. Ze vroegen om deze schade beter in beeld te brengen en hiertoe andere instrumenten te bekijken en dit met het oog op structurele oplossingen. Het tweede soortenbeschermingsprogramma voor de bever⁸ heeft hiervoor enkele type acties ingeschreven⁹. Vermits dit soortenbeschermingsprogramma vooralsnog het enige is waar dit type acties in wordt beschreven, wordt dit verder als voorbeeld gebruikt.

Deze beide wijzigingen vormen een bouwsteen van een structurele aanpak, zoals de Minaraad al eerder vroeg. De Minaraad merkt hierbij op dat de voorgestelde wijzigingen louter een rechtsgrond invoeren voor verdere actiemogelijkheden. De Memorie van Toelichting stelt dat de verdere afhandeling van deze wijzigingen uitwerking zal vinden via het Soortenschadebesluit en titel 3, van het besluit over het realisatiegericht instrumentarium¹⁰. De Minaraad vraagt hierbij bijkomende aandacht voor het type acties met betrekking tot het voorkomen van soortenschade zoals bijvoorbeeld in het tweede soortenbeschermingsprogramma voor de bever werden opgenomen en goedgekeurd. Concreet denkt de Raad hierbij aan hetvolgende:

- het uitwerken van duurzame aanpak voor terugkerende schade door wijziging van het landgebruik¹¹;
- inzetten van alternatieve instrumenten¹²
- de opmaak een integrale visie¹³.

De Raad vraagt om te onderzoeken of deze instrumenten ook voor andere schadeveroorzakende soorten zouden kunnen worden ingezet. Gelet op het bovenstaande herhaalt de Minaraad de vraag om te onderzoeken hoe dit soort structurele schade in eerste instantie beter in beeld kan worden gebracht om te kunnen komen tot een grondige evaluatie van de soortenschaderegeling. Daarnaast

⁷ Minaraad en SALV, Adviezen 2021|020 en 2025|006 over de geïntegreerde verslagen soortenschade.

⁸ <https://natuurenbos.vlaanderen.be/dieren-en-planten/soortenbescherming/lijst-van-alle-sbps#toc-bever>

⁹ Zoals bijvoorbeeld Actie 2.5. Uitwerken van duurzame aanpak voor terugkerende schade door wijziging van het landgebruik (p.132), Actie 3.2 Voorzien van alternatieve instrumenten voor schadevergoeding (p. 136) en Actie 5.2 Opmaak integrale visie (p.140)

¹⁰ Besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 over het realisatiegericht instrumentarium

¹¹ Onder andere via de instrumenten van Blue Deal, instrumentenkoffer decreet Landinrichting en natuurinrichting.

¹² Enkele voorbeelden uit het SBP Bever 2: Instrumentenkoffer Decreet Landinrichting (dienstenvergoeding, beheerovereenkomst, inrichtingswerken uit kracht van wet, erfdienstbaarheid tot openbaar nut, ...).

¹³ In overleg met alle betrokken actoren: ANB, waterloopbeheerders, INBO, natuurverenigingen, landbouwsector, private eigenaard, VLM en Agentschap Landbouw en Zeevisserij.

benadrukte de Minaraad ook telkens het belang van preventieve maatregelen (zowel de evaluatie van bestaande, als onderzoeken naar de ontwikkeling van nieuwe preventieve maatregelen).

Als laatste vraagt de Raad voldoende aandacht en prioriteit voor het uitwerken van alle voorziene acties met betrekking tot soortenschade uit het SBP Bever met het oog op een verbetering van het gehele beleid inzake (het voorkomen van) soortenschade (zie hoger). De Raad vraagt eveneens om een en ander gelijktijdig in te voeren bij de nodige wijzigingen aan het Soortenschadebesluit en het besluit realisatiegericht instrumentarium. De Minaraad wil over deze wijzigingen om advies worden gevraagd.

2.4 Wijzigingen aan regelgeving Water

- [7] **Garandeer de bescherming van oeverzones buiten landbouwgrond¹⁴.** De Minaraad stelt vast dat de huidige formulering van artikel 1.3.2.2, §1, derde lid van het Waterwetboek, rechtsonzekerheid creëert. De tekst kan zo geïnterpreteerd worden dat de bestaande basisbescherming voor oeverzones langs VHA-waterlopen buiten landbouwgrond onbedoeld zou komen te vervallen.

Een dergelijke interpretatie is niet in overeenstemming met de intentie van de decreetgever, die een verstrenging van de regels in landbouwgrond beoogde. Bovendien staat het haaks op de beleidsdoelstellingen voor waterkwaliteit (Kaderrichtlijn Water) en biodiversiteit (o.a. VEN), waarvoor oeverzones en bufferstroken belangrijke ecosysteemfuncties vervullen. De Raad merkt op dat het behoud van de bestaande regelgeving voor gronden buiten landbouwgrond een uitgangspunt was in de voorafgaande beleidsafspraken.

Daarom adviseert de Minaraad de tekst als volgt te wijzigen:

"Wijziging in 3de lid: "In afwijking van het eerste lid, 1° tot en met 3°, gelden voor oeverzones die onderdeel zijn van een landbouwgrond of gelegen langs een landbouwgrond, die enkel de taluds omvatten en die gelegen zijn langs oppervlaktewaterlichamen die zijn opgenomen in de Vlaamse Hydrografische Atlas, vanaf 1 januari 2026 de volgende bepalingen: 1° in de beschermingsstrook is ... verboden ..."

- [8] **Zorg voor duidelijkheid inzake de regels voor nulbemesting binnen 10-meterzone in VEN.** Artikel 42, van het wijzigingsdecreet brengt wijzigingen aan in artikel 1.3.2.2., §1, derde lid, 1°. De Minaraad meent dat op zich wel correct is, maar dat de leesbaarheid beter kan. De Raad kan daarom akkoord gaan met deze aanpassing op voorwaarde dat in VEN-gebieden de nulbemesting langs alle waterlichamen blijft gelden in de 10-meter zone.
- [9] **Voorzie meer flexibiliteit in maairegimes van beschermingsstroken.** Momenteel bepaalt het waterwetboek dat beschermingsstroken waarop niet-houtige vegetatie aanwezig is, kunnen gemaaid worden, 'op voorwaarde dat het maaien niet gebeurt in

¹⁴ Landbouwgrond, zoals gedefinieerd in artikel 1.3.2.2., §1, 8ste lid, 3°, van het Waterwetboek van 15 juni 2018.

de periode vanaf 15 maart tot en met 15 juli. Artikel 42 van het verzameldecreet stelt voor dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid krijgt om in afwijking hierop de periode te bepalen waarin wel gemaaid mag worden (i.e. toevoeging van een tweede lid in punt 5°, a) van artikel 1.3.2.2, §1 van het decreet integraal waterbeleid). De Minaraad vraagt om de periode waarin niet gemaaid mag worden zo snel mogelijk in onderling overleg met de leden van het opvolgingsorgaan¹⁵ te bepalen en juridisch te verankeren zodat een rechtszeker kader ontstaat die een billijke vergoeding aan de landbouwer garandeert voor de ecosysteemdienst die beschermingsstroken leveren.

2.5 Wijzigingen aan Decreet Vlaamse Grondenbank

- [10] **Zorg voor meer transparantie in de werking van de Grondenbank.** De Minaraad heeft geen aanbevelingen wat betreft de voorgestelde wijzigingen aan het decreet betreffende de Vlaamse Grondenbank. Aanvullend op deze wijzigingen stelt de Raad voor om de werking van de Vlaamse grondenbank zo aan te passen dat op duidelijke en transparante manier wordt bijgehouden met welk doel een perceel gekocht wordt en, bij inzet ervan, waarvoor het ingezet wordt indien dit afwijkt van het vooropgestelde doel. De inzet van deze aangekochte percelen op een later moment moet volgens de Raad steeds kaderen in een bredere en gedragen gebiedsvisie. De Raad meent dat op die manier de werking van de grondenbank transparanter kan verlopen.

2.6 Wijzigingen aan het Decreet betreffende landbouw- en visserijbeleid

- [11] **Voer enkele aanvullingen op de voorgestelde wijziging door.** Wijzigingsartikel 89, van het Verzameldecreet voegt een nieuwe paragraaf 4 in die de gegevensuitwisseling tussen representatieve producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties, brancheorganisaties en het Agentschap Landbouw en Zeevisserij in bepaalde gevallen moet mogelijk maken. De Minaraad merkt op dat het mogelijk is dat de betrokken organisaties geen eigen personeel in dienst hebben en genoodzaakt zijn om opdrachten contractueel uit te besteden. De Raad vraagt daarom volgende aanvullingen op de voorgestelde tekst: *“Alleen de personeelsleden, aangestelden of vertegenwoordigers van de betrokken organisaties of dienstverleners met wie de betrokken organisaties een verwerkingsovereenkomst afsloten, die belast zijn met de inning van de bedragen, vermeld in paragraaf 1, 3°, en de uitvoering van de overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, krijgen toegang tot de gegevens.”*

¹⁵ Opvolgingsorgaan, zoals gedefinieerd in artikel 3, 4°/1, van het decreet houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen (Mestdecreet)

VOORONTWERP VAN DECREET
van 28 november 2025

Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw

Op voorstel van de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882

Art. 2. Artikel 7bis van de Jachtwet van 28 februari 1882, ingevoegd bij de wet van 4 april 1900 en gewijzigd bij het decreet van 24 juli 1991, wordt opgeheven voor het Vlaamse Gewest.

Hoofdstuk 3. Wijziging van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet

Art. 3. In artikel 76 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978 en gewijzigd bij het decreet van 21 december 1988, wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

“In afwachting dat de goederen die vrij van gebruik zijn door de Vlaamse Landmaatschappij, geheel of gedeeltelijk ter beschikking van het ruilverkavelingscomité worden gesteld, kunnen ze in tijdelijk gebruik worden gegeven met een overeenkomst waarvan de looptijd tussen de Vlaamse Landmaatschappij en de gebruiker bedongen wordt. De overeenkomst mag maximaal een duur van vijf jaar hebben. Ze verstrijkt van rechtswege nadat de bedongen looptijd is beëindigd, maar ze kan hernieuwd worden. De overeenkomst is niet onderworpen aan de regels voor de pacht, vermeld in het Vlaams Pachtdecreet van 13 oktober 2023.”

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij

Art. 4. In artikel 1 van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij wordt de zinsnede “een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet” vervangen door de woorden “een gewestaangelegenheid”.

Art. 5. In artikel 2 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het agentschap draagt de benaming “Vlaamse Landmaatschappij” of de afkorting “VLM” en de benaming moet altijd voorafgegaan of gevolgd worden door de vermelding “publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap in de vorm van een naamloze vennootschap van publiek recht” of “EVA in de vorm van een NV van publiek recht.”;

2° in paragraaf 2 worden het vierde tot en met het dertiende lid opgeheven;

3° er wordt een paragraaf 2bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2bis. Alle aandelen zijn ondeelbaar en blijven op naam. Eén aandeel geeft recht op één stem.

Alleen het Vlaamse Gewest, de provincies en de gemeenten in het Vlaamse Gewest kunnen aandeelhouder zijn van het agentschap.

Het Vlaamse Gewest moet op elk moment, rechtstreeks, meer dan 50% van het kapitaal aanhouden. De aandelen van het Vlaamse Gewest zijn onvervreemdbaar, met uitzondering van het gedeelte van de aandelen dat vier vijfde van het totale kapitaal overschrijdt.

De aandelen van de provincies en de gemeenten zijn alleen overdraagbaar aan provincies en gemeenten. Die overdracht vereist de voorafgaande machtiging van de raad van bestuur van het agentschap en van de Vlaamse Regering.

Een overdracht in strijd met deze paragraaf, kan aan de vennootschap of derden niet worden tegengeworpen, ongeacht de goede of kwade trouw van de overnemer.

Het kapitaal kan alleen bij beslissing van de algemene vergadering worden verhoogd.

De aandeelhouders worden ertoe gemachtigd hun inschrijving geheel of gedeeltelijk vooruit te betalen.”;

4° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De statuten van het agentschap zijn bij oprichting, na goedkeuring door de Vlaamse Regering, vastgesteld in een notariële akte houdende oprichting van de

Vlaamse Landmaatschappij. De statutenwijziging wordt, behoudens andersluidende bepaling, van kracht op het ogenblik van de bekendmaking van het goedkeuringsbesluit van de Vlaamse Regering, met als bijlage de statutenwijziging, in het Belgisch Staatsblad. Statutenwijzigingen die louter de verwijzing naar de laatste goedgekeurde versie van het interne reglement in de statuten aanpassen, vereisen geen goedkeuringsbesluit van de Vlaamse Regering.”;

5° paragraaf 4 wordt opgeheven.

Art. 6. Artikel 4 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004, wordt opgeheven.

Art. 7. In het opschrift van hoofdstuk VIII van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004, wordt het woord “Bestuur” vervangen door de zinsnede “Organen, bestuur”.

Art. 8. In artikel 15, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 3° wordt de zinsnede “van het agentschap, belast met het dagelijks bestuur” opgeheven;
- 2° in punt 4° worden de woorden “die de gedelegeerd bestuurder van het agentschap bijstaat bij de uitoefening van het dagelijks bestuur” opgeheven.

Art. 9. In het opschrift van afdeling 2 van hoofdstuk VIII van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, wordt het woord “voor” vervangen door het woord “van”.

Art. 10. In artikel 16 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 30 juni 2017, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De algemene vergadering oefent de bevoegdheden uit die de wet of het decreet haar toewijst. Aan de algemene vergadering wordt het verslag van de raad van bestuur en het verslag van de commissaris meegedeeld. Ze beslist over de gevolgtrekkingen uit die verslagen, alsook over het ontwerp van de jaarrekeningen. Ze geeft kwijting aan de leden van de raad van bestuur. De statuten kunnen door haar worden gewijzigd op voorwaarde dat de Vlaamse Regering goedkeuring verleent.”.

Art. 11. In artikel 17 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “stem bij.” vervangen door de zinsnede “stem bij en de gedelegeerd bestuurder vervult er het ambt van verslaggever.”;
- 2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt punt 1° opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"1° het goedkeuren van waarborgen voor verplichtingen die door het agentschap worden aangegaan en het aanvaarden van waarborgen voor de verbintenissen die tegenover het agentschap zijn genomen;"

3° in paragraaf 1, tweede lid, worden punt 2° tot en met 13° vervangen door wat volgt:

"2° het bij algemeen reglement bepalen van de rentevoet en de voorwaarden voor leningen van het agentschap, op voorwaarde dat de Vlaamse Regering goedkeuring verleent;

3° het vaststellen van de programma's voor de verwerving, het beheer en de overdracht van gronden, gebouwen, bedrijven en zakelijke rechten;

4° de opmaak van het begrotingsontwerp en het ontwerp tot aanpassing van de begroting, alsook de opmaak van de verantwoordende ramingsstaten, de memorie van toelichting en de rapportering over de uitvoering van de begroting;

5° de opmaak van de algemene rekening van het agentschap;

6° het sluiten van overeenkomsten voor de aanneming van werken, leveringen en diensten;

7° de bevoegdheden die krachtens het besluit van de Vlaamse Regering houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel, alsook krachtens alle andere wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen die op het personeel van toepassing zijn, aan de raad van bestuur worden toegekend;

8° het in ontvangst nemen van alle sommen en waarden die aan het agentschap toekomen;

9° het sluiten van dadingen en compromissen;

10° het verlenen van machtiging voor het instellen van rechtsvorderingen;

11° het afzien van alle zakelijke rechten, voorrechten en eisen tot ontbinding en het verlenen van machtiging tot de opheffing van alle bevoorrechte of hypothecaire inschrijvingen, overschrijvingen, inbeslagname, verzet en alle andere verhinderings, zonder de uitputting van de maatschappelijke schuldvorderingen of betalingen te hoeven rechtvaardigen;

12° het aanwijzen van de secretaris van elke coördinatiecommissie, vermeld in artikel 63 van de wet van 22 juli 1970 inzake ruilverkaveling van landeigendommen, van elk ruilverkavelingscomité en van elk ander orgaan, belast met de ruilverkaveling van landeigendommen en de landinrichting, en het verstrekken, binnen de perken van de beschikbare gelden van het agentschap, voor elk voornoemd orgaan van de nodige kredieten voor de uitvoering van de werken en voor alle andere nodige uitgaven voor de uitvoering ervan;

13° het aanwijzen van de secretaris van elk projectcomité dat en elke projectcommissie die voor elk natuurinrichtingsproject wordt ingericht.";

4° in paragraaf 1, tweede lid, wordt punt 14° opgeheven;

5° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De raad van bestuur mag, onder zijn verantwoordelijkheid, een gedeelte van zijn bevoegdheden delegeren aan een of meer van zijn leden of aan de gedelegeerd bestuurder. Die delegatie laat de eigen beslissingsbevoegdheid van de raad van bestuur onverlet. De delegatie geldt ad nutum.

In afwijking van het eerste lid, kan de raad van bestuur de volgende bevoegdheden in geen geval delegeren:

- 1° het vaststellen van het jaarrapport over de uitvoering van het ondernemingsplan overeenkomstig artikel III.62 van het Bestuursdecreet;
- 2° de bevoegdheden, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 4° en 5°.

De gedelegeerd bestuurder kan, onder zijn verantwoordelijkheid en op voorwaarde dat de raad van bestuur goedkeuring verleent, bepaalde bevoegdheden die aan de gedelegeerd bestuurder gedelegeerd zijn, subdelegeren aan de personeelsleden van het agentschap die de gedelegeerd bestuurder aangewezen heeft. Die delegatie laat de eigen beslissingsbevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder onverlet. De delegatie geldt ad nutum”;

- 6° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Het agentschap kan voor de uitvoering van zijn vermogensrechtelijke verrichtingen een beroep doen op de Vlaamse commissarissen van de Vlaamse Belastingdienst.

Als op hen een beroep wordt gedaan, oefenen die Vlaamse commissarissen in naam en voor rekening van het agentschap alle bevoegdheden uit die door de Codex Vastgoed zijn verleend volgens de richtlijnen van het agentschap. Ze zijn bevoegd om de akten te verlijden.”;

- 7° paragraaf 4 wordt opgeheven.

Art. 12. In het opschrift van onderafdeling 2 van afdeling 3 van hoofdstuk VIII van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, wordt de zinsnede “, werking” opgeheven.

Art. 13. In artikel 18 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “17 leden” vervangen door de zinsnede “17 stemgerechtigde leden, allemaal natuurlijke personen” en wordt de zin “Zij bepaalt tevens de werking van de raad.” opgeheven;
- 2° in paragraaf 1 worden tussen het eerste en het tweede lid, twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“De bestuurders worden aangesteld door de Vlaamse Regering voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar als vermeld in artikel III. 10 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Als een bestuursmandaat vroegtijdig vrijkomt, stelt de Vlaamse Regering een nieuwe bestuurder aan die het mandaat van zijn voorganger overneemt voor de resterende looptijd ervan. De overblijvende bestuurders hebben geen recht om een nieuwe bestuurder te coöpteren overeenkomstig artikel 7:88 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen.”;

- 3° aan paragraaf 2, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd “De bestuurders, vermeld in het eerste en derde lid, kunnen op elk ogenblik worden ontslagen door de

Vlaamse Regering. Het ontslag van een voorzitter of vice-voorzitter heeft ook diens ontslag als bestuurder tot gevolg.”;

4° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Bij een algehele vernieuwing van het Vlaams Parlement overeenkomstig artikel III.10 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 zal de raad van bestuur in afwachting van de benoeming van de onafhankelijke bestuurders, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, rechtsgeldig bestaan uit de bestuurders die benoemd zijn door de Vlaamse Regering op voordracht van de participerende provincies, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, en de overige bestuurders die benoemd zijn door de Vlaamse Regering, vermeld in paragraaf 2, derde lid. Alleen die bestuurders zullen in rekening worden genomen voor de berekening van de toepasselijke aanwezigheids- en meerderheidsvereisten.

De statuten van het agentschap bepalen de nadere regels inzake het statuut en de werking van de raad van bestuur.”.

Art. 14. In hoofdstuk VIII, afdeling 3, van hetzelfde decreet, wordt een onderafdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 3. Werking”.

Art. 15. In hoofdstuk VIII, afdeling 3, van hetzelfde decreet wordt in onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 14, een artikel 18/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/1. In aanvulling op artikel III.37, §2, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 wordt voor belangenconflicten van vermogensrechtelijke aard die strijdig zijn met het belang van het agentschap, de procedure, vermeld in artikel 7:96 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, gevolgd.”.

Art. 16. In hoofdstuk VIII, afdeling 3 van hetzelfde decreet wordt in onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 14, een artikel 18/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/2. De raad van bestuur kan in zijn midden en onder zijn verantwoordelijkheid een bestuurscomité oprichten dat, uitsluitend in geval van hoogdringendheid, beslist over de verwerving van het eigendoms- of gebruiksrecht van eigendommen ter uitvoering van de missie en taken die aan het agentschap zijn opgedragen.

De statuten van het agentschap bepalen de nadere regels voor de samenstelling en de werking van het bestuurscomité.”.

Art. 17. In hoofdstuk VIII, afdeling 3 van hetzelfde decreet wordt in onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 14, een artikel 18/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/3. De vergoedingen van de bestuurders van het agentschap worden vastgesteld overeenkomstig artikel III.10, §3, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De vergoedingen zijn ten laste van het agentschap.”.

Art. 18. In hoofdstuk VIII van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, wordt het opschrift van afdeling 4 vervangen door wat volgt:

“Afdeling 4. De gedelegeerd bestuurder en de algemeen directeur”.

Art. 19. In artikel 18bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De gedelegeerd bestuurder is belast met de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur en de algemene vergadering en met het dagelijks bestuur van het agentschap op voorwaarde dat die daarover verslag uitbrengt aan de raad van bestuur, alsook met de vertegenwoordiging in en buiten rechte van het agentschap inzake het dagelijks bestuur zonder dat de gedelegeerd bestuurder een bewijs hoeft voor te leggen van zijn mandaat of van de beslissing die de raad van bestuur of de algemene vergadering genomen heeft.

Zonder afbreuk te doen aan de algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid van de raad van bestuur, is de gedelegeerd bestuurder bevoegd om het agentschap alleen te vertegenwoordigen.”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “De gedelegeerd bestuurder van het agentschap is” vervangen door de woorden “Zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de raad van bestuur is de gedelegeerd bestuurder”;

3° in paragraaf 2, eerste lid, worden punt 1° tot en met 4° opgeheven;

4° in paragraaf 2, eerste lid, 5°, worden de woorden “vertegenwoordigt het agentschap ten overstaan van derden in de verrichtingen die op dit dagelijks bestuur betrekking hebben en hij” opgeheven;

5° in paragraaf 2, eerste lid, worden punt 7° tot en met 10° vervangen door wat volgt :

“7° het ondertekenen van ruilverkavelingsakten, aanvullende akten van ruilverkaveling en natuurinrichtingsakten namens het agentschap;

8° de handlichting van alle bevoorrechte en hypothecaire inschrijvingen;

9° het aansturen van en toezicht houden op het personeel van het agentschap;

10° alle bevoegdheden die door of krachtens een decreet worden toegekend.”;

6° in paragraaf 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De gedelegeerd bestuurder mag, onder zijn verantwoordelijkheid, een gedeelte van zijn bevoegdheden, met inbegrip van de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, delegeren aan de personeelsleden van het agentschap die de gedelegeerd bestuurder aangewezen heeft. Die delegatie laat de eigen beslissingsbevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder onverlet. De delegatie geldt ad nutum.”;

7° aan paragraaf 2 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De statuten kunnen nadere regels bepalen met betrekking tot het begrip dagelijks bestuur en de bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder en de algemeen directeur van het agentschap.”

Art. 20. In hoofdstuk VIII, afdeling 4, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 20 april 2024, wordt een artikel 18bis/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18bis/1. De gedelegeerd bestuurder wordt bij de uitoefening van zijn bevoegdheden en de uitvoering van zijn opdrachten en taken bijgestaan door een algemeen directeur die de gedelegeerd bestuurder vervangt bij diens afwezigheid.”

Art. 21. In hoofdstuk VIII, afdeling 4, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 20 april 2024, wordt een artikel 18bis/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18bis/2. Overeenkomstig artikel III.9, §1, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 worden de gedelegeerd bestuurder en de algemeen directeur door de Vlaamse Regering aangesteld.”

Art. 22. In artikel 18quinquies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, en gewijzigd bij de decreten van 21 april 2006, 28 februari 2014, 29 maart 2019 en 17 mei 2024, wordt de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste en tweede lid worden vervangen door wat volgt:

“De controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid, ten aanzien van de wetten, de decreten en de statuten van de vennootschap, van de verrichtingen die in de jaarrekening van het agentschap zijn weergegeven, wordt opgedragen aan een commissaris die ingeschreven is in het openbaar register van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren.

De commissaris heeft de rechten, verplichtingen, taken, bevoegdheden en actiemiddelen die in het Wetboek van Vennootschappen en verenigingen en de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019 zijn bepaald.”;

2° er wordt een zevende lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“Het agentschap betaalt aan het Vlaamse Gewest de uitgaven terug die uit de controle van zijn verrichtingen voortvloeien.”

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 20 april 2024, wordt een hoofdstuk X/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk X/1. Toezicht”.

Art. 24. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk X/1, ingevoegd bij artikel 23, een artikel 18quinquies/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18quinquies/1. Het agentschap staat onder het toezicht van de Vlaamse Regering dat overeenkomstig artikel III.13 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 wordt uitgeoefend door twee regeringscommissarissen.”

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991

Art. 25. In artikel 16 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991, vervangen bij het decreet van 16 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “vanaf het jachtseizoen 1992-1993” opgeheven;
- 2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:
“§2. Het bedrag, vermeld in paragraaf 1, wordt voor het jachtseizoen 2026-2027 en vervolgens voor elk jachtseizoen aangepast aan de gezondheidsindex van de maand juli van het voorgaande jachtseizoen. Het bedrag wordt telkens afgerond op de hogere euro.”.

Art. 26. In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk VI/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk VI/1. Ernstig gekwetst wild”.

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt in hoofdstuk VI/1 ingevoegd bij artikel 26, een artikel 23/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art 23/1. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor het doden van grof wild met ernstig fysiek trauma, met als doel het dierenwelzijn van de dieren niet verder te laten afnemen of met als doel de openbare veiligheid te vrijwaren.

Daarbij worden minstens de volgende aspecten geregeld:

- 1° de criteria waaraan voldaan moet worden om de dieren te doden;
- 2° de te volgen procedure om over te gaan tot het doden;
- 3° de te volgen procedure om de casussen te documenteren;
- 4° wat er met de gedode dieren moet gebeuren;
- 5° welke personen gemachtigd zijn om de dieren te doden;
- 6° op welke wijze het toezicht op de procedure moet verlopen.

De Vlaamse Regering kan bepalen welke middelen gebruikt kunnen worden voor het doel, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 28. In artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009 en 18 december 2015, worden het tweede en het zesde lid opgeheven.

Art. 29. In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk IX/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IX/2 Gegevensverzameling, gegevensverwerking en gegevensbescherming”.

Art. 30. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt in hoofdstuk IX/2, ingevoegd bij artikel 29, een artikel 32/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 32/4. De Vlaamse Regering kan voor elk administratief proces met betrekking tot wildbeheer nadere regels bepalen voor gegevensverzameling, gegevensverwerking en gegevensbescherming. Het Agentschap voor Natuur en Bos fungeert daarbij als verwerkingsverantwoordelijke van deze gegevens, met uitzondering van de gegevens verzameld in de processen met betrekking tot jachtplannen en jachtverloven. Voor de gegevens verzameld in de processen met betrekking tot jachtplannen en jachtverloven fungeren de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren als bedoeld in artikel 7 en 14 van dit decreet als verwerkingsverantwoordelijke.

De categorieën van de betrokken personen van wie gegevens kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° de eigenaar en gebruiker;
- 2° de exploitant;
- 3° de eigenaar en gebruiker van de grond;
- 4° de exploitant op de grond;
- 5° de jager;
- 6° de jachtrechthouder;
- 7° de bestrijder;
- 8° de wildbeheereenheid;
- 9° de wettelijk verantwoordelijken, aangestelden of vertegenwoordigers van de actoren;
- 10° aanvragers of begunstigten.

De personen die toegang krijgen tot de gegevens zijn:

- 1° de dossierbehandelaars voor de respectievelijke processen;
- 2° politiediensten;
- 3° natuurinspectie;
- 4° de federale wapendiensten.

De categorieën van gegevens die kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° identiteitsgegevens;
- 2° adresgegevens;
- 3° de identificatiegegevens van de aanvragers of begunstigten, waaronder het Rijksregisternummer en, in voorkomend geval, het BIS-nummer;
- 4° gegevens in verband met de onroerende goederen en de percelen in verband waarmee een vergoeding wordt gevraagd, waaronder kadastrale gegevens, gegevens over erfdienstbaarheden en de verwervingswaarde;

De persoonsgegevens kunnen worden bewaard tot maximaal 30 jaar na het beëindigen van het administratief proces.

De Vlaamse Regering kan ook nadere regels bepalen voor gegevensuitwisseling tussen bevoegde overheidsdiensten."

Art. 31. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk IX/2, ingevoegd bij artikel 29, een artikel 32/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 32/5. De Vlaamse Regering voorziet in een digitaal platform voor de verzameling, de verwerking en de bescherming van gegevens met betrekking tot wildbeheer.

Ze bepaalt nadere regels bepalen voor het gebruik en de werking van dat digitale platform.

Ze kan bepalen dat administratieve handelingen voor meldingen, aanvragen en rapportering met betrekking tot wildbeheer via dat digitale platform verlopen.

Ze kan bepalen dat administratieve handelingen voor de controle en goedkeuring met betrekking tot wildbeheer via dat digitale platform verlopen.

De Vlaamse Regering kan ook nadere regels bepalen voor gegevensuitwisseling tussen bevoegde overheidsdiensten via dat platform.”

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 32. In artikel 4.1.5. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 17 mei 2024, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 33. In artikel 4.3.2, §1, 1°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 17 mei 2024, wordt de zinsnede “bijlage I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage” vervangen door de zinsnede “bijlage 1 en 2 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage”.

Art. 34. Aan artikel 4.3.6, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 17 mei 2024, wordt de volgende zin toegevoegd:

“In uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld afhankelijk van de aard, de complexiteit, de locatie of de omvang van het project, kan de bevoegde overheid die termijn verlengen. In dat geval deelt ze de initiatiefnemer mee welke redenen aan de basis liggen van de termijnverlenging en op welke datum een beslissing wordt verwacht.”.

Art. 35. In artikel 15.11.1., eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt het woord “ tweejaarlijks” vervangen door het woord “vijfjaarlijks”.

Art. 36. In artikel 16.1.1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt punt 20° opnieuw opgenomen in de volgende lezing:
“20° het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft artikel 4.1.11/8;”.

Art. 37. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 31 maart 2025, wordt een titel XVII ingevoegd, die luidt als volgt:

“TITEL XVII FINANCIERING”.

Art. 38. In titel XVII van hetzelfde decreet, ingevoegd bij artikel 36, wordt een hoofdstuk I ingevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK I. RETRIBUTIES”.

Art. 39. In titel XVII, hoofdstuk I, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij artikel 37, wordt een artikel 17.1.1 ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 17.1.1. De Vlaamse Regering kan het verkrijgen van resultaten van metingen, simulaties en analyses die worden uitgevoerd door gewestelijke entiteiten in het kader van dit decreet, afhankelijk stellen van de betaling van een retributie.

De Vlaamse Regering stelt de bedragen van de retributie, vermeld in het eerste lid vast, en de wijze waarop de retributies worden betaald. Het bedrag van de retributie staat in verhouding tot de kosten voor de uitvoering van de metingen, analyses of simulaties of tot de administratieve kosten voor de opmaak of verzameling van de resultaten van metingen, analyses of simulaties.

De Vlaamse Regering kan vrijstellingen bepalen op basis van het private, publieke of semipubliekrechtelijk karakter van de aanvrager of op basis van het persoonlijke gebruik van de resultaten.

De Vlaamse Regering kan een minimum- of maximumbedrag bepalen op basis van het jaarlijkse aantal gevraagde metingen of op basis van het aantal werkuren dat daarmee gepaard gaat.”.

Art. 40. In bijlage II bij hetzelfde decreet, zoals vervangen bij het decreet van 17 mei 2024, wordt in punt 8° de zinsnede “het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2015 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken” vervangen door de zinsnede “het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken”.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 41. In artikel 36ter, §5, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2002 en gewijzigd bij het decreet van 30 juni 2017, wordt tussen het tweede en het derde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Als het gebied waar de compenserende maatregelen, vermeld in het tweede lid, worden genomen, nog geen deel uitmaakt van een speciale beschermingszone, kan de Vlaamse Regering het, in afwijking van artikel 36bis, §14, toevoegen aan een speciale beschermingszone. Dit besluit neemt ze samen met de beslissing, vermeld in het vijfde lid. Het besluit bevat de gegevens, vermeld in artikel 36bis, §1, tweede lid. De

bepalingen van artikel 36bis, §9, tweede tot en met vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing op dit besluit.”.

Art. 42. In hetzelfde decreet wordt een artikel 42bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42bis. De eigenaar van een onroerend goed dat binnen het VEN of binnen een speciale beschermingszone, aangewezen door de Vlaamse Regering met toepassing van artikel 4, vierde lid, van de Habitatrichtlijn, ligt, kan van de Vlaamse Grondenbank de verwerving van dat onroerend goed eisen, als hij aantoont dat, ten gevolge van terugkerende schade veroorzaakt door een beschermde soort, en als die schade redelijkerwijze niet kon worden voorkomen, de waardevermindering van zijn onroerend goed ernstig is, of dat de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden van de koopplicht, vermeld in het eerste lid.

De bepalingen van titel 3, hoofdstuk 1 tot en met 6, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 zijn van toepassing op die koopplicht.

Als een eigenaar van een onroerend goed deze mogelijkheid van gedwongen aankoop door de Vlaamse Grondenbank toepast, kan hij vanaf de effectieve verwerving geen aanspraak meer maken op een schadevergoeding van het Vlaamse Gewest of van de Vlaamse Grondenbank voor hetzelfde onroerend goed.”.

Art. 43. In artikel 52, §1, van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Binnen speciale beschermingszones, aangewezen door de Vlaamse Regering met toepassing van artikel 4, vierde lid, van de Habitatrichtlijn, en binnen VEN-gebieden, kan de vergoeding beperkt worden in de tijd.”;

2° het tweede lid, dat het derde lid wordt, wordt vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast om de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, te beoordelen, en inzake de beperking van de vergoeding in de tijd, vermeld in het tweede lid.”.

Art. 44. Aan artikel 54bis, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering kan in aanvullende subsidiëring voorzien ter ondersteuning van de werking van de bosgroepen als bijdrage aan de realisatie van andere specifieke Vlaamse beleidsdoelstellingen dan de beleidsdoelstellingen, vermeld in paragraaf 1.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018

Art. 45. In artikel 1.3.2.2, §1, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, gewijzigd bij de decreten van 24 juni 2022 en 20 december 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het derde lid worden tussen de woorden “taluds omvatten” en de woorden “en die gelegen” de woorden “, die onderdeel zijn van een landbouwgrond of gelegen langs een landbouwgrond,” ingevoegd;
- 2° in het derde lid, 1°, worden tussen de woorden “voor percelen” en de woorden “gelegen in het Vlaams Ecologisch Netwerk” de woorden “gelegen langs oppervlaktewaterlichamen die zijn opgenomen in de Vlaamse Hydrografische Atlas” ingevoegd;
- 3° in het derde lid, 5°, a), worden de woorden “15 maart tot en met 15 juli” vervangen door de woorden “1 mei tot en met 15 juni”
- 4° aan het derde lid, 5°, a), wordt de volgende zin toegevoegd:
“Dit geldt niet voor stroken die grenzen aan of deel zijn van een perceel grasland. De Vlaamse Regering bepaalt de gevallen waarin in afwijking van het voorgaande wel gemaaid mag worden.”;
- 5° in het zesde lid worden de woorden “onderdeel is van of gelegen is langs een perceel landbouwgrond en dat” opgeheven.

Art. 46. In titel I, hoofdstuk IV, afdeling II, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, wordt een artikel 1.4.2.2. ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 1.4.2.2. De Vlaamse Regering stelt een hydrogeologische codering van de ondergrond van Vlaanderen vast om de hydrogeologische lagen te karakteriseren en te identificeren.”.

Hoofdstuk 9. Wijziging van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen

Art. 47. Artikel 14 van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 13 oktober 2023, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 14. De Vlaamse Grondenbank beheert de zakelijke rechten die ze in eigen naam en voor eigen rekening verworven heeft, vanaf de verwerving, vermeld in artikel 13 van dit decreet, tot de overdracht, vermeld in artikel 15 van dit decreet. De verworven zakelijke rechten die vrij van gebruik zijn, kunnen, in voorkomend geval na akkoord van de verzoekende bevoegde administratieve overheid van het Vlaamse Gewest, door de Vlaamse Grondenbank in tijdelijk gebruik worden gegeven met een overeenkomst waarvan de looptijd tussen de Vlaamse Grondenbank en de gebruiker bedongen wordt. De overeenkomst mag maximaal een duur van vijf jaar hebben. De overeenkomst verstrijkt van rechtswege nadat de bedongen looptijd is beëindigd. De overeenkomst is niet onderworpen aan de regels voor de pacht, vermeld in het Vlaams Pachtdecreet van 13 oktober 2023.”.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006

Art. 48. In artikel 149 van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 worden de woorden "bij aangetekende brief" opgeheven.

Art. 49. In artikel 150, §2, van hetzelfde decreet worden de woorden "bij aangetekende brief" opgeheven.

Art. 50. In artikel 154, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 december 2008, worden de woorden "bij aangetekende brief" opgeheven.

Art. 51. In artikel 155, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 december 2008, worden de woorden "bij aangetekende brief" opgeheven.

Art. 52. In artikel 161bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt de zinsnede "en 132, §1" vervangen door de zinsnede ", 132, §1, en 157, eerste lid".

Art. 53. In artikel 174bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 4, 2°, worden tussen de woorden "de vertegenwoordigers" en de woorden "van de personen" de woorden "en de contactpersonen" ingevoegd;
- 2° aan paragraaf 4 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:
"7° de relevante voormalige eigenaars en gebruikers van, en de relevante voormalige exploitanten op de grond waar de bodemverontreiniging tot stand gekomen is.";
- 3° in paragraaf 6, 5°, wordt tussen het woord "bodemsaneringsdeskundigen" en de woorden "of de organisaties" de zinsnede ", het Fonds, vermeld in artikel 82bis, 2°," ingevoegd.

Art. 54. In artikel 174quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan paragraaf 1 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:
"Deze bepaling regelt de verwerking van persoonsgegevens door de bodemsaneringsdeskundige in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, en in het kader van titel V, hoofdstuk 6, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan.";
- 2° aan paragraaf 4, 3°, wordt de zinsnede ", zijn kwaliteitsverantwoordelijke en de persoon die beschikt over de individuele handtekeningsbevoegdheid;" toegevoegd;
- 3° aan paragraaf 4 worden een punt 4° tot en met 8° toegevoegd, die luiden als volgt:
"4° de opdrachtgever van de verslagen, rapporten en studies die de bodemsaneringsdeskundige opmaakt in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;

- 5° de uitvoerder van de bodemsaneringswerken en de uitvoerder van de maatregelen, vermeld in artikel 82octies;
- 6° de relevante voormalige eigenaars en gebruikers van, en de relevante voormalige exploitanten op de grond waar de bodemverontreiniging tot stand gekomen is;
- 7° de aanvrager, vermeld in artikel 82bis, 1°;
- 8° de vertegenwoordigers en de contactpersonen van de personen, vermeld in punt 1° tot en met 7°."

Art. 55. In artikel 174quinquies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan paragraaf 1 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:
"Deze bepaling regelt de verwerking van persoonsgegevens door de organisaties, vermeld in titel III, hoofdstuk XIII, in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.";
- 2° aan paragraaf 4 wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:
"5° de eindgebruiker, de initiatiefnemer, de ontvanger, de uitvoerder van de werken en de vervoerder van de bodemmaterialen, vermeld in de regeling, vastgesteld krachtens artikel 138, §1."

Art. 56. Aan titel Vbis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een artikel 174septies toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 174septies. §1. De erkende organisaties, vermeld in artikel 95, treden op als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming voor de doeleinden, vermeld in paragraaf 2.

De verwerkingen door de erkende organisaties, vermeld in artikel 95, zijn noodzakelijk om de taken van algemeen belang te vervullen overeenkomstig artikel 6, eerste lid, e), van de algemene verordening gegevensbescherming.

§2. De erkende organisaties, vermeld in artikel 95, verwerken de persoonsgegevens in het kader van hun verplichte en facultatieve taken, vermeld in artikel 96 en 97.

§3. De verwerkte persoonsgegevens hebben betrekking op de volgende gegevens:

- 1° identiteitsgegevens;
- 2° adresgegevens;
- 3° gegevens die verband houden met de grond en de overeenkomsten, vermeld in artikel 97.

§4. De verwerkte persoonsgegevens hebben betrekking op de volgende natuurlijke personen voor zover ze geïdentificeerd of identificeerbaar zijn:

- 1° de eigenaar en gebruiker van de grond;
- 2° de exploitant op de grond;
- 3° de bodemsaneringsdeskundige;
- 4° de saneringsplichtige, vermeld in artikel 11 en 22;
- 5° de saneringswillige, vermeld in artikel 92.

§5. De erkende organisaties, vermeld in artikel 95, kunnen de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 3, verstrekken aan:

- 1° de OVAM;
- 2° de Vlaamse Regering;
- 3° derden als het Fonds een wettelijke of decretale verplichting heeft om de persoonsgegevens te verstrekken.

§ 6. De persoonsgegevens kunnen worden bewaard tot maximaal tien jaar na de beëindiging van de taken, vermeld in paragraaf 2, of tot maximaal één jaar na het verstrijken van de toepasselijke verjaringstermijnen als die termijnen langer zijn.”.

Hoofdstuk 11. Wijzigingen van het Mestdecreet van 22 december 2006

Art. 57. In artikel 3 van het Mestdecreet van 22 december 2006, het laatst gewijzigd bij het decreet van 20 december 2024, wordt in paragraaf 6 :

punt 23° vervangen door wat volgt:

“23° voorteelt: de voorteelt, vermeld in artikel 2, 45°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 april 2023 tot vaststelling van de voorschriften voor subsidies voor de uitvoering van maatregelen met een gunstig effect op het milieu, het klimaat en de biodiversiteit.”.

Art. 58. Aan artikel 8, §4, eerste lid, 1°, b), van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 20 december 2024, wordt de volgende zin toegevoegd: “In afwijking van dit punt is het voor percelen met spruitkool of andere, door de Vlaamse Regering te bepalen teelten, niet vereist om voorafgaand aan het opbrengen van de meststoffen een bodemanalyse met bijhorend bemestingsadvies uit te voeren.”.

Art. 59. In artikel 14, §5, 2°, a), van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 2024, wordt de zinsnede “1.3.2.2, §1, 1° en 3°, of §1/1,” vervangen door de zinsnede “1.3.2.1 of 1.3.2.2, §1,”.

Art. 60. Artikel 21 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 2024, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 21. Bemesting in de nabijheid van waterlopen gebeurt:

- 1° als de oeverzone vastgelegd is in een goedgekeurd oeverzoneproject als vermeld in artikel 1.3.2.1 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, overeenkomstig de bepalingen die in het oeverzoneproject in kwestie bepaald zijn;
- 2° als de oeverzone alleen de taluds omvat, overeenkomstig de bepalingen, vermeld in artikel 1.3.2.2, §1, van het voormelde decreet.”.

Hoofdstuk 12. Wijziging van het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkeurechten

Art. 61. Aan hoofdstuk V, afdeling 1, van het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkeurechten, gewijzigd bij de decreten van 28

maart 2014 en 21 december 2018, wordt een artikel 11/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 11/1. De begunstigde vraagt bij de instrumenterende ambtenaar de naam en het adres van de verkoper of kandidaat-koper op als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

- 1° de begunstigde aanvaardt het aanbod conform artikel 13, eerste lid, artikel 14/1, §2, tweede lid, of artikel 14/2, tweede lid;
- 2° de begunstigde oordeelt dat de beslissing tot uitoefening van het voorkeepsrecht betekend moet worden aan de verkoper of de kandidaat-koper conform artikel 19, tweede lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, of conform artikel II.21 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Bij een openbare verkoop als vermeld in hoofdstuk V, afdeling 3, is de kandidaat-koper, vermeld in het eerste lid, de hoogst aanvaarde bieder aan wie het* onroerend goed zou worden toegewezen conform artikel 14/1, §2, vierde lid of artikel 14/2, vijfde lid, als het voorkeepsrecht niet werd uitgeoefend.

Binnen vijf werkdagen na de ontvangst van de vraag, vermeld in het eerste lid, bezorgt de instrumenterende ambtenaar de naam en het adres van de verkoper en de kandidaat-koper op digitale wijze of op papier aan de begunstigde.”

Hoofdstuk 13. Wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid

Art. 62. In artikel 2.1.3, §1, tweede lid, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2011, 28 maart 2014 en 4 mei 2018 en bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

“5° de koopplichten, vermeld in artikel 21, §1 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023;”.

Hoofdstuk 14. Wijzigingen van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond

Art. 63. Aan artikel 21, §2, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond, gewijzigd bij het decreet van 25 maart 2016, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De beslissingstermijn, vermeld in het tweede lid, wordt met negentig dagen verlengd als aan de vergunninghouder bijkomende toelichting wordt gevraagd binnen de termijn, vermeld in het tweede lid.”.

Art. 64. Aan artikel 63/18, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 maart 2016, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De beslissingstermijn, vermeld in het tweede lid, wordt met negentig dagen verlengd als aan de vergunninghouder bijkomende toelichting wordt gevraagd binnen de termijn, vermeld in het tweede lid.”.

Hoofdstuk 15. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Art. 65. In artikel 1.1.2, 10°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wordt punt b) vervangen door wat volgt:

“b) de volgende gebieden, aangewezen op ruimtelijke uitvoeringsplannen:

- 1) gebieden sorterend onder de categorie van gebiedsaanduiding bos;
- 2) gebieden sorterend onder de subcategorie van gebiedsaanduiding parkgebied;
- 3) gebieden sorterend onder de categorie van gebiedsaanduiding reservaat en natuur;
- 4) agrarische gebieden met ecologisch belang;”.

Art. 66. In artikel 2.2.2, §2, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede “, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering of de adviesvraag over het voorontwerp van plan” vervangen door de woorden “voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van plan”.

Art. 67. In artikel 2.2.4, §2, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij de decreten van 8 december 2017 en 17 mei 2024, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° een indicatieve aanduiding van het plangebied van het voorgenomen ruimtelijk uitvoeringsplan, met vermelding van de wijze waarop dat plangebied tijdens het planproces nader bepaald zal worden;”.

Art. 68. In artikel 2.2.5, §1, eerste lid, 10°/1, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 26 mei 2023, wordt de zinsnede “, en het meerwaarderamingsrapport, vermeld in artikel 2.6.10, § 2/1” opgeheven.

Art. 69. Aan artikel 2.2.6, §2, tweede lid, 4°, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden een punt d) en een punt e) toegevoegd, die luiden als volgt:

“d) agrarische gebieden met overdruk natuurverweving: bestemd voor beroepslandbouw, met dien verstande dat de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijk milieu en de landschapswaarden toegelaten zijn;

e) agrarische gebieden met ecologisch belang: bestemd voor beroepslandbouw, met dien verstande dat de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijk milieu en de landschapswaarden toegelaten zijn, en/of dat aan de uitoefening van de beroepslandbouw randvoorwaarden worden gesteld met het oog op de instandhouding of het herstel van de natuur, het natuurlijk milieu en de landschapswaarden;”.

Art. 70. In artikel 2.2.9 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt het woord “eenentwintigste” vervangen door het woord “dertigste”;

2° in het vijfde lid wordt het woord “eenentwintig” vervangen door het woord “dertig”.

Art. 71. In artikel 2.2.12, §1, vierde lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede „, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering of de adviesvraag over het voorontwerp van plan” vervangen door de woorden “voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van plan”.

Art. 72. In artikel 2.2.14 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt het woord “eenentwintigste” vervangen door het woord “dertigste”;

2° in het zesde lid wordt het woord “eenentwintig” vervangen door het woord “dertig”.

Art. 73. In artikel 2.2.18, §1, vierde lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede „, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering of de adviesvraag over het voorontwerp van plan” vervangen door de woorden “voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van plan”.

Art. 74. In artikel 2.2.20 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij de decreten van 8 december 2017 en 26 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt het woord “eenentwintigste” vervangen door het woord “dertigste”;

2° in het zesde lid wordt het woord “eenentwintig” vervangen door het woord “dertig”.

Art. 75. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een artikel 2.3.1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2.3.1/1. De Vlaamse Regering stelt een digitaal platform ter beschikking voor de elektronische uitwisseling en terbeschikkingstelling van alle documenten en adviezen in het kader van de opmaak van een stedenbouwkundige verordening.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de opname, uitwisseling en terbeschikkingstelling van gegevens via het digitale platform, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 76. In artikel 2.3.2, §2/4, derde lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt de zinsnede “paragraaf 2, zesde tot en met achtste lid” vervangen door de zinsnede “paragraaf twee, vijfde tot en met zevende lid”.

Art. 77. In artikel 2.6.1, §3, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 26 mei 2023, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° bij een verbod om te bouwen of te verkavelen als gevolg van een definitief onteigeningsbesluit zoals bepaald in artikel 28 van het Vlaams Onteigeningsdecreet van 24 februari 2017 of, in voorkomend geval, een definitieve onteigeningsbeslissing

overeenkomstig de wet van 27 mei 1870 houdende vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten inzake onteigening ten algemenen nutte;”.

Art. 78. In artikel 2.6.5 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 28 maart 2014, 25 april 2014 en 26 mei 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° worden de woorden “of het bijzonder plan van aanleg” opgeheven;

2° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

“3° als voor het perceel een ruimtelijk uitvoeringsplan in werking treedt om te voldoen aan een verplichting tot planschadevergoeding na een rechterlijke uitspraak met toepassing van artikel 2.6.2, §2 en §3, vóór 15 april 2024 of een gerechtelijke uitspraak met kracht van gewijsde als vermeld in artikel 9 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023;”.

Art. 79. In artikel 2.6.6, eerste lid, 1°, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 24 februari 2017, wordt de zinsnede “, dan wel het bijzonder plan van aanleg” opgeheven.

Art. 80. Artikel 2.6.7/2 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 5 juli 2013, wordt opgeheven.

Art. 81. In artikel 2.6.10 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2013, 1 juli 2016, 8 december 2017 en 26 mei 2023, wordt paragraaf 2/1 vervangen door wat volgt:

“§2/1. In geval van toepassing van de saldering, vermeld in artikel 14, §5, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, worden één of meer afzonderlijke meerwaarderapporten opgemaakt voor de percelen die betrokken zijn in één of meer toepassingen van de saldering.”.

Art. 82. In artikel 4.2.14, §2, tweede lid, van dezelfde codex worden de zinnen “Het tegenbewijs, vermeld in het eerste lid, kan niet meer worden geleverd eens de constructie één jaar als vergund geacht opgenomen is in het vergunningenregister. 1 september 2009 geldt als eerste mogelijke startdatum voor deze termijn van één jaar.” vervangen door de zin “Het vermoeden van vergunning wordt geacht definitief te zijn als geen beroep inzake registratiebeslissingen, als vermeld in artikel 4.8.11, §2, meer kan worden ingesteld.”.

Art. 83. In artikel 4.2.16, §2, van dezelfde codex wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De verkavelingsakte wordt pas verleden na overlegging van een attest van het college van burgemeester en schepenen, waaruit blijkt dat, voor de volledige verkaveling of voor de betrokken verkavelingsfase, alle lasten uitgevoerd zijn of gewaarborgd zijn overeenkomstig artikel 77, §1, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.”.

Art. 84. In artikel 4.3.1, §1, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2021, wordt het derde lid opgeheven.

Art. 85. In artikel 4.4.6, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 8 december 2017, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° ze betreffen onthaalinfrastructuur met een maximale vloeroppervlakte van 100 vierkante meter, ontsluitingen, parkings, verhardingen, reliëfwijzigingen, ondergrondse of technische constructies;”.

Art. 86. In artikel 4.8.11 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 25 april 2014 en gewijzigd bij de decreten van 9 december 2016 en 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° de leidend ambtenaar van het departement of, bij zijn afwezigheid, zijn gemachtigde.”;

2° in de plaats van paragraaf 2, 2°, b), vernietigd bij het arrest 2024/109 van 3 oktober 2024 van het Grondwettelijk Hof komt een nieuw punt b), dat luidt als volgt:

“b) de dag na de eerste dag van de aanplakking van de beslissing in de overige gevallen.”.

Art. 87. Aan artikel 5.1.1, §1, eerste lid, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een punt 10° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“10° de stedenbouwkundige voorschriften en de eventueel bijbehorende grafische plannen van de stedenbouwkundige verordeningen.”.

Art. 88. In artikel 5.1.3 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 6 juli 2012, 4 april 2014 en 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, vierde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de bekendmaking van de beslissing.”;

2° aan paragraaf 2, vierde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de bekendmaking van de beslissing.”;

3° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Registratiebeslissingen, als vermeld in artikel 4.8.11, die gevolgd zijn door een niet-vervallen omgevingsvergunning die werd bekendgemaakt, worden beschouwd als definitieve beslissingen waartegen geen beroep, als vermeld in artikel 4.8.11, meer kan worden ingesteld.”.

Art. 89. In artikel 5.2.1, §1, van dezelfde codex, laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan het eerste lid, 3 °, wordt de zinsnede “, alsook of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een rechterlijke herstelmaatregel of een bestuurlijke maatregel

opgelegd op basis van het ruimtelijke ordeningsrecht, zoals van toepassing voor de inwerkingtreding van artikel 71 en 79 van het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023, dan wel of een procedure voor het opleggen van een dergelijke maatregel nog hangende is;" toegevoegd;

2° in het vierde lid, wordt de zinsnede "6.6.2" vervangen door de zinsnede "6.3.2".

Art. 90. In artikel 5.2.5, eerste lid, van dezelfde codex, laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt tussen de zinsnede "of de hangende procedures die strekken tot het opleggen van dergelijke maatregelen," en de zinsnede "de op het goed rustende voorkooppochten," de zinsnede "alsook de rechterlijke herstelmaatregelen of bestuurlijke maatregelen opgelegd op basis van het ruimtelijke ordeningsrecht, zoals van toepassing voor de inwerkingtreding van artikel 71 en 79 van het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023, of de hangende procedures die strekken tot het opleggen van een dergelijke maatregelen," ingevoegd.

Art. 91. Aan artikel 5.2.6, eerste lid, 3°, van dezelfde codex, laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt de zinsnede ", alsook of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een rechterlijke herstelmaatregel of een bestuurlijke maatregel opgelegd op basis van het ruimtelijke ordeningsrecht, zoals van toepassing voor de inwerkingtreding van artikel 71 en 79 van het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023, dan wel of een procedure voor het opleggen van een dergelijke maatregel nog hangende is;" toegevoegd.

Art. 92. Artikel 5.6.8, §6, eerste lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 8 december 2017, wordt vervangen door wat volgt:

"Voor gronden die conform dit artikel aangeduid worden als watergevoelig openruimtegebied, kan een vergoeding toegekend worden met toepassing van dezelfde voorwaarden en modaliteiten als deze die op grond van artikel 2.6.1 en 2.6.2 gelden voor de planschadevergoeding."

Art. 93. Aan artikel 5.6.10 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 26 mei 2023, worden twee leden toegevoegd, die luiden als volgt:

"In afwijking van het eerste lid kunnen in woonreservegebieden omgevingsvergunningen worden afgegeven voor de loutere afbraak of verwijdering van constructies of voor het vellen van bomen.

In afwijking van het eerste lid kunnen in woonreservegebieden omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden afgegeven worden als de verkavelingsvoorschriften niet in bebouwing of verharding voorzien voor het deel van de verkaveling dat in woonreservegebied ligt."

Art. 94. In artikel 5.6.11 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 26 mei 2023, wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3/1. Er kan gemotiveerd worden afgeweken van de vereiste van verweving of vermenging van functies en de vereiste van gedeelde voorzieningen, vermeld in paragraaf 1 en paragraaf 3, in geval van een vrijgave die betrekking heeft op minder dan een halve hectare. In dat geval moet het vrijgavebesluit, vermeld in paragraaf 3, geen voorwaarden bevatten wat betreft de betrokken vereisten.

Er kan gemotiveerd worden afgeweken van de vereisten van hoog ruimtelijk rendement en een minimale groepering van woningen, vermeld in paragraaf 3, in geval van een vrijgave die betrekking heeft op minder dan vijftien are. In dat geval moet het vrijgavebesluit, vermeld in paragraaf 3, geen voorwaarden bevatten wat betreft de betrokken vereisten.

De motivatie heeft minstens betrekking op de aanwezigheid van voorzieningen en andere functies dan residentiële functies en op de woondichtheid in de omgeving.

Er kan niet worden afgeweken van de vereiste, vermeld in paragraaf 1, dat de vrijgave betrekking heeft op een samenhangend en ruimtelijk afzonderbaar onderdeel van het woonreservegebied.”.

Hoofdstuk 16. Wijziging van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Art. 95. In artikel 3, §1, 1°, van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt i) wordt het woord “afwater” vervangen door het woord “afvalwater”;

2° er worden een punt j) en een punt k) toegevoegd die luiden als volgt:

“j) het al dan niet verontreinigde water dat wordt geloosd in een oppervlaktewater of in de openbare waterzuiveringsstructuur. In deze context wordt de in-situbehandeling, met inbegrip van de ontwatering van het ter plaatse geproduceerde slib, die bedoeld is om dat water in overeenstemming te brengen met de milieuvoorwaarden die gelden voor de lozing, niet als een afvalstoffenverwerking aanzien;

k) bemalingswater zoals gedefinieerd in het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne dat terug in de ondergrond gebracht of nuttig gebruikt wordt overeenkomstig de bepalingen van titel II van het VLAREM.”.

Hoofdstuk 17. Wijzigingen van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid

Art. 96. In artikel 7 van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 29 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “Binnen binnen” vervangen door het woord “Binnen”;

2° in paragraaf 5, tweede lid, 10°, wordt de punt vervangen door een puntkomma;

3° aan paragraaf 5, tweede lid, wordt een punt 11° toegevoegd, dat luidt als volgt:
"11° bedrijfsgegevens."

Art. 97. Aan artikel 29 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§4. Representatieve unies van producentenorganisaties en brancheorganisaties kunnen op uitdrukkelijk verzoek persoonsgegevens van de marktdeelnemers binnen het toepassingsgebied waarvoor de desbetreffende organisatie een erkenning heeft gekregen of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven in kwestie bij de bevoegde entiteit opvragen om het bedrag, vermeld in paragraaf 1, 3°, te kunnen innen, of de algemeen verbindend verklaarde overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, te kunnen uitvoeren. In dat laatste geval kunnen ook de persoonsgegevens van de niet-aangesloten leden worden opgevraagd.

Representatieve producentenorganisaties kunnen op uitdrukkelijk verzoek persoonsgegevens van de aangesloten leden of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven in kwestie bij de bevoegde entiteit opvragen om het bedrag, vermeld in paragraaf 1, 3°, te kunnen innen, of de algemeen verbindend verklaarde overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, te kunnen uitvoeren. In dat laatste geval kunnen ook de persoonsgegevens van de niet-aangesloten leden worden opgevraagd.

Voor de doelen, vermeld in het eerste en tweede lid, treden de representatieve producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties en brancheorganisaties op als verwerkingsverantwoordelijke, als vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De categorieën van de betrokken personen van wie gegevens kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° natuurlijke personen of groeperingen daarvan, rechtspersonen of groeperingen daarvan, die activiteiten verrichten of laten verrichten als vermeld in artikel 3;
- 2° de wettelijk verantwoordelijken, aangestelden of vertegenwoordigers van de actoren, vermeld in punt 1°.

De categorieën van persoonsgegevens die kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° de identificatiegegevens, vermeld in artikel 7, §5, tweede lid, 1°;
- 2° de bedrijfsgegevens, vermeld in artikel 7, §5, tweede lid, 11°.

Alleen de personeelsleden, aangestelden of vertegenwoordigers van de betrokken organisaties of de dienstverleners waarmee de betrokken organisaties een verwerkingsovereenkomst afsloten, die belast zijn met de inning van de bedragen, vermeld in paragraaf 1, 3°, en de uitvoering van de overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, krijgen toegang tot de gegevens.

De gegevens mogen niet langer bewaard worden dan noodzakelijk is voor de verwerking ervan, met een maximale bewaartermijn van 10 jaar.

De betrokken organisaties verwerken de gegevens overeenkomstig verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De betrokken organisaties nemen overeenkomstig artikel 12 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming passende maatregelen om de betrokkenen te informeren over de verwerking van hun persoonsgegevens conform artikel 13 en 14 van de voormelde verordening en informeren de betrokkenen over de rechten, vermeld in artikel 15 tot en met 22 en artikel 34 van de voormelde verordening.

De betrokken organisaties nemen overeenkomstig artikel 32 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming, passende en technische en organisatorische maatregelen om een beveiligingsniveau te waarborgen dat conform het risico is afgestemd, zodat de persoonsgegevens onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging.

De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden bepalen voor de aanvraag en de mededeling van de persoonsgegevens.”

Hoofdstuk 18. Wijzigingen van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting

Art. 98. In artikel 1.2.1 van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het agentschap kan gebruik maken van een toegewezen toelage om de uitvoering van werkings- en investeringskosten ingevolge de uitvoering van dit decreet, te financieren.”

Art. 99. In artikel 2.2.1, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 mei 2023, wordt punt 7° opgeheven.

Hoofdstuk 19. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten

Art. 100. In artikel 2, 10°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten worden de woorden “over een complex project” vervangen door de woorden “over het geheel of over een onderdeel van een complex project”.

Art. 101. In artikel 14, tweede lid, 9°, van hetzelfde decreet worden tussen de zinsnede “geval,” en de zinsnede “de rechtsgevolgen,” de woorden “een vermelding van” ingevoegd.

Art. 102. In artikel 16, §1, van hetzelfde decreet wordt tussen het derde en het vierde lid, het volgende lid ingevoegd:

“Indien het gebied waar de compenserende maatregelen vermeld in het derde lid worden genomen, nog geen deel uitmaakt van een speciale beschermingszone, kan de Vlaamse

Regering het, in afwijking van artikel 36bis, §14, toevoegen aan een speciale beschermingszone. Dit besluit neemt zij samen met of aansluitend op de definitieve vaststelling door de bevoegde overheid van het voorkeursbesluit. Het besluit van de Vlaamse Regering waarbij het gebied waar de compenserende, maatregelen worden genomen, wordt toegevoegd aan een speciale beschermingszone, bevat de gegevens vermeld in artikel 36bis, §1, tweede lid. De bepalingen van artikel 36bis, §9, tweede tot en met vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing op dit besluit.”.

Art. 103. In artikel 17, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “gestuurd naar” vervangen door de zinsnede “gestuurd naar de volgende instanties, tenzij die instantie de bevoegde overheid is”.

Art. 104. In artikel 21, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt tussen het woord “adviesinstanties” en de zinsnede “, vermeld in artikel 18, §2” de zinsnede “en in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten” ingevoegd.

Art. 105. In artikel 23, derde lid, 11°, van hetzelfde decreet worden tussen de zinsnede “geval,” en de zinsnede “de rechtsgevolgen,” de woorden “een vermelding van” ingevoegd.

Art. 106. In artikel 26, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “tweede tot en met vierde lid” vervangen door de woorden “tweede tot en met vijfde lid”.

Art. 107. In artikel 27, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “gestuurd naar” vervangen door de zinsnede “gestuurd naar de volgende instanties, tenzij die instantie de bevoegde overheid is”.

Art. 108. In artikel 29 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “ is met het voorkeursbesluit” worden vervangen door de woorden “is met het voorkeursbesluit of het ontwerp projectbesluit”;

2° een tweede lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als het projectbesluit een herkenbaar onderdeel bevat dat conform artikel 23 geldt als ruimtelijk uitvoeringsplan, kan in een omgevingsvergunning worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften, zodra het vergunningverlenende bestuursorgaan kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van projectbesluit waarmee de aangevraagde handelingen verenigbaar zijn.”.

Art. 109. In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 3 mei 2019 en 26 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 6° wordt de zinsnede “artikel 12, 14 en 23” vervangen door de zinsnede “artikel 12 en 23ter”;

2° in punt 8° wordt de zinsnede “artikel 90bis, § 1, laatste lid” vervangen door de zinsnede “artikel 90bis, § 1, derde lid”;

3° in punt 10° wordt de zinsnede “vermeld in artikel 4” vervangen door de zinsnede “vermeld in artikel 4, § 2 van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen, en vermeld in artikel 4”.

Hoofdstuk 20. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning

Art. 110. In artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de woorden “Raad van Vergunningsbetwistingen” telkens vervangen door de woorden “Raad voor Vergunningsbetwistingen”.

Art. 111. In artikel 68, tweede lid, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 april 2024, wordt een punt 3°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt: “3°/1 voor indirecte lozingen in grondwater zoals de Vlaamse Regering bepaalt”.

Art. 112. In artikel 75 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 26 mei 2023, wordt paragraaf 5 opgeheven.

Art. 113. In artikel 77 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 26 mei 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Deze verplichting geldt niet voor omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden, vermeld in artikel 5, 1°, b).”;

2° paragraaf 3 wordt opgeheven;

3° er wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§6. Als een last als vermeld in artikel 75, niet is uitgevoerd binnen de daartoe gestelde termijn, kan de bevoegde overheid aan de schuldenaar van de last een beslissing tot toepassing van bestuursdwang betekenen, per beveiligde zending. De beslissing vermeldt dat de toepassing van bestuursdwang op kosten van de schuldenaar plaatsvindt. In de beslissing wordt een termijn gesteld waarbinnen de schuldenaar de tenuitvoerlegging kan voorkomen door de last alsnog uit te voeren. Als niet tot tijdige uitvoering wordt overgegaan, kan de bevoegde overheid ambtshalve in de uitvoering van de lasten voorzien. De schuldenaar is verplicht alle uitvoeringskosten te vergoeden, op voorlegging van een staat, opgesteld door de bevoegde overheid.”.

Art. 114. Aan artikel 79 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015 en 8 december 2017, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Bij een overdracht van een vergunning blijft de overdragende partij ertoe gehouden borg te staan voor de goede uitvoering van de lasten totdat de nieuwe houder van de vergunning de bevoegde overheid een financiële waarborg heeft geleverd die gelijk is aan de waarborg, vermeld in artikel 79, §1.”.

Art. 115. In artikel 82 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015 en 26 april 2019, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 116. In artikel 83 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 2 wordt punt 3° vervangen door wat volgt:
"3° de duur van de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit beperken voor zover deze zijn vermeld in artikel 68, tweede lid.";
- 2° een paragraaf 2/1 wordt ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/1. Het tweede lid van paragraaf 1 geldt niet voor de gemotiveerde verzoeken tot bijstelling van het voorwerp of duur die de leidend ambtenaar van de VMM indient met het oog op de implementatie van de Europese doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water."

Art. 117. In artikel 101, vierde lid, van hetzelfde decreet, laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° de zinsnede "zolang een bekrachtigd stakingsbevel, zoals vermeld in titel VI van de VCRO, niet wordt ingetrokken" wordt vervangen door de zinsnede "zolang een bekrachtigde beveiligingsmaatregel, die de staking van handelingen oplegt, zoals vermeld in artikel 63, §2, 1°, van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023, niet wordt opgeheven door de bevoegde toezichthouder of herstelinstantie";
- 2° in de tweede zin worden de woorden "van het stakingsbevel" telkens vervangen door de woorden "van de beveiligingsmaatregel";
- 3° de zinsnede "of geen intrekking wordt gedaan" wordt vervangen door de zinsnede "of geen opheffing ervan wordt gedaan door de bevoegde toezichthouder of herstelinstantie".

Art. 118. In hoofdstuk 12, afdeling 3, van hetzelfde decreet wordt een artikel 393/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 393/1. Artikel 99, §1, 6°, en artikel 102, §1, 3°, en §2, 4°, zijn van toepassing op vergunningsaanvragen die ingediend zijn vanaf 1 januari 2024."

Hoofdstuk 21. Wijzigingen van het decreet van 8 december 2017 houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving

Art. 119. In artikel 215, §1, derde en vierde lid, van het decreet van 8 december 2017 houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving, wordt de zinsnede "artikel 23" telkens vervangen door de zinsnede "artikel 36".

Art. 120. In artikel 216, §1, derde lid, van hetzelfde decreet, wordt de zinsnede "artikel 23" vervangen door de zinsnede "artikel 42".

Hoofdstuk 22. Wijzigingen van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023

Art. 121. In artikel 7 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3, eerste lid, wordt punt 7° opgeheven;

2° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Voor de uitvoering van de taken van algemeen belang die het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 en de uitvoeringsbesluiten ervan aan de initiatiefnemer opdragen in het kader van de planschadevergoeding, vermeld in artikel 6, 1°, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, verwerkt de initiatiefnemer de informatie, met inbegrip van de persoonsgegevens, die daartoe noodzakelijk is. De initiatiefnemer doet dat als verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming. Onder algemene verordening gegevensbescherming wordt verstaan: verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming). Dat houdt met name in dat de initiatiefnemer belast is met de opvolging van de aanvragen van de planschadevergoeding, met inbegrip van het bezorgen van het dossier aan de bevoegde landcommissie voor de opmaak van het schaderapport, de behandeling van de bezwaren of de vragen van de betrokkenen om gehoord te worden tot het nemen van de beslissing tot toekenning of weigering van de planschadevergoeding.

De te verwerken informatie omvat met name de volgende categorieën van persoonsgegevens:

- 1° de identificatiegegevens van de aanvragers of begunstigten, waaronder het Rijksregisternummer en, in voorkomend geval, het BIS-nummer;
- 2° gegevens in verband met de onroerende goederen en de percelen in verband waarmee een vergoeding wordt gevraagd, waaronder kadastrale gegevens, gegevens over erfdienstbaarheden en de verwervingswaarde;
- 3° gegevens in verband met persoonlijke en zakelijke rechten;
- 4° gegevens in verband met vergunningen en stedenbouwkundige inlichtingen;
- 5° gegevens die een invloed kunnen hebben op de waarde van onroerende goederen zoals de aanwezigheid van verontreiniging.

De initiatiefnemer voert de taken, vermeld in het eerste lid, uit op basis van de inlichtingen die de aanvrager, de landcommissies of andere overheden verstrekken en die ze rechtstreeks inzamelen bij de instantie of persoon die erover beschikt.

De gegevens die bij de aanvraag moeten worden gevoegd of die de aanvrager moet verstrekken op verzoek van een initiatiefnemer, worden rechtstreeks bij de aanvrager opgevraagd.

Daarnaast kan de initiatiefnemer voor de uitoefening van zijn taken, vermeld in het eerste lid, als dat noodzakelijk is, informatie, waaronder persoonsgegevens, opvragen bij andere overheden of instanties die daarover beschikken, op voorwaarde dat de

regelgeving inzake de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens wordt nageleefd die van toepassing is bij de mededeling van persoonsgegevens, zoals ze in voorkomend geval op federaal of Vlaams niveau verder is of wordt gespecificeerd. De persoonsgegevens die op die manier worden verkregen, alsook de instanties of overheden die de persoonsgegevens verstrekken, worden nader bepaald door de Vlaamse Regering, na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens.

De initiatiefnemer deelt de informatie, met inbegrip van de persoonsgegevens, die hij in het kader van dit decreet verwerkt, volgens de voorwaarden die in dit decreet zijn opgenomen, mee aan:

- 1° de betrokkene;
- 2° de aanvrager;
- 3° de landcommissie;
- 4° in voorkomend geval, de adviesverleners;
- 5° het agentschap, vermeld in artikel 7, §1.

De initiatiefnemer verwerkt de persoonsgegevens onder de volgende voorwaarden:

- 1° de persoonsgegevens worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is;
- 2° de persoonsgegevens worden verzameld voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden als vermeld in het eerste lid, en worden vervolgens niet verder op een wijze verwerkt die met die doeleinden onverenigbaar is;
- 3° de persoonsgegevens worden verwerkt op een wijze die toereikend is, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt;
- 4° de persoonsgegevens zijn juist en worden geactualiseerd als dat nodig is;
- 5° alle redelijke maatregelen worden genomen om de persoonsgegevens die onjuist zijn, gelet op de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, onmiddellijk te wissen of te verbeteren;
- 6° de persoonsgegevens worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt;
- 7° de persoonsgegevens worden, door passende technische of organisatorische maatregelen te nemen, op een dusdanige manier verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, zodat ze onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging;
- 8° de initiatiefnemer implementeert passende en technische en organisatorische maatregelen om een beveiligingsniveau te waarborgen dat conform het risico is afgestemd, in overeenstemming met artikel 32 van de algemene verordening gegevensbeschermingen, evalueert op regelmatige basis de geschiktheid van de veiligheidsmaatregelen en past ze aan waar nodig.

De Vlaamse Regering kan hiertoe de nadere modaliteiten bepalen.

De initiatiefnemer is verantwoordelijk voor de naleving van de voorwaarden, vermeld in het vijfde lid, en kan dat aantonen.

De initiatiefnemer neemt overeenkomstig artikel 12 van de algemene verordening gegevensbescherming passende maatregelen om de betrokkenen te informeren over de verwerking van hun persoonsgegevens conform artikel 13 en 14 van de voormelde verordening en informeert de betrokkenen over de rechten, vermeld in artikel 15 tot en met 22 en artikel 34 van de voormelde verordening. De Vlaamse Regering kan hiertoe de nadere modaliteiten bepalen.

De initiatiefnemer bewaart de persoonsgegevens conform artikel III.87, §1/1, vierde lid, 8°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.”.

Art. 122. Aan artikel 14 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 april 2024, wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§5. Als de vaststelling van een ruimtelijk uitvoeringsplan op één perceel of op meerdere percelen die in eigendom zijn van dezelfde eigenaar, zowel aanleiding kan geven tot een planschadevergoeding als tot een planbatenheffing, worden de meer- en minwaarden door de landcommissie geschat en met elkaar verrekend. Het saldo wordt naar gelang het geval opgenomen in een schaderapport als vermeld in artikel 7, §2, of een meerwaarderapport als vermeld in artikel 2.6.10, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De eigenaar van meerdere percelen binnen een ruimtelijk uitvoeringsplan is diegene die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan over het eigendomsrecht of het blote eigendomsrecht op die percelen beschikt, of die aandelen bezit in een vennootschap die als hoofddoel het beheer van de betrokken onroerende goederen heeft.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen over de toepassing van deze paragraaf, in het bijzonder over de wijze waarop de landcommissie er kennis van krijgt dat eenzelfde eigenaar meerdere percelen in eigendom heeft, en over de wijze en het tijdstip waarop de verrekening en de saldering wordt doorgevoerd.”.

Hoofdstuk 23. Wijzigingen van het decreet van 9 juni 2023 houdende de Vlaamse Parken en algemene landschapszorg

Art. 123. In artikel 2 van het decreet van 9 juni 2023 houdende de Vlaamse Parken en algemene landschapszorg wordt punt 20° vervangen door wat volgt:
“20° parkbureau: een nieuwe of bestaande rechtspersoon zonder winstuitkeringsoogmerk waaraan het management van een Vlaams Park is toegewezen, vermeld in artikel 12;”.

Art. 124. In artikel 12 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, zesde lid, worden de woorden “de algemene vergadering” vervangen door de woorden “het bestuursorgaan”;
- 2° aan paragraaf 2, eerste lid, 1°, wordt de volgende zinsnede toegevoegd “of hebben, in het kader van een grensoverschrijdend Vlaams Park, een functie die daarmee gelijkgesteld kan worden;”.

Hoofdstuk 24. Wijziging van het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit

Art. 125. Artikel 187 van het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit wordt opgeheven.

Hoofdstuk 25. Slotbepalingen

Art. 126. De Vlaamse Landmaatschappij brengt haar statuten in overeenstemming met de bepalingen van dit decreet.

Art. 127. Bestaande constructies als vermeld in artikel 5.1.3, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening die zijn opgenomen in het vergunningenregister voor de datum van inwerkingtreding van artikel 89 van dit decreet, worden definitief vergund geacht te zijn als die opname bekendgemaakt is volgens de bepalingen van artikel 5.1.3 van de voormelde codex, zoals die geldt vanaf de inwerkingtreding van artikel 89 van dit decreet, en er geen beroep inzake registratiebeslissingen als vermeld in artikel 4.8.11, §2, van de voormelde codex, meer kan worden ingesteld.

Art. 128. De eerste vijfjaarlijkse rapportage, vermeld in artikel 15.11.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid vindt plaats in 2032 naar aanleiding van de rapportage, vermeld in artikel 18, lid 1, van richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade.

Art. 129. Artikel 84 en 113 zijn van toepassing op aanvragen tot omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden die zijn ingediend vanaf de inwerkingtreding van deze bepalingen.

Art. 130. Personen die beschouwd worden als begunstigde van een eigenaarsvergoeding met toepassing van artikel 5 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, maar niet vergoedingsgerechtigd waren met toepassing van artikel 5.6.8, §6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals die gold op de dag voor de inwerkingtreding van artikel 93 van dit decreet, kunnen binnen een termijn van twee jaar na de inwerkingtreding van artikel 93 van dit decreet, een aanvraag indienen voor de vergoeding, vermeld in artikel 5.6.8, §6 van de voormelde codex. Deze termijn is verlengbaar conform artikel 11 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023.

Art. 131. De saldering, vermeld in artikel 14, §5, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, kan nog worden toegepast voor planschadevergoedingen die zijn aangevraagd of toegekend of planbatenheffingen die worden berekend of zijn ingekohierd naar aanleiding van de vaststelling van een ruimtelijk uitvoeringsplan die dateert van voor de inwerkingtreding van artikel 124 van dit decreet.

In voorkomend geval wordt het schaderapport of het meerwaarderapport herzien en gebeurt op basis daarvan alsnog een verrekening. Deze verrekening kan al naar

gelang het geval aanleiding geven tot de terugvordering van een uitbetaalde vergoeding of een aanpassing van een inkohiering of een terugbetaling van een betaalde heffing.

Art. 132. Dit decreet treedt in werking op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

- 1° artikel 35 [art. 15.11.1 DABM], dat in werking treedt op 1 mei 2027;
- 2° artikel 36 [art. 16.1.1 DABM] dat uitwerking heeft vanaf 1 januari 2026;
- 3° artikel 90, 91, 92 en 118 [5.2.1- 5.2.5-5.2.6 VCRO – 101 OVD] die in werking treden op 2 april 2026.

In afwijking van het eerste lid stelt de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding van de volgende bepalingen vast:

- 1° artikel 4 tot en met 24;
- 2° artikel 75;
- 3° artikel 86 en 88.

Brussel, xxx xxx 2025

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

Jo BROUNS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE afdeling Wetgeving

advies 78.596/1
van 19 januari 2026

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende diverse bepalingen
inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en
landbouw’

Op 2 december 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende diverse bepalingen inzake omgeving, leefmilieu en natuur, ruimtelijke ordening en landbouw’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 6 januari 2026. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Eline YOSHIMI, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Kristine BAMS, Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeurs-afdelingshoofden, Githa SCHEPPERS, eerste auditeur, Katrien DIDDEN, Lennart NIJS, Tina COEN, auditeurs en Sander MEERT, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 januari 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VOORAFGAANDE OPMERKINGEN

2. Gelet op de uiteenlopende regelingen die zijn vervat in het voorontwerp en de vele vragen die ze opriepen, heeft de Raad van State zich moeten beperken bij het onderzoek ervan, zelfs met betrekking tot de drie punten die worden opgesomd in artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en indien er wel iets over wordt gezegd, dat er niet méér over te zeggen valt.

3. De nummering van de artikelen in de memorie van toelichting wijkt af van de nummering van de artikelen in het voorontwerp. Het voorontwerp zelf bevat 132 artikelen terwijl het volgens de memorie van toelichting 133 artikelen zou bevatten.² De stellers van het voorontwerp dienen de toelichting bij de artikelen af te stemmen op het voorontwerp.

BEVOEGDHEID

HOOFDSTUK 5 – WIJZIGINGEN VAN HET JACHTDECREET VAN 24 JULI 1991

4.1. Artikel 28 van het voorontwerp voorziet in een verbod wild (levend of dood) te vervoeren of in de handel te brengen voor wildpreparaten waarbij het wild dat erin verwerkt is volledig onherkenbaar is, en het verbod aan handelaars in eetwaren, traiteurs en restaurateurs dit wild bij zich te houden, alsook aan eenieder om de genoemde wildsoorten te verbergen of bij zich te houden voor rekening van de voormelde handelaars, traiteurs en restaurateurs.

4.2.1. Op grond van artikel 6, § 1, III, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, zijn de gewesten bevoegd voor de jacht, met uitzondering van de vervaardiging van, de handel in en het bezit van jachtwapens, en de vogelvangst. In de mate dat het voorontwerp beoogt een aangelegenheid te regelen inzake jacht, behoort het tot de bevoegdheden van de gewesten.

4.2.2. De federale overheid is echter bevoegd een aangelegenheid te regelen die betrekking heeft op de normering en de daarop toepasbare controle inzake de diergezondheid en de kwaliteit van de dierlijke producten met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Het artikel 59 in de memorie van toelichting lijkt te zijn weggefallen in het voorontwerp.

(artikel 6, § 1, V, tweede lid, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980) of op het vaststellen van productnormen (artikel 6, § 1, II, tweede lid, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980).

4.3. Artikel 3 van het Jachtdecreet stipuleert dat dit decreet onder het begrip ‘wild’ verstaat, “alle dieren die behoren tot de in dit artikel bepaalde soorten”. Hoewel de in dit artikel opgesomde soorten van nature in het wild voorkomen, komt in de praktijk voor dat sommige soorten in gevangenschap worden gehouden of gekweekt.³

De memorie van toelichting verduidelijkt het ontworpen verbod als volgt:

“Artikel 28. (Art. 26 – Vervoer en handel in wild en bezit van wild door handelaars in eetwaren, traiteurs en restaurateurs)

Artikel 26 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 voorziet in een rechtsgrond voor vervoer en handel in wild. Het artikel bevat ook meteen ook een alinea met een uitzondering: vervoer en handel van onherkenbaar verwerkt wild in preparaten is toegelaten.

De regels rond vervoer en handel van wild zijn uitgevaardigd in ondersteuning van de regels rond bejaagbaarheid van soorten. Het is immers de bedoeling van de jachtwetgeving om ten behoeve van ‘verstandig gebruik van het wildsoorten en hun leefgebieden’ de bejaagbaarheid en de onttrekking van individuen aan de populatie te regelen in die mate dat de gewenste ecologische evenwichten blijven bestaan. Een duidelijke regeling voor vervoer en handel moet zorgen dat ook bij controle op vervoer en handel onregelmatige onttrekking aan de natuur kan opgespoord en gesanctioneerd worden.

Er is eigenlijk geen enkele objectieve meerwaarde voor de uitzondering van onherkenbaar verwerkt wild in preparaten. Enkel rechtmatig bekomen wild mag vervoerd en verhandeld worden.

De uitzondering kan enigszins gekaderd worden in de historische context, waarbij de visuele herkenbaarheid van het wild het enige meetbare criterium was. Anno 2025 is elke verwerkte wildsoort via DNA-analyse te herkennen in wildpreparaten. De bepaling wordt dus per definitie overbodig. De uitzondering zorgt dus enkel voor meer onduidelijkheid over de basisregel en discussie over het concept herkenbaarheid.”

Het voorgestelde handelsverbod op wildpreparaten heeft een zeer ruime en algemene strekking, en voorziet geen uitzondering voor preparaten afkomstig van gekweekt wild. Eenmaal het houden of het kweken van beschermde dieren die behoren tot een soort die in het wild leeft, is toegelaten, en voor zover zij worden gehouden met het oog op de vleesproductie of met het oog op andere producten afkomstig van die dieren, is de federale overheid evenwel bevoegd om ten aanzien van die dieren de nodige regelingen vast te stellen in verband met het houden, slachten, vervoeren en verhandelen ervan.⁴

Bijgevolg kan de decreetgever het voorgestelde handelsverbod op wildpreparaten van gekweekt wild slechts instellen, zo hij een beroep kan doen op de in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bedoelde impliciete bevoegdheden, op grond waarvan de bevoegdheid

³ Zie bijvoorbeeld de opgave onder het tweede lid van het edelhert (onder punt a)), fazant (onder punt b)), en konijnen (onder punt d)).

⁴ Adv.RvS 43.767/3 van 20 november 2007 over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 5 mei 2008 ‘betreffende de bestrijding van aviaire influenza’, opm. 4.2.2.2.

van een andere overheid kan worden betreden voor zover zulks noodzakelijk kan worden geacht voor de uitoefening van de eigen bevoegdheid, de aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en de weerslag van de betrokken bepalingen op die aangelegenheid slechts marginaal is.

De memorie van toelichting bevat op dit punt geen motivering betreffende de voorwaarden voor de toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Bijgevolg verdient het aanbeveling, zo kan worden aangetoond dat aan de voornoemde voorwaarden is voldaan, een deugdelijke verantwoording op te nemen in de memorie van toelichting, die aantoont dat het noodzakelijk kan worden geacht voor de uitoefening van de eigen gewestelijke bevoegdheid dat het domein van de federale wetgever wordt betreden, dat het federale bevoegdheidsterrein dat aldus wordt betreden door de decreetgever zich wel degelijk leent tot een gedifferentieerde regeling en dat het optreden van deze laatste slechts een marginale weerslag heeft op de desbetreffende federale bevoegdheid.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

HOOFDSTUK 1 – ALGEMENE BEPALING

5. Geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 2 – WIJZIGING VAN DE JACHTWET VAN 28 FEBRUARI 1882

6. Geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 3 – WIJZIGING VAN DE WET VAN 22 JULI 1970 OP DE RUILVERKADELING VAN LANDEIGENDOMMEN UIT KRACHT VAN WET

7. Artikel 76 van de wet van 22 juli 1970 is niet formeel gewijzigd door artikel 18*octies* van het decreet van 21 december 1988 ‘houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij’. Die laatste bepaling bepaalt slechts dat in de wets- en verordeningsbepalingen inzake ruilverkaveling de vermeldingen “Nationale Landmaatschappij” en “NLM” respectievelijk als “Vlaamse Landmaatschappij” en “VLM” moeten worden gelezen. Daardoor wordt de inhoudelijke draagwijdte van die wets- en verordeningsbepalingen weliswaar gewijzigd, maar de tekst zelf ervan wordt formeel niet gewijzigd.

De passage “gewijzigd bij het decreet van 21 december 1988” zou dan ook moeten worden geschrapt in de inleidende zin van artikel 3.

De adviesaanvrager doet er goed aan om van de gelegenheid gebruik te maken om artikel 18*octies* van het voormelde decreet van 21 december 1988 op te heffen en om in de verschillende wetten inzake ruilverkavelingen, zoals de thans voorliggende wet van 22 juli 1970 ‘op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet’, de nodige formele wijzigingen

door te voeren waarbij de “Nationale Landmaatschappij” en “NLM” worden vervangen door “Vlaamse Landmaatschappij”, respectievelijk “VLM”.

HOOFDSTUK 4 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 21 DECEMBER 1988 HOUDENDE OPRICHTING VAN DE VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ⁵

Artikel 5

8.1. Luidens het ontworpen artikel 2, § 3, van het VLM-decreet wordt “[d]e statutenwijziging [...], behoudens andersluidende bepaling, van kracht op het ogenblik van de bekendmaking van het goedkeuringsbesluit van de Vlaamse Regering, met als bijlage de statutenwijziging, in het Belgisch Staatsblad.”

In haar huidige redactie wekt deze paragraaf de indruk dat de algemene vergadering⁶ de datum van inwerkingtreding van de statutenwijziging kan bepalen, terwijl die datum volgens de memorie van toelichting eerder in het goedkeuringsbesluit lijkt te moeten worden opgenomen.

Hierover bevraagd, antwoordde de gemachtigde:

“De wijziging van de statuten is een bevoegdheid van de algemene vergadering. Het is de bedoeling dat als de algemene vergadering geen datum van inwerkingtreding heeft bepaald in de statutenwijziging zelf (die als bijlage is gevoegd bij het goedkeuringsbesluit van de Vlaamse Regering) het goedkeuringsbesluit een datum van inwerkingtreding bepaalt voor de statutenwijziging.

Er is inderdaad op dit punt een onduidelijkheid tussen de tekst van het ontwerp en de memorie van toelichting. Naar aanleiding van de opmerking wordt voorgesteld om de tekst in de memorie van toelichting als volgt aan te passen: ‘De andere wijzigingen verduidelijken het principe dat de statutenwijziging pas uitwerking vindt op het ogenblik van de bekendmaking van het besluit van de Vlaamse Regering in het Belgisch Staatsblad, tenzij de statutenwijziging een andere datum van inwerkingtreding voorziet.’”

De Raad van State kan instemmen met deze aanpassing.

8.2. Doordat statutenwijzigingen die louter de verwijzing naar de laatste goedgekeurde versie van het interne reglement in de statuten aanpassen geen goedkeuring van de Vlaamse Regering behoeven, dreigt het niet langer mogelijk te worden om op basis van de diverse statutenwijzigingen gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad de gecoördineerde versie van de statuten van de VLM te reconstrueren.⁷

⁵ Hierna: VLM-decreet.

⁶ Uit een samenlezing met het ontworpen artikel 16, tweede lid, van het VLM-decreet blijkt dat de wijziging van de statuten een bevoegdheid van de algemene vergadering is.

⁷ Die gecoördineerde versie zal weliswaar nog steeds kunnen worden gereconstrueerd op basis van de Bijlagen bij het Belgisch Staatsblad. Zij zal ook kunnen worden geraadpleegd in het vennootschapsdossier en, in zoverre de statutenwijzigingen voor notaris zijn verleden, in de statutendatabank. Zij zal evenwel niet één op één overeenstemmen met de versie gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Hierover bevraagd, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Voorgesteld wordt om de bepaling te schrappen. De bepaling van artikel 2:59 Wetboek van Vennootschappen en verenigingen zal worden gevolgd waarbij in de statuten van de VLM wordt ingeschreven dat de raad van bestuur een intern reglement kan uitvaardigen overeenkomstig de toepasselijke wettelijke bepalingen. Artikel 2:59 Wetboek van Vennootschappen en verenigingen bepaalt dat de statuten een verwijzing naar de laatste goedgekeurde versie van het intern reglement bevatten. Het bestuursorgaan kan deze verwijzing in de statuten aanpassen en openbaarmaken.

Deze vennootschapsrechtelijke verplichting betekent voor de VLM wel een formele goedkeuring vanwege de Vlaamse Regering. Bij wijziging van het intern reglement worden de statuten immers gewijzigd, zelfs wanneer de Algemene Vergadering niet tussenkomt.”

Met het antwoord van de gemachtigde kan worden ingestemd. Bij wijze van alternatief zou voor dergelijke statutenwijzigingen kunnen worden bepaald dat zij bij bericht in het Belgisch Staatsblad moeten worden bekendgemaakt, zonder dat een goedkeuring vanwege de Vlaamse Regering is vereist.

Artikel 6

9. In artikel 6 van het voorontwerp moet het woord “vervangen” worden vervangen door het woord “gewijzigd”.

Artikel 10

10.1. Gevraagd wat in het ontworpen artikel 16, tweede lid, van het VLM-decreet precies moet worden begrepen onder “[de algemene vergadering] beslist over de gevolgtrekkingen uit die verslagen”, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Het uitoefenen van de bevoegdheden die de algemene vergadering heeft volgens het Wetboek van Vennootschappen en verenigingen.”

Dit vloeit evenwel reeds voort uit de eerste zin van voormeld artikel, naar luid waarvan “[d]e algemene vergadering [...] de bevoegdheden uit[oefent] die de wet of het decreet haar toewijst.” Derhalve is de betrokken bepaling overbodig en moet zij worden weggelaten.

10.2. De gemachtigde bevestigde dat onder “[de algemene vergadering] beslist [...] over het ontwerp van de jaarrekeningen” niets anders wordt bedoeld dan dat de algemene vergadering de jaarrekening van de VLM goedkeurt.

De tekst van het dispositief moet dienovereenkomstig worden aangepast om te vermijden dat verwarring zou ontstaan over wie het ontwerp van jaarrekening vaststelt, hetgeen volgens het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen tot de bevoegdheid van het bestuursorgaan behoort.

Artikel 11

11.1. In artikel 11, inleidende zin, van het voorontwerp moet het woord “vervangen” worden vervangen door “hersteld”.⁸

11.2. Gevraagd om de begrippen “projectcomité” en “projectcommissie” in het ontworpen artikel 17, § 1, 13°, van het VLM-decreet nader te duiden, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Voorgesteld wordt om dit punt als volgt aan te passen:

13° hij wijst voor elk natuurinrichtingsproject als vermeld in artikel 47 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, de secretaris aan van elk projectcomité en elke projectcommissie als vermeld in respectievelijk artikel 1, 7° en 8° van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.”

Met het voorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd, met dien verstande dat de opbouw van het ontworpen artikel 17, § 1, van het VLM-decreet vereist dat de door de gemachtigde ontworpen tekst zo wordt geredigeerd dat het ontworpen artikel 17, § 1, 13°, van het VLM-decreet start met de woorden “het aanwijzen van”.

Artikel 13

12.1. In artikel 13, inleidende zin, van het voorontwerp moet het woord “ingevoegd” worden vervangen door “vervangen”.

12.2. Aan artikel 18, § 2, tweede lid, van het VLM-decreet worden twee zinnen toegevoegd inzake het ontslag van de bestuurders van de Vlaamse Landmaatschappij, terwijl dat lid zich specifiek focust op de onafhankelijke bestuurders. Ook is de draagwijdte van de zinsnede “[i]n afwijking van § 1, eerste lid,” in de (ongewijzigd gebleven) tweede zin van dat lid daardoor onduidelijk geworden.

Hierover bevraagd, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Voor de duidelijkheid ziet de geconsolideerde tekst van artikel 18, §2, tweede lid er als volgt uit:

Artikel 18, §2, tweede lid:

‘§ 2. Onder de leden van de raad van bestuur van het agentschap worden zoveel bestuurders benoemd als er provincies vertegenwoordigd zijn in de vergadering van aandeelhouders, op basis van een door deze provincies voorgedragen dubbele lijst waarbij elke provincie een mannelijke en een vrouwelijke kandidaat voordraagt.

Een aantal onafhankelijke bestuurders wordt benoemd overeenkomstig artikel III.40 tot en met III.43 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. In

⁸ Omzendbrief VR 2019/4 van 25 oktober 2019 ‘Wetgevingstechniek’, aanwijzing 180.

afwijking van § 1, eerste lid, kan de Vlaamse Regering de onafhankelijke bestuurders slechts in geval van ernstige redenen ontslaan en dit op voordracht van de raad van bestuur, overeenkomstig artikel III.43, eerste lid, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. De bestuurders, vermeld in het eerste en derde lid, kunnen op elk ogenblik worden ontslagen door de Vlaamse Regering. Het ontslag van een voorzitter of vice-voorzitter heeft ook diens ontslag als bestuurder tot gevolg.

De overige bestuurders, andere dan deze vermeld in het eerste en tweede lid, worden benoemd op voordracht van de Vlaamse Regering.’

De opmerking is terecht. Er wordt voorgesteld om de regels over ontslag die gelden voor alle bestuurders in een apart vierde lid op te nemen aangezien de drie leden van paragraaf 2 voornamelijk de volledige samenstelling van de raad van bestuur willen weergeven. De zinsnede ‘In afwijking van § 1, eerste lid,’ dient inderdaad geschrapt te worden.”

Met het tekstvoorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

12.3. Gevraagd om toe te lichten waarom in het ontworpen artikel 18, § 3, van het VLM-decreet een specifieke overgangsregeling wordt uitgewerkt voor de (weder)samenstelling van de raad van bestuur van de VLM nadat er verkiezingen hebben plaatsgevonden, terwijl artikel III.10, § 1, van het Bestuursdecreet⁹ reeds een overgangsregeling bevat, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Het is inderdaad zo dat artikel III.10 van het Bestuursdecreet een specifieke overgangsregeling heeft over de duur van het mandaat en de verlenging van het mandaat van de zittende bestuurders tot de Vlaamse Regering de leden van de raad van bestuur heeft aangesteld.

Paragraaf 3 heeft de bedoeling om een antwoord te bieden aan de aanstelling van de volledige raad van bestuur in 2 fasen.

Voor de oprichting in 2 fasen van de raad van bestuur verwijs ik naar de veelgestelde vragen over deugdelijk bestuur op de website van de Vlaamse overheid.

Hieronder vindt u voor de toevoeging van deze paragraaf 3 de relevante vraag uit de FAQ’s:

Is het de uittredende raad van bestuur die de onafhankelijke bestuurders moet voordragen of de nieuwe (art. III.41)?

‘De raad van bestuur maakt een evaluatie van de bekwaamheden, kennis en ervaring die reeds aanwezig zijn in de raad en deze die nodig zijn. De raad van bestuur doet een open oproep tot kandidaatstelling en ontvangt van elke kandidaat de benodigde informatie waaronder een curriculum vitae. De raad van bestuur vergelijkt de verdiensten van de kandidaten en bezorgt vervolgens per vacante betrekking van onafhankelijke bestuurder de

⁹ “§ 1. De Vlaamse Regering stelt de leden van de raad van bestuur aan conform de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 2, voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar die in beginsel aanvangt zes maanden na de beëdiging van een nieuwe Vlaamse Regering na de algehele vernieuwing van het Vlaams Parlement. Als tussen de beëdiging van twee opeenvolgende regeringen minder of meer dan vijf jaar is verlopen, wordt deze termijn overeenkomstig aangepast. Als in de loop van de termijn, vermeld in het eerste lid, een mandaat van lid van de raad van bestuur vrijkomt, stelt de Vlaamse Regering een nieuwe mandataris aan die het mandaat overneemt voor de nog resterende looptijd ervan. In voorkomend geval wordt het mandaat van al de zittende bestuurders ambtshalve verlengd tot de Vlaamse Regering bij het verstrijken van de termijn die bepaald is overeenkomstig het eerste lid, de leden van de raad van bestuur heeft aangesteld.”

namen van 2 kandidaten aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering (of de algemene vergadering) kiest tenslotte uit één van deze 2 kandidaten.

Het zal de nieuwe raad van bestuur (en niet de uittredende) zijn die de voordracht doet van onafhankelijke leden van de raad van bestuur aan de benoemde overheid. Uit de toelichting kunnen we afleiden dat de nieuwe raad van bestuur de evaluatie maakt van de bekwaamheden, kennis en ervaring die reeds aanwezig zijn in de raad en deze die nodig zijn en dat deze vervolgens de open oproep doet tot kandidaten en de kandidaten ook voordraagt aan de Vlaamse Regering. Men zal dus moeten wachten met het zoeken van kandidaat-onafhankelijke bestuurders totdat de mandaten van de raad van bestuur hernieuwd zijn’.

Daaruit volgt voor de VLM dat eerst de vertegenwoordigers aangesteld worden op voordracht van de Vlaamse Regering en de vertegenwoordigers aangesteld door de Vlaamse provincies. Deze beperkte raad van bestuur zal dan de voordracht doen voor de onafhankelijke bestuurders. Bij de aanstelling van deze beperkte raad worden de zittende onafhankelijke bestuurders ontslagen. Voor de rechtszekerheid wordt deze paragraaf 3 toegevoegd zodat de beperkte raad van bestuur in deze tussenperiode voldoet aan de aanwezigheids- en meerderheidsvereisten.”

Uit het antwoord van de gemachtigde blijkt dat het ontworpen artikel 18, § 3, van het VLM-decreet beoogt een onduidelijkheid te verhelpen omtrent te toepassing van artikel III.10 van het Bestuursdecreet. Derhalve gaat het om een onduidelijkheid die noodzakelijkerwijs ook andere Vlaamse overheidsrechtspersonen betreft. In het licht daarvan valt te overwegen om, eerder dan in een specifieke regel voor de VLM te voorzien, artikel III.10 van het Bestuursdecreet aan te passen.

Artikelen 20, 21 en 23

13. In de inleidende zin van de artikelen 20, 21 en 23 van het voorontwerp moeten de woorden “20 april 2024” telkens worden vervangen door “17 mei 2024”.

Slotopmerking

14. Blijkens artikel 1*bis*, § 2, 1°, van het VLM-decreet wordt voor een verwijzing naar het Bestuursdecreet van 7 december 2018 de afkorting “Bestuursdecreet” gebruikt. Het verdient daarom aanbeveling om in de diverse bepalingen van het voorontwerp die wijzigingen aanbrengen aan het VLM-decreet, de woorden “van 7 december 2018” te schrappen.

HOOFDSTUK 5 – WIJZIGINGEN VAN HET JACHTDECREET VAN 24 JULI 1991

Artikel 30

15. Het ontworpen artikel 32/4 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 regelt de verwerking van persoonsgegevens voor elk administratief proces met betrekking tot wildbeheer.

Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.¹⁰

Bijgevolg moeten de ‘essentiële elementen’ van de verwerking van persoonsgegevens in de wet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel ‘essentiële elementen’ uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.¹¹

Het ontworpen artikel 32/4 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 moet nog worden aangevuld met een omschrijving van de met de verwerking nagestreefde doelstelling.

HOOFDSTUK 6 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 5 APRIL 1995 HOUDENDE ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE MILIEUBELEID

Artikel 39

16. In het hoofdstuk I “Retributies” van de nieuwe titel XVII “Financiering”, ingevoegd bij de artikelen 37 en 38, wordt door artikel 39 een nieuw artikel 17.1.1 in het DABM ingevoegd.

16.1. Het nieuwe artikel bepaalt dat de Vlaamse Regering het verkrijgen van resultaten van metingen, simulaties en analyses die worden uitgevoerd door gewestelijke entiteiten in het kader van het DABM afhankelijk kan stellen van de betaling van een retributie (eerste lid). Het machtigt de Vlaamse Regering ook om het bedrag van de retributie en de betalingswijze te bepalen (tweede lid), vrijstellingen te bepalen (derde lid) en minimum- of maximumbedragen te bepalen (vierde lid).

¹⁰ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

¹¹ Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, *Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1951/1, 119, opmerking 101. Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 16 februari 2023, nr. 26/2023, B.74.1; GwH 17 mei 2023, nr. 75/2023, B.55.2.1.

16.2. Gevraagd wie de ‘gewestelijke entiteiten’ zijn, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

“In het eerste lid van artikel 17.1.1 DABM wordt gesteld dat de retributie afhankelijk kan worden gesteld voor het verkrijgen van resultaten van metingen, simulaties en analyses die worden uitgevoerd door gewestelijke entiteiten in het kader van dit decreet. De gewestelijke entiteiten die bedoeld worden in dit artikel zijn aldus de entiteiten die in het kader van het DABM metingen, simulaties en analyses uitvoeren. Momenteel zijn dat het Departement Omgeving en de agentschappen vermeld in Titel X van het DABM. Evenwel is het mogelijk dat bij eventuele latere wijzigingen van het decreet dit nog zou kunnen wijzigen. Om die reden werd ervoor geopteerd de entiteiten niet limitatief op te sommen om alle gewestelijke entiteiten te omvatten die metingen, simulaties en analyses kunnen uitvoeren krachtens het decreet.”

Gevraagd wat wordt bedoeld met “het persoonlijke gebruik van de resultaten” dat een basis vormt voor het bepalen van vrijstellingen, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

“Met het derde lid wordt de mogelijkheid geboden vrijstellingen toe te kennen voor retributies afhankelijk van het karakter van de aanvrager. Het kan bijvoorbeeld gepast zijn om publiekrechtelijke of semipubliekrechtelijke entiteiten vrij te stellen voor bepaalde metingen, simulaties en analyses als zij de resultaten hiervan nodig zouden hebben voor hun activiteiten. Het kan het ook gepast zijn om vrijstellingen toe te staan als de aanvrager een natuurlijke persoon betreft die slechts beperkte resultaten aanvraagt voor persoonlijke doeleinden. Vooral dit laatste geval werd beoogd met de toevoeging ‘of op basis van het persoonlijke gebruik van de resultaten’. Als dit nodig wordt geacht kan dit verduidelijkt worden in de bepaling door de passage te vervangen door ‘of bij opvraging van beperkte resultaten voor persoonlijke doeleinden’.”

Gevraagd naar de verhouding van het tweede lid met het vierde lid van de ontworpen bepaling, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

“Wij begrijpen dat de verhouding tussen de mogelijkheid om op basis van het laatste lid een minimum- en maximumbedrag te bepalen en het tweede lid van art. 17.1.1 DABM niet duidelijk is. Het principe dat het bedrag van de retributie bepaald moet worden in verhouding tot de kosten voor de uitvoering van de metingen, analyses of simulaties of tot de administratieve kosten voor de opmaak of verzameling van de resultaten van metingen, analyses of simulaties, zoals uitdrukkelijk in het tweede lid van art. 17.1.1 werd opgenomen, blijft uiteraard in elk geval van toepassing. Wij stellen dan ook voor het laatste lid te schrappen zodat geen verwarring kan ontstaan. De Vlaamse Regering zal steeds de bedragen van de retributie rekening houdende met de kosten voor de specifieke metingen, simulaties en analyses moeten bepalen.”

16.3. Ofschoon artikel 173 van de Grondwet niet verhindert dat de decreetgever de Vlaamse Regering machtigt om het bedrag van de retributie te bepalen, in de wetenschap dat er een redelijke verhouding moet bestaan tussen de kostprijs of de waarde van de verstrekte dienst en het bedrag dat de heffingsplichtige verschuldigd is opdat er gewag kan worden gemaakt van een retributie, vloeit uit die grondwetsbepaling wel voort dat de decreetgever die bevoegd is om de

retributie in te voeren, ook de gevallen waarin ze verschuldigd is, de heffingsplichtigen, en de gevallen van vrijstelling en vermindering ervan, moet bepalen.¹²

16.4. Het eerste lid van de ontworpen bepaling, dat aan de regering de bevoegdheid beoogt op te dragen om te bepalen in welke gevallen retributies kunnen worden geheven, is dan ook strijdig met artikel 173 van de Grondwet. Minstens zouden de gevallen waarin de retributies verschuldigd zijn, en door wie deze verschuldigd zijn, in een decretale bepaling moeten worden geregeld vooraleer het eerste lid van de ontworpen bepaling doorgang kan vinden.

16.5. Dezelfde opmerking geldt voor het derde lid van de ontworpen bepaling, dat aan de regering de bevoegdheid onder de gestelde voorwaarden beoogt op te dragen om de gevallen te bepalen waarin van de bedoelde retributie wordt vrijgesteld. De decreetgever die bevoegd is om de retributie in te voeren, moet ook voorzien in de gevallen van vrijstelling en vermindering ervan vooraleer het derde lid van de ontworpen bepaling doorgang kan vinden.

HOOFDSTUK 7 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 21 OKTOBER 1997 BETREFFENDE HET NATUURBEHOUD EN HET NATUURLIJK MILIEU

Artikel 41

17. Artikel 41 van het ontwerp regelt een versnelde procedure voor het toevoegen van een gebied waar de compenserende maatregelen worden genomen, overeenkomstig artikel 36ter, § 5, tweede lid, van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997, aan een speciale beschermingszone.

Volgens de toelichting van de gemachtigde hoopt het Vlaamse Gewest op die manier tijdig te kunnen tegemoetkomen aan het advies van de Europese Commissie van 15 mei 2025 ‘afgegeven op verzoek van België overeenkomstig artikel 6, lid 4, tweede alinea, van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna voor het project Noord-Zuidverbinding Limburg (NZL) (Vlaanderen/België)’ (C(2025)2873 final) om binnen de twee jaar na publicatie van het advies het vooropgestelde compenserende gebied voor het verlies aan prioritaire habitattype 91E0*¹³ aan te duiden als SBZ door toevoeging aan het Natura 2000-gebied BE2200030.¹⁴

De gemachtigde verleende nog de hiernavolgende nadere verduidelijking.

¹² Bijv. adv.RvS 77.565/3 van 16 april 2025 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 14 juli 2025 ‘over het platform voor overlijdensadministratie’, opmerking 4.3; adv.RvS 74.672/3 van 21 december 2023 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 22 maart 2024 ‘over de weginfrastructuur en het wegenbeleid en de waterinfrastructuur en het waterbeleid’, opmerking 10.1.

¹³ In het advies omschreven als “perceel 954C (totale oppervlakte: 5 500 m²), hetgeen door de Mangelbeek wordt doorkruist en onmiddellijk ten westen van de Europarklaan ligt.”

¹⁴ De gemachtigde verwees voor de noodzaak om het compenserende gebied tijdig aan te duiden als SBZ-H ook naar: EUROPEAN COMMISSION, *Managing Natura 2000-sites. The provisions of Article 6 of the ‘Habitats’ Directive 92/43/EEC*, (C(2018) 7621 final, 21 november 2018, p. 64-65, <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/11e4ce91-2a8a-11e9-8d04-01aa75ed71a1>.

De criteria voor het nemen van het besluit zijn deze van het derde en vierde lid van artikel 36*bis*, § 1, Natuurdecreet van 21 oktober 1997. Deze worden gewaarborgd door artikel 36*ter*, § 5, tweede lid, Natuurdecreet van 21 oktober 1997. De compensatiemaatregelen dienen immers de ecologische samenhang van de speciale beschermingszone te waarborgen en worden bijgevolg getoetst aan dezelfde criteria.

Wat het openbaar onderzoek betreft verduidelijkt de gemachtigde dat een compensatiemaatregel voortvloeit uit de passende beoordeling bij een specifieke vergunningsaanvraag, plan of programma en wordt opgelegd overeenkomstig artikel 36*ter*, § 5, Natuurdecreet. Het openbaar onderzoek vindt dan ook plaats overeenkomstig de omgevingsvergunningsprocedure, dan wel de planprocedure.

Het verdient aanbeveling om deze toelichting en verduidelijking in de “toelichting bij de artikelen” van het voorontwerp op te nemen.

Artikel 42

18.1. Artikel 42 van het ontwerp voorziet in een opkoopplicht door de Vlaamse Grondenbank van een onroerend goed dat binnen het VEN of binnen een speciale beschermingszone is gelegen als de eigenaar van het onroerend goed kan aantonen dat er “ten gevolge van terugkerende schade veroorzaakt door een beschermde soort, en als die schade redelijkerwijze niet kan worden voorkomen, de waardevermindering van zijn onroerend goed ernstig is, of dat de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt”.

18.2. Hieromtrent om nadere toelichting gevraagd, verduidelijkt de gemachtigde de motieven voor deze regeling als volgt:

“1. Blijvende vestiging van beschermde soorten kan leiden tot jaarlijks terugkerende schade.

Omdat beheer of bestrijding vaak niet mogelijk is, ontstaat een situatie waarin de overheid structureel en onbeperkt moet blijven vergoeden, zonder perspectief op verandering.

2. In de praktijk blijkt dat sommige schadelijders jaarlijks hoge vergoedingen ontvangen, maar tegelijk elk aankoopvoorstel weigeren, waardoor de overheid geen instrument heeft om een structurele oplossing te realiseren. De memorie benoemt dit expliciet als een probleem dat voortvloeit uit het ontbreken van een ‘exit-clausule’.

3. Binnen gebieden met natuurdoelen mag van eigenaars verwacht worden dat zij hun bedrijfsvoering aanpassen aan de bestemming. Een vergoeding kan dan redelijk zijn tijdens een overgangsperiode, maar hoeft niet onbeperkt te blijven doorlopen wanneer de schade structureel en inherent is aan de natuurfunctie van het gebied.

De decretale bepaling creëert dus een juridische basis om in dergelijke gevallen te vermijden dat de administratieve schadevergoeding verwordt tot een permanente inkomstenstroom, los van de oorspronkelijke bedoeling van de regeling.”

Deze motivering heeft hoofdzakelijk betrekking op (de leefbaarheid van de bestaande) bedrijfsvoeringen van de eigenaars van een onroerend goed. Nochtans heeft de tekst

van het ontworpen artikel 42*bis* betrekking op alle eigenaars van een onroerend goed, ook eigenaars die geen bedrijfsvoering hebben. De vraag rijst of deze verantwoording en de vooropgestelde beperkingen zonder meer transposeerbaar zijn naar andere eigenaars van een onroerend goed met ernstig verminderde waarde.

Het verdient aanbeveling om die gelijke behandeling van alle eigenaars in de memorie van toelichting nader te verantwoorden.

Artikel 43

19. Artikel 43 van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om de vergoeding voor wildschade binnen speciale beschermingszones en VEN-gebieden te beperken in de tijd, en om hieromtrent nadere regels vast te stellen.

De gemachtigde verduidelijkte dat “een uitdoving van de schadevergoeding binnen VEN en een beperking in de tijd binnen SBZ-H [wordt beoogd]. Er wordt een overgangsregeling van 5 jaar voorzien waarin de schadevergoeding degressief afneemt.” Bovendien “wijzigt niets aan het burgerrechtelijk aansprakelijkheidsrecht. De decretale beperking heeft uitsluitend betrekking op de administratieve schadevergoeding in het kader van soortenschade.”

Deze nadere toelichting wordt best in de “toelichting bij de artikelen” van het voorontwerp opgenomen.

HOOFDSTUK 8 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 18 JULI 2003 BETREFFENDE HET INTEGRAAL WATERBELEID, GEÇOÖRDINEERD OP 15 JUNI 2018

20. Geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 9 – WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 16 JUNI 2006 BETREFFENDE HET OPRICHTEN VAN DE VLAAMSE GRONDENBANK EN HOUDENDE WIJZIGING VAN DIVERSE BEPALINGEN

21. Geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 10 – WIJZIGINGEN VAN HET BODEMDECREET VAN 27 OKTOBER 2006

Artikelen 48 tot 51

22. De artikelen 48 tot 51 van het voorontwerp heffen in sommige bepalingen van het Bodemdecreet de verplichting op om de in die bepalingen bedoelde kennisgevingen te doen “bij aangetekende brief”. De memorie van toelichting bij deze bepalingen luidt:

“Met de voorgestelde wijziging kan de huidige wijze van kennisgeving bij aangetekende brief nog steeds toegepast worden en dat zal in beginsel ook zo gebeuren, maar er wordt meer flexibiliteit toegelaten. In uitzonderlijke gevallen kan dan van de

huidige wijze van kennisgeving bij aangetekende brief worden afgeweken, met name indien het – mede rekening houdende met onder meer de mogelijke gevolgen (= risico-inschatting) – niet opportuun is deze werkwijze aan te houden gelet op het aantal te versturen brieven en dus het kostenplaatje.”

Zoals de bepalingen zullen luiden na de opheffing, is er geen enkele waarborg dat de kennisgevingen zelfs in “normale” gevallen zullen gebeuren bij aangetekende brief. Als het enkel de bedoeling is van de stellers van het ontwerp dat slechts in uitzonderlijke gevallen kan worden afgeweken van de kennisgeving bij aangetekende brief, verdient het aanbeveling om de bewoordingen “bij aangetekende brief” niet op te heffen, doch om de bestaande tekst van de gewijzigde bepalingen van het Bodemdecreet aan te vullen met een bepaling die toelaat om in uitzonderlijke gevallen af te wijken van de kennisgeving bij aangetekende brief.

Artikelen 50 en 51

23. De artikelen 50 en 51 van het voorontwerp wijzigen de artikelen 154, § 2, en 155, § 2, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006.

Artikel 26 van het decreet van 18 juni 2021 ‘tot wijziging van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, het Mestdecreet van 22 december 2006 en het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, wat betreft het opheffen van administratieve beroepsmogelijkheden’ voorziet in de opheffing van de artikelen 154 en 155 van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, met ingang van een door de Vlaamse Regering te bepalen datum (artikel 33 van het voormelde decreet van 18 juni 2021).

Gevraagd hoe de artikelen 50 en 51 van het voorontwerp zich verhouden tot het voormelde artikel 26, antwoordde de gemachtigde:

“Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt is het inderdaad niet aangewezen om decretale bepalingen te wijzigen die reeds zijn opgeheven, zelfs als de bepaling die deze opheffing regelt nog niet in werking is getreden. In dat geval blijven de betrokken artikelen weliswaar deel uitmaken van het geldende recht en behouden zij hun rechtsgevolgen tot aan de inwerkingtreding van de opheffingsbepaling, maar dit doet geen afbreuk aan het uitgangspunt dat wijzigingen van op te heffen bepalingen vermeden moeten worden.

Wat de verhouding betreft tussen de wijzigingsbepalingen (artikelen 50 en 51 van het voorontwerp) en de opheffingsbepaling (artikel 26 van het decreet van 18 juni 2021), is het aangewezen te verduidelijken dat momenteel een zeer grondige herziening van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 in voorbereiding is. Gelet op de omvang en de draagwijdte van de voorgenomen wijzigingen, kan deze herziening mogelijk leiden tot de volledige opheffing van het huidige decreet en de invoering van een nieuw decreet.

In dat verband kan worden verwezen naar de beleidsnota Omgeving 2024-2025 van de Vlaams minister van Omgeving en Landbouw, waarin reeds wordt aangekondigd dat het Bodemdecreet zal worden geëvalueerd op basis van de conclusies van een expertenpanel, en dat aanpassingen zullen worden voorgesteld met het oog op administratieve vereenvoudiging van de bodemprocedures bij verontreiniging en op een snellere doorlooptijd van bodemdossiers (p. 49-50). Het decretaal initiatief is in principe gepland in het zittingsjaar 2026-2027. Het is dan ook niet opportuun om alsnog de artikelen 2 tot en

met 27 (en dus ook art. 26) van het decreet van 18 juni 2021 in werking te laten treden in afwachting van voormeld decretaal initiatief.

Met de artikelen 50 en 51 van het voorontwerp van decreet wordt voorgesteld om in de bestaande regeling alsnog de verplichting te schrappen om beslissingen in het kader van de zogenoemde overige administratieve beroepen bij aangetekende brief ter kennis te brengen. In de praktijk stellen wij vast dat steeds vaker administratieve beroepen voorkomen waarbij een groot aantal potentiële belanghebbenden betrokken is.

In dergelijke gevallen is een kennisgeving per aangetekende brief onevenredig kostelijk en bovendien weinig werkbaar, aangezien bij de beroepsinstantie doorgaans enkel de eigenaars bekend zijn. Andere betrokkenen, zoals gebruikers, kunnen op die manier niet worden bereikt wanneer zij niet bij naam gekend zijn. Een alternatieve kennisgevingswijze, zoals een bus-aan-busbedeling, is in die context aangewezen en doeltreffender, aangezien zij toelaat ook deze personen te informeren.

Hoewel het om een inhoudelijk beperkte aanpassing gaat, betreft het wel degelijk een wijziging met een reële praktische meerwaarde. Om die reden wordt voorgesteld deze wijzigingsbepalingen alsnog te behouden”.

De Raad van State neemt akte van het antwoord.

Artikel 54

24. Artikel 54, 1°, van het voorontwerp voorziet in de toevoeging van een derde lid aan artikel 174*quater*, § 1, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006. Het is evenwel logischer om dit ontworpen lid in te voegen voor het bestaande eerste lid.

Hetzelfde geldt voor artikel 55, 1°, van het voorontwerp.

Artikel 55

25. In overeenstemming met de bestaande bewoordingen van artikel 174*quinquies* van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006, schrijve men in artikel 55, 1°, van het voorontwerp “titel III, hoofdstuk XIII, *afdeling IP*” in de plaats van “titel III, hoofdstuk XIII”.

Artikel 56

26. Het ontworpen artikel 174*septies*, § 5, 3°, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 voorziet in de mogelijkheid voor de erkende organisaties om persoonsgegevens te verstrekken aan “derden als het Fonds een wettelijke of decretale verplichting heeft om de persoonsgegevens te verstrekken”.

De gemachtigde bevestigde dat deze vermelding van “het Fonds” moet vervangen worden door “de erkende organisaties”. Uiteraard dient ook de rest van de zinsnede daarmee grammaticaal in overeenstemming te worden gebracht.

HOOFDSTUK 11 – WIJZIGINGEN VAN HET MESTDECREET VAN 22 DECEMBER 2006

27. Geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 12 – WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 25 MEI 2007 HOUDENDE DE HARMONISERING VAN DE PROCEDURES VAN VOORKOOPRECHTENArtikel 61

28.1. Gevraagd waarom in het ontworpen artikel 11/1, eerste lid, 2°, van het decreet van 25 mei 2007 wordt voorzien in een betekening conform artikel 19, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 (hierna: RvS-wet), “of” conform artikel II.21 van het Bestuursdecreet, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Artikel 19, tweede lid, RvS-wet en artikel II.21 van het Bestuursdecreet bevatten een analoge bepaling m.b.t. de start van de termijn om beroep in te stellen tegen een overheidsbeslissing. Daarom wordt verwezen naar beide bepalingen. Het voegwoord ‘of’ wordt gebruikt omdat ‘of’ de betekenis van ‘en’ niet uitsluit (zie hieronder). Als de verwijzing naar artikel II.21 van het Bestuursdecreet overbodig zou zijn, kan dat zinsdeel worden weggelaten.

Uit legistische en taalkundige aanwijzingen Omzendbrief Vlaamse Regering Wetgevingstechniek:

‘9. In de voegwoordcombinatie en/of is het voegwoord en meestal overbodig. Als u ‘of x, of y, of allebei’ bedoelt, gebruikt u het voegwoord of, bijvoorbeeld Subsidieaanvraag voor evenementen met toeristisch belang of internationale uitstraling. Het voegwoord of sluit de betekenis van en niet uit.

U mag de voegwoordcombinatie en/of alleen gebruiken als het voegwoord of tot een onduidelijke rechtsregel zou leiden. Dat is het geval als iemand aan of de betekenis ‘of x, of y’ zou kunnen geven om de reikwijdte van de rechtsregel in zijn voordeel in te perken.”

Artikel 19, tweede lid, van de RvS-wet en artikel II.21 van het Bestuursdecreet zijn weliswaar analoge bepalingen, maar hun draagwijdte verschilt. De draagwijdte van artikel 19, tweede lid, van de RvS-wet is beperkt tot de verplichting om in beslissingen met individuele strekking het bestaan van de beroepen, vermeld in artikel 14, § 1, van de RvS-wet te vermelden alsmede de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen, op straffe van uitstel van de aanvang van die termijnen.

De draagwijdte van artikel II.21 van het Bestuursdecreet is ruimer. Het creëert in hoofde van overheidsinstanties als vermeld in artikel II.18 van het Bestuursdecreet¹⁵ de verplichting om bij de kennisgeving van een beslissing of een administratieve handeling van individuele strekking die rechtsgevolgen heeft voor een gebruiker, te vermelden of beroep tegen de beslissing kan worden ingesteld, bij welke instantie en binnen welke termijn, desgevallend op

¹⁵ Zijnde de Vlaamse overheid in de zin van artikel I.3, 1°, van het Bestuursdecreet, lokale overheden in de zin van artikel I.3, 5°, van datzelfde decreet en instellingen met een publieke taak in de zin van artikel I.3, 6°, van datzelfde decreet, wat hun publieke taak betreft.

straffe van uitstel van de aanvang van de termijn om een beroep in te dienen bij een overheidsinstantie als vermeld in artikel II.18.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat de stellers van het voorontwerp met het ontworpen artikel 11/1 van het decreet van 25 mei 2007 beogen een werkbaar antwoord te bieden op het arrest nr. 261.854 van 20 december 2024 van de Raad van State. Er moet evenwel op worden gewezen dat, in zoverre de begunstigde een overheidsinstantie is in de zin van artikel II.18 van het Bestuursdecreet, hij evenzeer aan de kennisgevingsverplichting, vermeld in artikel II.21 van het Bestuursdecreet zal moeten voldoen.

De verwijzing naar artikel II.21 van het Bestuursdecreet wordt daarom beter niet weggelaten.

28.2. Zoals het ontworpen artikel 11/1, eerste lid, van het decreet van 25 mei 2007 is geredigeerd, wekt het de indruk dat het aan de begunstigde van het voorkeepsrecht is om te oordelen:

- of de beslissing aan de verkoper dan wel aan de kandidaat-koper moet worden meegedeeld; en
- of de beslissing tot uitoefening van dat recht aan de verkoper of kandidaat-koper moet worden betekend.

Nochtans heeft de begunstigde ter zake geen beoordelingsvrijheid. Uit het arrest nr. 261.854 van 20 december 2024 van de Raad van State blijkt dat de beslissing van de begunstigde om het voorkeepsrecht uit te oefenen een beslissing met individuele strekking is en dat die beslissing zowel voor de verkoper(s) als voor de koper(s) rechtsgevolgen resorteert.

Zodra de begunstigde een overheidsinstantie is in de zin van artikel II.18 van het Bestuursdecreet ligt derhalve een beslissing met individuele strekking voor die individueel ter kennis moet worden gebracht aan zowel de verkoper(s) als de koper(s) van het onroerend goed waarop het voorkeepsrecht betrekking heeft.

28.3. In het licht van het voorgaande dient het ontworpen artikel 11/1, eerste lid, van het decreet van 25 mei 2007 anders te worden geformuleerd, waarbij volgende formulering kan worden overwogen:

“De begunstigde vraagt bij de instrumenterende ambtenaar de naam en het adres van de verkoper of kandidaat-koper op als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

1° de begunstigde aanvaardt het aanbod conform artikel 13, eerste lid, artikel 14/1, §2, tweede lid, of artikel 14/2, tweede lid;

2° de begunstigde is een overheidsinstantie in de zin van artikel II.18 van het Bestuursdecreet.”

HOOFDSTUK 13 – WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 27 MAART 2009 BETREFFENDE HET GROND- EN PANDENBELEID

29. Geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 14 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 8 MEI 2009 BETREFFENDE DE DIEPE ONDERGROND

30. Geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 15 – WIJZIGINGEN VAN DE VLAAMSE CODEX RUIMTELIJKE ORDENINGArtikel 88

31.1. Artikel 88, 3°, van het ontwerp strekt ertoe in artikel 5.1.3 van de VCRO een paragraaf 4 toe te voegen, waardoor registratiebeslissingen die gevolgd zijn door een niet-vervallen omgevingsvergunning die werd bekendgemaakt, niet meer vatbaar zijn voor beroep.

Deze maatregel wordt in de memorie van toelichting als volgt verantwoord:

“De nieuwe paragraaf 4 bepaalt dat registratiebeslissingen die zijn gevolgd door een definitieve vergunningsbeslissing, niet langer ter discussie staan.

De registratiebeslissing zelf is misschien niet bekendgemaakt aan derden, waardoor deze ter discussie zouden kunnen staan op basis van het arrest van het Grondwettelijk Hof, de vergunningen die gevolgd zijn nadat de opname in het vergunningenregister plaatsvond, werden wel bekendgemaakt, conform de regels die gelden voor vergunningen.

Navolgende vergunningen konden slechts verleend worden met toepassing van het vermoeden van vergunning, zodat derden – die op de hoogte waren van de vergunningsbeslissing – op dat moment de mogelijkheid hadden op te treden”.

31.2. De ontworpen bepaling zal van toepassing zijn op registratiebeslissingen “die gevolgd zijn door een niet-vervallen omgevingsvergunning die werd bekendgemaakt”.

Uit de memorie van toelichting blijkt evenwel dat het de bedoeling is dat derden diligent zouden optreden tegen een navolgende omgevingsvergunningsbeslissing waarvan zij behoren te weten dat deze slechts kon worden verleend met toepassing van het vermoeden van vergunning. Opdat het vermoeden van vergunning nog ter discussie kan worden gesteld ter gelegenheid van het beroep tegen de navolgende omgevingsvergunning, hetzij door het gelijktijdig instellen van een beroep tegen de registratiebeslissing, hetzij door de onwettigheid van de registratiebeslissing in het kader van het beroep tegen de navolgende omgevingsvergunning aan te voeren, kan de registratiebeslissing dan ook slechts definitief worden wanneer de navolgende omgevingsvergunning werd bekendgemaakt én ondertussen ook definitief is geworden.

In de ontworpen bepaling dient derhalve overeenkomstig de bedoeling van de stellers van het voorontwerp verduidelijkt te worden dat het om een “definitief geworden” niet

vervallen omgevingsvergunning die werd bekendgemaakt” gaat die is gevolgd op de “registratiebeslissing, als vermeld in artikel 4.8.11” van de VCRO.

HOOFDSTUK 16 – WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 23 DECEMBER 2011 BETREFFENDE HET DUURZAAM BEHEER VAN MATERIAALKRINGLOPEN EN AFVALSTOFFEN

32. Geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 17 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 28 JUNI 2013 BETREFFENDE HET LANDBOUW- EN VISSERIJBELEID

33. Geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 18 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 28 MAART 2014 BETREFFENDE DE LANDINRICHTING

34. Geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 19 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 25 APRIL 2014 BETREFFENDE COMPLEXE PROJECTEN

Artikel 102

35. Artikel 102 van het ontwerp regelt een versnelde procedure voor het toevoegen van een gebied waar de compenserende maatregelen worden genomen aan een speciale beschermingszone. In de memorie van toelichting wordt bij de toelichting bij artikel 103 (lees: 102) verwezen naar de toelichting bij artikel 33 (lees: artikel 41).

Kortheidshalve kan verwezen worden naar opmerking 17.

Artikel 108

36. Punt 2° voegt een bepaling in op grond waarvan in het geval een projectbesluit een herkenbaar onderdeel bevat dat conform artikel 23 geldt als ruimtelijk uitvoeringsplan, in een omgevingsvergunning kan worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften zodra het vergunningverlenende bestuursorgaan kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van projectbesluit waarmee de aangevraagde handelingen verenigbaar zijn.

In de memorie van toelichting bij artikel 109 (lees: artikel 108) wordt verwezen naar artikel 4.4.7, § 1, van de VCRO op grond waarvan de mogelijkheid bestaat om een zogenaamde ‘anticipatieve’ vergunning te verlenen voor handelingen van algemeen belang die verenigbaar zijn

met een ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan van zodra de resultaten van het openbaar onderzoek bekend zijn.

Het verlenen van zo'n "anticipatieve vergunning" kan evenwel slechts "voor zover:

1° het nieuwe plan de bestaande stedenbouwkundige voorschriften vervangt of van rechtswege opheft;

2° de Vlaamse Regering, het departement of de deputatie geen strijdigheid vaststelt van het ontwerpplan met hogere plannen of andere normen."

In de ontworpen bepaling worden geen voorwaarden opgenomen in deze zin. Gevraagd naar een verklaring voor het niet opnemen van de voorwaarden in artikel 4.4.7, § 1, van de VCRO terwijl artikel 4 van het decreet van 25 april 2014 stelt dat dit decreet geen afbreuk doet aan de doelstellingen en inhoudelijke verplichtingen die zijn vastgesteld bij of krachtens de VCRO, en of de afwijkingsmogelijkheid geldt voor alle gevallen of enkel in het geval van handelingen van algemeen belang, antwoordde de gemachtigde wat volgt:

"De bedoelde afwijkingsmogelijkheid werd niet expliciet gekoppeld aan handelingen van algemeen belang omdat een projectbesluit steeds betrekking heeft op een 'complex project' dat per definitie (cfr artikel 2, 5° decreet complexe projecten) een project betreft van 'groot maatschappelijk en ruimtelijk-strategisch belang'.

Zie ook artikel 7, §1, tweede lid decreet CP:

"Het groot maatschappelijk en ruimtelijk strategisch belang van een project blijkt uit een of meerdere van de volgende vaststellingen :

1° de probleemstelling of het programma van het project is meervoudig en omvat diverse af te wegen belangen;

2° het project is onontbeerlijk voor een noodzakelijke verbetering van de woonkwaliteit, de milieukwaliteit, de economische ontwikkeling en/of de mobiliteit;

3° bij de afweging van de betrokken belangen is de maatschappelijke meerwaarde prominent;

4° het project is ruimtelijk structurerend voor het gebied in kwestie of wordt voorzien in een complexe omgeving;

5° het project heeft een grote rechtstreekse of onrechtstreekse socio-economische, ruimtelijke, leefmilieugerelateerde of verkeerskundige impact;

6° het project houdt ongebruikelijke investeringen en inspanningen in op vlak van ontwikkeling en beheer'."

En

"De voorwaarden van artikel 4.4.7, § 1, VCRO hebben niet rechtstreeks betrekking op de doelstellingen en inhoudelijke verplichtingen van de VCRO en lijken eerder procedureel van aard.

Zoals reeds aangegeven in het antwoord op de vorige vragen lijkt het ons niet noodzakelijk om deze voorwaarden over te nemen in artikel 108, 2 van het ontwerp, maar anderzijds lijken er ons ook geen principiële bezwaren om de voorwaarden wel over te nemen indien de Raad van State dit aangewezen acht."

De aangehaalde voorwaarden van artikel 4.4.7, § 1, van de VCRO zijn niet louter procedureel van aard. Door het wegvallen van deze voorwaarden heeft de vergunningverlening overeenkomstig het ontworpen tweede lid van artikel 29 van het decreet van 25 april 2014 geen “anticipatief” karakter meer, aangezien bij de vergunningverlening kan afgeweken worden van de stedenbouwkundige voorschriften die niet worden vervangen of van rechtswege worden opgeheven. Bovendien geldt dan niet de beperking in geval van strijdigheid van het herkenbaar onderdeel van het projectbesluit dat conform artikel 23 van het decreet van 25 april 2014 geldt als ruimtelijk uitvoeringsplan, met hogere plannen of andere normen.

Gelet op de bedoeling van de stellers van het ontwerp om ook bij complexe projecten de mogelijkheid van een “anticipatieve” omgevingsvergunning mogelijk te maken, dienen de voorwaarden in artikel 4.4.7, § 1, van de VCRO aan de ontworpen bepaling te worden toegevoegd.

HOOFDSTUK 20 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 25 APRIL 2014 BETREFFENDE DE OMGEVINGSVERGUNNING

Artikel 110

37. Artikel 110 van het voorontwerp wijzigt artikel 2 van het decreet van 25 april 2014.

De artikelen 2 en 3, 1°, van het decreet van 17 mei 2024 ‘tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit’ voorzien in de vervanging van artikel 2, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014, telkens met ingang van een door de Vlaamse Regering te bepalen datum.

Gevraagd hoe artikel 110 van het voorontwerp zich verhoudt tot de voormelde artikelen 2 en 3, 1°, antwoordde de gemachtigde:

“Voorliggend Verzameldecreet zal eerder in werking treden dan de wijzigingen, voorzien in het decreet van 17 mei 2024.

Dit laatste decreet zal pas in werking treden nadat het uitvoeringsbesluit hierbij is gewijzigd.

Echter, ondertussen heeft de Gemengde Commissie Vergunningen haar eindrapport uitgebracht, en werd een Actieprogramma inzake rechtszekere en robuuste vergunningen op de Vlaamse Regering gebracht.

De wijzigingen die het decreet van 17 mei 2024 aan het Omgevingsvergunningendecreet doorvoert, zullen op een aantal punten dus aangepast worden.

Artikel 2 OVD, zoals dit zal luiden na inwerkingtreding van het decreet van 17 mei 2024, zal geen foute verwijzing naar de Raad voor Vergunningsbetwistingen meer bevatten.

Tot dan echter dient in huidig OVD de juiste verwijzing opgenomen te worden.”

De Raad van State neemt akte van dit antwoord.

Artikel 111

38. De memorie van toelichting bij artikel 111 van het voorontwerp luidt:

“Onder indirecte lozingen in grondwater wordt verstaan de lozingen die zijn ingedeeld in rubriek 52 van de indelingslijst van VLAREM II. Dit gaat over de indirecte lozing van huishoudelijk afvalwater of van bedrijfsafvalwater. Het gaat dus zeker niet over wadi's noch over andere projecten met ruimtebeslag waar het gaat over hemelwater.

Ook de retourbemalingen vallen daar niet onder omdat deze samen worden vergund met de winning van grondwater, die is ingedeeld in rubriek 53 van de indelingslijst van VLAREM II.”

Het verdient aanbeveling om in de tekst van het ontworpen artikel 68, tweede lid, 3°/1, van het decreet van 25 april 2014 uitdrukkelijk op te nemen dat het enkel indirecte lozingen in grondwater van huishoudelijk afvalwater en bedrijfsafvalwater betreft.

Artikel 113

39. Artikel 113, 1°, van het voorontwerp voorziet voor “omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden, vermeld, in artikel 5, 1°, b)” in een uitzondering op de verplichting voor de houder van de vergunning om voor de lasten in natura, vermeld in artikel 75, § 3, 1° tot en met 3°, een financiële waarborg te verlenen vóór er met de werken wordt gestart.

Gevraagd wat in het licht van het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel de verantwoording is voor de keuze om enkel voor de houders van de omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden in een uitzondering te voorzien, antwoordde de gemachtigde:

“Ingevolge de toepassing van artikel 77 Omgevingsvergunningendecreet (OVD) – de verplichte waarborg bij elke last in natura, ontstaan er vooral in de praktijk problemen bij de verkavelingsvergunningen.

Bij verkavelingen maken de aanleg van de wegenis en de kosteloze grondafstand de lasten in natura uit. Hiervoor moet de verkavelaar verplicht een waarborg stellen. Vroeger gold er geen verplichting.

Er stelt zich een probleem met artikel 4.2.16 VCRO (verkavelingsattest) ingevolge de toepassing van het door ID gewijzigde artikel 77 OVD.

Door het feit dat er bij een last in natura steeds een financiële waarborg is, kan het college niet meer kiezen tussen de waarborg en het effectief uitvoeren van de lasten. Art. 4.2.16, §2 VCRO is niet gealigneerd aan het gewijzigde artikel 77 OVD. Daardoor wordt in het artikel nog steeds uitgegaan van een keuze tussen het stellen van een afdoende waarborg en het uitvoeren van de lasten, net omdat de verplichting van een waarborg vroeger niet gold. De keuze in §2 van art. 4.2.16 stamt nog voort uit de vroegere regelgeving waar het stellen van een financiële waarborg bij het verlenen van de verkavelingsvergunning geen verplichting was.

Gemeenten geven aan dat de verplichte financiële waarborg bij lasten in natura heel waardevol is, maar dat dit afhangt van de aard van de aanvraag. Zo is de verplichte waarborg van belang bij een last in natura op het openbaar domein, of een verplichte last in natura op een zonevreemde site zelf.

In andere gevallen en heel vaak bij verkavelingen zou het stellen van de waarborg best optioneel zijn, zoals het ook vroeger was.

Daarom wordt voorgesteld om in artikel 77 OVD voor de verplichting van het stellen van een waarborg bij een last in natura, een uitzondering te maken voor verkavelingsvergunningen.

Dit heeft tot gevolg dat artikel 4.2.16 VCRO kan blijven bestaan (keuze waarborg of uitvoering last voor verkavelingsattest), mits het terminologisch wordt aangepast aan artikel 77 OVD (modaliteiten van de waarborg, schrappen van ‘afdoende’).

Op die manier heeft de gemeente opnieuw de optie om de uitvoering in natura door de verkavelaar zelf af te dwingen door middel van het verkavelingsattest. Daardoor verkrijgt het attest terug zijn nut dat het in het verleden ook al bewezen heeft.

Door de keuze te laten bij verkavelingen heeft dit bijkomend tot gevolg dat de problematiek van het verplicht stellen van een waarborg bij een kosteloze grondafstand als last in natura zich niet meer stelt. Door de verplichte waarborg, moet er bij verkavelingen met wegeaanleg steeds een dubbele waarborg gesteld worden zowel voor de aanleg van de wegenis, als voor de kosteloze grondafstand.

Artikel 77 OVD vermeldt dat de waarborg de volledige geraamde kostprijs van de lasten dekt. Als dit vertaald wordt naar de kosteloze grondafstand, gaat dat om de kostprijs van deze transactie en dus naast de waarde van de grond op zich, ook de transactiekosten zoals de kostprijs van de akte. Dit vraagt een verregaande voorfinanciering van de verkavelaar en wordt als weinig werkbaar ervaren door gemeenten.”

De Raad van State neemt akte van dit antwoord.

40. Het bij artikel 113, 3°, van het voorontwerp ontworpen artikel 77, § 6, van het decreet van 25 april 2014 voorziet in “de toepassing van bestuursdwang” en “een termijn [...] waarbinnen de schuldenaar de tenuitvoerlegging kan voorkomen”.

Gevraagd om nader toe te lichten wat daaronder precies moet worden verstaan, antwoordde de gemachtigde:

“Als lasten niet worden uitgevoerd, moet de bevoegde overheid deze zelf kunnen realiseren ahv de financiële waarborg. Zij kan echter niet in de plaats treden van de verkavelaar omdat zij niet zomaar werken kan uitvoeren op andermans grond zonder toestemming van de eigenaar van de grond. Daarvoor kon zij vóór de afschaffing door het Instrumentendecreet, beroep doen op de bestuursdwang die in artikel 77 OVD voorzien was. (De decreetgever schafte deze af met het Instrumentendecreet op grond van het argument dat deze bestuursdwang weinig werd toegepast). Met deze decreetswijziging wordt voorgesteld om de bestuursdwang terug in te voeren gelet op de sterkte van dit instrument bij het handhaven van het niet uitvoeren van lasten in natura.

Zonder deze bestuursdwang en het niet kunnen handhaven van deze lasten in natura, ligt er een risico bij de kopers van loten, waar mogelijks geen vergunning kan bekomen worden voor het bouwen op deze loten omwille van de niet ligging aan een voldoende uitgeruste weg (decretale weigeringsgrond: art. 4.3.5 VCRO).

Met ‘het voorkomen van de tenuitvoerlegging door de schuldenaar’ wordt bedoeld dat de schuldenaar vooralsnog de kans krijgt om de last in natura uit te voeren binnen een vastgestelde termijn alvorens de bevoegde overheid overgaat tot dwang.”

De Raad van State neemt akte van dit antwoord.

41. Artikel 77, § 4, 1°, van het decreet van 25 april 2014 voorziet erin dat de waarborg opeisbaar of van rechtswege door de bevoegde overheid verworven is ten belope van de waarde van de lasten die nog niet uitgevoerd zijn bij niet-naleving van de uitvoeringstermijnen voor de lasten, vermeld in de definitief uitvoerbare vergunning, waartegen geen beroep meer mogelijk is bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Gevraagd hoe die bepaling zich verhoudt tot het ontworpen artikel 77, § 6, van het decreet van 25 april 2014, dat immers eveneens het geval regelt waarin een last niet is uitgevoerd binnen de daartoe gestelde termijn, antwoordde de gemachtigde:

“Bij het oefenen van bestuursdwang treedt de bevoegde overheid in de plaats van de schuldenaar en gaat het steeds over de uitvoering van lasten in natura. Dit is een mogelijkheid waarover de bevoegde overheid beschikt.

In principe kunnen bij de omgevingsvergunning meerdere lasten en meerdere soorten lasten worden opgelegd, zodat het mogelijk is dat één van de lasten in natura met bestuursdwang wordt uitgevoerd en bijvoorbeeld een financiële last nog steeds verschuldigd blijft en opeisbaar wordt of van rechtswege verworven is door de bevoegde overheid bij het verstrijken van de uitvoeringstermijn in de omgevingsvergunning of bij verval van de vergunning na gedeeltelijke uitvoering van deze vergunning.”

De Raad van State neemt akte van dit antwoord.

Artikel 114

42. De gemachtigde bevestigde dat in het ontworpen artikel 79, vijfde lid, van het decreet van 25 april 2014 de bewoordingen “de waarborg, vermeld in artikel 79, §1” moet worden vervangen door de bewoordingen “de waarborg, vermeld in artikel 77, § 1”.

Artikel 115

43. Artikel 115 van het voorontwerp heft artikel 82, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 op.

Artikel 103 van het decreet van 17 mei 2024 ‘tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit’ voorziet in de vervanging van artikel 82 van het decreet van 25 april 2014, met ingang van een door de Vlaamse Regering te bepalen datum.

Gevraagd hoe artikel 115 van het voorontwerp zich verhoudt tot het voormelde artikel 103, antwoordde de gemachtigde:

“De inwerkingtreding van artikel 103 van het decreet van 17 mei 2024 wordt verwacht na inwerkingtreding van dit voorontwerp. Van zodra artikel 103 van het decreet van 17 mei 2024 in werking treedt, zal dit artikel 82 van het Omgevingsvergunningsdecreet

- zoals gewijzigd door artikel 115 van het voorontwerp - integraal vervangen. Zoals toegelicht in de MvT is het aangewezen (enkel) de mogelijkheid tot ambtshalve wijziging van de bijzondere milieuvorwaarden op initiatief van de adviesinstanties los van een evaluatie van de milieuvorwaarden te versnellen. Aangezien de procedurele betrokkenheid van adviesinstanties ingrijpend zal worden gewijzigd door het decreet van 17 mei 2024, is het noodzakelijk in een latere fase het volledige artikel te vervangen. Nu het gaat om een integrale vervanging van artikel 82 van het Omgevingsvergunningsdecreet, kan de wijziging door artikel 103 van het decreet van 17 mei 2024 zonder problemen na de inwerkingtreding van artikel 116 van het voorontwerp plaatsvinden. De formulering van artikel 82 van het Omgevingsvergunningsdecreet na vervanging ingevolge artikel 103 van het decreet van 17 mei 2024 voorziet immers evenzeer in de mogelijkheid tot bijstelling van de omgevingsvergunning op gemotiveerd verzoek van de leidend ambtenaar van de adviesinstanties los van een evaluatie van de milieuvorwaarden.”

De Raad van State neemt akte van dit antwoord.

Artikel 116

44. Artikel 116, 1°, van het voorontwerp vervangt artikel 83, § 2, 3°, van het decreet van 25 april 2014.

Artikel 106, 1°, van het decreet van 17 mei 2024 ‘tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit’ voorziet in de wijziging van onder meer artikel 83, § 2, van het decreet van 25 april 2014, met ingang van een door de Vlaamse Regering te bepalen datum.

Gevraagd hoe artikel 116 van het voorontwerp zich verhoudt tot het voormelde artikel 106, 1°, antwoordde de gemachtigde:

“De inwerkingtreding van artikel 106, 1°, van het decreet van 17 mei 2024 wordt verwacht na inwerkingtreding van dit voorontwerp. Het betreft louter een technische aanpassing. De aanduiding van de bevoegde vergunningverlenende overheid gebeurt ingevolge de wijzigingen door het decreet van 17 mei 2024 niet langer in artikel 15 van het Omgevingsvergunningsdecreet maar in artikel 17. Voor het overige voert artikel 106 van het decreet van 17 mei 2024 geen wijzigingen door aan paragraaf 2 of 2/1 van artikel 83 van het Omgevingsvergunningsdecreet zoals dat zal gelden na wijziging door artikel 116 van dit voorontwerp. De wijziging door artikel 106, 1° van het decreet van 17 mei 2024 kan dus zonder problemen na de inwerkingtreding van artikel 116 van het voorontwerp plaatsvinden.”

De Raad van State neemt akte van dit antwoord.

45. Artikel 116, 1°, van het voorontwerp wijzigt de regeling in artikel 83, § 2, 3°, van het decreet van 25 april 2014 en voorziet in de mogelijkheid voor de bevoegde overheid om de duur van de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit te beperken “voor zover deze zijn vermeld in artikel 68, tweede lid”.

Daarnaar gevraagd, verduidelijkt de gemachtigde dat artikel 68, tweede lid van het Omgevingsvergunningsdecreet “op limitatieve wijze de gevallen [bepaalt] waarin een omgevingsvergunning voor bepaalde duur kan worden verleend. Aangezien de omgevingsvergunning in de overige gevallen steeds van onbepaalde duur is, wordt het voorzien van een bepaalde duur ingevolge een latere bijstelling van de vergunning eveneens beperkt tot die exploitaties van ingedeelde inrichtingen of activiteiten.

Bedoeling is dus een dynamische verwijzing in te schrijven naar de mogelijkheden bepaald in artikel 68, tweede lid van het Omgevingsvergunningendecreet om de duur van een omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit te beperken.

Voor de duidelijkheid moet de zinsnede als volgt aangepast worden: voor zover deze **mogelijkheid** vermeld is in artikel 68, tweede lid.”

De Raad van State stemt in met dit tekstvoorstel.

46.1. Artikel 116, 2°, van het voorontwerp voegt in artikel 83 van het decreet van 25 april 2014 een paragraaf 2/1 in, die erin voorziet dat de in paragraaf 1, tweede lid, bepaalde termijn om een verzoek tot bijstelling van een omgevingsvergunning in te dienen niet geldt “voor de gemotiveerde verzoeken tot bijstelling van het voorwerp of duur die de leidend ambtenaar van de VMM indient met het oog op de implementatie van de Europese doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water.”

Gevraagd wat wordt bedoeld met “de implementatie van de Europese doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water”, antwoordde de gemachtigde:

“Hiermee wordt verwezen naar de verplichtingen die de Kaderrichtlijn Water oplegt aan de lidstaten, zoals het bereiken van een goede toestand van het oppervlaktewater, die o.a. worden gerealiseerd door het voeren van het nodige vergunningsbeleid. Dit impliceert dat ook aanpassingen aan vergunningen mogelijk moeten zijn indien het behalen van deze verplichtingen daartoe noodzaken (bv. in het licht van art. 1.7.2.5.6 Waterwetboek - omzetting art 11.5 van de KRW).

De kaderrichtlijn vat de haar doelstellingen als volgt samen: de RL beoogt het aquatische milieu in de Gemeenschap in stand te houden en te verbeteren. Deze doelstelling betreft in de eerste plaats de kwaliteit van de betrokken wateren. Beheersing van de beschikbare hoeveelheid is een bijkomend element bij het garanderen van een goede waterkwaliteit en derhalve dienen ook maatregelen betreffende de kwantitatieve aspecten te worden getroffen met het oog op de doelstelling om een goede waterkwaliteit te waarborgen.”

De Raad van State neemt akte van dit antwoord.

46.2. Vermits in het decreet van 25 april 2014 geen definitie is opgenomen van “de Kaderrichtlijn Water”, dient de richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 ‘tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid’ te worden vermeld.

Artikel 117

47. Artikel 101, vierde lid, van het decreet van 25 april 2014 werd laatst gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017. In de inleidende zin van artikel 117 van het voorontwerp schrijven men derhalve “het decreet van 8 december 2017” in de plaats van “het decreet van 26 april 2019”.

Artikel 118

48.1. Het ontworpen artikel 393/1 van het decreet van 25 april 2014 heeft uitwerking met terugwerkende kracht, vermits het tot gevolg heeft dat de in de artikelen 99, § 1, eerste lid, 6°, en 102, § 1, eerste lid, 3°, en § 2, eerste lid, 4°, van dat decreet¹⁶ bepaalde regeling betreffende het verval van rechtswege van de omgevingsvergunning bij gebrek aan tijdige uitvoering van de lasten die erin zijn opgelegd, niet langer van toepassing is op andere vergunningsaanvragen dan deze die zijn ingediend vanaf 1 januari 2024.

48.2. De terugwerkende kracht van decreten kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.¹⁷

Indien blijkt dat de terugwerkende kracht bovendien tot doel of tot gevolg heeft dat de afloop van gerechtelijke procedures in een welbepaalde zin wordt beïnvloed of dat rechtscolleges verhinderd worden zich uit te spreken over een aanhangig gemaakte rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang een verantwoording bieden voor het optreden van de decreetgever, dat ten nadele van een categorie van burgers inbreuk maakt op de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden.¹⁸

48.3. De vraag rijst waarom de terugwerkende kracht van de ontworpen bepaling onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang. Bovendien blijkt dat door de uitwerking met terugwerkende kracht van artikel 118 van het voorontwerp de afloop van hangende gerechtelijke procedures kan worden beïnvloed. Op grond van het ontworpen artikel 393/1 van het decreet van 25 april 2014 zullen de rechtscolleges immers moeten vaststellen dat een omgevingsvergunning die op grond van de artikelen 99, § 1, eerste lid, 6°, en 102, § 1, eerste lid, 3°, en § 2, eerste lid, 4°, van dat decreet vervallen was, opnieuw geldig wordt.

¹⁶ In artikel 118 van het voorontwerp worden de onbestaande artikelen 99, § 1, 6°, en 102, § 1, 3°, en § 2, 4°, van het decreet van 25 april 2014 vermeld.

¹⁷ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie o.m.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 19 december 2013, nr. 172/2013, B.22; GwH 29 januari 2014, nr. 18/2014, B.10; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 22 januari 2015, nr. 1/2015, B.4; GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.12; GwH 14 januari 2016, nr. 3/2016, B.22; GwH 3 februari 2016, nr. 16/2016, B.12.1; GwH 28 april 2016, nr. 58/2016, B.9.2; GwH 9 februari 2017, nr. 15/2017, B.9.2; GwH 21 december 2017, nr. 145/2017, B.16.2; GwH 19 juli 2018, nr. 100/2018, B.13; GwH 3 juni 2021, nr. 82/2021, B.6; GwH 23 juni 2022, nr. 85/2022, B.10.2.

¹⁸ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 28 mei 2015, nr. 77/2015, B.4.1; GwH 24 maart 2016, nr. 48/2016, B.6; GwH 6 oktober 2016, nr. 126/2016, B.7.3.

48.4. Gevraagd om nader toe te lichten waarom de terugwerkende kracht onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang en om bijkomend toe te lichten waarom de uitwerking met terugwerkende kracht verantwoord is door uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang, hernam de gemachtigde de uiteenzetting in de memorie van toelichting:

“Een overgangsbepaling is noodzakelijk is om volgende redenen:

- Rechtzetten niet gewenst gevolg:

Geen overgangsbepaling heeft tot gevolg dat het niet uitvoeren van lasten bij een vergunning in het verleden (bv. beslissing in 2006, in 2021) van rechtswege het verval tot gevolg heeft. Dit kan heel verregaande gevolgen hebben voor vergunningen die nog in uitvoering zijn, of zelfs al uitgevoerd zijn en kan een welkom argument zijn voor tegenstanders van een vergunning.

Het is nooit de bedoeling van de decreetgever geweest om dergelijke impact te hebben t.a.v. het verleden (dit komt niet aan bod in de parlementaire voorbereiding)

- Rechtszekerheid:

Vergunninghouders krijgen hierdoor duidelijkheid over het statuut van hun vergunning. Nieuwe vergunningsaanvragers (na 1 januari 2024) weten duidelijk vooraf onder welke voorwaarden het verval intreedt.

- Juridisch technisch:

Als er enige onduidelijkheid zou kunnen rijzen over de werking van de wet in de tijd, is het sowieso aangewezen om duidelijke overgangsbepalingen bij de regelgeving te maken ook al is het enkel ter verduidelijking. In dit geval zijn er verregaande (ongewenste) gevolgen als er geen overgangsbepalingen worden voorzien.

De overgangsbepaling moet ook reeds van rechtswege vervallen vergunningen van voor de inwerkingtreding op 1 januari 2024 kunnen repareren, daarom wordt voorgesteld om de overgangsbepaling (retroactief) in te laten gaan vanaf de inwerkingtreding op 1 januari 2024.

De overgangsbepaling moet sowieso steeds gekoppeld zijn aan de inwerkingtreding van de betrokken regelgeving (wetgevingstechnisch) (in casu artikel 115, tweede lid Instrumentendecreet: Artikel 104 tot en met 107 treden in werking op 1 januari 2024.)”

48.5. Artikel 118 van het voorontwerp beoogt klaarblijkelijk om personen tegemoet te komen die op 1 januari 2024 beschikten over een geldige omgevingsvergunning waarin lasten werden opgelegd en waarvoor de vergunningsaanvraag voor die datum werd ingediend, doch wier omgevingsvergunning op de datum van inwerkingtreding van het aan te nemen decreet van rechtswege is vervallen ten gevolge van de niet-tijdige uitvoering van die lasten. De uitwerking met terugwerkende kracht van artikel 118 van het voorontwerp heeft immers tot gevolg dat die vervallen omgevingsvergunningen van rechtswege opnieuw geldig worden. Aldus beschermt de ontworpen regeling voornamelijk private belangen.

Tegelijk heeft de ontworpen regeling tot gevolg dat wordt ingegrepen in definitief voltrokken situaties en afbreuk wordt gedaan aan het gewettigd vertrouwen en aan de rechtssituatie van andere personen dan de gewezen vergunninghouders. Het is immers mogelijk dat ingevolge het verval van een omgevingsvergunning andere personen dan de oorspronkelijke vergunninghouder een omgevingsvergunning hebben verkregen voor hetzelfde ruimtelijk gebied

en reeds investeringen hebben gedaan om hun project te realiseren. Voorts is het mogelijk dat de vergunningverlenende overheid, rekening houdend met het verval van een omgevingsvergunning, haar beleid voor de betrokken locatie heeft herzien en haar handelen daarop heeft afgestemd. Ten slotte is het ook mogelijk dat andere derden zich op die situatie hebben gebaseerd om bepaalde rechtshandelingen te stellen.¹⁹

In zoverre het van rechtswege opnieuw geldig worden van vervallen omgevingsvergunningen aldus aanleiding kan geven tot het gelijktijdig bestaan van met elkaar onverzoenbare vergunnings- en beleidsbeslissingen of afbreuk kan doen aan het gewettigd vertrouwen van de burgers, brengt de ontworpen regeling de rechtszekerheid in het gedrang voor derden die zich in hun handelen hebben laten leiden door het verval van de toegekende omgevingsvergunningen.

Het is derhalve zeer twijfelachtig dat artikel 118 van het voorontwerp een billijk evenwicht tot stand brengt tussen, enerzijds, de private belangen van de gewezen vergunninghouders en, anderzijds, die van de overheden en andere derden die hun handelen op het verval van de bedoelde omgevingsvergunningen hadden afgestemd.

De stellers van het voorontwerp dienen de uitwerking met terugwerkende kracht van ontworpen bepaling in het licht van het bovenstaande aan een grondig heronderzoek te onderwerpen.

HOOFDSTUK 21 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 8 DECEMBER 2017 HOUDENDE WIJZIGING VAN DIVERSE BEPALINGEN INZAKE RUIMTELIJKE ORDENING, MILIEU EN OMGEVING

Artikel 119

49. Daarover bevestigde de gemachtigde dat in het derde lid van artikel 215, § 1, van het decreet van 8 december 2017 moet worden verwezen naar “artikel 36” in plaats van naar “artikel 23” en dat in het vierde lid van dezelfde decretale bepaling moet verwezen worden naar “artikel 42” in plaats van “artikel 23”.

HOOFDSTUK 22 – WIJZIGINGEN VAN HET INSTRUMENTENDECREET VAN 26 MEI 2023

Artikel 121

50. Gevraagd naar de precieze draagwijdte van het ontworpen artikel 7, § 4, vierde lid, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, antwoordde de gemachtigde:

“Indien de bepaling op zichzelf zou bestaan dan kan deze zinledig zijn, maar deze bepaling dient samen gelezen te worden met artikel 7, §4, vijfde lid van het instrumentendecreet van 26 mei 2023: ‘Daarnaast kan de initiatiefnemer voor de uitoefening van zijn taken, vermeld in het eerste lid, als dat noodzakelijk is, informatie,

¹⁹ Zie GwH 26 april 2018, nr. 51/2018, B.13.1 en volgende.

waaronder persoonsgegevens, opvragen bij andere overheden of instanties die daarover beschikken(...). Op die manier wordt er een hiërarchie gecreëerd.

Eerst dient de informatie van de aanvrager zelf verkregen te worden. Enkel indien bepaalde gegevens niet beschikbaar zijn bij de aanvrager of vanuit het beginsel van de eenmalige opvraging van gegevens in het kader van e-government (elektronische overheid), kunnen ze worden opgevraagd bij andere overheden of instanties.

Deze paragraaf heeft overigens dezelfde opbouw als artikel 7, §3 voor wat betreft de werkwijze van de landcommissies inzake de verwerking van persoonsgegevens en artikel 23, §5 voor wat betreft de werkwijze van de Vlaamse Grondenbank inzake de verwerking van persoonsgegevens, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023”.

51. Het ontworpen artikel 7, § 4, vijfde lid, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 bepaalt dat “[...] de initiatiefnemer [*daarnaast*] voor de uitoefening van zijn taken, vermeld in het eerste lid, als dat noodzakelijk is, informatie, waaronder persoonsgegevens, [kan] opvragen bij andere overheden of instanties die daarover beschikken, op voorwaarde dat de regelgeving inzake de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens wordt nageleefd die van toepassing is bij de mededeling van persoonsgegevens, zoals ze in voorkomend geval op federaal of Vlaams niveau verder is of wordt gespecificeerd. De persoonsgegevens die op die manier worden verkregen, alsook de instanties of overheden die de persoonsgegevens verstrekken, worden nader bepaald door de Vlaamse Regering, na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens.”

Artikel 22 van de Grondwet vereist dat de essentiële elementen van een verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel ‘essentiële elementen’ uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.²⁰

De delegatie aan de Vlaamse Regering in het ontworpen artikel 7, § 4, vijfde lid, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 om nader te bepalen welke persoonsgegevens de initiatiefnemer *naast* de in het tweede lid uitdrukkelijk vermelde persoonsgegevens kan opvragen bij andere overheden of instanties, is derhalve niet toelaatbaar.

Gevraagd naar de precieze draagwijdte van het woord “[d]aarnaast” en of het om andere persoonsgegevens gaat dan deze uitdrukkelijk vermeld in het ontworpen artikel 7, § 4, tweede lid, antwoordde de gemachtigde:

“Het gaat niet over andere gegevens dan vermeld in het ontworpen artikel 7, §4, tweede lid. Zoals vermeld in het antwoord op vraag a) slaat “[d]aarnaast” niet op welke andere gegevens kunnen opgevraagd worden, maar dat persoonsgegevens bij andere

²⁰ Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, *Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1951/1, 119, opmerking 101. Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 16 februari 2023, nr. 26/2023, B.74.1; GwH 17 mei 2023, nr. 75/2023, B.55.2.1.

overheden of instanties opgevraagd kunnen worden. Artikel 7, §4, vierde lid en vijfde lid van het Instrumentendecreet dienen immers samen gelezen te worden.

Teruggrijpend naar de lijst van te verwerken informatie, opgenomen in ontworpen artikel 7, §4, tweede lid zal het overwegend gaan over de gegevens beschreven in 4° en 5°, die desgevallend kunnen opgevraagd worden bij de overheid die de betrokken vergunningen heeft afgeleverd of die de verontreinigingen inventariseert.”

Het verdient aanbeveling om de precieze draagwijdte van het vijfde lid van het ontworpen artikel 7, § 4, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 te verduidelijken, met name dat de persoonsgegevens vermeld in het tweede lid van dezelfde ontworpen bepaling worden bedoeld.

52. Het ontworpen artikel 7, § 4, zevende, negende²¹ en tiende lid, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 herneemt louter hetgeen reeds rechtstreeks uit de algemene verordening gegevensbescherming²² voortvloeit, zodat die leden overbodig zijn en dienen te worden weggelaten.²³

Door die weglating worden de machtigingen aan de Vlaamse regering in het achtste en het tiende lid (*in fine*) zinledig. Indien de stellers van het voorontwerp die machtigingen niettemin willen behouden om de concrete toepassing van de algemene verordening gegevensbescherming in de context van het Instrumentendecreet te kunnen verduidelijken, is het nodig om een verwijzing naar de betrokken bepaling(en) van de algemene verordening gegevensbescherming op te nemen om de aard en oorsprong van die bepaling herkenbaar te houden.

Artikel 122

53.1. Krachtens de artikelen 3, 14°, en 5 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 is de begunstigde van de planschadevergoeding de zakelijk gerechtigde, zijnde de houder van de volle of blote eigendom, het recht van opstal of van erfpacht en het vruchtgebruik, op het moment van de inwerkingtreding van de gebruiksbeperking, de echtgenoot of echtgenote of de wettelijk samenwonende partner van de zakelijk gerechtigde, en de erfopvolgers aan wie het recht op eigenaarsvergoeding is overgedragen of overgegaan door erfopvolging of testament.

²¹ In het ontworpen artikel 7, § 4, negende lid, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 wordt verkeerdelijk verwezen naar het vijfde lid in de plaats van het zevende lid.

²² Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’.

²³ Overeenkomstig artikel 288, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is een verordening verbindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat. Vgl. adv.RvS 78.215/16 van 22 oktober 2025 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 19 december 2025 ‘over de overdracht van de gemeenschapsinstellingen en het Vlaams detentiecentrum aan het Agentschap Justitie en Handhaving en tot wijziging van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht’, opmerking 18.

Krachtens artikel 2.6.8 van de VCRO is de heffingsplichtige van de planbatenheffing diegene die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan of bijzonder plan van aanleg het eigendomsrecht of het bloot eigendomsrecht op het perceel kan laten gelden, waarbij de heffingsplicht overgaat op de natuurlijke of rechtspersoon waaraan het eigendomsrecht of bloot eigendomsrecht kosteloos of ingevolge erfopvolging of testament wordt overgedragen.

53.2. Het ontworpen artikel 14, § 5, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 bepaalt echter dat de beoogde saldering van toepassing is op niet enkel “diegene die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan over het eigendomsrecht of het blote eigendomsrecht op die percelen beschikt”, maar ook “diegene [...] die aandelen bezit in een vennootschap die als hoofddoel het beheer van de betrokken onroerende goederen heeft.”

53.3. Gevraagd of met de ontworpen regeling aldus wordt beoogd dat ook personen die aandelen bezitten in een vennootschap die als hoofddoel het beheer van de betrokken onroerende goederen heeft, begunstigden van de planschadevergoeding en heffingsplichtigen van de planbatenheffing worden, en om te verduidelijken hoe de ontworpen regeling zich op dit punt verhoudt tot de bestaande regeling inzake de planschadevergoeding en planbatenheffing, antwoordde de gemachtigde:

“Het is niet de bedoeling dat het recht op vergoeding of de belastingplicht wijzigt wat betreft de gerechtigde of de plichtige. De zinsnede die verwijst naar het bezit van aandelen in een vennootschap is overgenomen uit de ‘salderingsregel’ zoals die gold tot voor de inwerkingtreding van het Instrumentendecreet, waarbij een planschadevergoeding gerechtelijk moest worden gevorderd. Artikel 2.6.2, §2, tweede lid VCRO luidde: *‘De planschadevergoeding wordt verminderd of geweigerd voorzover vaststaat dat de eiser in het Gewest andere onroerende goederen bezit of aandelen in een vennootschap die als hoofddoel het beheer van onroerende goederen heeft, die voordeel halen uit de inwerkingtreding van een ruimtelijk uitvoeringsplan of uit werken uitgevoerd op kosten van openbare besturen, behoudens de onroerende goederen waarvoor een planbatenheffing betaald wordt overeenkomstig artikel 2.6.4 tot en met 2.6.18.’* Uw vraag over de ontworpen regeling roept terecht de kwestie op of de verwijzing naar het bezit van aandelen wel kan behouden worden in een salderingsregel die niet langer opgevat is als een uitzondering op het recht op planschade, maar geredigeerd wordt als een verrekening van min- en meerwaarden die leiden tot een schaderapport (gevolgd door een vergoeding) dan wel een meerwaaderapport (gevolgd door een heffing). Dit kan leiden tot verwarring over de percelen waarop het rapport in kwestie betrekking moet hebben en over de rechtsonderhorige ten aanzien van wie het schade- dan wel meerwaaderapport gemaakt wordt. De verwijzing naar het bezit van aandelen lijkt dus beter te worden geschrapt, en een saldering lijkt best slechts te worden toegepast als de onroerende goederen waarop min- en meerwaarden worden gerealiseerd werkelijk in één hand zijn. Dit is overigens ook doorgaans het geval bij de ‘gebiedsgerichte projecten’ waarnaar de memorie van toelichting verwijst en waarvoor de vernieuwde salderingsregel ontworpen is. Aldus zou het tweede lid van het ontworpen artikel 122 beperkt kunnen worden tot *‘De eigenaar van meerdere percelen binnen een ruimtelijk uitvoeringsplan is diegene die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan over het eigendomsrecht of het blote eigendomsrecht op die percelen beschikt’*.”

En

“De memorie van toelichting (artikelsgewijze toelichting) schetst de situaties waarvoor de vernieuwde salderingsregel bedoeld is, en stelt: *‘Een oplossing wordt geboden door het principe te introduceren dat de min- en meerwaarden gegenereerd door een RUP en op één of meerdere percelen in eigendom van dezelfde eigenaar reeds met elkaar worden verrekend bij de opmaak van het schaderapport en meerwaarderapport. Afhankelijk van het uiteindelijke saldo zal deze verrekening resulteren in ofwel een beslissing over de planschadevergoeding ofwel een aanslagbiljet voor de planbatenheffing.’* Het is dus de bedoeling dat ofwel een planschadevergoeding wordt uitbetaald en geen planbatenheffing verschuldigd is, ofwel een planbatenheffing verschuldigd is maar geen planschadevergoeding wordt uitbetaald. Naar aanleiding van uw vraag moet terecht worden vastgesteld dat dit laatste niet in de decretale tekst zelf is geëxpliciteerd, en dat in die tekst enkel aangegeven wordt dat ofwel een schaderapport ofwel een meerwaarderapport gemaakt wordt. Weliswaar heeft dat als gevolg dat enkel een vergoeding wordt uitgekeerd dan wel een heffing wordt gevestigd.

Er is dus inderdaad nood aan een uitdrukkelijke tekst, minstens een verduidelijking. We verwijzen wat dat betreft naar het antwoord op deelvraag a). Tot voor de inwerkingtreding van het Instrumentendecreet was de saldering opgevat als een uitzondering op het recht op planschade, gekoppeld aan de voorwaarde dat voor de betrokken percelen geen planbatenheffing verschuldigd was. Mogelijks moet de vernieuwde salderingsregel best opnieuw geschreven worden als een uitzondering op het recht op planschade, met welomschreven toepassingen, met name de ‘gebiedsgerichte projecten’ waarvan sprake in de memorie (in de decretale tekst te definiëren), waarbij voor de schatting van meerwaarde van percelen binnen het project gebruik gemaakt wordt van de residuele methode. Dat laatste houdt in dat bij de schatting van de meerwaarde die dient als grondslag voor de planbatenheffing (op de percelen waar een bestemmingswijziging gebeurt die principieel aanleiding geeft tot een heffing), rekening gehouden wordt met kosten of minwaarden op andere (delen van) percelen in dezelfde hand die in functie staan van de meerwaarden op de eerstvernoemde percelen. De memorie van toelichting geeft als toepassingsvoorbeeld: ‘een woonontwikkeling in combinatie met groen-blauwe dooradering op een plek waar eerder een bedrijfsbestemming gold’. De toepassing van de residuele methode houdt in dat voor berekening van de meerwaarde op de percelen of perceelsdelen waar de woningen zullen komen, de minwaarden op de plekken waar groenaanleg moet gebeuren en de kosten voor die aanleg, in rekening worden gebracht. Voor dit voorbeeld zou de salderingsregel dan als gevolg hebben dat geen planschade verschuldigd is voor de percelen of perceelsdelen die krachtens het RUP onbebouwd moeten blijven (groenstructuur), maar dat tegelijk ook de planbatenheffing afgestemd is op de *netto* meerwaarde op de bebouwbare percelen (woningen), of dat er zelfs geen planbatenheffing verschuldigd is (als uit de redactie van het meerwaarderapport via de residuele methode zou blijken dat er binnen het project geen netto meerwaarde wordt gerealiseerd).”

De Raad van State kan instemmen met de tekstvoorstellen.

HOOFDSTUK 23 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 9 JUNI 2023 HOUDENDE DE VLAAMSE PARKEN EN ALGEMENE LANDSCHAPSZORG

54. Geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 24 – WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 17 MEI 2024 TOT WIJZIGING VAN DE
REGELGEVING BETREFFENDE DE OMGEVINGSVERGUNNING WAT BETREFT DE INVOERING VAN EEN
MODULAIRE OMGEVINGSVERGUNNINGSPROCEDURE EN HET OMGEVINGSBESLUIT

55. Geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 25 – SLOTBEPALINGEN

Artikel 127

56. In de ontworpen bepaling dient telkens verwezen te worden naar “artikel 88” in plaats van “artikel 89 van dit decreet”.

Artikel 129

57. “Artikel 84” dient te worden vervangen door “Artikel 83”.

Artikel 130

58. De verwijzing naar “artikel 93 van dit decreet” dient telkens te worden vervangen door “artikel 92”.

Artikel 131

59.1. In artikel 131, eerste lid, van het voorontwerp wordt verkeerdelijk verwezen, zoals de gemachtigde heeft bevestigd, naar artikel 124 in de plaats van artikel 122, dat artikel 14, § 5, invoegt in het Instrumentendecreet van 26 mei 2023.

59.2. Gevraagd wat het temporele toepassingsgebied is van deze bepaling en meer bepaald of deze van toepassing is op de ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig zijn vastgesteld vanaf 15 april 2024, aangezien enkel op die ruimtelijke uitvoeringsplannen die bij het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 gewijzigde regeling inzake de planschadevergoeding en planbatenheffing toepasselijk is²⁴, antwoordde de gemachtigde:

“Het is niet de bedoeling om de (vernieuwde) salderingsregel toe te passen op ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig zijn vastgesteld voor 15 april 2024. De ontworpen tekst verwijst naar ‘planschadevergoedingen die zijn *aangevraagd*’ (eigen cursivering) voor de inwerkingtreding van de wijzigingsbepaling, en dus naar vergoedingen met toepassing van de *administratieve* afhandeling als geregeld in het Instrumentendecreet,

²⁴ Overeenkomstig de artikelen 111, 113 en 115, eerste lid, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 betreffende sommige aspecten van de planbatenheffing, naar aanleiding van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023’ en de artikelen 95 en 96 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2024 ‘over het realisatiegericht instrumentarium’.

en niet de vergoedingen die met toepassing van de daarvoor geldende regeling *gevorderd* zijn bij de rechtbank (toepassing van voormalig art. 2.6.3 VCRO). Dit wordt echter inderdaad best geëxpliciteerd, wellicht ofwel door te vermelden dat het gaat over vergoedingen die aangevraagd zijn met toepassing van het Instrumentendecreet, ofwel door zoals u suggereert te verwijzen naar de datum van voorlopige vaststelling van het RUP in kwestie, met als spildatum 15 april 2024.”

De Raad van State kan instemmen met de tekstvoorstellen.

Artikel 132

60.1. De overeenstemmende bepalingen van het DABM en de VCRO die tussen haakjes werden geplaatst in het eerste lid van deze bepaling, moeten worden weggelaten.

60.2. In het ontworpen artikel 132, eerste lid, 3°, dient verwezen te worden naar “artikel 89, 90, 91 en 117” in plaats van “artikel 90, 91, 92 en 118”.

60.3. Artikel 132, eerste lid, 3°, van het voorontwerp bepaalt dat “artikel 90, 91, 92 en 118” (lees: 89, 90, 91 en 117) in werking treden op 2 april 2026.

De memorie van toelichting luidt:

“Gezien de betreffende wijzigingen in de artikelen 90, 91, 92 en 118 samenhangen met de wijzigingen ingevolge het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023, is hier een afwijkende inwerkingtredingsbepaling voorzien die daarmee spoort.”

Het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving wordt, krachtens het decreet van 26 april 2024 ‘tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023’, met ingang van 1 april 2026 van toepassing wat betreft de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009.²⁵

Artikel 117 van het voorontwerp kan derhalve beter ook op 1 april 2026 in werking treden.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Eline YOSHIMI

Pierre LEFRANC

²⁵ Overeenkomstig de artikelen 54 tot en met 85 van het decreet van 26 april 2024, die krachtens artikel 139, eerste lid, van dat decreet op 1 april 2026 in werking treden.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

Op voorstel van de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw;

Na beraadslaging,

DE Vlaamse Regering BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijziging van de Jachtwet van 28 februari 1882

Art. 2. Artikel 7bis van de Jachtwet van 28 februari 1882, ingevoegd bij de wet van 4 april 1900 en gewijzigd bij het decreet van 24 juli 1991, wordt opgeheven voor het Vlaamse Gewest.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet

Art. 3. In artikel 14, vijfde lid, artikel 44, derde lid, en artikel 46, tweede lid, van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet wordt het woord "Nationale" vervangen door het woord "Vlaamse".

Art. 4. In artikel 45 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 9 februari 1995 en het decreet van 26 april 2019, wordt het woord "Nationale" telkens vervangen door het woord "Vlaamse".

Art. 5. In artikel 63, vierde lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978, wordt het woord "Nationale" vervangen door het woord "Vlaamse".

Art. 6. In artikel 65, vierde lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978, wordt het woord "Nationale" vervangen door het woord "Vlaamse".

Art. 7. In artikel 66, zevende lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978, wordt het woord "Nationale" vervangen door het woord "Vlaamse".

Art. 8. In artikel 67 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978, wordt het woord "Nationale" vervangen door het woord "Vlaamse".

Art. 9. In artikel 74 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978, wordt het woord "Nationale" telkens vervangen door het woord "Vlaamse".

Art. 10. In artikel 76 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 11 augustus 1978, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste en tweede lid wordt het woord “Nationale” telkens vervangen door het woord “Vlaamse”;
- 2° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

“In afwachting dat de goederen die vrij van gebruik zijn door de Vlaamse Landmaatschappij, geheel of gedeeltelijk ter beschikking van het ruilverkavelingscomité worden gesteld, kunnen ze in tijdelijk gebruik worden gegeven met een overeenkomst waarvan de looptijd tussen de Vlaamse Landmaatschappij en de gebruiker bedongen wordt. De overeenkomst mag maximaal een duur van vijf jaar hebben. Ze verstrijkt van rechtswege nadat de bedongen looptijd is beëindigd, maar ze kan hernieuwd worden. De overeenkomst is niet onderworpen aan de regels voor de pacht, vermeld in het Vlaams Pachtdecreet van 13 oktober 2023.”.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken

Art. 11. In artikel 3, vierde lid, artikel 5, zevende lid, artikel 31, eerste lid, artikel 56, derde lid, en artikel 57, tweede lid, van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken, wordt het woord “Nationale” vervangen door het woord “Vlaamse”.

Art. 12. In artikel 6 van dezelfde wet wordt het woord “Nationale” telkens vervangen door het woord “Vlaamse”.

Art. 13. In artikel 52 van dezelfde wet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019 en het decreet van 17 mei 2024, wordt het woord “Nationale” telkens vervangen door het woord “Vlaamse”.

Art. 14. In artikel 76, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij het decreet van 1 maart 2013, wordt het woord “Nationale” vervangen door het woord “Vlaamse”.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van de wet van 10 januari 1978 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen in der minne

Art. 15. In artikel 5, §2, vierde lid, artikel 6, zesde lid, artikel 11, vierde lid, artikel 21, derde lid, artikel 22, eerste lid, 4°, artikel 24, eerste lid, artikel 25, vierde lid, artikel 42, derde lid, artikel 43, tweede lid, 5°, en artikel 52 van de wet van 10 januari 1978 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen in der minne wordt het woord “Nationale” vervangen door het woord “Vlaamse”.

Art. 16. In artikel 7 van dezelfde wet wordt het woord “Nationale” telkens vervangen door het woord “Vlaamse”.

Art. 17. In artikel 51 van dezelfde wet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2019, wordt het woord “Nationale” telkens vervangen door het woord “Vlaamse”.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij

Art. 18. In artikel 1 van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij wordt de zinsnede “een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet” vervangen door de woorden “een gewestaangelegenheid”.

Art. 19. In artikel 2 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Het agentschap draagt de benaming “Vlaamse Landmaatschappij” of de afkorting “VLM” en de benaming moet altijd voorafgegaan of gevolgd worden door de vermelding “publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap in de vorm van een naamloze vennootschap van publiek recht” of “EVA in de vorm van een nv van publiek recht.”;

2° in paragraaf 2 worden het vierde tot en met het dertiende lid opgeheven;

3° er wordt een paragraaf 2bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2bis. Alle aandelen zijn ondeelbaar en blijven op naam. Eén aandeel geeft recht op één stem.

Alleen het Vlaamse Gewest, de provincies en de gemeenten in het Vlaamse Gewest kunnen aandeelhouder zijn van het agentschap.

Het Vlaamse Gewest moet op elk moment, rechtstreeks, meer dan 50% van het kapitaal aanhouden. De aandelen van het Vlaamse Gewest zijn onvervreemdbaar, met uitzondering van het gedeelte van de aandelen dat vier vijfde van het totale kapitaal overschrijdt.

De aandelen van de provincies en de gemeenten zijn alleen overdraagbaar aan provincies en gemeenten. Die overdracht vereist de voorafgaande machtiging van de raad van bestuur van het agentschap en van de Vlaamse Regering.

Een overdracht in strijd met deze paragraaf, kan aan de vennootschap of derden niet worden tegengeworpen, ongeacht de goede of kwade trouw van de overnemer.

Het kapitaal kan alleen bij beslissing van de algemene vergadering worden verhoogd.

De aandeelhouders worden ertoe gemachtigd hun inschrijving geheel of gedeeltelijk vooruit te betalen.”;

4° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De statuten van het agentschap zijn bij oprichting, na goedkeuring door de Vlaamse Regering, vastgesteld in een notariële akte houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij. De statutenwijziging wordt, behoudens andersluidende bepaling, van kracht op het ogenblik van de bekendmaking van het goedkeuringsbesluit van de Vlaamse Regering, met als bijlage de statutenwijziging, in het Belgisch Staatsblad. Statutenwijzigingen die louter de verwijzing naar de laatste goedgekeurde versie van het interne reglement in

de statuten aanpassen, vereisen geen goedkeuringsbesluit van de Vlaamse Regering en worden bij bericht in het Belgisch staatsblad bekendgemaakt.”;

5° paragraaf 4 wordt opgeheven.

Art. 20. Artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 7 mei 2004, wordt opgeheven.

Art. 21. In het opschrift van hoofdstuk VIII van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004, wordt het woord “Bestuur” vervangen door de zinsnede “Organen, bestuur”.

Art. 22. In artikel 15, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 3° wordt de zinsnede “van het agentschap, belast met het dagelijks bestuur” opgeheven;
- 2° in punt 4° worden de woorden “die de gedelegeerd bestuurder van het agentschap bijstaat bij de uitoefening van het dagelijks bestuur” opgeheven.

Art. 23. In hoofdstuk VIII van hetzelfde decreet wordt in het opschrift van afdeling 2, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, het woord “voor” vervangen door het woord “van”.

Art. 24. In artikel 16 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 30 juni 2017, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De algemene vergadering oefent de bevoegdheden uit die de wet of het decreet haar toewijst. Aan de algemene vergadering wordt het verslag van de raad van bestuur en het verslag van de commissaris meegedeeld. Ze beslist over de gevolgtrekkingen uit die verslagen, en ook over het ontwerp van de jaarrekeningen. Ze geeft kwijting aan de leden van de raad van bestuur. De statuten kunnen door haar worden gewijzigd op voorwaarde dat de Vlaamse Regering goedkeuring verleent.”.

Art. 25. In artikel 17 van hetzelfde decreet, hersteld bij het decreet van 7 mei 2004 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “stem bij” vervangen door de woorden “stem bij en de gedelegeerd bestuurder vervult er het ambt van verslaggever”;
- 2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt punt 1° opnieuw opgenomen in de volgende lezing:
 - “1° het goedkeuren van waarborgen voor verplichtingen die door het agentschap worden aangegaan en het aanvaarden van waarborgen voor de verbintenissen die tegenover het agentschap zijn genomen;”;
- 3° in paragraaf 1, tweede lid, worden punt 2° tot en met 13° vervangen door wat volgt:
 - “2° het bij algemeen reglement bepalen van de rentevoet en de voorwaarden voor leningen van het agentschap, op voorwaarde dat de Vlaamse Regering goedkeuring verleent;
 - 3° het vaststellen van de programma’s voor de verwerving, het beheer en de overdracht van gronden, gebouwen, bedrijven en zakelijke rechten;

- 4° de opmaak van het begrotingsontwerp en het ontwerp tot aanpassing van de begroting, en ook de opmaak van de verantwoordende ramingsstaten, de memorie van toelichting en de rapportering over de uitvoering van de begroting;
 - 5° de opmaak van de algemene rekening van het agentschap;
 - 6° het sluiten van overeenkomsten voor de aanneming van werken, leveringen en diensten;
 - 7° de bevoegdheden die krachtens het besluit van de Vlaamse Regering houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel, en ook krachtens alle andere wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen die op het personeel van toepassing zijn, aan de raad van bestuur worden toegekend;
 - 8° het in ontvangst nemen van alle sommen en waarden die aan het agentschap toekomen;
 - 9° het sluiten van dadingen en compromissen;
 - 10° het verlenen van machtiging voor het instellen van rechtsvorderingen;
 - 11° het afzien van alle zakelijke rechten, voorrechten en eisen tot ontbinding en het verlenen van machtiging tot de opheffing van alle bevoorrechte of hypothecaire inschrijvingen, overschrijvingen, inbeslagname, verzet en alle andere verhinderingen, zonder de uitputting van de maatschappelijke schuldvorderingen of betalingen te hoeven rechtvaardigen;
 - 12° het aanwijzen van de secretaris van elke coördinatiecommissie, vermeld in artikel 63 van de wet van 22 juli 1970 inzake ruilverkaveling van landeigendommen, van elk ruilverkavelingscomité en van elk ander orgaan, belast met de ruilverkaveling van landeigendommen en de landinrichting, en het verstrekken, binnen de perken van de beschikbare gelden van het agentschap, voor elk voornoemd orgaan van de nodige kredieten voor de uitvoering van de werken en voor alle andere nodige uitgaven voor de uitvoering ervan;
 - 13° het aanwijzen voor elk natuurinrichtingsproject als vermeld in artikel 47 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, van de secretaris van elk projectcomité dat en elke projectcommissie als vermeld in respectievelijk artikel 1, 7° en 8°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.”;
- 4° in paragraaf 1, tweede lid, wordt punt 14° opgeheven;
- 5° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De raad van bestuur mag, onder zijn verantwoordelijkheid, een gedeelte van zijn bevoegdheden delegeren aan een of meer van zijn leden of aan de gedelegeerd bestuurder. Die delegatie laat de eigen beslissingsbevoegdheid van de raad van bestuur onverlet. De delegatie geldt ad nutum.

In afwijking van het eerste lid, kan de raad van bestuur de volgende bevoegdheden in geen geval delegeren:

- 1° het vaststellen van het jaarrapport over de uitvoering van het ondernemingsplan overeenkomstig artikel III.62 van het Bestuursdecreet;
- 2° de bevoegdheden, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 4° en 5°.

De gedelegeerd bestuurder kan, onder zijn verantwoordelijkheid en op voorwaarde dat de raad van bestuur goedkeuring verleent, bepaalde bevoegdheden die aan de gedelegeerd bestuurder gedelegeerd zijn, subdelegeren aan de personeelsleden van het agentschap die de gedelegeerd bestuurder aangewezen heeft. Die delegatie laat de eigen beslissingsbevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder onverlet. De delegatie geldt ad nutum.”;

6° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Het agentschap kan voor de uitvoering van zijn vermogensrechtelijke verrichtingen een beroep doen op de Vlaamse commissarissen van de Vlaamse Belastingdienst.

Als op hen een beroep wordt gedaan, oefenen die Vlaamse commissarissen in naam en voor rekening van het agentschap alle bevoegdheden uit die door de Codex Vastgoed zijn verleend volgens de richtlijnen van het agentschap. Ze zijn bevoegd om de akten te verlijden.”;

7° paragraaf 4 wordt opgeheven.

Art. 26. In hoofdstuk VIII, afdeling 3, van hetzelfde decreet wordt in het opschrift van onderafdeling 2, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, de zinsnede “, werking” opgeheven.

Art. 27. In artikel 18 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “17 leden” vervangen door de zinsnede “17 stemgerechtigde leden, allemaal natuurlijke personen” en wordt de zin “Zij bepaalt tevens de werking van de raad.” opgeheven;

2° in paragraaf 1 worden tussen het eerste en het tweede lid, twee leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“De bestuurders worden aangesteld door de Vlaamse Regering voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar als vermeld in artikel III.10 van het Bestuursdecreet.

Als een bestuursmandaat vroegtijdig vrijkomt, stelt de Vlaamse Regering een nieuwe bestuurder aan die het mandaat van zijn voorganger overneemt voor de resterende looptijd ervan. De overblijvende bestuurders hebben geen recht om een nieuwe bestuurder te coöpteren overeenkomstig artikel 7:88 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen.”;

3° paragraaf 2, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

“Een aantal onafhankelijke bestuurders wordt benoemd overeenkomstig artikel III.40 tot en met III.43 van het Bestuursdecreet.”;

4° aan paragraaf 2 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering kan de onafhankelijke bestuurders, vermeld in het tweede lid, slechts in geval van ernstige redenen ontslaan en dit op voordracht van de raad van bestuur, overeenkomstig artikel III.43, eerste lid, van het Bestuursdecreet. De bestuurders, vermeld in het eerste en derde lid, kunnen op elk ogenblik worden ontslagen door de Vlaamse Regering. Het ontslag van een voorzitter of vice-voorzitter heeft ook diens ontslag als bestuurder tot gevolg.”;

5° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Bij een algehele vernieuwing van het Vlaams Parlement overeenkomstig artikel III.10 van het Bestuursdecreet zal de raad van bestuur in afwachting van de benoeming van de onafhankelijke bestuurders, vermeld in paragraaf 2,

tweede lid, rechtsgeldig bestaan uit de bestuurders die benoemd zijn door de Vlaamse Regering op voordracht van de participerende provincies, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, en de overige bestuurders die benoemd zijn door de Vlaamse Regering, vermeld in paragraaf 2, derde lid. Alleen die bestuurders zullen in rekening worden genomen voor de berekening van de toepasselijke aanwezigheids- en meerderheidsvereisten.

De statuten van het agentschap bepalen de nadere regels inzake het statuut en de werking van de raad van bestuur.”.

Art. 28. In hoofdstuk VIII, afdeling 3, van hetzelfde decreet wordt een onderafdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling 3. Werking”.

Art. 29. In hoofdstuk VIII, afdeling 3, van hetzelfde decreet wordt in onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 28, een artikel 18/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/1. In aanvulling op artikel III.37, §2, van het Bestuursdecreet wordt voor belangenconflicten van vermogensrechtelijke aard die strijdig zijn met het belang van het agentschap, de procedure, vermeld in artikel 7:96 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen, gevolgd.”.

Art. 30. In hoofdstuk VIII, afdeling 3, van hetzelfde decreet wordt in onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 28, een artikel 18/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/2. De raad van bestuur kan in zijn midden en onder zijn verantwoordelijkheid een bestuurscomité oprichten dat, uitsluitend in geval van hoogdringendheid, beslist over de verwerving van het eigendoms- of gebruiksrecht van eigendommen ter uitvoering van de missie en taken die aan het agentschap zijn opgedragen.

De statuten van het agentschap bepalen de nadere regels voor de samenstelling en de werking van het bestuurscomité.”.

Art. 31. In hoofdstuk VIII, afdeling 3, van hetzelfde decreet wordt in onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 28, een artikel 18/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18/3. De vergoedingen van de bestuurders van het agentschap worden vastgesteld overeenkomstig artikel III.10, §3, van het Bestuursdecreet. De vergoedingen zijn ten laste van het agentschap.”.

Art. 32. In hoofdstuk VIII van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, wordt het opschrift van afdeling 4 vervangen door wat volgt:

“Afdeling 4. De gedelegeerd bestuurder en de algemeen directeur”.

Art. 33. In artikel 18bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De gedelegeerd bestuurder is belast met de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur en de algemene vergadering en met het dagelijks bestuur van het agentschap op voorwaarde dat die daarover verslag uitbrengt aan de raad van bestuur, en ook met de vertegenwoordiging in en buiten rechte van het agentschap inzake het dagelijks bestuur zonder dat de gedelegeerd bestuurder een bewijs hoeft voor te leggen van zijn mandaat of van

de beslissing die de raad van bestuur of de algemene vergadering genomen heeft.

Zonder afbreuk te doen aan de algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid van de raad van bestuur, is de gedelegeerd bestuurder bevoegd om het agentschap alleen te vertegenwoordigen.”;

2° in paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden “De gedelegeerd bestuurder van het agentschap is” vervangen door de woorden “Zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de raad van bestuur is de gedelegeerd bestuurder”;

3° in paragraaf 2, eerste lid, worden punt 1° tot en met 4° opgeheven;

4° in paragraaf 2, eerste lid, 5°, worden de woorden “vertegenwoordigt het agentschap ten overstaan van derden in de verrichtingen die op dit dagelijks bestuur betrekking hebben en hij” opgeheven;

5° in paragraaf 2, eerste lid, worden punt 7° tot en met 10° vervangen door wat volgt:

7° het ondertekenen van ruilverkavelingsakten, aanvullende akten van ruilverkaveling en natuurinrichtingsakten namens het agentschap;

8° de handlichting van alle bevoorrechte en hypothecaire inschrijvingen;

9° het aansturen van en toezicht houden op het personeel van het agentschap;

10° alle bevoegdheden die door of krachtens een decreet worden toegekend.”;

6° in paragraaf 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“De gedelegeerd bestuurder mag, onder zijn verantwoordelijkheid, een gedeelte van zijn bevoegdheden, met inbegrip van de bevoegdheden, vermeld in het eerste lid, delegeren aan de personeelsleden van het agentschap die de gedelegeerd bestuurder aangewezen heeft. Die delegatie laat de eigen beslissingsbevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder onverlet. De delegatie geldt ad nutum.”;

7° aan paragraaf 2 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De statuten kunnen nadere regels bepalen met betrekking tot het begrip dagelijks bestuur en de bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder en de algemeen directeur van het agentschap.”.

Art. 34. In hoofdstuk VIII, afdeling 4, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een artikel 18bis/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18bis/1. De gedelegeerd bestuurder wordt bij de uitoefening van zijn bevoegdheden en de uitvoering van zijn opdrachten en taken bijgestaan door een algemeen directeur die de gedelegeerd bestuurder vervangt bij diens afwezigheid.”.

Art. 35. In hoofdstuk VIII, afdeling 4, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een artikel 18bis/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18bis/2. Overeenkomstig artikel III.9, §1, van het Bestuursdecreet worden de gedelegeerd bestuurder en de algemeen directeur door de Vlaamse Regering aangesteld.”.

Art. 36. In artikel 18quinquies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004, en gewijzigd bij de decreten van 21 april 2006, 28 februari 2014, 29 maart 2019 en 17 mei 2024, wordt de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste en tweede lid worden vervangen door wat volgt:

“De controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid, ten aanzien van de wetten, de decreten en de statuten van de vennootschap, van de verrichtingen die in de jaarrekening van het agentschap zijn weergegeven, wordt opgedragen aan een commissaris die ingeschreven is in het openbaar register van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren.

De commissaris heeft de rechten, verplichtingen, taken, bevoegdheden en actiemiddelen die in het Wetboek van vennootschappen en verenigingen en de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019 zijn bepaald.”;

2° er wordt een zevende lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“Het agentschap betaalt aan het Vlaamse Gewest de uitgaven terug die uit de controle van zijn verrichtingen voortvloeien.”.

Art. 37. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een hoofdstuk X/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk X/1. Toezicht”.

Art. 38. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk X/1, ingevoegd bij artikel 37, een artikel 18quinquies/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 18quinquies/1. Het agentschap staat onder het toezicht van de Vlaamse Regering dat overeenkomstig artikel III.13 van het Bestuursdecreet wordt uitgeoefend door twee regeringscommissarissen.”.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991

Art. 39. In artikel 16 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991, vervangen bij het decreet van 16 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “vanaf het jachtseizoen 1992-1993” opgeheven;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het bedrag, vermeld in paragraaf 1, wordt voor het jachtseizoen 2026-2027 en vervolgens voor elk jachtseizoen aangepast aan de gezondheidsindex van de maand juli van het voorgaande jachtseizoen. Het bedrag wordt telkens afgerond op de hogere euro.”.

Art. 40. In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk VI/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk VI/1. Ernstig gekwetst wild”.

Art. 41. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt in hoofdstuk VI/1, ingevoegd bij artikel 40, een artikel 23/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art 23/1. De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor het doden van grof wild met ernstig fysiek trauma, met als doel het dierenwelzijn van de dieren niet verder te laten afnemen of met als doel de openbare veiligheid te vrijwaren.

Daarbij worden minstens de volgende aspecten geregeld:

- 1° de criteria waaraan voldaan moet worden om de dieren te doden;
- 2° de te volgen procedure om over te gaan tot het doden;
- 3° de te volgen procedure om de casussen te documenteren;
- 4° wat er met de gedode dieren moet gebeuren;
- 5° welke personen gemachtigd zijn om de dieren te doden;
- 6° op welke wijze het toezicht op de procedure moet verlopen.

De Vlaamse Regering kan bepalen welke middelen gebruikt kunnen worden voor het doel, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 42. In artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009 en 18 december 2015, worden het tweede en het zesde lid opgeheven.

Art. 43. In hetzelfde decreet wordt een hoofdstuk IX/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IX/2. Gegevensverzameling, gegevensverwerking en gegevensbescherming”.

Art. 44. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt in hoofdstuk IX/2, ingevoegd bij artikel 43, een artikel 32/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 32/4. De Vlaamse Regering kan voor elk administratief proces met betrekking tot wildbeheer nadere regels bepalen voor gegevensverzameling, gegevensverwerking en gegevensbescherming. Het Agentschap voor Natuur en Bos fungeert daarbij als verwerkingsverantwoordelijke van deze gegevens, met uitzondering van de gegevens verzameld in de processen met betrekking tot jachtplannen en jachtverloven. Voor de gegevens verzameld in de processen met betrekking tot jachtplannen en jachtverloven fungeren de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 7 en 14, als verwerkingsverantwoordelijke.

De categorieën van de betrokken personen van wie gegevens kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° de eigenaar en gebruiker;
- 2° de exploitant;
- 3° de eigenaar en gebruiker van de grond;
- 4° de exploitant op de grond;
- 5° de jager;
- 6° de jachtrechthouder;
- 7° de bestrijder;
- 8° de wildbeheereenheid;
- 9° de wettelijk verantwoordelijken, aangestelden of vertegenwoordigers van de actoren;
- 10° aanvragers of begunstigden.

De personen die toegang krijgen tot de gegevens zijn:

- 1° de dossierbehandelaars voor de respectievelijke processen;
- 2° politiediensten;

- 3° natuurinspectie;
- 4° de federale wapendiensten.

De categorieën van gegevens die kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° identiteitsgegevens;
- 2° adresgegevens;
- 3° de identificatiegegevens van de aanvragers of begunstigden, waaronder het rijksregisternummer en, in voorkomend geval, het BIS-nummer;
- 4° gegevens in verband met de onroerende goederen en de percelen in verband waarmee een vergoeding wordt gevraagd, waaronder kadastrale gegevens, gegevens over erfdienstbaarheden en de verwervingswaarde;

De persoonsgegevens kunnen worden bewaard tot maximaal dertig jaar na het beëindigen van het administratief proces.

De doelstelling van de verwerking van de persoonsgegevens is het voorzien in een digitaal platform voor de verzameling, de verwerking en de bescherming van gegevens met betrekking tot wildbeheer.

De Vlaamse Regering kan ook nadere regels bepalen voor gegevensuitwisseling tussen bevoegde overheidsdiensten.”.

Art. 45. In hetzelfde decreet wordt in hoofdstuk IX/2, ingevoegd bij artikel 43, een artikel 32/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 32/5. De Vlaamse Regering voorziet in een digitaal platform voor de verzameling, de verwerking en de bescherming van gegevens met betrekking tot wildbeheer.

Ze kan nadere regels bepalen voor het gebruik en de werking van dat digitale platform.

Ze kan bepalen dat administratieve handelingen voor meldingen, aanvragen en rapportering met betrekking tot wildbeheer via dat digitale platform verlopen.

Ze kan bepalen dat administratieve handelingen voor de controle en goedkeuring met betrekking tot wildbeheer via dat digitale platform verlopen.

De Vlaamse Regering kan ook nadere regels bepalen voor gegevensuitwisseling tussen bevoegde overheidsdiensten via dat platform.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 46. In artikel 4.1.5 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 17 mei 2024, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 47. In artikel 4.3.2, §1, 1°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 17 mei 2024, wordt de zinsnede “bijlage I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage” vervangen door de zinsnede “bijlage 1 en 2 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2025 tot uitvoering van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, wat betreft de milieueffectrapportage”.

Art. 48. Aan artikel 4.3.6, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 17 mei 2024, wordt de volgende zin toegevoegd:

“In uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld afhankelijk van de aard, de complexiteit, de locatie of de omvang van het project, kan de bevoegde overheid die termijn verlengen. In dat geval deelt ze de initiatiefnemer mee welke redenen aan de basis liggen van de termijnverlenging en op welke datum een beslissing wordt verwacht.”.

Art. 49. In artikel 15.11.1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt het woord “ tweejaarlijks” vervangen door het woord “vijfjaarlijks”.

Art. 50. In bijlage II bij hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 17 mei 2024, wordt in punt 8° de zinsnede “het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2015 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken” vervangen door de zinsnede “het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken”.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 51. In artikel 36ter, §5, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2002 en gewijzigd bij het decreet van 30 juni 2017, wordt tussen het tweede en het derde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Als het gebied waar de compenserende maatregelen, vermeld in het tweede lid, worden genomen, nog geen deel uitmaakt van een speciale beschermingszone, kan de Vlaamse Regering het, in afwijking van artikel 36bis, §14, aanwijzen als een speciale beschermingszone na advies van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. Dit besluit neemt ze samen met de beslissing, vermeld in het vijfde lid. Het besluit bevat de gegevens, vermeld in artikel 36bis, §1, tweede lid. De bepalingen van artikel 36bis, §9, tweede tot en met vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing op dit besluit.”.

Art. 52. In hetzelfde decreet wordt een artikel 42bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 42bis. De eigenaar van een onroerend goed dat binnen het VEN of binnen een speciale beschermingszone, aangewezen door de Vlaamse Regering met toepassing van artikel 4, vierde lid, van de Habitatrichtlijn, ligt, kan van de Vlaamse Grondenbank de verwerving van dat onroerend goed eisen, als hij aantoonst dat, ten gevolge van terugkerende schade veroorzaakt door een beschermde soort, en als die schade redelijkerwijze niet kon worden voorkomen, de waardevermindering van zijn onroerend goed ernstig is, of dat de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden van de koopplicht, vermeld in het eerste lid.

De bepalingen van titel 3, hoofdstuk 1 tot en met 6, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 zijn van toepassing op die koopplicht.

Als een eigenaar van een onroerend goed deze mogelijkheid van gedwongen aankoop door de Vlaamse Grondenbank toepast, kan hij vanaf de effectieve verwerving geen aanspraak meer maken op een schadevergoeding van het Vlaamse Gewest of van de Vlaamse Grondenbank voor hetzelfde onroerend goed.”.

Art. 53. In artikel 52, §1, van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Binnen speciale beschermingszones, aangewezen door de Vlaamse Regering met toepassing van artikel 4, vierde lid, van de Habitatrichtlijn, en binnen VEN-gebieden, kan de vergoeding beperkt worden in de tijd.”;

2° het tweede lid, dat het derde lid wordt, wordt vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast om de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, te beoordelen, en inzake de beperking van de vergoeding in de tijd, vermeld in het tweede lid.”.

Art. 54. Aan artikel 54bis, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering kan in aanvullende subsidiëring voorzien ter ondersteuning van de werking van de bosgroepen als bijdrage aan de realisatie van andere specifieke Vlaamse beleidsdoelstellingen dan de beleidsdoelstellingen, vermeld in paragraaf 1.”.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018

Art. 55. In artikel 1.3.2.2, §1, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, gewijzigd bij de decreten van 24 juni 2022 en 20 december 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid wordt tussen de woorden “taluds omvatten” en de woorden “en die gelegen” de zinsnede “, die onderdeel zijn van een landbouwgrond of gelegen langs een landbouwgrond,” ingevoegd;

2° in het derde lid, 1°, worden tussen de woorden “voor percelen” en de woorden “gelegen in het Vlaams Ecologisch Netwerk” de woorden “gelegen langs oppervlaktewaterlichamen die zijn opgenomen in de Vlaamse Hydrografische Atlas” ingevoegd;

3° in het derde lid, 5°, a), wordt de zinsnede “15 maart tot en met 15 juli” vervangen door de zinsnede “1 mei tot en met 15 juni”;

4° aan het derde lid, 5°, a), wordt de volgende zin toegevoegd:

“Dit geldt niet voor stroken die grenzen aan of deel zijn van een perceel grasland. De Vlaamse Regering bepaalt de gevallen waarin in afwijking van het voorgaande wel gemaaid mag worden.”;

5° in het zesde lid worden de woorden “onderdeel is van of gelegen is langs een perceel landbouwgrond en dat” opgeheven.

Art. 56. In titel I, hoofdstuk IV, afdeling II, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, wordt een artikel 1.4.2.2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 1.4.2.2. De Vlaamse Regering stelt een hydrogeologische codering van de ondergrond van Vlaanderen vast om de hydrogeologische lagen te karakteriseren en te identificeren.”.

Hoofdstuk 11. Wijziging van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen

Art. 57. Artikel 14 van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2010 en 13 oktober 2023, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 14. De Vlaamse Grondenbank beheert de zakelijke rechten die ze in eigen naam en voor eigen rekening verworven heeft, vanaf de verwerving, vermeld in artikel 13 van dit decreet, tot de overdracht, vermeld in artikel 15 van dit decreet. De verworven zakelijke rechten die vrij van gebruik zijn, kunnen, in voorkomend geval na akkoord van de verzoekende bevoegde administratieve overheid van het Vlaamse Gewest, door de Vlaamse Grondenbank in tijdelijk gebruik worden gegeven met een overeenkomst waarvan de looptijd tussen de Vlaamse Grondenbank en de gebruiker bedongen wordt. De overeenkomst mag maximaal een duur van vijf jaar hebben. De overeenkomst verstrijkt van rechtswege nadat de bedongen looptijd is beëindigd. De overeenkomst is niet onderworpen aan de regels voor de pacht, vermeld in het Vlaams Pachtdecreet van 13 oktober 2023.”.

Hoofdstuk 12. Wijzigingen van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006

Art. 58. In artikel 149 van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 worden de woorden “bij aangetekende brief” opgeheven.

Art. 59. In artikel 150, §2, van hetzelfde decreet worden de woorden “bij aangetekende brief” opgeheven.

Art. 60. In artikel 154, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 december 2008, worden de woorden “bij aangetekende brief” opgeheven.

Art. 61. In artikel 155, §2, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 december 2008, worden de woorden “bij aangetekende brief” opgeheven.

Art. 62. In artikel 161bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt de zinsnede “en 132, §1” vervangen door de zinsnede “, 132, §1, en artikel 157, eerste lid”.

Art. 63. In artikel 174bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 4, 2°, worden tussen de woorden “de vertegenwoordigers” en de woorden “van de personen” de woorden “en de contactpersonen” ingevoegd;

2° aan paragraaf 4 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° de relevante voormalige eigenaars en gebruikers van, en de relevante voormalige exploitanten op de grond waar de bodemverontreiniging tot stand gekomen is.”;

- 3° in paragraaf 6, 5°, wordt tussen het woord "bodemsaneringsdeskundigen" en de woorden "of de organisaties" de zinsnede ", het Fonds, vermeld in artikel 82bis, 2°," ingevoegd.

Art. 64. In artikel 174quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt voor het eerste lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
- "Deze bepaling regelt de verwerking van persoonsgegevens door de bodemsaneringsdeskundige in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, en in het kader van titel V, hoofdstuk 6, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan.";
- 2° aan paragraaf 4, 3°, wordt de zinsnede ", zijn kwaliteitsverantwoordelijke en de persoon die beschikt over de individuele handtekeningsbevoegdheid" toegevoegd;
- 3° aan paragraaf 4 worden een punt 4° tot en met 8° toegevoegd, die luiden als volgt:
- "4° de opdrachtgever van de verslagen, rapporten en studies die de bodemsaneringsdeskundige opmaakt in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan;
- 5° de uitvoerder van de bodemsaneringswerken en de uitvoerder van de maatregelen, vermeld in artikel 82octies;
- 6° de relevante voormalige eigenaars en gebruikers van, en de relevante voormalige exploitanten op de grond waar de bodemverontreiniging tot stand gekomen is;
- 7° de aanvrager, vermeld in artikel 82bis, 1°;
- 8° de vertegenwoordigers en de contactpersonen van de personen, vermeld in punt 1° tot en met 7°."

Art. 65. In artikel 174quinqües van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt voor het eerste lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:
- "Deze bepaling regelt de verwerking van persoonsgegevens door de organisaties, vermeld in titel III, hoofdstuk XIII, afdeling II, in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.";
- 2° aan paragraaf 4 wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:
- "5° de eindgebruiker, de initiatiefnemer, de ontvanger, de uitvoerder van de werken en de vervoerder van de bodemmateriële, vermeld in de regeling, vastgesteld krachtens artikel 138, §1."

Art. 66. Aan titel Vbis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een artikel 174septies toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 174septies. §1. De erkende organisaties, vermeld in artikel 95, treden op als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming voor de doeleinden, vermeld in paragraaf 2.

De verwerkingen door de erkende organisaties, vermeld in artikel 95, zijn noodzakelijk om de taken van algemeen belang te vervullen overeenkomstig artikel 6, lid 1, e), van de algemene verordening gegevensbescherming.

§2. De erkende organisaties, vermeld in artikel 95, verwerken de persoonsgegevens in het kader van hun verplichte en facultatieve taken, vermeld in artikel 96 en 97.

§3. De verwerkte persoonsgegevens hebben betrekking op de volgende gegevens:

- 1° identiteitsgegevens;
- 2° adresgegevens;
- 3° gegevens die verband houden met de grond en de overeenkomsten, vermeld in artikel 97.

§4. De verwerkte persoonsgegevens hebben betrekking op de volgende natuurlijke personen voor zover ze geïdentificeerd of identificeerbaar zijn:

- 1° de eigenaar en gebruiker van de grond;
- 2° de exploitant op de grond;
- 3° de bodemsaneringsdeskundige;
- 4° de saneringsplichtige, vermeld in artikel 11 en 22;
- 5° de saneringswillige, vermeld in artikel 92.

§5. De erkende organisaties, vermeld in artikel 95, kunnen de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 3, verstrekken aan:

- 1° de OVAM;
- 2° de Vlaamse Regering;
- 3° derden als de erkende organisaties, vermeld in artikel 95, een wettelijke of decretale verplichting hebben om de persoonsgegevens te verstrekken.

§6. De persoonsgegevens kunnen worden bewaard tot maximaal tien jaar na de beëindiging van de taken, vermeld in paragraaf 2, of tot maximaal één jaar na het verstrijken van de toepasselijke verjaringstermijnen als die termijnen langer zijn.”

Hoofdstuk 13. Wijzigingen van het Mestdecreet van 22 december 2006

Art. 67. Aan artikel 8, §4, eerste lid, 1°, b), van het Mestdecreet van 22 december 2006, het laatst gewijzigd bij het decreet van 20 december 2024, wordt de volgende zin toegevoegd: “In afwijking van dit punt is het voor percelen met spruitkool of andere, door de Vlaamse Regering te bepalen teelten, niet vereist om voorafgaand aan het opbrengen van de meststoffen een bodemanalyse met bijbehorend bemestingsadvies uit te voeren.”

Art. 68. In artikel 14, §5, 2°, a), van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 2024, wordt de zinsnede “1.3.2.2, §1, 1° en 3°, of §1/1,” vervangen door de zinsnede “1.3.2.1 of 1.3.2.2, §1,”.

Art. 69. Artikel 21 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 20 december 2024, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 21. Bemesting in de nabijheid van waterlopen gebeurt:

- 1° als de oeverzone vastgelegd is in een goedgekeurd oeverzoneproject als vermeld in artikel 1.3.2.1 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018, overeenkomstig de bepalingen die in het oeverzoneproject in kwestie bepaald zijn;
- 2° als de oeverzone alleen de taluds omvat, overeenkomstig de bepalingen, vermeld in artikel 1.3.2.2, §1, van het voormelde decreet.”

Hoofdstuk 14. Wijziging van het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkeepsrechten

Art. 70. Aan hoofdstuk V, afdeling 1, van het decreet van 25 mei 2007 houdende de harmonisering van de procedures van voorkeepsrechten, gewijzigd bij de decreten van 28 maart 2014 en 21 december 2018, wordt een artikel 11/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 11/1. De begunstigde vraagt bij de instrumenterende ambtenaar de naam en het adres van de verkoper of kandidaat-koper op als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

- 1° de begunstigde aanvaardt het aanbod conform artikel 13, eerste lid, artikel 14/1, §2, tweede lid, of artikel 14/2, tweede lid;
- 2° de begunstigde is een overheidsinstantie in de zin van artikel II.18 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Bij een openbare verkoop als vermeld in hoofdstuk V, afdeling 3, is de kandidaat-koper, vermeld in het eerste lid, de hoogst aanvaarde bieder aan wie het onroerend goed zou worden toegewezen conform artikel 14/1, §2, vierde lid, of artikel 14/2, vijfde lid, als het voorkeepsrecht niet werd uitgeoefend.

Binnen vijf werkdagen na de ontvangst van de vraag, vermeld in het eerste lid, bezorgt de instrumenterende ambtenaar de naam en het adres van de verkoper en de kandidaat-koper op digitale wijze of op papier aan de begunstigde.”.

Hoofdstuk 15. Wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid

Art. 71. In artikel 2.1.3, §1, tweede lid, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid, gewijzigd bij de decreten van 23 december 2011, 28 maart 2014 en 4 mei 2018 en bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2020, wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

“5° de koopplichten, vermeld in artikel 21, §1, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023;”.

Hoofdstuk 16. Wijzigingen van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond

Art. 72. Aan artikel 21, §2, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond, gewijzigd bij het decreet van 25 maart 2016, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De beslissingstermijn, vermeld in het tweede lid, wordt met negentig dagen verlengd als aan de vergunninghouder bijkomende toelichting wordt gevraagd binnen de termijn, vermeld in het tweede lid.”.

Art. 73. Aan artikel 63/18, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 maart 2016, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De beslissingstermijn, vermeld in het tweede lid, wordt met negentig dagen verlengd als aan de vergunninghouder bijkomende toelichting wordt gevraagd binnen de termijn, vermeld in het tweede lid.”.

Hoofdstuk 17. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009

Art. 74. In artikel 1.1.2, 10°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 wordt punt b) vervangen door wat volgt:

- “b) de volgende gebieden, aangewezen op ruimtelijke uitvoeringsplannen:
- 1) gebieden sorterend onder de categorie van gebiedsaanduiding bos;
 - 2) gebieden sorterend onder de subcategorie van gebiedsaanduiding parkgebied;
 - 3) gebieden sorterend onder de categorie van gebiedsaanduiding reservaat en natuur;
 - 4) agrarische gebieden met ecologisch belang;”.

Art. 75. In artikel 2.2.2, §2, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede “, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering of de adviesvraag over het voorontwerp van plan” vervangen door de woorden “voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van plan”.

Art. 76. In artikel 2.2.4, §2, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij de decreten van 8 december 2017 en 17 mei 2024, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° een indicatieve aanduiding van het plangebied van het voorgenomen ruimtelijk uitvoeringsplan, met vermelding van de wijze waarop dat plangebied tijdens het planproces nader bepaald zal worden;”.

Art. 77. In artikel 2.2.5, §1, eerste lid, 10°/1, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 26 mei 2023, wordt de zinsnede “, en het meerwaarderamingsrapport, vermeld in artikel 2.6.10, §2/1” opgeheven.

Art. 78. Aan artikel 2.2.6, §2, tweede lid, 4°, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden een punt d) en een punt e) toegevoegd, die luiden als volgt:

- “d) agrarische gebieden met overdruk natuurverweving: bestemd voor beroepslandbouw, met dien verstande dat de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijk milieu en de landschapswaarden toegelaten zijn;
- e) agrarische gebieden met ecologisch belang: bestemd voor beroepslandbouw, met dien verstande dat de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijk milieu en de landschapswaarden toegelaten zijn, en/of dat aan de uitoefening van de beroepslandbouw randvoorwaarden worden gesteld met het oog op de instandhouding of het herstel van de natuur, het natuurlijk milieu en de landschapswaarden;”.

Art. 79. In artikel 2.2.9 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het tweede lid wordt het woord “eenentwintigste” vervangen door het woord “dertigste”;
- 2° in het vijfde lid wordt het woord “eenentwintig” vervangen door het woord “dertig”.

Art. 80. In artikel 2.2.12, §1, vierde lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede “, uiterlijk op of naar aanleiding van de

plenaire vergadering of de adviesvraag over het voorontwerp van plan” vervangen door de woorden “voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van plan”.

Art. 81. In artikel 2.2.14 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het tweede lid wordt het woord “eenentwintigste” vervangen door het woord “dertigste”;
- 2° in het zesde lid wordt het woord “eenentwintig” vervangen door het woord “dertig”.

Art. 82. In artikel 2.2.18, §1, vierde lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede “, uiterlijk op of naar aanleiding van de plenaire vergadering of de adviesvraag over het voorontwerp van plan” vervangen door de woorden “voor de voorlopige vaststelling van het ontwerp van plan”.

Art. 83. In artikel 2.2.20 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016 en gewijzigd bij de decreten van 8 december 2017 en 26 april 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het tweede lid wordt het woord “eenentwintigste” vervangen door het woord “dertigste”;
- 2° in het zesde lid wordt het woord “eenentwintig” vervangen door het woord “dertig”.

Art. 84. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een artikel 2.3.1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 2.3.1/1. De Vlaamse Regering stelt een digitaal platform ter beschikking voor de elektronische uitwisseling en terbeschikkingstelling van alle documenten en adviezen in het kader van de opmaak van een stedenbouwkundige verordening.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor de opname, uitwisseling en terbeschikkingstelling van gegevens via het digitale platform, vermeld in het eerste lid.”.

Art. 85. In artikel 2.3.2, §2/4, derde lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt de zinsnede “paragraaf 2, zesde tot en met achtste lid” vervangen door de zinsnede “paragraaf 2, vijfde tot en met zevende lid”.

Art. 86. In artikel 2.6.1, §3, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 26 mei 2023, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

- “1° bij een verbod om te bouwen of te verkavelen als gevolg van een definitief onteigeningsbesluit als vermeld in artikel 28 van het Vlaams Onteigeningsdecreet van 24 februari 2017 of, in voorkomend geval, een definitieve onteigeningsbeslissing overeenkomstig de wet van 27 mei 1870 houdende vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten inzake onteigening ten algemenen nutte;”.

Art. 87. In artikel 2.6.2 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 26 mei 2023, wordt paragraaf 2 opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“§2. De planschadevergoeding wordt geweigerd voor zover voldaan is aan al de volgende voorwaarden:

- 1° de percelen waarvoor de planschadevergoeding wordt aangevraagd zijn betrokken in een gebiedsgericht project dat mogelijk wordt gemaakt door het ruimtelijk uitvoeringsplan dat aanleiding geeft tot de aanvraag;
- 2° het bouw- of verkavelingsverbod voor de percelen in kwestie is het gevolg van een in het ruimtelijke uitvoeringsplan vastgelegde gedetailleerde ordening die op het niveau van het gebiedsgericht project een waardevermeerdering met zich mee brengt ten opzichte van de toestand voorafgaand aan de inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan.

In dit artikel wordt verstaan onder gebiedsgericht project: een project dat voor een samenhangend deel van het grondgebied een nieuw of gewijzigd ruimtegebruik beoogt door een samenhangend geheel van ingrepen met name verbouwingen, nieuwbouw, het verwijderen van constructies, terreinaanleg en infrastructuurwerken, en de inrichting van groene ruimtes of het faciliteren van natuurontwikkeling.”.

Art. 88. In artikel 2.6.5 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 28 maart 2014, 25 april 2014 en 26 mei 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 1° worden de woorden “of het bijzonder plan van aanleg” opgeheven;
- 2° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

“3° als voor het perceel een ruimtelijk uitvoeringsplan in werking treedt om te voldoen aan een verplichting tot planschadevergoeding na een rechterlijke uitspraak met toepassing van artikel 2.6.2, §2 en §3, vóór 15 april 2024 of een gerechtelijke uitspraak met kracht van gewijsde als vermeld in artikel 9 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023;”.

Art. 89. In artikel 2.6.6, eerste lid, 1°, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 24 februari 2017, wordt de zinsnede “, dan wel het bijzonder plan van aanleg” opgeheven.

Art. 90. Artikel 2.6.7/2 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 5 juli 2013, wordt opgeheven.

Art. 91. In artikel 2.6.10 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2013, 1 juli 2016, 8 december 2017 en 26 mei 2023, wordt paragraaf 2/1 opgeheven.

Art. 92. In artikel 4.2.14, §2, tweede lid, van dezelfde codex worden de zinnen “Het tegenbewijs, vermeld in het eerste lid, kan niet meer worden geleverd eens de constructie één jaar als vergund geacht opgenomen is in het vergunningenregister. 1 september 2009 geldt als eerste mogelijke startdatum voor deze termijn van één jaar.” vervangen door de zin “Het vermoeden van vergunning wordt geacht definitief te zijn als geen beroep inzake registratiebeslissingen als vermeld in artikel 4.8.11, §2, meer kan worden ingesteld.”.

Art. 93. In artikel 4.2.16, §2, van dezelfde codex wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De verkavelingsakte wordt pas verleden na overlegging van een attest van het college van burgemeester en schepenen, waaruit blijkt dat, voor de volledige verkaveling of voor de betrokken verkavelingsfase, alle lasten uitgevoerd zijn of

gewaarborgd zijn overeenkomstig artikel 77, §1, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.”.

Art. 94. In artikel 4.3.1, §1, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2021, wordt het derde lid opgeheven.

Art. 95. In artikel 4.4.6, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 8 december 2017, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° ze betreffen onthaalinfrastructuur met een maximale vloeroppervlakte van 100 vierkante meter, ontsluitingen, parkings, verhardingen, reliëfwijzigingen, ondergrondse of technische constructies;”.

Art. 96. In artikel 4.8.11 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 25 april 2014 en gewijzigd bij de decreten van 9 december 2016 en 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° de leidend ambtenaar van het departement of, bij zijn afwezigheid, zijn gemachtigde.”;

2° in de plaats van paragraaf 2, 2°, b), vernietigd bij het arrest 2024/109 van 3 oktober 2024 van het Grondwettelijk Hof komt een nieuw punt b), dat luidt als volgt:

“b) de dag na de eerste dag van de aanplakking van de beslissing in de overige gevallen.”.

Art. 97. Aan artikel 5.1.1, §1, eerste lid, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, wordt een punt 10° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“10° de stedenbouwkundige voorschriften en de eventueel bijbehorende grafische plannen van de stedenbouwkundige verordeningen.”.

Art. 98. In artikel 5.1.3 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 6 juli 2012, 4 april 2014 en 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, vierde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de bekendmaking van de beslissing.”;

2° aan paragraaf 2, vierde lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de bekendmaking van de beslissing.”;

3° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Registratiebeslissingen als vermeld in artikel 4.8.11 die gevolgd zijn door een definitief geworden niet-vervallen omgevingsvergunning die werd bekendgemaakt, worden beschouwd als definitieve beslissingen waartegen geen beroep als vermeld in artikel 4.8.11 meer kan worden ingesteld.”.

Art. 99. In artikel 5.2.1, §1, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan het eerste lid, 3°, wordt de zinsnede „, en ook of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een rechterlijke herstelmaatregel of een bestuurlijke maatregel opgelegd op basis van het ruimtelijke ordeningsrecht, zoals van toepassing voor de inwerkingtreding van artikel 71 en 79 van het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023, dan wel of een procedure voor het opleggen van een dergelijke maatregel nog hangende is;” toegevoegd;
- 2° in het vierde lid, wordt de zinsnede “6.6.2” vervangen door de zinsnede “6.3.2”.

Art. 100. In artikel 5.2.5, eerste lid, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt tussen de zinsnede “of de hangende procedures die strekken tot het opleggen van dergelijke maatregelen,” en de zinsnede “de op het goed rustende voorkooprechten,” de zinsnede “alsook de rechterlijke herstelmaatregelen of bestuurlijke maatregelen opgelegd op basis van het ruimtelijke ordeningsrecht, zoals van toepassing voor de inwerkingtreding van artikel 71 en 79 van het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023, of de hangende procedures die strekken tot het opleggen van een dergelijke maatregelen,” ingevoegd.

Art. 101. Aan artikel 5.2.6, eerste lid, 3°, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt de zinsnede „, alsook of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een rechterlijke herstelmaatregel of een bestuurlijke maatregel opgelegd op basis van het ruimtelijke ordeningsrecht, zoals van toepassing voor de inwerkingtreding van artikel 71 en 79 van het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023, dan wel of een procedure voor het opleggen van een dergelijke maatregel nog hangende is;” toegevoegd.

Art. 102. Artikel 5.6.8, §6, eerste lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 8 december 2017, wordt vervangen door wat volgt:

“Voor gronden die conform dit artikel aangeduid worden als watergevoelig openruimtegebied, kan een vergoeding toegekend worden met toepassing van dezelfde voorwaarden en modaliteiten als deze die op grond van artikel 2.6.1 en 2.6.2 gelden voor de planschadevergoeding.”.

Art. 103. Aan artikel 5.6.10 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 26 mei 2023, worden twee leden toegevoegd, die luiden als volgt:

“In afwijking van het eerste lid kunnen in woonreservegebieden omgevingsvergunningen worden afgegeven voor de loutere afbraak of verwijdering van constructies of voor het vellen van bomen.

In afwijking van het eerste lid kunnen in woonreservegebieden omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden afgegeven worden als de verkavelingsvoorschriften niet in bebouwing of verharding voorzien voor het deel van de verkaveling dat in woonreservegebied ligt.”.

Art. 104. In artikel 5.6.11 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 26 mei 2023, wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3/1. Er kan gemotiveerd worden afgeweken van de vereiste van verweving of vermenging van functies en de vereiste van gedeelde voorzieningen, vermeld in

paragraaf 1 en 3, in geval van een vrijgave die betrekking heeft op minder dan een halve hectare. In dat geval moet het vrijgavebesluit, vermeld in paragraaf 3, geen voorwaarden bevatten wat betreft de betrokken vereisten.

Er kan gemotiveerd worden afgeweken van de vereisten van hoog ruimtelijk rendement en een minimale groepering van woningen, vermeld in paragraaf 3, in geval van een vrijgave die betrekking heeft op minder dan vijftien are. In dat geval moet het vrijgavebesluit, vermeld in paragraaf 3, geen voorwaarden bevatten wat betreft de betrokken vereisten.

De motivatie heeft minstens betrekking op de aanwezigheid van voorzieningen en andere functies dan residentiële functies en op de woondichtheid in de omgeving.

Er kan niet worden afgeweken van de vereiste, vermeld in paragraaf 1, dat de vrijgave betrekking heeft op een samenhangend en ruimtelijk afzonderbaar onderdeel van het woonreservegebied.”.

Hoofdstuk 18. Wijziging van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Art. 105. In artikel 3, §1, 1°, van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt i) wordt het woord “afwater” vervangen door het woord “afvalwater”;

2° er worden een punt j) en een punt k) toegevoegd, die luiden als volgt:

- “j) het al dan niet verontreinigde water dat wordt geloosd in een oppervlaktewater of in de openbare waterzuiveringsstructuur. In deze context wordt de in-situbehandeling, met inbegrip van de ontwatering van het ter plaatse geproduceerde slib, die bedoeld is om dat water in overeenstemming te brengen met de milieuvoorwaarden die gelden voor de lozing, niet als een afvalstoffenverwerking aanzien;
- k) bemalingswater zoals gedefinieerd in het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne dat terug in de ondergrond gebracht of nuttig gebruikt wordt overeenkomstig de bepalingen van titel II van VLAREM.”.

Hoofdstuk 19. Wijzigingen van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid

Art. 106. In artikel 7 van het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 29 maart 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden “Binnen binnen” vervangen door het woord “Binnen”;

2° aan paragraaf 5, tweede lid, wordt een punt 11° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“11° bedrijfsgegevens.”.

Art. 107. Aan artikel 29 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Representatieve unies van producentenorganisaties en brancheorganisaties kunnen op uitdrukkelijk verzoek persoonsgegevens van de marktdeelnemers binnen het toepassingsgebied waarvoor de desbetreffende organisatie een erkenning heeft gekregen of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven in kwestie bij de bevoegde entiteit opvragen om het bedrag, vermeld in paragraaf 1, 3°, te kunnen innen, of de algemeen verbindend verklaarde overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, te kunnen uitvoeren.

Representatieve producentenorganisaties kunnen op uitdrukkelijk verzoek persoonsgegevens van de aangesloten leden of andere vertegenwoordigers uit het bedrijfsleven in kwestie bij de bevoegde entiteit opvragen om het bedrag, vermeld in paragraaf 1, 3°, te kunnen innen, of de algemeen verbindend verklaarde overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, te kunnen uitvoeren. In dat laatste geval kunnen ook de persoonsgegevens van de niet-aangesloten leden worden opgevraagd.

Voor de doelen, vermeld in het eerste en tweede lid, treden de representatieve producentenorganisaties, unies van producentenorganisaties en brancheorganisaties op als verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De categorieën van de betrokken personen van wie gegevens kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° natuurlijke personen of groeperingen daarvan, rechtspersonen of groeperingen daarvan, die activiteiten verrichten of laten verrichten als vermeld in artikel 3;
- 2° de wettelijk verantwoordelijken, aangestelden of vertegenwoordigers van de actoren, vermeld in punt 1°.

De categorieën van persoonsgegevens die kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° de identificatiegegevens, vermeld in artikel 7, §5, tweede lid, 1°;
- 2° de bedrijfsgegevens, vermeld in artikel 7, §5, tweede lid, 11°.

Alleen de personeelsleden, aangestelden of vertegenwoordigers van de betrokken organisaties of de dienstverleners waarmee de betrokken organisaties een verwerkingsovereenkomst afsloten, die belast zijn met de inning van de bedragen, vermeld in paragraaf 1, 3°, en de uitvoering van de overeenkomsten, vermeld in paragraaf 3, krijgen toegang tot de gegevens.

De gegevens mogen niet langer bewaard worden dan noodzakelijk is voor de verwerking ervan, met een maximale bewaartermijn van tien jaar.

De betrokken organisaties verwerken de gegevens overeenkomstig verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

De betrokken organisaties nemen overeenkomstig artikel 12 van de algemene verordening gegevensbescherming passende maatregelen om de betrokkenen te informeren over de verwerking van hun persoonsgegevens conform artikel 13 en 14 van de voormelde verordening en informeren de betrokkenen over de rechten, vermeld in artikel 15 tot en met 22 en artikel 34 van de voormelde verordening.

De betrokken organisaties nemen overeenkomstig artikel 32 van de algemene verordening gegevensbescherming, passende en technische en organisatorische maatregelen om een beveiligingsniveau te waarborgen dat conform het risico is afgestemd, zodat de persoonsgegevens onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging.

De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden bepalen voor de aanvraag en de mededeling van de persoonsgegevens.”.

Hoofdstuk 20. Wijzigingen van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting

Art. 108. In artikel 1.2.1 van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het agentschap kan gebruik maken van een toegewezen toelage om de uitvoering van werkings- en investeringskosten ingevolge de uitvoering van dit decreet, te financieren.”.

Art. 109. In artikel 2.2.1, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 26 mei 2023, wordt punt 7° opgeheven.

Hoofdstuk 21. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten

Art. 110. In artikel 2, 10°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten worden de woorden “over een complex project” vervangen door de woorden “over het geheel of over een onderdeel van een complex project”.

Art. 111. In artikel 14, tweede lid, 9°, van hetzelfde decreet worden tussen de zinsnede “geval,” en de zinsnede “de rechtsgevolgen,” de woorden “een vermelding van” ingevoegd.

Art. 112. In artikel 16, §1, van hetzelfde decreet wordt tussen het derde en het vierde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Indien het gebied waar de compenserende maatregelen, vermeld in het derde lid, worden genomen, nog geen deel uitmaakt van een speciale beschermingszone, kan de Vlaamse Regering het, in afwijking van artikel 36bis, §14, aanwijzen als een speciale beschermingszone na advies van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. Dit besluit neemt zij samen met of aansluitend op de definitieve vaststelling door de bevoegde overheid van het voorkeursbesluit. Het besluit van de Vlaamse Regering waarbij het gebied waar de compenserende maatregelen worden genomen, wordt toegevoegd aan een speciale beschermingszone, bevat de gegevens vermeld in artikel 36bis, §1, tweede lid. De bepalingen van artikel 36bis, §9, tweede tot en met vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing op dit besluit.”.

Art. 113. In artikel 17, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “gestuurd naar” vervangen door de zinsnede “gestuurd naar de volgende instanties, tenzij die instantie de bevoegde overheid is”.

Art. 114. In artikel 21, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2024, wordt tussen het woord “adviesinstanties” en de zinsnede “, vermeld in artikel 18, §2” de zinsnede “en in voorkomend geval de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, verdragspartijen of gewesten” ingevoegd.

Art. 115. In artikel 23, derde lid, 11°, van hetzelfde decreet worden tussen de zinsnede “geval,” en de zinsnede “de rechtsgevolgen,” de woorden “een vermelding van” ingevoegd.

Art. 116. In artikel 26, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “tweede tot en met vierde lid” vervangen door de woorden “tweede tot en met vijfde lid”.

Art. 117. In artikel 27, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “gestuurd naar” vervangen door de zinsnede “gestuurd naar de volgende instanties, tenzij die instantie de bevoegde overheid is”.

Art. 118. In artikel 29 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “is met het voorkeursbesluit” worden vervangen door de woorden “is met het voorkeursbesluit of het ontwerp projectbesluit”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als het projectbesluit een herkenbaar onderdeel bevat dat conform artikel 23 geldt als ruimtelijk uitvoeringsplan, kan in een omgevingsvergunning worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften, zodra het vergunningverlenende bestuursorgaan kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van projectbesluit waarmee de aangevraagde handelingen verenigbaar zijn, voor zover:

- 1° het ontwerp van projectbesluit de bestaande stedenbouwkundige voorschriften vervangt of van rechtswege opheft;
- 2° de Vlaamse Regering of de deputatie geen strijdigheid vaststelt van het ontwerp van projectbesluit met hogere plannen of andere normen.”.

Art. 119. In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 3 mei 2019 en 26 april 2024, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 6° wordt de zinsnede “artikel 12, 14 en 23” vervangen door de zinsnede “artikel 12 en 23ter”;

2° in punt 8° wordt de zinsnede “artikel 90bis, §1, laatste lid” vervangen door de zinsnede “artikel 90bis, §1, derde lid”;

3° in punt 10° wordt de zinsnede “vermeld in artikel 4” vervangen door de zinsnede “vermeld in artikel 4, §2, van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen, en vermeld in artikel 4”.

Hoofdstuk 22. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning

Art. 120. In artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 mei 2024, worden de woorden “Raad van Vergunningsbetwistingen” telkens vervangen door de woorden “Raad voor Vergunningsbetwistingen”.

Art. 121. In artikel 68, tweede lid, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 april 2024, wordt een punt 3°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“3°/1 voor indirecte lozingen van huishoudelijk afvalwater en bedrijfsafvalwater in grondwater zoals de Vlaamse Regering bepaalt;”.

Art. 122. In artikel 75 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 26 mei 2023, wordt paragraaf 5 opgeheven.

Art. 123. In artikel 77 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 26 mei 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, eerste lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Deze verplichting geldt niet voor omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden, vermeld in artikel 5, 1°, b).”;

2° paragraaf 3 wordt opgeheven;

3° er wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§6. Als een last als vermeld in artikel 75 niet is uitgevoerd binnen de daartoe gestelde termijn, kan de bevoegde overheid aan de schuldenaar van de last een beslissing tot toepassing van bestuursdwang betekenen, per beveiligde zending. De beslissing vermeldt dat de toepassing van bestuursdwang op kosten van de schuldenaar plaatsvindt. In de beslissing wordt een termijn gesteld waarbinnen de schuldenaar de tenuitvoerlegging kan voorkomen door de last alsnog uit te voeren. Als niet tot tijdige uitvoering wordt overgegaan, kan de bevoegde overheid ambtshalve in de uitvoering van de lasten voorzien. De schuldenaar is verplicht alle uitvoeringskosten te vergoeden, op voorlegging van een staat, opgesteld door de bevoegde overheid.”.

Art. 124. Aan artikel 79 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015 en 8 december 2017, wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Bij een overdracht van een vergunning blijft de overdragende partij ertoe gehouden borg te staan voor de goede uitvoering van de lasten totdat de nieuwe houder van de vergunning de bevoegde overheid een financiële waarborg heeft geleverd die gelijk is aan de waarborg, vermeld in artikel 77, §1.”.

Art. 125. In artikel 82 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015 en 26 april 2019, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 126. In artikel 83 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° de duur van de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit beperken voor zover deze mogelijkheid vermeld is in artikel 68, tweede lid.”;

2° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2/1. Het tweede lid van paragraaf 1 geldt niet voor de gemotiveerde verzoeken tot bijstelling van het voorwerp of duur die de leidend ambtenaar van de VMM indient met het oog op de implementatie van de Europese doelstellingen van richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid.”.

Art. 127. In artikel 101, vierde lid, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 8 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de zinsnede “zolang een bekrachtigd stakingsbevel, zoals vermeld in titel VI van de VCRO, niet wordt ingetrokken” wordt vervangen door de zinsnede “zolang een bekrachtigde beveiligingsmaatregel als vermeld in artikel 63, §2, 1°, van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023, die de staking van handelingen oplegt, niet wordt opgeheven door de bevoegde toezichthouder of herstelinstantie”;
- 2° in de tweede zin worden de woorden “van het stakingsbevel” telkens vervangen door de woorden “van de beveiligingsmaatregel”;
- 3° de zinsnede “of geen intrekking wordt gedaan” wordt vervangen door de zinsnede “of geen opheffing ervan wordt gedaan door de bevoegde toezichthouder of herstelinstantie”.

Art. 128. In hoofdstuk 12, afdeling 3, van hetzelfde decreet wordt een artikel 393/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 393/1. Artikel 99, §1, 6°, en artikel 102, §1, 3°, en §2, 4°, zijn van toepassing op vergunningsaanvragen die ingediend zijn vanaf 1 januari 2024.”.

Hoofdstuk 23. Wijzigingen van het decreet van 8 december 2017 houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving

Art. 129. In artikel 215, §1, van het decreet van 8 december 2017 houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het derde lid wordt de zinsnede “artikel 23” vervangen door de zinsnede “artikel 36”;
- 2° in het vierde lid wordt de zinsnede “artikel 23” vervangen door de zinsnede “artikel 42”.

Art. 130. In artikel 216, §1, derde lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “artikel 23” vervangen door de zinsnede “artikel 42”.

Hoofdstuk 24. Wijziging van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023

Art. 131. In artikel 7 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 3, eerste lid, wordt punt 7° opgeheven;
- 2° er wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Voor de uitvoering van de taken van algemeen belang die het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 en de uitvoeringsbesluiten ervan aan de initiatiefnemer opdragen in het kader van de planschadevergoeding, vermeld in artikel 6, 1°, van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, verwerkt de initiatiefnemer de informatie, met inbegrip van de persoonsgegevens, die daartoe noodzakelijk is. De initiatiefnemer doet dat als verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming. Onder algemene verordening gegevensbescherming wordt verstaan: verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april

2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming). Dat houdt met name in dat de initiatiefnemer belast is met de opvolging van de aanvragen van de planschadevergoeding, met inbegrip van het bezorgen van het dossier aan de bevoegde landcommissie voor de opmaak van het schaderapport, de behandeling van de bezwaren of de vragen van de betrokkenen om gehoord te worden tot het nemen van de beslissing tot toekenning of weigering van de planschadevergoeding.

De te verwerken informatie omvat met name de volgende categorieën van persoonsgegevens:

- 1° de identificatiegegevens van de aanvragers of begunstigten, waaronder het rijksregisternummer en, in voorkomend geval, het BIS-nummer;
- 2° gegevens in verband met de onroerende goederen en de percelen in verband waarmee een vergoeding wordt gevraagd, waaronder kadastrale gegevens, gegevens over erfdienstbaarheden en de verwervingswaarde;
- 3° gegevens in verband met persoonlijke en zakelijke rechten;
- 4° gegevens in verband met vergunningen en stedenbouwkundige inlichtingen;
- 5° gegevens die een invloed kunnen hebben op de waarde van onroerende goederen zoals de aanwezigheid van verontreiniging.

De initiatiefnemer voert de taken, vermeld in het eerste lid, uit op basis van de inlichtingen die de aanvrager, de landcommissies of andere overheden verstrekken en die ze rechtstreeks inzamelen bij de instantie of persoon die erover beschikt.

De gegevens die bij de aanvraag moeten worden gevoegd of die de aanvrager moet verstrekken op verzoek van een initiatiefnemer, worden rechtstreeks bij de aanvrager opgevraagd.

Daarnaast kan de initiatiefnemer voor de uitoefening van zijn taken, vermeld in het eerste lid, als dat noodzakelijk is, informatie, waaronder persoonsgegevens, opvragen bij andere overheden of instanties die daarover beschikken, op voorwaarde dat de regelgeving inzake de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens wordt nageleefd die van toepassing is bij de mededeling van persoonsgegevens, zoals ze in voorkomend geval op federaal of Vlaams niveau verder is of wordt gespecificeerd. De persoonsgegevens die op die manier worden verkregen, en ook de instanties of overheden die de persoonsgegevens verstrekken, worden nader bepaald door de Vlaamse Regering, na advies van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens.

De initiatiefnemer deelt de informatie, met inbegrip van de persoonsgegevens, die hij in het kader van dit decreet verwerkt, volgens de voorwaarden die in dit decreet zijn opgenomen, mee aan:

- 1° de betrokkene;
- 2° de aanvrager;
- 3° de landcommissie;
- 4° in voorkomend geval, de adviesverleners;
- 5° het agentschap, vermeld in artikel 7, §1.

De initiatiefnemer bewaart de persoonsgegevens conform artikel III.87, §1/1, vierde lid, 8°, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.”

Hoofdstuk 25. Wijzigingen van het decreet van 9 juni 2023 houdende de Vlaamse Parken en algemene landschapszorg

Art. 132. In artikel 2 van het decreet van 9 juni 2023 houdende de Vlaamse Parken en algemene landschapszorg wordt punt 20° vervangen door wat volgt:

“20° parkbureau: een nieuwe of bestaande rechtspersoon zonder winstuitkerings-oogmerk waaraan het management van een Vlaams Park is toegewezen, vermeld in artikel 12;”.

Art. 133. In artikel 12 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, zesde lid, worden de woorden “de algemene vergadering” vervangen door de woorden “het bestuursorgaan”;
- 2° aan paragraaf 2, eerste lid, 1°, wordt de zinsnede “of hebben, in het kader van een grensoverschrijdend Vlaams Park, een functie die daarmee gelijkgesteld kan worden” toegevoegd.

Hoofdstuk 26. Wijziging van het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit

Art. 134. Artikel 187 van het decreet van 17 mei 2024 tot wijziging van de regelgeving betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de invoering van een modulaire omgevingsvergunningsprocedure en het omgevingsbesluit wordt opgeheven.

Hoofdstuk 27. Slotbepalingen

Art. 135. De Vlaamse Landmaatschappij brengt haar statuten in overeenstemming met de bepalingen van dit decreet.

Art. 136. Bestaande constructies als vermeld in artikel 5.1.3, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening die zijn opgenomen in het vergunningenregister voor de datum van inwerkingtreding van artikel 98 van dit decreet, worden definitief vergund geacht te zijn als die opname bekendgemaakt is volgens de bepalingen van artikel 5.1.3 van de voormelde codex, zoals die geldt vanaf de inwerkingtreding van artikel 98 van dit decreet, en er geen beroep inzake registratiebeslissingen als vermeld in artikel 4.8.11, §2, van de voormelde codex, meer kan worden ingesteld.

Art. 137. De eerste vijfjaarlijkse rapportage, vermeld in artikel 15.11.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid vindt plaats in 2032 naar aanleiding van de rapportage, vermeld in artikel 18, lid 1, van richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade.

Art. 138. Artikel 93 en 123 zijn van toepassing op aanvragen tot omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden die zijn ingediend vanaf de inwerkingtreding van deze bepalingen.

Art. 139. Personen die beschouwd worden als begunstigde van een eigenaarsvergoeding met toepassing van artikel 5 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023, maar niet vergoedingsgerechtigd waren met toepassing van artikel 5.6.8, §6, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals die gold op de dag voor de

inwerkingtreding van artikel 102 van dit decreet, kunnen binnen een termijn van twee jaar na de inwerkingtreding van artikel 102 van dit decreet, een aanvraag indienen voor de vergoeding, vermeld in artikel 5.6.8, §6, van de voormelde codex. Deze termijn is verlengbaar conform artikel 11 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023.

Art. 140. De uitzondering, vermeld in artikel 2.6.2, §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ingevoerd met artikel 87 van dit decreet, wordt ook toegepast voor planschadevergoedingen die zijn aangevraagd naar aanleiding van de vaststelling van een ruimtelijk uitvoeringsplan die dateert van voor de inwerkingtreding van artikel 87 van dit decreet, en waarover een definitieve beslissing als vermeld in artikel 8 van het Instrumentendecreet van 26 mei 2023 genomen wordt vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 87 van dit decreet.

Art. 141. Dit decreet treedt in werking op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van:

- 1° artikel 49 dat in werking treedt op 1 mei 2027;
- 2° artikel 99 tot en met 101 die in werking treden op 2 april 2026;
- 3° artikel 127 dat in werking treedt op 1 april 2026.

In afwijking van het eerste lid stelt de Vlaamse Regering de datum van inwerkingtreding van de volgende bepalingen vast:

- 1° artikel 19 tot en met 38;
- 2° artikel 84;
- 3° artikel 96 en 98.

Brussel, 27 maart 2026.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

Jo BROUNS